

**Jánabráchismus v České republice
aneb mocenské sítě v letech 2010–2017**

Nadační fond proti korupci

Obsah

1	<u>Předávání moci mezi lety 2010 až 2017</u>	3
2	<u>Vlivné osoby a jejich vazby</u>	11
	<u>Andrej Babiš</u>	11
	<u>Alexej Beljaev</u>	15
	<u>Pavel Bém</u>	16
	<u>Daniel Beneš</u>	19
	<u>Lenka Bradáčová</u>	23
	<u>Milan Cícer</u>	26
	<u>Vladimír Dbalý</u>	28
	<u>Martin Dvořák</u>	33
	<u>Miroslav Elfmark</u>	37
	<u>Igor Gáborík</u>	39
	<u>Libor Grygárek</u>	41
	<u>Richard Háva</u>	44
	<u>Martin Horák</u>	45
	<u>Tomáš Hrdlička</u>	46
	<u>Milan Chovanec</u>	50
	<u>Ivo Ištvan</u>	56
	<u>Roman Janoušek</u>	57
	<u>Zdeněk Kabátek</u>	62
	<u>Miroslav Kalousek</u>	63
	<u>Václav Klaus</u>	65
	<u>Ivan Langer</u>	68
	<u>Dagmar Máchová</u>	71
	<u>Karel Muzikář ml.</u>	73
	<u>Vratislav Mynář</u>	76
	<u>Jana Nagyová (dnes Nečasová)</u>	78
	<u>Petr Nečas</u>	82
	<u>Martin Nejedlý</u>	84
	<u>Radek Pokorný</u>	87
	<u>Petr Rafaj</u>	92
	<u>Vlastimil Rampula</u>	94
	<u>David Rath</u>	95
	<u>Ivo Rittig</u>	97
	<u>Martin Roman</u>	100
	<u>Luděk Sekyra</u>	104
	<u>Bohuslav Sobotka</u>	106
	<u>Jaroslav Strnad</u>	109
	<u>Robert Šlachta</u>	110
	<u>Marek Šnajdr</u>	112
	<u>Petr Šťoviček</u>	114
	<u>Alena Vitásková</u>	115
	<u>Zdeněk Zbytek</u>	119
	<u>Miloš Zeman</u>	121
	<u>Pavel Zeman</u>	124
	<u>Rejstřík</u>	126
	<u>Literatura</u>	129

1 Předávání moci mezi lety 2010 až 2017

Souběžně s prvním překročením státní hranice cizím vojákem v uniformě vojsk armád Varšavské smlouvy hodinu před půlnocí dne 20. srpna 1968 obsadila skupinka příslušníků speciálních jednotek sovětské armády Generální štáb tehdejší československé armády [349], [363]. Příslušníci Specnaz dorazili do Prahy krátce předtím jako civilisté. Jejich úkolem bylo zabránit odporu československé armády. Souběžně s tím ministr obrany SSSR maršál Andrej Grečko telefonicky „upozornil“ ministra národní obrany generála Martina Džúra výhrůžkou „pokud padne jediný výstřel, budete viset na telegrafním sloupu!“ před ozbrojeným odporem vůči jednotkám vojsk Varšavské smlouvy vstupujícím do Československa [349], [350]. Pětapadesát minut po půlnoci dne 21. srpna 1968 náměstek ministra vnitra plukovník Viliam Šalgovič, který se v čele skupinky pracovníků ministerstva vnitra podílel na přípravě a provedení invaze, nařídil náčelníkům krajských správ SNB obsadit sdělovací prostředky a vysíláčky radioamatérů [349]. Úkolem bylo zabezpečit klid a veřejný pořádek. Současně nařídil ochranu budov SNB, skladů s výzbrojí a výstrojí. Za dalších dvacet minut dorazila skupina pracovníků Státní bezpečnosti do budovy Československého rozhlasu [349]. V půl druhé ráno vydal náčelník krajské správy SNB v Praze příkaz k obsazení televizního vysílače Petřín, ústředny rozhlasu po drátě a mezinárodní telefonní ústředny. Souběžně s tím na letišti v Ruzyni přistály dva sovětské vojenské letouny, z nichž bylo vysazeno několik desítek ozbrojených sovětských vojáků, kteří obsadili hlavní letištní budovy a vyhnali z nich personál a čekající cestující [349]. Ve dvě hodiny ráno byla zahájena masivní letecká výsadeková operace. Na letišti v Ruzyni přistávala s minutovými intervaly dopravní letadla s vojáky elitní sovětské gardové výsadekové divize, vyzbrojenými i tanky a obrněnými transportéry [349]. K určeným cílům výsadekáře naváděli pracovníci sovětského velvyslanectví. Ve tři hodiny ráno byla vyslána pětičlenná skupina příslušníků Státní bezpečnosti do budovy ČTK s úkolem kontrolovat vstup do budovy a zamezit vstupu novinářů z kapitalistických států [349]. Souběžně s tím byl v budově předsednictva vlády sovětskými výsadekáři internován předseda vlády Oldřich Černík a další vysokí činitelé. Dvacet minut po čtvrté ráno sovětská tisková agentura TASS vyslala do světa oficiální prohlášení, že vojska Varšavské smlouvy vstoupila do Československa na žádost stranických a státních činitelů [349]. O deset minut později první sovětské obrněné vozy, vedené vozidlem sovětského velvyslanectví, dorazily k budově ÚV KSČ [349]. S každou další minutou nabírala okupace na rozsahu a šířila se jako lesní požár. Sled událostí již nešlo zvrátit [349].

Aby uchopení moci vojskem v cizí zemi bylo úspěšné, musí agresor vždy porazit dva protivníky: místní ozbrojené složky a veřejné mínění. V uvedeném pořadí. Vycvičení a vyzbrojení vojáci a jejich velitelé, odhodlaní srdnatě bránit svoji zemi, mají přirozenou sílu strhnout na svou stranu i celé veřejné mínění a celou zemi. Tedy miliony obyvatel s veškerou zbrojí či průmyslovou výrobou. Příklady z druhé světové války z nejrůznějších zemí jsou toho názorným důkazem. Ale i když je bránící se vojsko poraženo, nemá agresor zdaleka vyhráno. Zbývají totiž ještě miliony civilistů. Pokud ti odhodlaně proti početně nesrovnatelnému agresorovi povstanou, mohou i nesrovnatelně vyzbrojenějším okupantům udělat z obsazení země „peklo na zemi“. Všechny civilisty zničit nelze. Zlomit jejich odpor je třeba jinak – obsadit média.

Úspěšné uchopení moci v demokratické společnosti se v podstatě skládá ze stejných kroků. Rozdíl je jen v jejich pořadí. Nejprve je třeba na svou stranu získat veřejné mínění, a teprve potom obsadit výkonné složky státu – ministerstva, vedení státních a polostátních firem apod. Potřeba mít na svoji straně veřejné mínění ale zůstává. Každý vládce to dobře ví. A každý vládce se bojí nepokojů, demonstrací a stávek. Narušení běžného fungování státu je přitom snadné. Stačí, když se odhodlaní

zaměstnanci železnic rozhodnou na každý železniční přejezd umístit několik vagonů. Při hustotě železniční sítě v Česku náhle problém...

Nespokojenost a tlak veřejného mínění stály na počátku změn, ke kterým došlo v roce 2010. Tlak veřejného mínění nastolil téma při parlamentních volbách v roce 2010. Probíhající finanční krize průběžně odčerpávala potřebné prostředky na správu státu. Zdroje přestávaly docházet. Stále častěji se i v médiích hovořilo o korupci a klientelismu [145]. Atmosféra ve společnosti se měnila. Média informovala o lobbistech, klientelismu a korupčních aférách [145]. Klíčové státní zastupitelství v čele s Renatou Veseckou nefungovalo úměrně intenzitě mediálních odhalení. V reakci na sílící hlad veřejnosti po účelném potírání korupce se ministr vnitra Ivan Langer rozhodl s korupcí rázně zatočit a na Ministerstvu vnitra nechal zřídit... protikorupční linku [167]. Chtěl tím patrně vyvážit to, že v roce 2006, krátce po usednutí do křesla ministra vnitra, nechal zrušit Finanční policii. Ta zajišťovala značné finanční prostředky z trestné činnosti [165]. Následky zrušení Finanční policie byly podle mnohých katastrofální. Organizační změny a tlaky ze strany politiků měly v policii navíc za následek masivní odchod policistů ze služby [166]. Někdejší šéf civilní rozvědky generálmajor Karel Randák k období mezi lety 2006 až 2010 médiím nedávno řekl: „Za dobu svého působení v nejrůznějších funkcích si nepamatuji vládu více spojovanou s klientelismem, než byla vláda Mirka Topolánka. To mohu říct celkem zodpovědně. Stačí si projít jména, která v té vládě byla. Miroslavem Kalouskem na postu ministra financí počínaje, přes Alexandra Vondru na místě ministra pro evropské záležitosti, Aleše Řebíčka na místě ministra dopravy až po Tomáše Julínka na ministerstvu zdravotnictví. To byla éra nejhrubšího klientelismu. (...) V počátku to byla opoziční smlouva, pak už to byla prostá korupce. Opoziční smlouva umožnila, že se politika propojila s byznysem. (...) Následně se na to díky lobbistům nabalila sféra orgánů činných v trestním řízení. Když už byla podchycena vláda a ministr vnitra, tak není problém dosadit svého člověka na místo policejního prezidenta. Ten zase může ovlivňovat jmenování dalších lidí na celorepublikové útvary. To samé platí pro nejvyššího státního zástupce. Jestliže je ministr spravedlnosti ovlivněný, je vazba na státní zastupitelství jednoznačná.“ [351] O potřebě potírat korupci mluvil už v roce 2009 i Mirek Topolánek a jeho stranický kolega Petr Nečas. V listopadu 2009 probíhal kongres ODS a téma korupce se na něm skloňovalo ve všech pádech. Tehdejší předseda ODS a již bývalý premiér Mirek Topolánek hřímal: „Zejména už vláda nedostala čas dotáhnout do konce boj s korupcí, změnit společenské klima a vrátit občanům víru v demokracii.“ [145] Bývalý premiér také upozorňoval, že jeho strana musí krátkodobě „klást daleko větší důraz na rehabilitaci demokratické politiky a na boj s korupcí. To jsou problémy, které lidi trápí ze všeho nejvíce, dokonce více než krize.“ [145] A tehdejší místopředseda ODS Petr Nečas dokonce prohlásil, že volby rozhodne pozice jednotlivých stran ve vztahu ke korupci: „Korupce je to, co pálí lidi více než to, zda nějaká daňová sazba je 15 nebo 17 procent. Budou-li lidé věřit, že strana, která je u moci, nekrade, nebo že minimalizuje prostor pro kradení a pro korupci, tak té straně dají důvěru.“ [145] Korupce byla podle Nečase největší zlo, které rozleptává základy státu. Nečas se přitom pustil i do vlastních řad: „A teď si řekněme velmi otevřeně, týká se to celé ODS, protože na rozdíl například od daní, od důchodového systému, problém korupce prorůstá celou naší společností, všemi strukturami. Netýká se pouze celostátních politiků ODS, týká se regionálních a místních politiků ODS.“ [145] V dubnu 2010 se novým volebním lídrem ODS stal Petr Nečas [145].

V každém přírodním nebo sociálním systému existuje okamžik, kdy dojde k náhlé kvalitativní změně v chování systému. Například při nafukování dětského balonku se balonek stále rozpíná a zvětšuje svůj objem, přitom ale stěny balonku odolávají tlaku uvnitř. Až do jisté hranice, kdy stačí jen nepatrně přidat další vzduch a balonek náhle praskne. Skokově změní kvalitu. Přesně k tomu došlo i v roce 2010. Trpělivost veřejnosti k přehlíženým aférám „praskla“. Do vlády se dostala protestní strana s protikorupční tematikou. Nový premiér Petr Nečas musel na situaci reagovat. Do té doby neohrožení

politici a lobbisté, zvyklí na to, že díky svým kontaktům vše ustojí, začali být nervózní. Jejich vzájemná soudržnost a arogance se začala vytrácet, neboť zdroje prostředků a moci dále ubývaly, ale zájemci o plody nikoli. A nikdo se nechce dělit. Na podzim roku 2010 skončil v čele Prahy Pavel Bém, dlouholetý přítel mocného lobbisty Romana Janouška. Na podzim roku 2010 také Nečasova vláda jmenovala nového nejvyššího státního zástupce, kterým se stal do té doby prakticky neznámý Pavel Zeman (funkce se ujal v lednu 2011). A to byl klíčový okamžik, který ovlivnil další vývoj na politickém jevišti až do dnešních dnů. To byl okamžik další kvalitativní změny, o které tehdy neměl nikdo tušení. Státní zastupitelství je klíčový prvek v boji s neřády [351]. Je to totiž státní zástupce, kdo může zařídit, že se vyšetřovaná věc nedostane k soudu. A může také zařídit, že se věc přestane šetřit [351]. Nenápadný Zeman začal jednat samostatně bez ohledu na vůli politiků. Nejprve navrhl jmenovat zpět do funkce vrchního státního zástupce v Olomouci Iva Ištvana, později si vymohl také jmenování Lenky Bradáčové do funkce vrchní státní zástupkyně v Praze. Především jmenování Bradáčové bylo spojeno s dramatem, které je zmíněno v podkapitole týkající se Lenky Bradáčové.

V roce 2014 někdejší generální ředitel pražského dopravního podniku Martin Dvořák, který patřil jak do mocné party kolem Pavla Béma (tedy lobbisty Romana Janouška), tak i do party lobbisty Iva Rittiga, odpověděl na otázku po důvodech strmého pádu Bémovy party v roce 2010 následovně: „Byli jsme relativně široká parta Husákových dětí, které byly úspěšné ve svých kariérách. Obsazovali jsme klíčové posty jak v politice, tak ve vedení státních firem. Všichni jsme se znali a komunikovali spolu. Nezastírám, že jsme spoustu věcí konzultovali, radili se a vycházeli si vstříc. Někdo to považuje za zločinné spolčení, podle mě je to ale standardní. Lidé, kteří spolu trávili dětství, studovali spolu a potkávají se v práci, prostě mají tendenci k sobě inklinovat. Tak to funguje všude na světě. (...) Začali jsme ignorovat signály, že jsou lidé, kterým se to nelíbí. Byly to osoby, které chtěly mezi nás buď patřit, nebo které nám záviděly. Průřezově se to týkalo všech velkých politických stran a velkých státních firem.“ [19] Dvořák také přiznal, že vzájemná soudržnost mezi lidmi z party rázem zmizela: „Stačí jeden náraz do útesu a loď jde rychle ke dnu. Je to ponaučení, jak vztahy mezi lidmi fungují – ti, kteří stáli na zádi, si mysleli, že náraz se týká jen těch vpředu. Postupem času se ukázalo, že otřes se týkal úplně všech, a vztahy mezi námi se rozdrojily a rozmělnily.“ [19] A na otázku, co zpětně považoval za moment nárazu jejich lodí, Martin Dvořák v roce 2014 upřímně odpověděl: „Tím zásadním úderem byl masivní nástup vlny boje proti korupci, která ale neměla konkrétní podobu. Nepopírám, že tu byla spousta neplech a trestuhodných nekalostí, přesně ale vím, jak to fungovalo v Praze. Role některých lidí se najednou začala přeceňovat. (...) Začala doba politických experimentů. Řada lidí začala zakládat různé projekty, čímž se snažili naskočit na protikorupční vlnu a bojovat proti všemu, co bylo. Nezdá se to, ale byla to taková malá revoluce. Lidé přemýšleli hlavně na základě emocí, což je vždy základ pro revoluční děje.“ [19] Dvořák také přiznal aroganci lidí, k nimž patřil: „Šlápli jsme vedle tou naší arogancí. Byli jsme si jistí soudržností nějaké party a skupiny složené z manažerů a politiků. Byli jsme přesvědčeni, že vše děláme správně, že jsme neomylní. Byli jsme drzí a arogantní, jistí sami sebou. Podcenili jsme nepřátele a závist kolem sebe.“ [19] Podcenění nepřítelů patří k nejméně odpustitelným chybám, kterých se člověk v boji o moc může dopustit.

Po roce 2010 se moci naplno ujal Petr Nečas. Média o něm hovořila jako o „panu Čistém“ [145]. Jak později vyplynulo, ve skutečnosti se moci ujala jeho dlouholetá partnerka a v té době šéfka jeho kabinetu Jana Nagyová. Z mediálně známých lobbistů začal svůj vliv naplno uplatňovat Ivo Rittig, resp. jeho blízcí spolupracovníci. Na konci roku 2011 padla koalice ODS a ČSSD v Praze, vypukly kauzy kolem Iva Rittiga v pražském dopravním podniku. Na jaře roku 2012 lobbista Roman Janoušek v opilosti úmyslně autem najel do stojící ženy, čímž si vysloužil obžalobu a nakonec trest vězení na 4,5 roku (v květnu 2018 mu soud udělil dvouletý odklad nástupu zpět do vězení kvůli zdravotnímu stavu [353]). Nečasova tajemnice a Rittigova „spojka“ Nagyová dokázala odstavit od premiéra Nečase

všechny jiné lobbisty [352]. Monopol na premiéra mělo duo Rittig–Nagyová [352]. Nagyová rozhodovala o všem, co nebylo pod přímou agendou vlády, zejména o personální politice ve státních podnicích nebo v polostátních firmách – a tím i o nejrůznějších provizích [352]. Rittigovi lidé se tak díky Nagyové „rozlezi“ do všech klíčových institucí státu, mezi něž patřily společnosti Ředitelství silnic a dálnic, České dráhy, Lesy ČR, VZP ČR, ČEZ, ČEPRO [352]. Ba co více, Roman Janoušek a Ivo Rittig měli významnou oporu i v bezpečnostních složkách státu. Neúřední, tajnou. Síť kontaktů, kterou si oba léta sprádali, sahala hluboko do specializovaných útvarů [352]. Důsledkem bylo, že „cinknuté“ veřejné zakázky byly i násobně předraženy, což mohlo činit třeba i půl miliardy korun [352]. A nehrozil za to žádný postih. Jakýsi policista, který na případech pracoval, k tomu v roce 2013 novináři Jaroslavu Kmentovi řekl: „Bylo to neuvěřitelné, jaký systém se tu vytvořil. Přišlo mi, že někteří politici a úředníci pokládají za normální, že se tu krade. Prostě jako by se u nás rozkrádání stalo normou.“ [352] Kariéra premiéra Nečase a jeho nejbližší spolupracovnice Nagyové skončila velmi nečistě náhle v červnu 2013. Razií Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu na několika místech republiky včetně Úřadu vlády. Zadrženo bylo několik osob včetně Jany Nagyové [145]. Postupně se začalo rozplétat klubko klientelistických vazeb mezi lobbisty, poslanci, státními zástupci, policisti, vojenskými zpravodajci či řediteli mocných polostátních firem či dalších veřejných institucí. V několika kauzách byla následně obviněna nebo obžalována řada lidí včetně expremiéra Petra Nečase, Jany Nagyové (od září 2013 Nečasové), Iva Rittiga a jeho blízkých spolupracovníků, bývalého náměstka na Vrchním státním zastupitelství v Praze Libora Grygárka, bývalého ředitele Nemocnice Na Homolce Vladimíra Dbalého, bývalého generálního ředitele pražského dopravního podniku Martina Dvořáka a dalších osob. Jakýsi známý Rittiga pod příslibem anonymity médiím v roce 2016 řekl: „Rittig se mezi ty velké lobbisty snažil dostat, a když už se mu to povedlo, tak ho záhy sestřelili.“ [255] Šok z náhlé troufalosti policie, která v roce 2013 zasahovala i na Úřadu vlády, dobře ilustruje příhoda jen krátce poté. Tehdejší ministr financí Nečasovy vlády Miroslav Kalousek se na vrátnici útvaru policie, který provedl zmíněnou razii, zapsal do knihy příchodů a chtěl se vydat do kanceláře na výslech. V tu chvíli však halou zazněl povel jednoho z detektivů: „Pane Kalousku, vraťte se, odložte kovové předměty a projděte bezpečnostním rámem!“ [354] Kalousek poslechl, podrobil se kontrole a po jejím skončení stejně hlasitě odpověděl: „Členy vlády budete oslovovat pane ministře! Rozuměl jste?“ [354] Po Nečasově demisi byla v červenci 2013 jmenována přechodná vláda.

Po předčasných volbách v roce 2013 se do Poslanecké sněmovny překvapivě dostalo jen těsně na druhém místě za vítěznou ČSSD nové hnutí ANO 2011 miliardáře a velkopodnikatele Andreje Babiše. Babiš dlouhodobě patří k pěti nejbohatším Čechům, skrze impérium Agrofert ovládal velké množství firem v chemickém, petrochemickém, potravinářském či lesnickém průmyslu, obchodní zájmy měl také ve zdravotnictví a v celé řadě dalších odvětví klíčového významu. Volební heslo jeho hnutí znělo „ANO, bude líp“. Opřen o sílu svých miliard a kolosální ekonomickou moc emotivní Babiš, původem ze Slovenska, otevřeně a bez obalu hovořil o zkorumpované a rozkradené zemi [145]. Hovořil jasně a rázně. Když si v televizi vzal slovo, nebylo lehké mu jej vzít [145]. Uváděl příklady podle něj zkorumpovaných vysoce postavených osob [145]. Nebál se jasně hovořit. Tak, že tomu všichni rozuměli. I ti, kteří rozumět nechtěli. Pro zajímavost dodejme, že impuls k založení hnutí ANO 2011 vzešel z jednoho rozhovoru s prezidentem Václavem Klausem, který odvysílala Česká televize v září 2011 [355]. Bylo to chvíli před půlnocí. Rozhovor na uklidnění, na dobrou noc. Klaus v rozhovoru odmítl tehdejší „řeči“ o korupci u nás a mj. k tomu řekl: „Já neznám žádná tvrdá data o korupci a já bych velmi je chtěl vidět, chtěl bych je dostat od těch pánů nebo paní, kteří se korupcí ohánějí jako jediným svým životním tématem zprava zleva, a jsou to povšechné, povšechné výroky. (...) Tady u nás se dělá tak nějak brutálněji a ošklivěji možná, ale jako fenomén já bych trval na tom, že je stejně existující u nás jako o kousek na západ od nás.“ [322] Požadovat tvrdá data o korupci je stejné, jako požadovat tvrdá data o nevěře. Obtížně se to měří. Každý přesto ví, že k ní dochází – i bez tvrdých dat.

Babiš později přiznal, že zhlédnutí právě tohoto rozhovoru jej přimělo k založení svého hnutí: „Jak mi v hlavě naskakovala další a další jména a další a další kauzy, pobavení vystřídal znechucení – a pak se dostavila zlost. Fakt velká zlost. To opravdu myslí Klaus vážně, že v Česku je stejná míra korupce jako jinde na Západě?! No to snad není možné. Nesmysl! Radši jsem vypnul televizi a šel spát. Třeba mě to naštvání přejde. Ale nepustilo mě. A nepustilo mě ani další den. A ani o týden později. A tehdy jsem si řekl, že ho aspoň přetavím v něco užitečného, protože už je načase s tou situací v zemi něco udělat. Založil jsem hnutí ANO.“ [355] Babiš ale tehdy nebyl sám z první ligy byznysmenů, kdo s Klausem nesouhlasil. Nejbohatší Čech Petr Kellner, který měl bohaté zkušenosti s podnikáním i v Rusku, k tématu korupce na jaře roku 2012 v jednom z mála rozhovorů řekl: „Jsem rád, že se médiím daří do korupce u nás rýt, protože jsem měl už někdy pocit, že je to za hranou. Pamatujete, jak jsme se před osmi lety při rozhovoru bavili o korupci v Rusku? Dnes si myslím, že je to horší v Česku. (...) Pokud srovnám situaci tady a tam – a máme v Rusku docela velký byznys – tak situace u nás je bohužel horší.“ [322] Těch zmiňovaných osm let spadá do éry prezidentování Václava Klause. Za jeho éry tedy míra korupce u nás předčila míru korupce v Rusku. Pravda, Klaus porovnával korupci u nás se západem, kdežto Kellner s východem. Oba by mohli mít současně pravdu pouze za předpokladu, že míra korupce na západě je větší, než je míra korupce v Rusku. I bez tvrdých dat lze zcela bez rizika takový předpoklad odmítnout...

Vláda sociálnědemokratického premiéra Bohuslava Sobotky, jmenovaná v lednu 2014, byla kuriózní svým váhovým rozpětím. Na jedné straně spektra byl šéf – nevýrazný premiér Sobotka, který z lavic vysokoškolských poslucháren přešel rovnou do stranického aparátu vysoké politiky a vyjma studentských brigád nikdy nepracoval v „civilním“ zaměstnání [145]. Na opačném konci spektra byl podřízený – o 17 let starší a tvrdým byznysem ošlehaný výrazný ministr financí Andrej Babiš, který již za komunismu pracoval jako obchodník v podniku zahraničního obchodu [145]. Babiš se po převratu zorientoval v divokých 90. letech natolik, že nakonec vybudoval impérium Agrofert, zaměstnávající v současnosti přes třicet tisíc zaměstnanců. Zatímco poslanec Sobotka si na svůj byt v Praze trpělivě šetřil po tisících korunách i z poslaneckých náhrad, podnikatel Babiš ve stejné době kupoval jednu továrnu za druhou a vydělával miliardy [289]. A je tu ještě jeden rozdíl. Sobotka přiznává, že neovládá cizí jazyky a potřebuje tlumočníka. Byznysmen Babiš, jehož impérium se rozrostlo i do západní Evropy, hovoří plynule francouzsky, anglicky a německy. Už jen z čistě lidského pohledu je jasné, že jejich spolupráce nemohla být ideální. A nebyla. Dvě zcela odlišné osobnosti přesto něco spojovalo. Tím minimálním spojovníkem byla společná známost s někdejším ministrem vnitra a pozdějším premiérem mladičkým Stanislavem Grosse [145]. Sobotka spolu s Grosse patřili na konci 90. let a po roce 2000 k mladému křídlu ČSSD, dychtícímu po moci. Tu nakonec i získali (Gross byl mezi lety 2000 až 2004 ministrem vnitra a mezi roky 2004 a 2005 premiérem, Sobotka působil mezi lety 2002 až 2006 jako ministr financí) [145]. Současně se Gross znal i s Babišem. Na konci roku 2005 Gross vysvětlil svůj vztah k Babišovi slovy, že to není „blízký ani rodinný přítel“ a připustil, že se s Babišem zná „z druhé poloviny devadesátých let“ s tím, že se „potkávali na společenských akcích“ [145]. V té době byl Gross již jen soukromá osoba, nebyl již ani předsedou ČSSD. Ale v lednu 2004, v době, kdy jeho politická hvězda ještě stoupala, tehdejší ministr vnitra, místopředseda Špidlovy vlády a místopředseda ČSSD v jedné osobě Stanislav Gross u soudu na ochranu osobnosti přiblížil svůj vztah k Babišovi těmito detaily: „Dvakrát nebo třikrát jsme spolu telefonovali. A je pravda, že mě několikrát zval esemeskou na tenis.“ [145] Gross tehdy také přiznal, že sám Babišovi poslal SMS zprávu, když se dozvěděl, že Babišova firma odstupuje z privatizace rafinersko-petrochemického gigantu Unipetrol [145]. Právě privatizace Unipetrolu nakonec urychlila Grossův strmý pád z politického života, k jehož konci došlo v září 2005. Do někdejší skupiny mladých a ambiciózních sociálních demokratů ale patřila ještě jedna klíčová osoba: Sobotkův dlouholetý přítel právník Radek Pokorný. Právě ten podle mnohých „očitých svědků“ z prostředí ČSSD Sobotku již od

90. let pevně doprovázel na jeho cestě k vrcholům politické moci [145]. Pokorný se stal Sobotkovým věrným rádčem a „vodičem“. Detailně je jejich vztah popsán v publikaci [145]. Radek Pokorný přitom již od 90. let budoval širokou síť svých kontaktů. Na jeho jméno lze narazit v kauze privatizace Mostecké uhelné společnosti, kterou ovládla společnost Appian Group [145]. S jeho jménem se lze setkat v kauze privatizace někdejšího strojírenského gigantu a československé chlouby plzeňské Škody, v níž podstatnou roli sehrál jeho spolužák ze studií a budoucí mocný šéf gigantu ČEZ Martin Roman [145]. Příběh s ovládnutím společnosti slavné značky měl později volné pokračování, kdy se podnik již pod novým názvem Škoda Transportation soudil s Českými drahami o více než miliardu korun. Finále sporu vyústilo již v době premiérování Bohuslava Sobotky. A není bez zajímavosti, že v něm přímo a velmi blízko opět figuroval Radek Pokorný, který zastupoval soukromou firmu proti státu [145]. Podstatnou roli sehrála Pokorného advokátní kancelář také při skandální privatizaci někdejších Ostravsko-karvinských dolů (OKD). Majitele OKD Zdeňka Bakalu poznal Pokorný již v 90. letech [145]. Pokorný také pracoval pro mocný ČEZ, když se jeho šéfem stal jeho přítel Martin Roman (pro ČEZ pracoval i po odchodu Romana z čela energetického gigantu) [145]. Martin Roman přitom sám udržoval široké kontakty s politiky a s dalšími lobbisty. Ale už jen Pokorného rozsáhlá síť kontaktů a vazeb je úctyhodná. Když v roce 2016 slavila Pokorného advokátní kancelář 20. výročí svého založení, dorazila na oslavu do pražského Rudolfinu opravdu pestrá směs dříve nebo stále vlivných lidí [145]. Jejich neúplný výčet je také uveden v podkapitole týkající se Radka Pokorného. Pro úplnost dodejme, že Pokorného advokátní kancelář v minulosti zastupovala Agrofert Holding Andreje Babiše v arbitráži s polskou společností PKN Orlen, která získala státní podíl v rafinerско-petrochemickém gigantu Unipetrol [145].

Období Sobotkovy vlády mezi lety 2014 až 2017 lze v zásadě rozdělit na dvě části. Obsahem první „klidné“ části byla snaha o realizaci částí z programů ČSSD a hnutí ANO 2011 a příprava na částečné zavedení elektronické evidence tržeb (EET). EET má zamezit kolosálním daňovým únikům v řádu desítek miliard korun ročně [356]. Andrej Babiš za to od počátku sklízel a stále sklízí ostrou kritiku především z řad pravicových subjektů typu ODS či TOP 09. Miroslav Kalousek například v listopadu 2016 na adresu EET se svým typickým humorem prohlásil: „Platí, že my budeme šťastni za každého, kdo z toho koncentračního tábora unikne, ale především chceme zrušit ten koncentrační tábor.“ [357] Druhá část Sobotkova vládnutí začala nepřipravenou a bleskovou policejní reorganizací, ke které došlo v létě roku 2016 [134]. Reorganizace měla sloučit elitní Útvar pro odhalování organizovaného zločinu Roberta Šlachty s jiným celorepublikovým útvarem [134]. Ohlášena byla jen nedlouho poté, kdy Šlachtův útvar spustil razii týkající se i zástupců policie a státního zastupitelství, kteří měli vytvořit systém na vynášení informací (kauza Beretta, resp. Bereta) [134]. Robert Šlachta od policie vzápětí odešel. Ministr vnitra Milan Chovanec z ČSSD reorganizaci zdůvodňoval i originálním prohlášením, v němž mlčky přiznal, že je možné policii ovládat i jinak než oficiální řídicí strukturou: „Policie se nestane nikdy divizí Agrofertu. Nestane. (...) Jednoznačně odmítám politizaci policie, policie nebude součástí Agrofertu.“ [128] Od té doby se rétorika ze strany ČSSD na adresu Andreje Babiše postupně zostřovala (a naopak). Na konci roku 2016 byla navíc spuštěna první fáze EET.

Vzájemný odpor mezi ČSSD a ministrem financí Babišem podstatně zesiloval od počátku roku 2017. Již bez obalu bylo i ze strany ČSSD poukazováno na Babišův kolosální střet zájmů a na jeho nemenší ekonomickou moc, na jeho dřívější „triky“ s korunovými dluhopisy, na jeho vlastnictví celostátních médií (např. Mladá Fronta Dnes, Lidové noviny či Rádio Impuls), a na kauzu Čapí hnízdo, ve které byl policií prověřován pro možnou účast na dotačním podvodu. Samotný Babiš útoky označoval za program „antiBabiš“. Patrně z důvodů klesajících volebních preferencí ČSSD a naopak rostoucích preferencí Babišova hnutí se zástupci ČSSD rozhodli kritiku a rétoriku hnát do krajnosti a donutit nechtěného ministra financí Babiše, aby z vlády odešel. Ten to odmítal a po dalších dramatických

peripetiích (jejich součástí byla i „scéna s hůlkou“ na Pražském hradě v podání prezidenta Miloše Zemana) nakonec premiér Sobotka podal návrh na odvolání Babiše z vlády, který prezident v květnu 2017 přijal [358]. V souvislosti s kauzou Čapí hnízdo byli Andrej Babiš a jeho dlouholetý soupeř z Agrofertu Jaroslav Faltýnek v září 2017 vydáni Poslaneckou sněmovnou k trestnímu stíhání [347]. Stalo se tak jen krátce před sněmovními volbami, ve kterých Babišovo hnutí násobně zvítězilo před svými konkurenty. ČSSD se naopak násobně propadla. V předvolební rétorice nejen ČSSD vůči Babišovi a jeho hnutí patrně zafungovala tzv. kladná zpětná vazba. Její podstata je prostá a lze ji vyjádřit větou: čím více se snažím zvrátit špatný výsledek, tím je výsledek ještě horší. Kladná zpětná vazba může být v technických oborech velmi nebezpečná a např. při katastrofě jaderné elektrárny v Černobyli sehrála podstatnou roli [359]. Katastrofou pro řadu tradičních stran skončily i volby do Poslanecké sněmovny v říjnu 2017.

V prosinci 2017 byl číselně absolutní vítěz voleb Andrej Babiš jmenován premiérem. V lednu 2018 byl spolu s Jaroslavem Faltýnkem Poslaneckou sněmovnou opět vydán k trestnímu stíhání v kauze Čapí hnízdo [347]. Politické rozložení sil se podstatně změnilo. Bohuslav Sobotka po 27 letech v politice odešel do „civilu“ a vedení ČSSD se změnilo. Změnilo se i vedení TOP 09. Patrně se mění i mocenské podhoubí, které bylo v Česku léta pečlivě budováno. Andrej Babiš disponuje politickou, ekonomickou a mediální silou, kterou žádný z jeho předchůdců v politice nikdy nedisponoval. V té souvislosti uveďme slova kontroverzního podnikatele Tomáše Pitra, který byl v roce 2006 odsouzen do vězení za daňové delikty a mezi jehož nejbližší kamarády patřil zastřelený boss podsvětí František Mrázek [360]. Pitr na konci roku 2014 na adresu Babiše řekl: „Má takové zkušenosti, že kdyby se proti němu spojilo zbylých 199 poslanců, stejně bude mít navrch.“ [360]

Tato publikace nese název *Jánabráchismus v České republice aneb mocenské sítě v letech 2010–2017*. Publikace obsahuje několik desítek jmen fyzických osob, které v uvedeném časovém období měly větší nebo menší mocenský vliv. Jedná se o silně neúplný výčet. Každá podkapitola představuje jedno „hlavní“ jméno, u něhož jsou uvedeny instituce nebo firmy, v nichž osoba figurovala, a dále další navazující jména osob, se kterými se „hlavní“ osoba přátelila nebo byla v kladném, potenciálně přínosném kontaktu. U některých jmen je uveden i jejich majetek nebo majetek, který představuje jejich ekonomickou sílu. U každého „hlavního“ jména jsou nakonec uvedeny poznámky, ilustrující danou osobu. Při sestavování vzájemných vazeb jsme předpokládali jejich oboustrannost: je-li osoba A v přátelském vztahu s osobou B, je i osoba B v přátelském vztahu s osobou A. Slovní popis takového vztahu jsme proto (až na výjimky) v rámci úspory místa uvedli jen u jedné z uvedených dvojic. Čtenář si může jednotlivé osoby pospojovat čarami a získat tak graf vzájemných vazeb. Důležitost a váha jednotlivých jmen je různá. Naši další ambicí je „změřit“ důležitost jednotlivých osob v grafu a sestavit žebříček moci a vlivu za období let 2010 až 2013 a 2014 až 2017. Překvapivě, matematika nabízí řadu užitečných algoritmů, jak to lze učinit.

V naší předchozí publikaci jsme uvedli, že za doby vládnutí diktátora Josifa Stalina bylo možné moc jednotlivých vrcholných činníků SSSR přesně změřit velmi snadno. Stačilo si otevřít tehdejší noviny [145]. V tisku i na oficiálních ceremoniích nejmenovali jednotlivé státní představitele podle abecedy, ale podle postavení, jaké v sovětské mocenské hierarchii zaujímal [361]. Seznam byl přesným barometrem. Sebemenší selhání – a představitel se ocitl na konci seznamu, případně až v podzemí moskevské Lubjanky [361]. Krvavé zápasy o moc se však dlouhá léta vyhýbaly prvnímu a druhému místu onoho žebříčku. Na těch místech pevně seděli Stalin a Molotov. Boj se vedl o třetí, čtvrtou a o všechny následující příčky [361]. Soupisy funkcionářů se objevovaly skoro každý týden. Byla přehlídka, funkcionáři se jí zúčastnili, byl uveřejněn seznam. Za několik dní byla recepce – a opět seznam [361]. Z analýzy sta seznamů, uveřejněných v tisku té doby, vyplynul zajímavý obraz. Stalin a Molotov byli nehybní, ale všichni, kteří byli na seznamu dál, se nacházeli v nepřetržité divoké rvačce

[361]. Ze sedmého místa na třetí, z třetího na páté, z pátého na osmé, z osmého znovu vzhůru a stejně prudce i mimo seznam, aby se už nikdy na seznamu neobjevili. Na vrcholu moci, kde trůnil Stalin a Molotov, byl klid a vládla tam stabilita [361]. Mnohem později, v roce 2016, česká média přinesla informace o rozhovoru s ruským oligarchou Vladimírem Jakuninem, který dlouhodobě patřil či patří k nejbližším spolupracovníkům ruského vládce Vladimíra Putina [223]. Patří také k přátelům prezidenta Miloše Zemana. Jakunin měl pro zahraniční žurnalistku na téma nejbližšího okruhu prezidenta Putina např. přiznat: „Musíte vědět, kde je vaše místo... Pokusy měřit vliv pomocí blízkosti k politickým zdrojům moci, to je přežitek ze sovětských dob. (...) V tomto okruhu pokračuje rotace.“ [223] Jakunin měl také údajně říct, že „Putin zatím nevybudoval vládnoucí třídu takového typu, jaká byla v Rusku v období carismu“ [223]. Na základě i seznamu vazeb z této publikace bychom chtěli stanovit ono v čase pohyblivé centrum moci a u jednotlivých osob změřit jejich vzdálenost od takového centra. Samotná moc je přitom složena z pěti složek: z moci výkonné (vliv na ministerstva), z moci zákonodárné (vliv na poslance), z moci soudní (vliv na soudce), z moci mediální (vlastnictví médií) a z moci ekonomické (finanční síla). Ke každé z těchto složek lze přiřadit rozumnou škálu číselných hodnot. Přiřadit číselné hodnoty lze i vzájemným vazbám mezi jednotlivými osobami. Na základě těchto údajů lze pak pomocí různých postupů stanovit žebříčky moci v České republice. Autoři publikace uvítají, pokud by seznam osob s jejich vazbami byl za nastíněným účelem ze strany čtenářů postupně doplňován a aktualizován.

V Praze dne 15. června 2018

Autoři

2 Vlivné osoby a jejich vazby

Andrej Babiš

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): AGROFERT, a.s. (do února 2017 dlouholetý majitel a mezi červencem 2000 až lednem 2014 předseda představenstva; v současnosti dočasně ve dvou svěřenských fondech); někdejší majitel či spolumajitel a člen orgánů řady společností působících v chemickém, potravinářském či lesnickém průmyslu a v zemědělství; hnutí ANO 2011 (od roku 2012 předseda); Ministerstvo financí (mezi lety 2014 až 2017 ministr); vláda ČR (od prosince 2017 předseda vlády)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Zdeněk Zbytek (podnikatel v energetice s vazbami na Rusko a přítel prezidenta Miloše Zemana)

V roce 2017 Zdeněk Zbytek médiím přiznal dlouholetou známost s Andrejem Babišem: „S panem Babišem se znám už od roku 1993. Dokonce si tykáme. Ale nikdy jsme spolu žádný byznys nedělali. Teď mu fandím.“ [306]

Jaroslav Faltýnek (politik a manažer; mezi lety 1995 až 2012 člen ČSSD; mezi lety 2000 až 2004 a 2008 až 2012 zastupitel Olomouckého kraje; od října 2013 poslanec a od roku 2015 první místopředseda hnutí ANO 2011; dlouhodobý manažer a mezi lety 2007 až 2016 člen představenstva společnosti Agrofert; blízký souputník Andreje Babiše)

Jaroslav Faltýnek patří k dlouhodobým souputníkům Andreje Babiše. Dlouhodobě působil jako manažer ve firmách spadajících pod Agrofert nebo v jejich orgánech. V únoru 2014 média informovala, že Faltýnek ke konci roku 2013 ukončil zaměstnanecký poměr v holdingu Agrofert a opustil i některé orgány firem: „Odešel již z orgánů společností Agrotec, Olma a Agri CS. Tyto změny však ještě nejsou promítnuty v obchodním rejstříku,“ uvedl tehdy mluvčí Agrofertu Karel Hanzelka [344]. Nadále však figuroval v představenstvu společnosti Agrofert a v dozorčích radách či představenstvech čtyř dalších firem [344]. Členem představenstva společnosti Agrofert byl do konce roku 2016. Faltýnek byl také dlouholetým členem ČSSD a zastupitelem Olomouckého kraje, odkud si jistě odnesl řadu důležitých a užitečných kontaktů. Podle vlastních slov se navíc dlouhá léta zná s Milošem Zemanem a dlouhodobě patří k jeho podporovatelům [335].

Radmila Kleslová (právnička; poradkyně a lobbistka; mezi lety 1993 až 2014 členka ČSSD; od roku 2014 členka hnutí ANO 2011; od roku 2010 zastupitelka Prahy 10; mezi lety 2014 až 2016 starostka Prahy 10; v roce 2015 místopředsedkyně hnutí ANO 2011; blízká spolupracovnice Andreje Babiše)

Radmilu Kleslovou si po studiu práv v roce 1986 vytipovala Státní bezpečnost jako příhodnou osobu pro práci v rozvědce [346]. V roce 1988 už ji rozvědka zaměstnávala a chystala k vysazení s falešnou identitou v zahraničí. V roce 1990 musela projít prověřkovou komisí, aby mohla ze Státní bezpečnosti pokračovat v demokratické tajné službě. Po dvou letech z tajné služby odešla a vstoupila do ČSSD [346]. V ní zakrátko získala velkou moc a stala se šéfkou celopražské kontrolní komise. V roce 1998 se Radmila Kleslová na dalších řadu let dostala do sněmovny. Oficiálně nastoupila jako asistentka pražského poslance Karla Šplíchala [346]. Ten v roce 2015 zavzpomínal: „Rozuměla právním věcem, byla schopná. Zaměstnal jsem ji na částečný úvazek. Na rozdíl od ostatních asistentek, které nikdo nezná, si už za pár dní tykala s ministry. Je velmi společenská.“ [346] Jejím hlavním úvazkem byl lobbying a jejím oborem především petrochemie – coby advokátka pracovala pro tehdy státní Unipetrol

[346]. Právě při práci v Unipetrolu se seznámila s podnikatelem Andrejem Babišem, jehož Agrofert se státním petrochemickým holdingem výhodně obchodoval [346]. Když Babiš projevil zájem o celý Unipetrol, ministr Miroslav Grégr, povzbuzovaný Kleslovou, mu vyhověl a v roce 2001 vláda Miloše Zemana rozhodla o privatizaci Unipetrolu a zahájila jednání s Agrofertem [346]. Babiš nakonec z obchodu odstoupil. Někdejší poslanec ČSSD Miloslav Soušek k tomu v roce 2015 řekl: „S Babišem úzce spolupracovala a bylo znát, že si hodně rozumějí. Dějala pro Agrofert, upozorňovala, kde pro ně hrozí problém v zákonech a co můžou ovlivnit.“ [346] Kleslová také v roce 2009 stála za drobnou úpravou zákona o daňovém zvýhodnění biopaliv, ze kterého profitoval i Andrej Babiš [346]. V roce 2015 média široce informovala o její prozrazené smlouvě, díky které brala od společnosti ČEZ sto tisíc měsíčně za rady, jak se dobrat lepších zákonů [346]. Poradenstvím ve státních a polostátních firmách se po pádu režimu živila celou dobu a pro ČEZ takto pracovala už 15 let [346]. Aféra měla za následek, že Kleslová skončila ve funkci místopředsedkyně Babišova hnutí ANO 2011 [346]. Podle všeho ale tím její skutečná moc nijak neutrpěla. Bývalý ředitel podniku Synthesia, patřícího do skupiny Agrofert, Viktor Janouškovec, který kdysi zakládal pro Babiše jednu z pražských buněk jeho hnutí, v roce 2015 na adresu Kleslové a její moci řekl: „Možná je to skutečně paranoia, ty zvěsti o odposlouchávání a složkách na lidi, ale ta skutečnost, že Kleslová ví, jak Babiš přišel k majetku a privatizoval podniky, to žádná fikce není. A informace mohou být zdrojem její síly.“ [346] Samotná Kleslová přiznává, že s Babišem léta pracovala. Na otázku, co pro Babiše v minulosti dělala, v roce 2015 mj. odpověděla: „Jsem advokátka se zaměřením na legislativu petrochemie, agrochemie a energetiky. Myslím, že tuto oblast dobře ovládám, pomáhala jsem například se zpracováním zákona o pohonných hmotách, který byl přijat před dvěma roky. Díky němu se nastavila pravidla, která zamezují daňovým únikům. (...) Andrej Babiš už tenkrát podporoval toto znění zákona. Jsem pyšná, že se mi tehdy podařilo poslancům vysvětlit, v čem je jeho prospěšnost. To je moje parketa.“ [362]

3. Kontakty:

Alexej Beljajev (slovenský miliardář se silnými vazbami na Rusko)

Na přelomu osmdesátých a devadesátých let skupina bývalých zaměstnanců podniku zahraničního obchodu Petrimex postupně transformovala státní firmy na soukromé a postupně budovala dnešní impéria. Alexej Beljajev se na podzim roku 1990 stal předsedou představenstva slovenské akciové společnosti Contix. Po necelém roce však Beljajev z vedení společnosti odešel a nahradili ho jiní bývalí manažeři Petrimexu. A ti se v těchto letech rozdělili dle sektorů vlivu. Beljajev se vydal cestou budování impéria na Slovensku, zatímco jeho kolega z Petrimexu Andrej Babiš se vydal do Čech. „Začali jsme podnikat spolu v takové skupině – pan Babiš, pan Rakický. (...) Na konci roku 1994 se ty cesty rozešly, ale dodnes jsme zůstali v kontaktu, komunikujeme a setkáváme se. A myslím si, že jsme se v celku v dobrém rozešli,“ uvedl v rozhovoru pro motejlek.tv v roce 2012 Beljajev [5], [6].

Stanislav Gross (někdejší dlouholetý poslanec ČSSD, statutární místopředseda a krátce předseda ČSSD; mezi lety 2000 až 2004 ministr vnitra; mezi roky 2004 a 2005 předseda vlády ČR; zemřel v roce 2015)

Podle vlastního přiznání někdejšího ministra vnitra a premiéra Stanislava Grosse se Gross znal s podnikatelem Andrejem Babišem a svého času byli v kontaktu [145]. O vazbách Stanislava Grosse na nejrůznější další vlivné podnikatele je možné se více dočíst v publikaci [145].

Ivan Langer (od roku 1991 člen ODS; mezi lety 1996 až 2010 poslanec Parlamentu ČR a dlouholetý místopředseda Poslanecké sněmovny; mezi lety 1998 až 2002 a 2004 až 2010 místopředseda ODS; mezi roky 2006 a 2007 ministr informatiky; mezi lety 2006 až 2009 ministr vnitra)

Podle článku Jaroslava Kmenty z roku 2016 patřil již v minulosti Ivan Langer mezi známé Andreje Babiše: „V roce 2007, po nástupu druhé vlády premiéra Mirka Topolánka (ODS), ztratil Babiš poprvé po dlouhé době pevnou politickou pozici. Obchody začali dělat lidé jako Marek Dalík, s nimiž Babiš neměl nic společného. O vliv přišel i v bezpečnostních složkách. Na vnitro sice nastoupil jeho známý Ivan Langer, ale ten se později – pod vlivem dalších ministrů ODS – od Babiše ‚odklonil‘. V té době skončila ve významných pozicích také celá řada lidí, které Babiš znal. (...) Za Topolánkovy vlády to bylo vůbec poprvé, kdy se Babiš cítil ohrožen i ze strany policie.“ [158] V říjnu 2008 Ivan Langer v rozhovoru pro Lidové noviny přiznal, že se jeho a Babišova rodina stýká: „Pana Babiše znám, znají se naše rodiny. Naše rodiny se stýkají a je to jeden z největších zaměstnavatelů v ČR a největší plátce daní. Nevím, co je špatné na tom, když se znám s Andrejem Babišem a když se naše rodiny stýkají.“ [159] Naopak Andrej Babiš na jaře roku 2009 ke svému přátelství s Ivanem Langerem řekl: „S Ivanem Langerem jsem se přátelil do doby, než se stal ministrem, pak už měl málo času. Jestli bych byl blízký přítel Ivana Langer, tak nevím, proč se mnou má pořád nějaký problém Úřad pro odhalování organizovaného zločinu, jehož tým M-market mě odposlouchával. Byl jsem nezákonně sledován a odposloucháván. (...) Když mě odposlouchávají, tak dobře vědí, že jsme transparentní skupina, platíme tady daně, nemáme offshory a podnikáme podle zákonů. Kdyby byl Langer takový kámoš, tak mě snad nebudou sledovat, ne?“ [160]

Radek Pokorný (vlivný právník a mj. dlouholetý přítel exministra a expremiéra Bohuslava Sobotky a jeho „pravá ruka“)

Pokorného advokátní kancelář v minulosti zastupovala Agrofert Holding miliardáře Andreje Babiše v arbitráži s polskou společností PKN Orlen, která získala státní podíl v rafinersko-petrochemickém gigantu Unipetrol [145].

Jaroslav Ungerman (někdejší externí poradce ministra průmyslu a obchodu Jiřího Rusnoka; někdejší šéf komplexu ekonomických komisí ČSSD; někdejší předseda představenstva Sokolovské uhelné a člen dozorcích rad Unipetrolu, Transgasu a První česko-ruské banky; makroekonomický odborník Českomoravské konfederace odborových svazů; někdejší poradce ministra financí Andreje Babiše)

Jaroslav Ungerman má za sebou úctyhodnou kariéru odborného asistenta na ekonomické vysoké škole, ekonomického poradce a člena orgánů řady významných podniků a institucí (včetně nechvalně proslulé Investiční a poštovní banky) [145]. Ungerman byl také oficiálním ekonomickým poradcem premiéra Vladimíra Špidly, ve věcech ekonomické strategie radil také sociálnědemokratickým vládám Stanislava Grosse a Jiřího Paroubka. Nakonec skončil jako ekonomický odborník Českomoravské konfederace odborových svazů. Již z tohoto zdaleka neúplného výčtu plyne, že měl znamenité kontakty na vlivné osoby. Vysoko byla hodnocena i jeho odborná erudice [145]. Když se v lednu 2014 Andrej Babiš ujal funkce ministra financí, jako svého poradce si přivedl právě Ungermana [145]. Velkopodnikatel Babiš s levicovým „kovaným marxistou a fanatickým plánovačem“ Ungermanem spolupracoval již předtím několik let a ekonomické otázky s ním probíral už při vzniku hnutí ANO 2011 [145]. Na konci ledna 2014 k tomu ministr financí Andrej Babiš řekl: „Původně jsem měl zájem, aby hnutí i nějak pomáhal, ale nevyšlo to.“ [345] Poznamenejme, že podle stránek Ministerstva financí působil Ungerman nejméně do konce roku 2016 jako neplacený poradce ministra financí Babiše [145].

Petr Rafaj (mezi lety 2002 až 2009 poslanec za ČSSD; od roku 2009 předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže)

Petr Rafaj coby šéf mocného Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže na jaře 2015 médiím přiznal pracovní kontakty s tehdejším ministrem financí Andrejem Babišem. Na otázku, zda se s Babišem

schází, Rafaj odpověděl: „Pokud to pracovní povinnosti vyžadují, zejména teď, když je ministrem financí, tak samozřejmě ano. Konzultujeme problémy úřadu, rozpočet úřadu. Vidáme se (...).“ [234]

Robert Šlachta (někdejší dlouholetý elitní policista; mezi lety 2008 až 2016 ředitel Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu)

Z úst různých politiků či komentátorů se již delší dobu spekuluje, že Robert Šlachta je chráněncem někdejšího ministra financí a v současnosti premiéra Andreje Babiše [276]. V médiích se v minulosti také psalo, že se oba scházejí [276]. I na počátku roku 2016 Šlachta i jeho nadřízení schůzky s Andrejem Babišem nepopřeli [276]. Tehdejší náměstek policejního prezidenta Zdeněk Laube, který jen o několik měsíců později stál za bleskovou policejní reorganizací namířenou právě proti Šlachtovi a jeho Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, na počátku roku 2016 ke schůzkám Šlachty s Babišem médiím řekl: „Šlo o případ, kdy jsme vyšetřovali pokus mezinárodního gangu vydírat ministra financí, a bylo nutné se s panem Babišem sejít kvůli jeho ochraně.“ [276] Stalo se tak v létě roku 2015, zločinci pak byli v srpnu zatčeni a skončili ve vazbě [276].

Miloš Zeman (bývalý předseda ČSSD a vlády ČR; od roku 2013 prezident republiky)

Prezident republiky se s předsedou vlády schází při nejrůznějších oficiálních příležitostech, daných jejich funkcemi. Vztahy mezi prezidentem a premiérem mohou mít kladné i záporné znaménko, mohou však být i neutrální. Z celé řady kroků a veřejných vyjádření prezidenta Zemana plyne jeho podpora vůči někdejšímu ministrovi financí a v současnosti premiérovi Andreji Babišovi. V únoru 2018 prezident Zeman v televizi Barrandov např. řekl: „Víte, já bych tady nemluvil o nějakém mocenském paktu mezi mnou a Andrejem Babišem. Ale také bych rozhodně nemluvil o tom, že teď po vyhraných prezidentských volbách budu Babišovi házet klacky pod nohy. Naopak budu se ho snažit podporovat, protože je to premiér, jehož jsem sám jmenoval a upřímně řečeno, já nikoho jiného ve funkci premiéra nevidím.“ [333] Další příklady, kdy prezident Zeman podpořil Andreje Babiše, nabízí např. článek [336]. Dlouhodobá podpora je i z druhé strany a jako příklad uveďme, že Andrej Babiš při prezidentské volbě v lednu 2018 veřejně podpořil Miloše Zemana v prvním i ve druhém kole [335]. Poznamenejme dále, že Andrej Babiš se dlouhodobě vůči prezidentovi Zemanovi vyjadřuje v občasně kritice shovívavě a na vlastní styl mimořádně „diplomaticky“ (např. [334]).

Velké množství osob – podnikatelů, úředníků, poradců, lobbistů (dáno dlouholetými podnikatelskými a v současnosti politickými aktivitami Andreje Babiše)

4. Poznámky:

Krátce před sněmovními volbami v roce 2017 byli v září toho roku Andrej Babiš spolu s Jaroslavem Faltýnkem vydáni Poslaneckou sněmovnou k trestnímu stíhání [347]. To se týká okolností získání padesátimilionové dotace na farmu Čapí hnízdo. Žádost o dotaci byla podána v roce 2008, a to firmou, která o sobě tvrdila, že patří mezi malé nebo středně velké podniky (nutná podmínka pro získání dotace). Později ale vyšlo najevo podezření, že firma byla jen účelově a formálně vyčleněna z holdingu Agrofert. Samotný holding by vzhledem ke své velikosti neměl na dotaci nárok. Podezření se tak týká podvodu za účelem získání evropské dotace. V říjnu 2017 se Babiš i Faltýnek stali opět poslanci a Poslanecká sněmovna v lednu 2018 oba opět vydala k trestnímu stíhání [347]. V květnu 2018 státní zástupce stíhání Faltýnka a dalších třech obviněných zrušil [347]. K červnu 2018 tak v kauze zůstává sedm obviněných (kromě Andreje Babiše i jeho nejbližší příbuzní a spolupracovníci) [347]. Nejen pro svoje trestní stíhání a působení v nejvyšší politice je miliardář Andrej Babiš ostře kritizován napříč politickými subjekty a značnou částí veřejnosti. Vzhledem ke skladbě Babišova podnikatelského impéria, zahrnujícího chemický, potravinářský či lesnický průmysl, zemědělství

či zdravotnictví a řadu dalších odvětví, je poukazováno na jeho kolosální střet zájmů. Nebezpečí je spatřováno rovněž ve vlastnictví významných médií (např. Lidové noviny, Mladá fronta Dnes, Rádio Impuls). Babiš dočasně svěřil vlastnictví Agrofertu do dvou svěřenských fondů. Mezi nejhlasitější kritiky politika Andreje Babiše patří od roku 2014 Miroslav Kalousek, který opakovaně hovoří o Andreji Babišovi jako o oligarchovi a varuje před oligarchizací země a před ohrožením české liberální demokracie [348]. Babiš je částí politické reprezentace a veřejnosti též ostře kritizován za zavedení elektronické evidence tržeb, která má podle původních záměrů snížit objem daňových úniků včetně úniků na dani z přidané hodnoty.

5. Majetek: 40 miliard v roce 2014, resp. 95 miliard korun v roce 2017 (dle Forbes) [274], [275].

Alexej Beljajev

1. Firmy (neúplný výčet): DAKO-CZ, a.s. (od léta roku 2017 člen představenstva a spolumajitel); Optifin Invest s.r.o. (sídlo na Slovensku; od roku 2008 spolumajitel); TATRAVAGÓNKA a.s. (sídlo na Slovensku; od roku 2006 předseda představenstva; spolumajitel)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Vladimir Jakunin (bývalý dlouholetý prezident Ruských železničních drah; osobní přítel prezidenta Ruské federace Vladimira Putina)

Alexej Beljajev je slovenský podnikatel ruského původu. Jeho popradská Tatravagónka získávala významné zakázky pro ruské státní železnice, které v letech 2005–2015 řídil Vladimir Jakunin, osobní přítel vládce Ruska Vladimira Putina. „Samozřejmě, že se dobře známe. Jakunin nás požádal, abychom přišli do Ruska,“ řekl médiím v roce 2016 Beljajev [1].

3. Kontakty:

Jaroslav Strnad (podnikatel a významný zbrojař; v lednu 2018 své „impérium“ převedl na syna)

V roce 2016 média nastínila expanzi podnikatele Strnada: „Majitel skupiny Czechoslovak Group Jaroslav Strnad pokračuje v expanzi, která jej katapultovala na pozici největšího českého zbrojaře a významného hráče ve strojírenství. K šesti továrnám, jež v Česku a na Slovensku skoupil během posledního roku, přidává sedmou. Přípravuje majetkový vstup do popradské Tatravagónky. Chystanou akvizicí Strnad zároveň utužuje spojenectví se slovenským miliardářem Alexejem Beljajevem. Tatravagónka Poprad patří k největším evropským výrobcům železničních vozů. Kontroluje ji firma Optifin Invest, za níž stojí Beljajev s partnerem Michalem Lazarem. Beljajev je Strnadovým partnerem také v jeho třemošnické továrně DAKO CZ, zaměřené na brzdové systémy pro kolejová vozidla.“ [2]

V létě roku 2017 média rovněž informovala, že podnikatelé Alexej Beljajev a Jaroslav Strnad se pokouší ovládnout zkrachovalou lounskou vagonku Heavy Machinery Services, známou pod bývalým názvem Legios. Jejich záměr vyvolal ostrou reakci odborářů podniku, kteří je obvinili, že chtějí firmu pouze získat a zavřít. Nařčení se týkalo hlavně Beljajeva a jeho partnera Michala Lazara. Ti spolu se Strnadem, největším českým zbrojařem a například spolumajitelem Tetry Kopřivnice, ovládají i dalšího výrobce vagonů, slovenskou společnost Tatravagónka Poprad [3].

Martin Ulčák (podnikatel a lobbista)

V prosinci 2017 Hospodářské noviny informovaly o nákupu podílu ve společnosti Vítkovice Gearworks v rámci reorganizace společnosti. Insolvenční správce informoval, že „Gearworks částečně kupuje společnost Optifin Invest a firma Farvis“ [4]. Alexej Beljajev je spolujednatel společnosti Optifin Invest, zatímco firma Farvis je spojena se společností E-Invest Martina Ulčáka [4].

Robert Fico (slovenský politik; mezi lety 2006 až 2010 a 2012 až 2018 premiér Slovenské republiky)

V médiích se objevila spekulace, že za úspěchem Beljajevových firem na Slovensku mohou být nadstandardní vztahy s někdejšími dlouholetými premiéry Robertem Ficem. Beljajev a Fico se údajně měli i scházet [5]. Podnikatel ostatně premiéra Fica chválil i veřejně za podporu, kterou dal jeho firmám. „Je třeba kvitovat lidi jako je (...) předseda vlády Robert Fico, o kterém se ví, že se známe – je jeden z těch lidí, který nám skutečně politicky pomáhá v rozvoji našeho byznysu za hranicemi. Tak, jak tomu pomáhá Merkelová, tak jak tomu pomáhal Berlusconi, tak jak tomu pomáhá Putin (...). Je to úplně normální a úplně přirozené,“ uvedl v rozhovoru pro motejlek.tv v roce 2012 Beljajev [5], [6].

Andrej Babiš (podnikatel, dlouhodobě mezi pěti nejbohatšími Čechy; dlouhodobý majitel a předseda představenstva společnosti Agrofert (dočasně ve svěřenských fondech); od roku 2012 předseda hnutí ANO 2011; mezi lety 2014 až 2017 ministr financí; od prosince 2017 předseda vlády ČR) – vizte podkapitulu „Andrej Babiš“ a heslo „Alexej Beljajev“ na str. 12.

4. Poznámky:

Beljajevova společnost Optifin Invest se spolupodílela také na výstavbě infrastruktury pro zimní olympijské hry z roku 2014 v ruském přímořském letovisku Soči a v jeho okolí. Během olympiády Beljajev na vlastní náklady zařídil také tzv. Slovenský dům, který sloužil pro prezentaci země [5].

5. Majetek: v roce 2017 mezi 4 až 5 miliardami korun [7].

Pavel Bém

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): Městská část Praha 6 (mezi lety 1998 až 2002 starosta); HOTEL PRAHA a.s. (mezi lety 1998 až 2003 předseda představenstva); Magistrát hl. m. Prahy (mezi lety 1998 až 2010 zastupitel, mezi lety 2002 až 2010 primátor Prahy); Nadační fond Václava Klause (mezi lety 2003 až 2018 člen dozorčí rady – na jaře 2018 Fond zrušen); České aerolinie a.s. (mezi lety 2003 až 2007 člen dozorčí rady); ODS (mezi lety 2004 až 2008 místopředseda, resp. první místopředseda); Divadlo Archa o.p.s. (od roku 2006 člen správní rady); Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost (mezi lety 2008 až 2011 člen představenstva); Letiště Praha, a.s. (mezi lety 2008 až 2011 člen dozorčí rady); Parlament ČR (mezi lety 2010 až 2013 poslanec); Horská služba ČR, o.p.s. (mezi lety 2011 až 2014 člen dozorčí rady); LEVANDRES, s.r.o. (od jara 2015 jednatel)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Karel Muzikář ml. (vlivný právník; blízký spolupracovník Václava Klause)

Spoluzák Pavla Béma z gymnázia. Za éry primátora Prahy Pavla Béma poskytovala magistrátu právní služby i advokátní kancelář, kterou Muzikář řídil [8]. V roce 2012 Muzikáře média označila za Bémova přítele [9].

Roman Janoušek (lobbista a podnikatel)

Roman Janoušek v roce 2012 ke vztahu s Pavlem Bémem řekl: „Jsme přátelé déle než dvacet let, spolupracovali jsme kdysi na protidrogových přednáškách, hráli spolu tenis a golf v době, kdy ani jeden z nás ještě netušil, že Pavel Bém vstoupí do politiky. Máme společné přátele a některé společné zájmy.“ [10] Janoušek byl nejdříve jen neznámý podnikatel a „kamarád pana primátora“. S přibývajícím roky se však ukázalo, že Janoušek je Bémova pravá ruka, bez níž se v Praze „nic nerozhodne“. Někdy v roce 2004 dostali oba přezdívku „Blaničtí rytíři“, podle pasáže Blaník na Václavském náměstí, kde měl Janoušek kancelář [11]. A v době jejich vrcholné éry v letech 2006 až 2008 se Janouškovi neřeklo jinak než „Lord Voldemort“ [11]. Bez zajímavosti není ani skutečnost, že nejméně v průběhu roku 2007 nahrávala Bezpečnostní informační služba telefonní hovory Romana Janouška, přičemž úryvky hovorů se v roce 2012 objevily v médiích [12]. Některé úryvky zachytily komunikaci mezi Janouškem a Bémem. V jednom z nich si tehdejší primátor Prahy Bém stěžoval na aktivitu novinářů a Janouškovi sdělil: „Už mě to sere, tohleto. Kurník. Tak jestli to máme nějakým způsobem orchestrovat, tak to dělejme. Proboha!“ [12] A na konci roku 2012 novinář Jaroslav Kmenta ke vztahu Béma a Janouška s „povzdechem“ konstatoval: „Vždyť co by mohlo svědčit o provázanosti byznysu a politiky víc než rozhovory, jak lobbista Janoušek schvaluje úředníkům magistrátu prodeje pozemků v Praze? Nebo jak se svolává se svým přítelem primátorem Pavlem Bémem do Obecního domu k neformálním debatám o fungování akciových společností hlavního města Prahy? Anebo jak diriguje úředníky a politiky ke změnám územního plánu?“ [13]

Tomáš Hrdlička (podnikatel a dlouholetý vlivný člen ODS; pražský komunální politik; do léta roku 2013 člen ODS)

Na jaře roku 2012 se Hrdlička pro média vyjádřil mj. k osobě Pavla Béma. Hrdličkovi byla položena otázka: „Neobáváte se, že jste mohl být také odposloucháván? Přece jen se s Pavlem Bémem a Romanem Janouškem znáte, vídali jste se.“ [14] Hrdlička na ni odpověděl: „Tak to opravdu nevím. Telefon používám jako každý. Navíc jsem velmi komunikativní. Každopádně vím, že jsem nikdy do telefonu neřikal žádné nezákonnosti.“ [14] Mimoto se Hrdlička pochlubil: „Byl jsem jedním z hnacích motorů Pavla Béma v prvním volebním období (...).“ [14]

3. Kontakty:

Václav Klaus (bývalý předseda ODS a vlády ČR; mezi lety 2003 až 2013 prezident republiky)

V roce 2008 slavil Pavel Bém a vlivný právník Karel Muzikář ml. společně narozeniny. Jsou spoluzáky z gymnázia. Oslava proběhla v Praze ve Žlutých lázních, spojovaných s lobbistou Romanem Janouškem. Tehdejší prezident republiky Václav Klaus se oslavy také zúčastnil, přičemž přítomným mj. řekl: „Přátelé, sešlo se nás tady strašně moc, protože já myslím, že všichni máme tuto dvojici opravdu, opravdu rádi. A to je jasné vyjádření.“ [8] Bém je také od roku 2003 členem dozorčí rady Nadačního fondu Václava Klause.

Miroslav Jansta (právník; dlouholetý člen ČSSD; vysoký sportovní funkcionář a neformální poradce dvou premiérů ČSSD – Stanislava Grosse a Jiřího Paroubka)

Někdejší předseda a premiér ODS Mirek Topolánek měl kdysi glosovát, že „v Praze o všem rozhoduje dvojice Jan–Jan“ [15]. Na mysli měl Romana Janouška a právníka Miroslava Janstu. V článku z roku

2012 se o Janstovi mj. uvádělo: „Jansta patří tradičně ke klíčovým figurám politického zákulisí. Jeho kancelář mimo jiné psala pro Bémův magistrát obchodní smlouvy, sám Jansta má excelentní vztahy s řadou politiků.“ [15] O tom, že Jansta se zná s Bémem i s Topolánkem hovoří i článek [16].

Mirek Topolánek (mezi lety 2002 až 2010 předseda ODS; mezi lety 2006 až 2009 premiér ČR)

Mirek Topolánek si svého času chodil společně s Janouškem a Bémem občas zahrát tenis, přičemž společnost jim měl dělat i Topolánkův poradce Marek Dalík [17]. Bém se však po čase dostal s premiérem Topolánkem do otevřeného sporu. Na jaře roku 2012 na otázku, kdy ke zlomu ve vztahu s Bémem a jeho okolím došlo, někdejší premiér Mirek Topolánek odpověděl: „V době, kdy jsem jim odmítl – a to byl takový startovací impulz – když jsem jim odmítl vydat akcie Letiště Praha. To byl startovací impulz války, která mě možná dostala dříve, ale jak říká Danton svým katům: Mě popravíte, ale vy půjdete hned po mně.“ [18]

Martin Roman (mezi lety 2000 až 2004 generální ředitel a předseda představenstva plzeňské Škody, resp. společnosti Škoda Holding; mezi lety 2004 až 2011 generální ředitel a předseda představenstva společnosti ČEZ; poté do října 2013 předseda dozorčí rady společnosti ČEZ) a

Petr Žaluda (mezi lety 2008 až 2013 generální ředitel a předseda představenstva Českých drah)

V roce 2008 byli Pavel Bém, Roman Janoušek, Martin Roman a Petr Žaluda zachyceni při golfu. Popisek k fotografii v článku z roku 2012 zněl: „Na golfu v roce 2008 ještě v plné síle: zleva Roman Janoušek, šéf Českých drah Petr Žaluda, tehdejší šéf ČEZ Martin Roman – svorně fandí Pavlu Bémovi.“ [9]

Peter Ďurica (ředitel odboru obchodních aktivit Magistrátu hl. m. Prahy za éry Pavla Béma)

Jiří Toman (ředitel investičního odboru Magistrátu hl. m. Prahy za éry Pavla Béma)

Martin Dvořák (Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost – generální ředitel mezi lety 2007 až 2011, místopředseda představenstva mezi lety 2007 až 2010, člen představenstva mezi roky 2010 až 2011, předseda představenstva v roce 2011)

Za éry Pavla Béma v pozici primátora Prahy se Martin Dvořák stal generálním ředitelem pražského dopravního podniku. Dvořák byl de facto Bémovým podřízeným. Jejich vzájemné vztahy nebyly podle všeho v čase konstantní a vyvíjely se. Samotný Dvořák k tomu v roce 2014 řekl: „Už nechci být závislý na libovůli politiků. V byznysu se potřebujete o někoho opřít. Proto v tomto ohledu nenechám dopustit na Pavla Béma, protože takové osobnosti v politice nevidím. Ať si o něm říká, kdo chce, co chce, když se podala ruka, Pavel Bém byl schopen vzít bič a začít mrskat. Jeho slovo prostě platilo. To nemá nic společného s tím, že jsme se často hádali, řezali a on mě několikrát z dopravního podniku odvolával. Měli jsme na spoustu věcí rozdílné názory a on z hlediska své povahy neuměl přijmout, že mu někdo odporuje, a hrál specifické hry, které občas byly až za hranou.“ [19]

4. Poznámky:

Za éry primátora Pavla Béma byla realizována řada finančně náročných nebo předražených staveb či projektů. Mezi ně patří např. tunelový komplex Blanka za přibližně 37 miliard korun (bez napojení na Strahovský tunel), u něhož jen prodražení oproti původním návrhům činilo přibližně 6 miliard korun [20]. Nebo projekt čipové karty Opencard, který do léta 2017 stál přibližně 1,7 miliardy korun a z něhož profitovaly soukromé firmy i s neprůhlednou vlastnickou strukturou [21]. Samotný Bém ale

svoje působení v čele Prahy hájil: „Tempo investic bylo nejvyšší od roku 1945. Dařilo se financovat stavby klíčových okruhů a tunelů, které tu už měly stát třicet let.“ [22]

O době působení Pavla Béma v primátorském křesle se po zveřejnění části odposlechů mezi Bémem a Janouškem vyjádřil na jaře roku 2012 i někdejší premiér Mirek Topolánek: „(...) A pokud jde o ten obsah? V žádném případě mě nepřekvapuje. Všichni, kdo o době kralování této dvojice v Praze něco vědí, tak vidí, že je to jen vrchol ledovce. (...) A podotýkám, že ten problém v Praze není jen stranický a netýká se to jen ODS. Je to daleko hlubší. Ten systém nese stopy, nechci říkat organizovaného zločinu, ale jakési širší dohody. Absurdní je, že ta dnešní ‚nová a čistá ODS‘ v Praze po celou dobu Béma podporovala a dnes do něj kopou.“ [18]

Daniel Beneš

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): BOHEMIACOAL s. r. o. (mezi lety 1993 až 1997 vedoucí odbytu; mezi lety 1996 až 1999 spolumajitel); RICHARDSSON & MITCHELL s.r.o. (mezi lety 1993 až 2001 spolumajitel, resp. majitel; mezi lety 1998 až 2001 jednatel); HEDVIGA GROUP, a.s. (mezi lety 1997 až 2001 předseda představenstva); MORAVSKOSLEZSKÁ ŽIVNOSTENSKÁ DRUŽSTEVNÍ ZÁLOŽNA (mezi lety 1998 až 2000 člen představenstva; mezi roky 2000 až 2001 místopředseda představenstva); MORAVSKOSLEZSKÁ ŽIVNOSTENSKÁ OBCHODNÍ, s.r.o. (mezi roky 1999 a 2000 člen dozorčí rady); HEDVIGA TRADE, s.r.o. (později LUKATOMI s.r.o.) (mezi lety 1999 až 2001 jednatel); ŠKODA VAGONKA a.s. (mezi roky 2003 a 2004 místopředseda představenstva); ČEZ, a. s. (mezi lety 2005 až 2011 člen, resp. místopředseda představenstva; mezi lety 2007 až 2011 výkonný ředitel; od září 2011 předseda představenstva a generální ředitel); Severočeské doly a.s. (mezi lety 2004 až 2006 člen představenstva; od roku 2006 předseda, resp. místopředseda dozorčí rady); další společnosti ovládané společností ČEZ, a. s. (mezi lety 2004 až 2014 člen, místopředseda nebo předseda dozorčích rad či představenstev); Nadace ČEZ (od konce května 2007 předseda správní rady); Český svaz zaměstnavatelů v energetice (mezi lety 2012 až 2016 člen představenstva); Svaz průmyslu a dopravy ČR (od jara roku 2015 viceprezident)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Martin Roman (mezi lety 2000 až 2004 generální ředitel a předseda představenstva plzeňské Škody, resp. společnosti Škoda Holding; mezi lety 2004 až 2011 generální ředitel a předseda představenstva společnosti ČEZ; poté do října 2013 předseda dozorčí rady společnosti ČEZ)

Dlouholetý vládce společnosti ČEZ Martin Roman byl mezi lety 2004 až 2011 nadřízeným Daniela Beneše ve zmíněné společnosti. Beneš byla Romanova výkonná „pravá ruka“. Když se Daniel Beneš v roce 2011 stal předsedou představenstva a generálním ředitelem společnosti ČEZ, přešel Roman do dozorčí rady společnosti a do října 2013 byl jejím předsedou. Tandem Beneš–Roman tak zůstal zachován. Podle článku týdeníku Ekonom z léta roku 2013 potvrdili zdroje uvnitř společnosti, že oba pánové v té době byli u všech důležitých rozhodnutí. Analytik a investor Michal Šnabr, který patří mezi největší znalce dění ve skupině ČEZ i mezi nejhlasitější kritiky jejího vedení, k tomu tehdy řekl: „Nepochybuji o řídicím tandemu Beneš–Roman politicky krytým Vladimírem Johanese a právně Radkem Pokorným.“ [23] Poznamenejme, že Vladimír Johanes je dlouholetý blízký spolupracovník Martina Romana a mj. dlouholetý předseda dozorčích rad významných dceřiných společností ČEZ,

který měl na starosti zahraniční investice společnosti ČEZ (tedy jakýsi „lobbista do zahraničí“). Radek Pokorný je právník a dlouholetý přítel Martina Romana a expremiéra Bohuslava Sobotky [145].

Vladimír Johanes (mezi lety 2001 až 2003 člen dozorčí rady společnosti Moravia Steel; mezi lety 2003 až 2006 poradce ministra průmyslu a obchodu za ČSSD Milana Urbana; mezi lety 2004 až 2014 člen dozorčí rady společnosti ČEPS; lobbista ČEZ do zahraničí za éry Martina Romana a mj. dlouholetý předseda nebo člen dozorčích rad významných dceřiných společností ČEZ a společností s účastí státu; „učitel“ lobbisty Marka Dalíka)

Johanes formálně zastával funkce předsedy dozorčích rad inženýrských společností Škoda Praha Invest a Škoda Praha. V první z firem skončil na konci roku 2013, ve druhé v polovině února 2014. Stejně tak v únoru 2014 skončil i v dozorčí radě státem vlastněné společnosti ČEPS. Jeho vliv v ČEZ byl však mnohem větší, než odpovídá vedení kontrolních orgánů dvou dceřiných firem [24]. Týdeník Ekonom k tomu v roce 2014 uvedl: „Podle několika dobře informovaných zdrojů týdeníku Ekonom vládl po dlouhá léta v ČEZ neformální ‚triumvirát‘ ve složení Martin Roman, Daniel Beneš a Vladimír Johanes. Právě tato trojice se scházela prakticky nad každým důležitým rozhodnutím největší české energetické skupiny – někdy přímo v sídle ČEZ, jindy ve skyboxu O2 arény nebo na golfovém hřišti.“ [24] Média v roce 2011 zveřejnila fotografie trojice Roman, Beneš, Johanes, a to při golfovém turnaji v Čeladné [24].

Alan Svoboda (mezi lety 2005 až 2014 ředitel divize Obchod společnosti ČEZ; mezi lety 2004 až 2006 místopředseda představenstva společnosti ČEZ; mezi lety 2004 až 2014 člen nebo místopředseda dozorčích rad několika dceřiných společností společnosti ČEZ; mezi lety 2005 až 2012 zástupce člena představenstva a od léta roku 2012 krátce člen představenstva Mezinárodní asociace Eurelectric v Bruselu; od února 2018 výkonný ředitel holdingu Seven Energy, zastřešujícího energetické firmy Pavla Tykače)

Alan Svoboda patřil od počátku k nejbližším spolupracovníkům šéfa společnosti ČEZ Martina Romana a později krátce i Daniela Beneše. Svoboda patřil ke stratégům společnosti. V roce 2014 Roman angažmá Svobody okomentoval slovy: „Byl první, koho jsem si s sebou do ČEZ přivedl. Byl jsem člověk z jiného oboru a on zásadním způsobem utvářel můj názor na energetiku.“ [25] Martin Roman také potvrdil, že Svoboda byl jeho chráněncem i poté, co na podzim roku 2013 definitivně z ČEZ odešel: „Je pravda, že jsem Dana Beneše po svém odchodu žádal, ať si Alana nechá, a myslím, že jeho odchod není správný.“ [25] Svoboda z orgánů společnosti ČEZ odešel po deseti letech na jaře roku 2014. Médii tehdy lakonicky přiznal: „Můj zaměstnanecký poměr končí, v nové struktuře vedení už pro mě není místo.“ [27]

3. Kontakty:

Miloš Zeman (bývalý předseda ČSSD a vlády ČR; od roku 2013 prezident republiky)

Krátce po oznámení výsledků prezidentské volby v lednu 2018 přišel do vítězného štábu Miloše Zemana i šéf společnosti ČEZ Daniel Beneš. Beneš médiím svoji účast u staronového prezidenta Miloše Zemana vysvětlil SMS zprávou: „Tykám si s Milošem Zemanem od počátku devadesátých let. V té době on začínal a já jsem s ČEZem neměl zdaleka nic společného. Proto jsem ho přišel do štábu podpořit. Nic víc v tom není třeba hledat.“ [26] Beneš byl přítomen v hloučku dalších Zemanových příznivců během prezidentovy tiskové konference [26]. Poznamenejme, že Daniel Beneš byl dlouholetým členem sociální demokracie. Do strany vstoupil ve svých 18 letech, jak řekl v roce 2011 týdeníku Ekonom, a dodal: „Můj otec byl sociálním demokratem a můj dědeček také.“ [26] Když ale v roce 2004 přišel do společnosti ČEZ, své členství v ČSSD pozastavil [26].

Ivo Rittig (lobbista)

V roce 2009, kdy si premiér Mirek Topolánek užíval své slavné dovolené v Toskánsku ve společnosti lobbistů a bývalých politiků, se soukromým tryskáčem vydala zajímavá skupinka osob na výlet za tenisem, konkrétně do Chorvatska na Davis Cup. Na palubě se sešli zajímaví pasažéři: tehdejší šéf energetického gigantu ČEZ Martin Roman, tehdejší dvojka společnosti Daniel Beneš a... lobbista Ivo Rittig [28]. Informace o výletu a některé fotografie z jejich družného setkání se přitom dostaly na veřejnost až o pět let později. Tedy v době, kdy jméno Ivo Rittig bylo mediálně již dostatečně spojeno se slovem lobbista v negativním smyslu. V roce 2014 k tomu Lidové noviny napsaly: „Pět let stará historie má přitom i ryze aktuální linku. Společný let narýsoval další spojnici mezi Rittigem a současným šéfem ČEZu Danielem Benešem. Totiž: o jejich možných kontaktech se zmiňuje spis z kauzy Jany Nagyové. Policejní odposlechy zachytily, že Beneš prosazoval na uvolněné místo ředitele policejního Útvaru zvláštních činností, který má na starosti nasazování odposlechů, jistého Stanislava Hájka. A toho samého muže doporučoval i Rittig, který se s ním podle policejních informací stýkal minimálně od března 2012. Beneš – prostřednictvím svého tiskového aparátu – nepopřel, že se s Rittigem zná. A ani nevyloučil, že se s lobbistou mohl seznámit právě na palubě tryskáče směřujícího na vrcholnou tenisovou událost. ‚S přihlédnutím k časovému odstupu je rovněž možné, že pan Beneš se s panem Rittigem seznámil na akci tohoto společenského typu,‘ připustil mluvčí Kříž. ‚Nicméně platí, že šlo primárně o společenské kontakty a že v posledních letech se prakticky neviděli,‘ odkázal Kříž na své nedávné vyjádření pro Lidovky.cz, kdy komentoval Benešovu roli v policejních odposleších ke kauze Nagyová.“ [28] Samotný Ivo Rittig v lednu 2014 připustil, že se s Danielem Benešem zná: „Samozřejmě ty lidi znám, není to žádné tajemství, s panem Benešem si tykám, s Martinem Romanem si tykám, ale ve své podstatě je to na bázi společenské, golfové nebo nějakého večírku.“ [29]

Jana Nagyová (dnes **Nečasová**) (mezi lety 2006 až 2009 ředitelka odboru kanceláře ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase; mezi lety 2010 až 2013 vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády ČR Petra Nečase a jeho nejbližší spolupracovnice, poté manželka Petra Nečase)

Informace nashromážděné někdejším Útvarem pro odhalování organizovaného zločinu Roberta Šlachty ukazují, že Daniel Beneš měl blízký vztah s pravou rukou premiéra Nečase Janou Nagyovou (dnes Nečasovou), která je v současné době obžalována v několika kauzách. Jana Nagyová také v odposleších Beneše oslovovala familiárně „Daneček“. A Beneš jí přinášel „dárečky“ [30]. Nagyová se s šéfem ČEZ podle policejních dokumentů radila o věcech, kvůli nimž je nyní obžalována. Podle dokumentů policie s ním konzultovala i to, jak obsadit strategické posty v policii „svými lidmi“. Třeba 8. října 2012 údajně Beneš upozorňoval Nagyovou, že odchází dlouholetý ředitel Útvaru zvláštních činností policie Tomáš Almer. Jde o klíčovou složku policie, která zajišťuje odposlechy a sledování. Ředitel tak může mít přehled o všech podezřelých, které detektivové napříč republikou monitorují [30]. „Beneš sděluje Nagyové, že Almer končí a chceme JUDr. Stanislava Hájka, životopis jí dá večer a dodává, že ta pozice je důležitější než někteří ministři,“ píše se v dokumentech policie [30]. Není bez zajímavosti, že Hájka prosazoval i mocný muž politického zákulisí lobbista Ivo Rittig, který s ním byl od března 2012 v kontaktu [30]. Nagyová pak skutečně podle policie naléhala na premiéra Nečase, aby Hájek usedl v čele útvaru. Premiér to však přes odpor tehdejšího policejního prezidenta neprosadil [30]. Mimoto, Nagyová s Benešem podle policie probírala i možné posty pro tři rebelující poslance ODS Petra Tluchoře, Marka Šnajdra a Ivana Fuksu, kteří na podzim roku 2012 ohrožovali existenci vlády Petra Nečase: „V hovoru Beneš uvádí, že ho napadlo, aby (předseda vlády Petr Nečas) přijal jejich požadavky – pro toho funkce v NKÚ, pro toho ve VZP,“ píše policie v obvinění [30]. Na to Nagyová řekla, že „oni se o tomto ani nechťejí bavit, že to budou hrát na tu ideovou čistotu“ [30]. Daniel Beneš v roce 2014 odmítl, že by se toho zúčastnil: „Kategoricky odmítám, že bych byl součástí

nějakých debat tohoto typu.“ [30] S Nagyovou podle svých slov mluvil proto, že se chtěla poradit, přičemž ji považoval za člověka od svého nadřízeného, tedy od premiéra [30], [31]. Šéf energetického gigantu ČEZ k tomu na jaře roku 2014 poznamenal: „Byl to právě předseda vlády, kdo mě s Janou Nagyovou seznámil. Přes ni jsem mu doručoval podklady k energetice nebo jiným záležitostem ČEZ.“ [31] Na dotaz, proč řešil s Nagyovou „trafiky“ pro rebelující poslance, Beneš upřímně odpověděl: „Protože mi Jana Nagyová prostě volala a ptala se mě na to. Byl jsem její oblíbenec, protože jsem s ní měl asi největší trpělivost.“ [31]

Stanislav Hájek (někdejší vedoucí oddělení vnějších vztahů Útvaru zvláštních činností)

Jak jsme již uvedli, Daniel Beneš také figuruje v kauze týkající se obsazení funkce šéfa policejního Útvaru zvláštních činností, který má mj. na starosti nasazování odposlechů a sledování. Jana Nagyová se na jaře roku 2012 snažila protlačit na funkci šéfa zmíněného policejního útvaru policistu a důstojníka útvaru Stanislava Hájka. Od jara 2012 detektivové z odposlechů kolem Nagyové věděli, že Hájek si často telefonuje nejen s ní a s Benešem, ale i s lobbistou Ivem Rittigem [31]. Beneš, který se s Nagyovou stýkal, byl v souvislosti s Hájkem zachycen na policejních odposleších, jak zmiňuje, že „chceme JUDr. Stanislava Hájka“, přičemž neopomněl dodat, že „ta pozice je důležitější než někteří ministři“ [31], [32]. Nagyová se následně skutečně snažila skrze premiéra Nečase Hájka dostat na zmíněnou pozici a Nečasovi v jednom rozhovoru Nagyová řekla: „Hájek je náš zájem, na tom trvám.“ [31], [32] Do čela klíčového útvaru se Hájek nakonec nedostal, a to i přes to, že za něj měl u tehdejšího policejního prezidenta Martina Červíčka lobbovat sám premiér Nečas. Šéfa policie totiž před Hájkem kvůli jeho podezřelým kontaktům varoval Šlachtův Útvar pro odhalování organizovaného zločinu – Hájek by totiž jako ředitel získal přehled o všech podezřelých, které detektivové napříč republikou monitorují. Beneš svůj zájem o obsazení citlivého místa u policie vysvětloval pouze tím, že bylo volné, a on proto doporučil svého známého. V roce 2014 médiím v té souvislosti řekl: „Stanislava Hájka znám asi osm nebo devět let, vyměňujeme si třeba názory na politiku a prostě ho považuji za slušného člověka. Proto jsem Janě Nagyové skutečně jeho životopis dal a vážně na tom nevidím nic špatného.“ [31] Beneš rovněž odmítl, že by z toho něco mohl mít, například informace, na čem policie pracuje. Naopak Hájek byl podle něj garantem, že tento citlivý policejní útvar nebude zneužíván. „Čistě teoreticky je tato pozice zneužitelná, ale víc se o tom nechci bavit,“ naznačil v roce 2014 Daniel Beneš [31].

Roman Janoušek (lobbista a podnikatel; dlouholetý přítel primátora hl. m. Prahy Pavla Béma) a

Martin Ulčák (lobbista a podnikatel)

Na jaře roku 2014 mluvčí ČEZ přiznal, že šéf ČEZ Daniel Beneš se zná s lobbisty Romanem Janouškem a Martinem Ulčákem: „Pan ředitel oba zmiňované pány zná. Nicméně v posledních letech se s panem Janouškem neviděl ani jednou, s panem Ulčákem zhruba dvakrát až třikrát, převážně při příležitosti společenské akce.“ [33]

Martin Nejedlý (podnikatel s vazbami na Rusko a poradce prezidenta Miloše Zemana)

V létě roku 2016 slavil prezidentův poradce Martin Nejedlý padesátiny ve společnosti bývalých i současných špiček politiky a byznysu. Na jeho oslavu do Letohrádku královny Anny dorazili expremiéři Mirek Topolánek a Jan Fischer, bývalý primátor hlavního města Pavel Bém, senátor a majitel hazardního impéria SYNOT Ivo Valenta, šéf gigantu ČEZ Daniel Beneš nebo tehdejší ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Na chvíli se staval i sám prezident Miloš Zeman [34].

4. Poznámky:

Na rozdíl od velmi společenského a mediálně zdatného exšéfa společnosti ČEZ Martina Romana, Daniel Beneš představuje odměřenější podobu vedení energetického gigantu. Za doby šéfa Martina Romana byl Daniel Beneš „tichou“ výkonnou složkou, mající ovšem o to větší moc.

5. Majetek:

Nejméně desítky milionů korun. V roce 2012 média informovala, že šéf ČEZ Daniel Beneš neváhal za nemovitosti na luxusní adrese v Pařížské ulici v Praze utratit desítky milionů korun [35]. Poznamenejme, že média tehdy zmínila, že bydlení v Pařížské ulici si pořídil mj. i miliardář a podnikatel Andrej Babiš nebo „žralok“ tuzemského hazardního byznysu Milutin Perič [35].

Lenka Bradáčová

1. Instituce (neúplný výčet): Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem (mezi lety 2003 až 2012 náměstkyně krajského státního zástupce); Unie státních zástupců ČR (mezi lety 2008 až 2014 prezidentka); Vrchní státní zastupitelství v Praze (od léta roku 2012 vrchní státní zástupkyně v Praze)

2. Kontakty:

Pavel Zeman (mezi lety 2003 až 2010 státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství; mezi lety 2004 až 2010 národní člen ČR v Evropské jednotce pro justiční spolupráci (Eurojust); v roce 2010 vládou jmenován do funkce nejvyššího státního zástupce, funkce se ujal v lednu 2011)

Za svého působení v Eurojustu Pavel Zeman spolupracoval s Lenkou Bradáčovou na řadě případů přeshraničního zločinu. Podle informací médií si oba delší dobu tykali, přičemž Zeman před kolegy vyzdvihoval její „tah na branku“ [36]. Bradáčová měla navíc kromě kauzy hejtmana Davida Ratha na svém kontě i další vyřešené korupční případy, a tedy potřebné zkušenosti. V Zemanových očích bylo jejím plusem i to, že v minulosti otevřeně kritizovala zásahy politiků do justice, stejně jako ochotu státních zástupců jim sloužit. Pavel Zeman proto od počátku považoval Lenku Bradáčovou za nezmanipulovatelného člověka na svém místě státního zástupce [36].

Řada představitelů justice a policie (dáno z povahy zastávaných funkcí Lenky Bradáčové)

3. Poznámky:

Bradáčová si za své působení v justici vydobyla respekt a uznání svých kolegů. Např. v roce 2012 se v tisku na její adresu psalo: „Eva Šámalová, která coby obhájce proti ní stála v kauze řezníka Miroslava Ritticha ze Severní Terasy, o ní mluví jako o velkém právníkovi. „Je velmi pozorná. Při svých projevech mluví striktně k věci a jen o důkazech. Nikdy jsem se nesetkala a ani jsem neslyšela, že by do případů vnášela osobní úvahy. Pohybuje se jen v hranicích zákona. Označila bych ji jako jednoho z největších profesionálů ve svém oboru,“ řekla obhájkyně Šámalová. Advokáta Narcise Tomáška zaujalo, jak se Lence Bradáčové podařilo udržet kauzu Rath pod pokličkou až do poslední chvíle. „Klobouk dolů, to je mimořádný úspěch,“ dodal Tomášek. Místopředsdkyně ústeckého krajského soudu Jana Kurešová na adresu Bradáčové uvedla, že je známá jako neúnavná a profesionální odbornice. „Její kauzy zpracované do obžaloby jsou dobře připravené,“ řekla Kurešová.

„Přitom řada kauz, které byly souzeny, byly nejen mediálně velmi sledované, ale především důkazně složitě.“ (...) Kvůli barvě vlasů si zřejmě vysloužila u odsouzených další přezdívku, a to černá čarodějnice. Její nadřízený Jan Jakovec řekl, že o přezdívce se dozvěděli z různých informací. „Bylo to ve dvou případech odsouzených pachatelů. Jinak musím říci, že je to velký profesionál. Jako čekatelka byla velkým talentem v justici. Proto jsem si ji také později vybral jako svoji náměstkyni. Tehdy jsem se setkal s velkým nepochopením, ale já jsem se pro její profesní kvality rozhodl a do funkce i přes její věk post náměstkyně svěřil,“ dodal Jakovec.“ [37] Definitivně Lenku Bradáčovou proslavila korupční kauza někdejšího poslance za ČSSD a hejtmana Středočeského kraje Davida Ratha, která začala jeho zatčením v květnu 2012.

Kvůli svému profesnímu přístupu si vysloužila několik přezdívek. Vyjma té, kterou jsme již uvedli výše, mezi ně patří i „Cattani v sukních“. Bradáčová k tomu v roce 2012 sdělila: „O této přezdívce vím. Státní zástupce by měl být čestný, chytrý odvážný. Když vezmu tento výrok vážně, tak je vidět, že v této zemi není něco v pořádku.“ [37]

Pravděpodobně kvůli úmyslu jmenovat Lenku Bradáčovou vrchní státní zástupkyní v Praze byl v roce 2012 tehdejší premiérem Petrem Nečasem odvolán tehdejší ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman však na jejím jmenování do funkce ostře trval, v důsledku čehož tehdy nový ministr spravedlnosti Pavel Blažek zjevně neochotně Bradáčovou v létě roku 2012 do funkce vrchní státní zástupkyně v Praze jmenoval. Na tiskové konferenci, kde Blažek veřejnosti oznamoval jmenování Bradáčové do funkce, ministr mj. pronesl: „Nenašel jsem dost důvodů, proč ji nejmenovat.“ [36], [38]

Zdůrazněme, že jmenování Bradáčové do funkce druhé nejvýše postavené osoby v systému státních zastupitelství (dělicí se s Ivem Ištvanem coby vrchním státním zástupcem v Olomouci) přineslo zásadní zlom v kariéře mnoha politiků, státních úředníků, manažerů a lobbistů. Poprvé v porevoluční době začali být za korupční trestné činy odhodlaně a rázně vyšetřováni i nejvyšší političtí představitelé země a lidé v jejich okolí. V roce 2014 k tomu článek časopisu Respekt uvedl: „Především to ale znamenalo konec tzv. justiční mafie, jedné dlouhé éry, kdy politici svázali justici a přes dosazené a vůči nim poslušné státní zástupce paralyzovali rozkrývání svých pletich, zneužívání moci a vysávání veřejných rozpočtů. Aféry se dnes jenom vrší: žalobci obvinili bývalé ministry i jejich náměstky, pobočníka někdejšího premiéra nebo jednoho z nejvlivnějších tuzemských kmotrů. Vezmeme-li v úvahu, že to byla právě ODS, která ‚operaci Bradáčová‘ toto přelomové rozhodnutí učinila, jednalo se jistě o politický risk desetiletí.“ [36] Rovněž poznamenejme, že tlak na nejmenování Bradáčové do funkce vrchní státní zástupkyně v Praze a naopak tlak na udržení Vlastimila Rampuly v této funkci byl přitom od tehdy vlivných zákulisních hráčů velký. Citujme opět z článku časopisu Respekt z roku 2014: „Zájem nejmenovat Bradáčovou ale nepřicházel pouze od lobbistů napojených na politiku. Velká nervozita byla patrná i v samotné ODS. Respekt má k dispozici svědectví, podle něhož jeden z vrcholných představitelů ODS rozšiřoval uvnitř strany seznam zhruba patnácti případů, jejichž vyšetřování by se jeho slovy mohlo v případě jmenování Bradáčové ‚rozjet‘ a ODS by to mohlo ‚zničit‘. Pod čím dál větší tlak se zároveň dostával ministr Pospíšil. Z jedné strany na něj naléhal nejvyšší žalobce Zeman, ať odvolá Rampulu s Grygárkem a dosadí za ně právě Bradáčovou, z druhé strany mu volali straničtí kolegové, ať to rozhodně nedělá.“ [36]

Mimořádně zajímavé jsou i detaily toho, jakým „konspirativním“ způsobem postupoval Pavel Zeman, aby docílil jmenování Lenky Bradáčové do funkce vrchní státní zástupkyně v Praze. Detaily názorně dokládají tehdejší atmosféru vzájemné nedůvěry, a naopak dokládají sílu zákulisních tlaků, kterým byli nejvyšší představitelé země vystaveni. Citujme opět článek z roku 2014: „Nečasův vztah k žalobkyni se proměňoval v čas. Nejdřív mu příliš nevadila, časem ale začal podléhat vlivu

kompromitujících materiálů, jež mu na Bradáčovou chodily z nitra ODS i od různých lobbistů. Ty ji vykreslovaly jako ženu, která má blízko k Pospíšilovi i k opoziční ČSSD a může se snažit Nečas a lidi kolem něj skrze různá vyšetřování skandalizovat. Vedle Pospíšila začal tehdy s Nečasem o Bradáčové vyjednávat přímo i Zeman, aby výhrady premiéra obrousil. Jednání probíhala tajně, v jeho kanceláři na Úřadu vlády nebo v Kramářově vile. Zemanovi kolegové líčí, že ze schůzek chodil roztrpčený s tím, že se mu nedaří odpor premiéra ohledně Bradáčové zlomit, protože Nečas věří, že by mohla být součástí politického spiknutí vůči němu. Zároveň Nečas nikdy jednání definitivně neuzavřel a neřekl na Bradáčovou ‚ne‘, což Zemanovi dávalo jistou naději. Ministr Pospíšil se mezitím scházel s jediným člověkem, jemuž Nečas důvěřoval, s šéfkou jeho kabinetu a milenkou Janou Nagyovou. Rovněž Nagyová se ke jmenování Bradáčové nikdy nevyjádřila jednoznačně. Většinou vyslechla Pospíšilovy argumenty a sdělila mu, že je bude tlumočit Nečasovi. Když ani po několika týdnech vyjednávání na ose Zeman–Nečas a Pospíšil–Nagyová nikam nevedlo, rozhodl se Zeman hrát vabank. V druhé polovině předloňského června poslal Pospíšilovi oficiálně návrh na jmenování Bradáčové, ať k němu ministr zaujme stanovisko. Protože Pospíšil žádal další čas na konzultace uvnitř ODS, Zeman souhlasil. Aby nedošlo k nežádoucímu předčasnému úniku, doručil nejvyšší žalobce návrh diskrétně po své nejbližší spolupracovnici Heleně Markusové a s Pospíšilem si plácl, že o něm nebude nikde veřejně mluvit. Oba muži se dohodli, že jmenovací dekret bude uložen tajně v ministrově trezoru, aniž by o tom měl kdokoli další včetně premiéra tušení – dokument nedostal ani obvyklou spisovou značku, jež by na něj v elektronickém systému upozornila řadu lidí. Zeman si nicméně vyhradil, že když Pospíšil do deseti dnů nerozhodne, oznámí podání návrhu veřejně. Pospíšil i jeho spolupracovníci dnes tvrdí, že ministr Bradáčovou podepsat chtěl, a to i v případě, kdy by mu v tom premiér dál bránil. Jisté však je, že k definitivnímu rozhovoru s Nečasem již nedošlo. Krátce poté, co Pospíšil uložil jmenovací dekret Bradáčové do trezoru, ho totiž premiér nečekaně odvolal. Způsob i argumenty, které předseda vlády zvolil (vytýkal Pospíšilovi, že v době úspor žádá o dodatečné navýšení peněz pro svůj rezort, což měl ovšem Pospíšil už předjednané s ministrem financí), nahrály okamžitě spekulacím, že pravým důvodem je Lenka Bradáčová. Tohle podezření pak ještě více zesílilo, když Nečas, jak nyní zjistil Respekt, několik hodin po Pospíšilově sesazení mu zavolal a rozhořčeně mu sdělil, „že doufá, že nebude jmenovací dekret Bradáčové zpětně antedatovat a v posledních hodinách úřadování ho nepodepíše“. Má to ale háček, Nečas totiž nemusel o jmenovacím dekretu Bradáčové v době, kdy odvolával Pospíšila, vůbec vědět. Premiér rozhodně výhradu k antedatoci Pospíšilovi nesdělil, když mu ráno mezi čtyřma očima oznamoval rozhodnutí o jeho odvolání. Udělal to až poté, co vzápětí vystoupil v televizi nejvyšší státní zástupce Zeman a v reakci na Pospíšilův pád veřejně oznámil, že na ministerstvo již před několika dny odeslal návrh na jmenování Bradáčové a že chce, aby o něm bylo rozhodnuto. (...) Jisté je, že Nečas o Pospíšilově konci uvažoval už v minulosti, protože mu vytýkal, že v případě skandálů politiků ODS dostatečně neodráží kritiku opozice a médií, jež na ně mířila. Část premiérových blízkých mu navíc tvrdila, že ho chce Pospíšil nahradit, což v Nečasovi stupňovalo obavy, aby mu nadějný politik nepřerostl přes hlavu. (...) Ministr Pavel Blažek tedy nakonec předstoupil před televizní kamery a bez nadšení oznámil, že proti jmenování nenachází argumenty. Následný vývoj dal za pravdu jak nadějím Pavla Zemana, tak obavám v řadách ODS a lobbistů. Po jmenování Bradáčové nechali žalobci zatknout Marka Dalíka, bývalého pobočníka premiéra Mirka Topolánka (ODS), a obvinili ho z podvodu při nákupu předražených armádních obrněnců Pandur. Obviněn byl i lobbista spojovaný s ODS Ivo Rittig kvůli vyvádění peněz z pražského dopravního podniku nebo bývalá ministryně obrany Vlasta Parkanová (TOP 09) kvůli nákupu předražených letadel CASA.“ [36]

Nakonec poznamenejme, že nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman se nejen v roce 2017 kladně vyjádřil na adresu vrchní státní zástupkyně v Praze Lenky Bradáčové a na adresu vrchního státního zástupce

v Olomouci Iva Ištvana: „Jsou to lidé na svých místech. Pro spravedlnost v této zemi udělali strašně moc. Když se podívám na práci jejich zastupitelství, fungují velmi dobře.“ [39]

Milan Cícer

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): Policie ČR (mezi lety 1991 až 2008 policista; policejní kariéru ukončil na postu náměstka ředitele protikorupčního útvaru policie); Finanční analytický útvar Ministerstva financí (mezi lety 2009 až 2014 ředitel); Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových v Českých Budějovicích (mezi únorem 2014 až únorem 2016 ředitel); AGEL (zdravotnický kolos miliardáře Tomáše Chrenka; mezi roky 2016 a 2017 práce pro firmu); Czechoslovak Group (zbrojařská skupina podnikatele Jaroslava Strnada; od ledna 2018 ředitel bezpečnosti, interního auditu a compliance)

2. Kontakty:

Libor Vrba (někdejší ředitel policejní protikorupční jednotky)

Podle článku z roku 2016 se někdejší ředitel policejní protikorupční jednotky Libor Vrba zná s Milanem Cícerem [40]. Cícer v minulosti také pracoval ve zmíněné elitní policejní jednotce, a to na postu náměstka ředitele. Vrba od roku 2011 pracuje pro zdravotnický koncern AGEL podnikatele Tomáše Chrenka. Pro AGEL mezi roky 2016 a 2017 pracoval i Milan Cícer [40].

Martin Barták (bývalý neurochirurg Nemocnice Na Homolce; mezi lety 2006 až 2009 první náměstek ministra obrany; mezi roky 2009 a 2010 ministr obrany a místopředseda vlády Jana Fischera; mezi roky 2010 a 2011 náměstek ministra financí Miroslava Kalouska; později práce pro zdravotnický koncern AGEL Tomáše Chrenka)

Barták byl v roce 2010 coby náměstek ministra financí Miroslava Kalouska de facto nadřízeným Milanu Cíceru na Ministerstvu financí [40].

Miroslav Kalousek (někdejší vysoký úředník na Ministerstvu obrany; od roku 1998 poslanec Parlamentu ČR; někdejší místopředseda a později předseda KDU-ČSL; mezi lety 2007 až 2009 ministr financí ve vládě Mirka Topolánka; mezi lety 2009 až 2015 první místopředseda TOP 09; mezi lety 2010 až 2013 ministr financí ve vládě Petra Nečase; mezi lety 2015 až 2017 předseda TOP 09)

Za éry ministra financí Miroslava Kalouska se Milan Cícer v roce 2009 stal ředitelem Finančního analytického útvaru Ministerstva financí. Kalousek a Cícer úzce spolupracovali.

Milan Chovanec (mezi lety 2002 až 2010 zastupitel města Plzeň; mezi lety 2008 až 2014 zastupitel Plzeňského kraje a mezi lety 2008 až 2010 náměstek hejtmanky kraje; mezi lety 2010 až 2014 hejtman Plzeňského kraje; od roku 2013 poslanec Parlamentu ČR za ČSSD; mezi lety 2013 až 2015 místopředseda ČSSD; mezi lety 2015 až 2018 statutární místopředseda, resp. pověřený předseda ČSSD; mezi lety 2014 až 2017 ministr vnitra ve vládě Bohuslava Sobotky)

Za ministra vnitra Milana Chovance byl Milan Cícer poradcem v pracovním týmu Progres, který řeší daňové úniky [40].

Roman Janoušek (lobbista a podnikatel)

Ještě coby detektiv protikorupčního útvaru byl Milan Cícer v roce 2007 ve spojení s lobbistou Romanem Janouškem. To však vyšlo najevo až v době, kdy Cícer byl již ředitelem Finančního analytického útvaru Ministerstva financí. Ukázaly to telefonní výpisy z Janouškova mobilu. Cícer kontakty s lobbistou hájil s tím, že to byla jeho práce. Janoušek se spoléhal na to, že se s Cícerovou pomocí dostane k několika stům milionů, které zmrazily švýcarské orgány. Podle týdeníku Ekonom se kontakty zabývala i Bezpečnostní informační služba [40]. Deník Právo citoval v té souvislosti policejní spis, v němž se mj. uvádělo: „Bylo zjištěno, že se v současné době podezřelý Roman Janoušek za pomoci Milana Cícera a dalších osob snaží získat finanční prostředky, které zajistily orgány Švýcarské konfederace v kauze Mostecká uhelná.“ [41] Cícer měl již coby ředitel Finančního analytického útvaru Ministerstva financí, v rámci kterého jsou sledovány např. podezřelé pohyby peněz na účtech, aktivně docházet za Janouškem do jeho proslulého sídla v galerii Myšák v centru Prahy. O těchto návštěvách údajně existují i záznamy [42]. Citlivé zprávy z Cícerova útvaru dostával na svůj stůl někdejší vlivný náměstek pražského vrchního státního zastupitelství Libor Grygárek. Bývalého vlivného státního zástupce vyšetřovatelé podezřívají, že byl hlavní spojkou skupiny do justičního prostředí, přes kterou k ní mimo jiné proudily důležité informace: „U Grygárka se shromažďovala oznámení o tzv. podezřelých obchodech ve smyslu zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, která Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze zasilal Finančně analytický útvar,“ napsali k tomu státní zástupci olomouckého vrchního státního zástupce Iva Ištvana [42]. Státní zastupitelství přitom v této souvislosti dodalo, že podle zajištěných důkazů Grygárek takto získané materiály předával lobbistovi Ivo Rittigovi a jeho společníkům [42]. V článku z roku 2014 se k tomu trefně uvádí: „Olomoučtí žalobci jízlivě poznamenali, že oni i přes rovnocenné postavení v hierarchii státního zastupitelství v inkriminované době žádné takové informace od cifřpiónů na rozdíl od Grygárka nedostávali.“ [42] Poznamenejme, že právě v té době někdejší mocný náměstek Vrchního státního zastupitelství v Praze Libor Grygárek vyřizoval ve spolupráci s protikorupčním útvarem žádost o právní pomoc od švýcarských kolegů, kteří v té době zablokovali Janouškovi na tamních účtech zhruba dvě miliardy korun [42]. Švýcaři se zajímali o to, zda proti známému lobbistovi nevede česká policie vyšetřování [42]. Grygárek podle vyšetřovatelů porušil zákon tím, že kvůli svým nadstandardním vazbám na Janouška pouze Švýcarům poslal negativní odpověď a zároveň neudělal vůbec nic pro to, aby čeští detektivové podezřelé finanční toky na Janouškových účtech prověřili [42].

Jaroslav Strnad (podnikatel a významný zbrojař; v lednu 2018 své „impérium“ převedl na syna)

V prosinci 2017 Milan Cícer potvrdil svůj přechod k práci pro společnost Czechoslovak Group zbrojaře Jaroslava Strnada [41]. A v lednu 2018 Cícer ve firmě obsadil funkci ředitele bezpečnosti, interního auditu a compliance [41].

Zdeněk Zbytek (podnikatel v energetice s vazbami na Rusko a přítel prezidenta Miloše Zemana)

Zdeněk Zbytek je bratrancem matky Milana Cícera [43].

Vladimír Dbalý

1. Instituce (neúplný výčet): Nemocnice Na Homolce (bývalý primář; mezi lety 2006 až 2012 ředitel)

2. Kontakty:

Ivo Rittig (lobbista)

Vladimír Dbalý si coby ředitel Nemocnice Na Homolce vedl podrobný deník. Dokument v Dbalého počítači našli policisté při první domovní prohlídce. Jsou v něm datované pracovní poznámky: schůzky, postřehy o kolezích, ale také zápisky o schůzkách s lobbistou Ivem Rittigem či s jeho tehdejšími blízkými spolupracovníky. Známost s Dbalým médiím potvrdil i Ivo Rittig, odmítl však, že by mu Dbalý nosil nějaké interní informace týkající se nemocnice: „Pana doktora znám, nikdy mi ale žádné reporty nenosil.“ [44] S Rittigem nebo s jeho lidmi se přitom ředitel nemocnice podle svého deníku stýkal zejména v druhé polovině svého působení takřka neustále a z podrobných záznamů o absolvovaných jednáních nebo telefonátech je evidentní, že šéfem byl celou dobu právě Rittig [249]. Byl to podle Dbalého on, kdo měl určovat výherce některých lukrativních tendrů, kdo měl rozdávat pokyny, určovat strategii, shánět politickou podporu nebo hasit rodící se průšvihy a ovlivňovat přes svoje kontakty policejní vyšetřování [249]. Z pečlivých poznámek Dbalého např. vyplývá, že Rittig měl opakovaně a dlouhodobě Dbalého instruovat, jak nastavit systém dceřiných firem nemocnice, přes které se podle pozdějšího ministerského auditu nemocnice ve velkém tunelovala [249]. Vztah podřízenosti Dbalého vůči Rittigovi vyplývá např. i z jeho zápisu z posledního březnového dne roku 2010, kdy se množily informace o rozjíždějícím se policejním vyšetřování kolem Nemocnice Na Homolce a kdy Dbalý značně znervózněl a sháněl podporu a informace na všech stranách. „Volá mi vytočený Rittig, ať nepanikařím, že má všechno pevně v rukou,“ napsal si pak k tomu Dbalý [249].

Některé osoby z advokátní kanceláře Šachta & Partners (dnes MSB Legal)

V roce 2007 se tehdejší ředitel Nemocnice Na Homolce Vladimír Dbalý, jak uvádí obžaloba, na základě bližší neupřesněných tlaků z Ministerstva zdravotnictví rozhodl, že právní služby nemocnice externě svěří advokátní kanceláři Šachta & Partners spojené s Ivem Rittigem (dnes MSB Legal) [44]. Dbalého deník obsahuje celou řadu zápisků, podle nichž mu právník David Michal ze zmíněné advokátní kanceláře předával „moo“, jak lékař podle obžaloby označoval úplatky [45]. Celkem podle vyšetřovatelů díky smlouvě na právní poradenství David Michal každý měsíc Dbalému nosil 100, později 120 tisíc korun [45]. Poznamenejme, že smlouva s dvorními advokáty Rittiga měla doběhnout na konci roku 2009, Dbalý ji pak dvakrát dodatky prodloužil – údajně proto, aby mohl dál inkasovat úplatky [44]. V září 2010 skutečně nový tendr na právní služby nemocnice vypsala, podle detektivů byl celý pod kontrolou zmíněné advokátní kanceláře, aby nemohl vyhrát nikdo jiný. Dva dny po vyhlášení výběrového řízení si ředitel nemocnice Dbalý zapsal do svého deníku: „Odjíždím do AK Šachta, kde meet (setkání) s Davidem Michalem, Honzou Valtrem a JUDr. Jirkou – témata VŘ na právníky, další projekty spíše taxativně, budeme o nich hovořit příští týden. Ve dvou mi pak David předává moo.“ [44] Podle policie Dbalý výrazy „moolah“ nebo „moo“ označoval úplatky [44].

Emilie Bialešová (podnikatelka a účetní, poskytující služby i pro Nemocnici Na Homolce za éry Vladimíra Dbalého)

Podle policie dostával ředitel Nemocnice Na Homolce Vladimír Dbalý za různé protislužby úplatky 250 tisíc korun měsíčně. Účetní Emilii Bialešové nemocnice na základě smlouvy podepsané po údajně zmanipulovaném výběrovém řízení poslala 125 milionů korun. Vyšetřovací tým v obžalobě zmiňuje výběry Bialešové. Dne 25. ledna 2012 například vybrala 1,2 milionu korun, což podle policie souhlasí

s následující Dbalého poznámkou v jeho deníku: „25. 1. 2012... pak jedu do centra k restauraci Savoy, kde mi Bia v autě předává vyrovnání za 2009 – 1,2 M.“ [44] Policii se také podařilo získat SMS komunikaci z Dbalého telefonu, ze které plyne, že dne 7. ledna 2009 Dbalý komunikoval s Bialešovou ohledně obavy ze ztráty ředitelského postu: „Bunda chce schůzku v pátek, tak nevím. Jak to dopadne?“ [44] Bialešová jej uklidňovala: „Dopadne to dobře, vím to. Děláme maximum. Já si ještě domluví na příští týden čerta první kategorie, ať víme, co se děje. Hlavně zachovej klid, on ti pomůže.“ [44] Policisté jsou přesvědčeni, že „čert první kategorie“ byla přezdívka pro lobbistu Iva Rittiga, Kabátkovi zase Dbalý a spol. říkali bunda nebo tabák [44].

Michal Toběrný (někdejší primář oddělení všeobecné chirurgie a náměstek v Nemocnici Na Homolce za éry ředitele Vladimíra Dbalého)

Vladimír Dbalý a Michal Toběrný se na začátku roku 2009 dohodli, že Nemocnice Na Homolce koupí nový Leksellův gama nůž. Podle obžaloby nemocnice výměnu zařízení nepotřebovala a ve skutečnosti šlo jen o úplatek [46]. Oba muži oslovili společnost Transkontakt–Medical a v srpnu 2009 s jejím jednatelem Kalavským domluvili dodávku přístroje za skoro 140 milionů korun [46]. Součástí dohody byla žádost o úplatek ve výši čtyř procent z dohodnuté ceny [46]. Ředitel nemocnice Dbalý si k tomu do svého deníku zapsal: „10:00–11:30 meet se zástupci Transkontaktu kolem dokončení výběrového řízení (...) pak ještě chvíli s Kalavským s návrhem moo.“ [46] Kupní smlouvu podepsaly obě strany 24. srpna a o tři dny později objednala firma Transkontakt–Medical gama nůž u výrobce, a to za 91 milionů korun [46]. Úplatek ve výši 215 tisíc eur (5,7 milionu korun) předal podle policie Kalavský Dbalému dne 16. prosince 2009 v restauraci jednoho pražského hotelu. Dbalý k tomu do svého deníku poznamenal: „Pak kafe v restauraci, meet s ing. Kalavským z Transkontaktu – přináší 215 000 E za gama nůž.“ [46] Hned druhý den se ředitel podle obžaloby podělil o úplatek s Toběrným. V Dbalého deníku se uvádí: „Michalovi předávám za gama polovinu (100 000 E).“ [46] U soudu nicméně exředitel Dbalý tvrdil, že je to celé nesmysl a že Kalavský byl v době, kdy se měl úplatek předávat, „prokazatelně na pobočce Raiffeisenbank v Brně“ [46].

Marek Šnajdr (mezi lety 2006 až 2010 náměstek na Ministerstvu zdravotnictví, mezi lety 2006 až 2012 předseda správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR (VZP ČR) a poté do února 2014 člen správní rady VZP ČR, mezi lety 2010 až 2012 poslanec Parlamentu ČR za ODS, od konce ledna do konce září 2013 předseda dozorčí rady státní společnosti ČEPRO)

V deníku někdejšího ředitele Nemocnice Na Homolce Vladimíra Dbalého se pravidelně opakují zápisky týkající se Marka Šnajdra [47]. Například zápis v deníku ke dni 19. října 2010 obsahuje tato slova: „Ivo volá Šnajdra a po 20 minutách pak setkání ve třech (Šnajdr, Rittig, já) v hotelu Ventana.“ [47] Lidové noviny informovaly, že zmínkami o Šnajdrovi i o šéfovi VZP ČR Zdeňku Kabátkovi se to ve Dbalého deníku „jen hemží“ a ukazují na angažmá vysokého úředníka i při zakázce na digitalizaci, kvůli níž již Dbalý čelí obžalobě. Citujme zápisek z Dbalého deníku ke dni 4. června 2009: „David Michal, kterému předávám tři témata, která se všechna týkají suspektní nespolupráce Šnajdra a Kabátka – Bulovka, digitalizace, IT – David volá Rittigovi, který rychle svolává konečně schůzku Rittig+Šnajdr+Kabátek, to bude mela.“ [48] Skupina kolem Dbalého, aspoň podle zápisů, Šnajdrovi dávala „moo“, jak Dbalý podle policie označoval úplatky: „17:00 binge v Bodeguitě, kolem 22:00 sem přichází Ivo Rittig rozpalený do běla na Šnajdra a přináší mi zpět moo, které měl převzít Šnajdr (2M),“ poznamenal si k tomu Dbalý [48]. Samotný Šnajdr u výslechu pouze připustil, že Rittiga zná a osobně se s ním viděl. Na dotaz, zda s ním někdy řešil záležitosti kolem Nemocnice Na Homolce či ředitele Dbalého nebo zda byl při jejich setkání tehdejší ředitel nemocnice Dbalý, však již následovalo Šnajdrovo obligátní „nevybavuji si“ [48]. O blízkém spolupracovníkovi Iva Rittiga právníkovi Davidu Michalovi Šnajdr uvedl, že ví jen, že je právník. Na otázku, zda Šnajdr s Michalem spolu řešili nějaký

projekt ohledně Nemocnice Na Homolce, Šnajdr odpověděl: „Nevybavuji si.“ [48] Šnajdrova paměť selhala i při otázce, zda si s Dbalým tykal, či vykal. „Nevím,“ odpověděl Šnajdr [48].

Igor Gáborík (bývalý policista a kriminalista – od policie odešel v roce 1996; poté podnikatel; od roku 2000 jeden ze společníků detektivní kanceláře)

Někdejší ředitel Nemocnice Na Homolce Vladimír Dbalý měl kontakty i směrem do policie. O svém policejním informátorovi si do svého deníku poznamenal: „Rytířská ulice, meet Rittig + Igor Gáborík za policii.“ [49] Kontakty do policie celá skupina kolem Dbalého nutně potřebovala, a to v situaci, kdy se v roce 2009 policie začala zajímat o některé záležitosti týkající se nemocnice [49].

Zdeněk Čáp (bývalý ředitel České konsolidační agentury; externí poradce ředitele Nemocnice Na Homolce Vladimíra Dbalého)

Ředitel Vladimír Dbalý si ke Zdeňku Čápmu do svého deníku mj. zapsal: „Hned chápe situaci a velmi dobře radí...“ [50]

Miroslav Kalousek (někdejší vysoký úředník na Ministerstvu obrany; od roku 1998 poslanec Parlamentu ČR; někdejší místopředseda a později předseda KDU-ČSL; mezi lety 2007 až 2009 ministr financí ve vládě Mirka Topolánka; mezi lety 2009 až 2015 první místopředseda TOP 09; mezi lety 2010 až 2013 ministr financí ve vládě Petra Nečase; mezi lety 2015 až 2017 předseda TOP 09)

V roce 2009 ředitel Dbalý do svého deníku zaznamenal setkání s Miroslavem Kalouskem: „Meet s Miroslavem Kalouskem, kterému nabízím své know how ve zdravotnictví pro jeho novou stranu TOP 09, začátek z mé strany lehce rozpačitý, pak při opakovaných panácích (Ardbeg vítá, ještě ho nepil, nalévá Jamesona) příjemná diskuse – vidí mou roli hlavně příští rok v pražském zdravotnictví. Domlouváme, že sepíši orientační představu a zašlu mu tento materiál. Tipy autem domů kolem 19.30.“ [50] Dbalý podle deníku dokument vypracoval a o dva měsíce později odeslal: „Zpracovávám definitivní verzi analýzy hlavních bodů českého zdravotnictví pro Kalouska a TOP 09 – komunikuji s Čápmem a posílám v úterý,“ stojí v zápiscích k 31. srpnu 2009 [50]. Samotný Miroslav Kalousek v roce 2015 odmítl, že by se v létě roku 2009 s někdejším ředitelem Nemocnice Na Homolce sešel.

Zajímavé poznámky v Dbalého deníku se týkají doby z roku 2010, kdy Kalouskova TOP 09 uspěla ve sněmovních volbách a kdy její kandidát Leoš Heger obsadil post ministra zdravotnictví. V článku Lidových novin z roku 2015 se k tomu uvádí: „(...) A z poznámek je znát, že skupina kolem Dbalého byla z jeho nástupu neklidná. Šéf Homolky to probíral například s tehdejším nadřízeným z ministerstva zdravotnictví Zdeňkem Kabátkem, čelícím podezření, že byl do praktik kolem Homolky namočený. ‚Ministr se zcela zjevně chová autonomně, není jasné, kdo ho řídí,‘ stěžuje si Dbalý v poznámkách. Kromě nástupu ‚nekontrolovatelného‘ šéfa resortu začínali o podivných tendrech nemocnice psát novináři, poslanec Ludvík Hovorka (KDU-ČSL) podal dokonce trestní oznámení. ‚Veškerou agendu přebral sám Heger (říkají mu starý pán), včetně odpovědí na Hovorkův dopis a Transparency. Kabátek tvrdí, že neví, co bude,‘ zní zápisek z 3. srpna 2010. Dbalý se podle zápisek snažil u vlivného zákonodárce intervenovat opakovaně, opět s Čápmem. ‚Spolu navštěvujeme na cca 30 minut poslance Kalouska – spíše přicházíme s nabídkou svých služeb a trochu se nechat vidět – nepijeme. Kalousek je v depresi, nevidí to dobře, o kauze Homolka se zmiňuje sám. Snad dobrý dojem,‘ shrnul setkání ze 6. dubna 2010. Dobrý dojem zřejmě Dbalý udělal, svědčí o tom další dva zápisky z července a srpna 2010. ‚Zpět do AK, kde v rychlosti ještě koordinujeme postup v mediálních věcech. Od něj info o dohodě TOP 09 směrem k ministerstvu zdravotnictví na úrovni Háva–Kalousek (hopefully),‘ napsal si ke schůzce v advokátní kanceláři Šachta & Partners. Richard Háva je mocný zbrojař a Kalouskův dobrý přítel. Ředitel nemocnice si nakonec poznamenal, že poslanec a budoucí

ministr financí mu skutečně pomůže. Radostný vzkaz mu podle všeho předal lobbista Ivo Rittig a potvrdil ho náměstek šéfa Homolky a další obviněný v kauze Michal Toběrný. „Krátce M. potvrzuje včerejší Rittigův telefonát – Kalousek potvrzuje ochranu nad Homolkou!!! (let us see in the future),“ stojí v zápisku z 20. srpna 2010. Nepravdivá je podle Miroslava Kalouska i zmínka stíhaného lékaře, že kryl podezřelé tendry v elitní nemocnici. „Že bych držel nad Homolkou ochrannou ruku, to ani nevím, jak bych dělal,“ brání se Kalousek. Dbalý se s ním prý skutečně chtěl potkat, ale později. „Vím, že hrozně usiloval se se mnou sejít v době, kdy tušil, že ministr Heger má jiné představy o řízení nemocnice. Nejsem si úplně stoprocentně jistý, jestli k návštěvě došlo,“ tvrdí politik. Ministr zdravotnictví nakonec Dbalého skutečně zkraje roku 2012 odvolal, což je podle Kalouska důkaz, že za něj nijak nelobboval.“ [50]

Martin Barták (bývalý neurochirurg Nemocnice Na Homolce; mezi lety 2006 až 2009 první náměstek ministra obrany; mezi roky 2009 a 2010 ministr obrany a místopředseda vlády Jana Fischera; mezi roky 2010 a 2011 náměstek ministra financí Miroslava Kalouska; později práce pro zdravotnický koncern AGEL Tomáše Chrenka)

Martin Barták uplatňoval svůj vliv i v Nemocnici Na Homolce. Ředitel nemocnice Vladimír Dbalý si k tomu do svého deníku poznamenal: „Binge s Bartákem. Martin navrhuje převzetí iniciativy...“ [50]

Mírek Topolánek (mezi lety 1996 až 2004 senátor Parlamentu ČR; mezi lety 2002 až 2004 místopředseda Senátu Parlamentu ČR; mezi lety 2002 až 2010 předseda ODS; mezi lety 2006 až 2009 předseda vlády ČR; poté podnikatel a manažer)

Ředitel Vladimír Dbalý se s premiérem Mirkem Topolánkem sešel nejméně při příležitosti návštěvy premiéra ve Dbalého nemocnici. Dbalý si k tomu do svého deníku zaznamenal: „S Michalem a M. Bartákem vítáme před nemocnicí premiéra Topolánka a uvádíme jej pod cizím jménem (Smrček) k internímu vyšetření...“ [50]

Zdeněk Kabátek (mezi lety 2006 až 2012 nejprve vrchní ředitel pro přímo řízené organizace a poté vrchní ředitel pro ekonomiku Ministerstva zdravotnictví; od listopadu 2012 ředitel Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR)

Vladimír Dbalý v rozhovoru z roku 2015 ke svým dřívějším setkáním se Zdeňkem Kabátkem uvedl: „Pan Kabátek pracoval jako ředitel přímo řízených organizací jako můj přímý nadřízený. Pan Šnajdr byl první náměstek čili zase jeho nadřízený. S oběma jsem spolupracoval zcela standardně, pracovně. Setkávali jsme se na plánovaných schůzkách ředitelů nemocnic s vedením ministerstva zdravotnictví. S Kabátkem jsem se setkával logicky častěji na ministerstvu zdravotnictví. Čas od času objížděl on nemocnice.“ [51] Avšak Dbalého zápisky z doby ředitelování v Nemocnici Na Homolce hovoří o tom, že spolu řešili více, než jak Dbalý v roce 2015 přiznal médiím. Například v červnu 2009 si Vladimír Dbalý do svého deníku zapsal: „Jedu na ministerstvo zdravotnictví za Kabátkem, se kterým potvrzujeme, že Ivo Rittig má vše pod kontrolou a je to v konsenzu (digitalizace).“ [52] Podle Dbalého zápisků měl Kabátek také pomoci na poslední chvíli před koncem vlády Mirka Topolánka „protlačit“ tendr na gama nůž: „Odpoledne mi Michal (další obviněný Michal Toběrný – pozn. red.) volá, že od Kabátka zpráva o schválení našeho záměru zařadit nový gama nůž do strategického rozhodnutí vlády 4. 5. 2009. Jedno z posledních vládních rozhodnutí a pro nás velmi důležité,“ poznamenal si Dbalý [52]. O poskytnutí 120 milionů na nákup zařízení vláda rozhodla na posledním zasedání [52]. V srpnu 2009 si Vladimír Dbalý do svého deníku zapsal: „Ve 13.45 přichází Kabátek, pokračujeme chvíli v chlastu šampaňského, pak k němu kolem taktiky na gama nůž.“ [52]

3. Poznámky:

Exředitel Nemocnice Na Homolce Vladimír Dbalý je v současnosti obviněn nebo obžalován v několika kauzách týkajících se tunelování prostředků Nemocnice Na Homolce. Na jaře 2018 stanul po mnoha údajných zdravotních komplikacích před soudem kvůli obžalobě z braní úplatků [53]. Podle státního zástupce si od svých známých a advokátní kanceláře Šachta & Partners (dnes MSB Legal) nechal platit za to, že s nimi Nemocnice Na Homolce, jejímž byl ředitelem, uzavřela smlouvy na poradenství [53], [45]. Nemocnice Na Homolce za vlády Vladimíra Dbalého podle obžaloby vyplatila za zmanipulované poradenství přibližně 190 milionů korun. Sám Dbalý díky tomu údajně dostal úplatky 12 milionů korun [53], [45]. Soud měl začít už v létě roku 2017, kvůli zkoumání zdravotního stavu Vladimíra Dbalého se projednávání zbrzdilo o osm měsíců [53], [45]. Díky zmanipulovaným tendrům nemocnice vyplatila zmíněných 190 milionů za z velké části nevykonanou práci a utrpěla tak škodu nejméně 54 milionů [44]. Nemocnice za Dbalého éry v letech 2008 až 2011 uzavřela smlouvy na právní, medicínsko-účetní poradenství a konzultační služby. Podle vyšetřovatelů je však nepotřebovala nemocnice, ale spíše Dbalý kvůli úplatkům. V obžalobě se k tomu uvádělo: „Vladimír Dbalý považoval systém úplatků za zcela běžnou věc. Poměrně obvyklé bylo uzavírání fiktivních smluv na poradenství, které ten který ochotný zájemce oficiálně uzavřel s Nemocnicí Na Homolce a následně Dbalému nosil část takto získaných prostředků.“ [44] Obvyklé podle ní bylo také nakupování možnosti dodávat do elitní nemocnice či některé z jejích dceřiných firem služby nebo zboží. Někdejší šéf nemocnice si navíc podle detektivů byl jistý krytím [44]. „Spoléhal na to, že jej před orgány činnými v trestním řízení ochrání jeho právníci, respektive jeho spojka v policii,“ zmiňuje obžaloba [44]. Onou spojkou byl bývalý policista, dnes soukromý detektiv Igor Gáborík [44]. Ten představuje i styčný bod s dalším třaskavým případem nedávné minulosti a současnosti, a to s kauzou vynášení citlivých policejních informací Beretta (policejní dokumenty užívají označení Bereta). Gáborík je jejím hlavním aktérem. Právě on, jak tvrdí detektivové v kauze Beretta, skupinu kolem Dbalého informoval o průběhu policejního vyšetřování kolem nemocnice [44]. Exředitel díky němu údajně věděl, kdy si pro něj kriminalisté přijdou [44].

V souvislosti s kauzou digitalizace chorobopisů pro Nemocnici Na Homolce obsahuje Dbalého deník velmi jasné formulace o úlohách jednotlivých osob, které se na veřejné zakázce měly podílet. Zvítězit měla předem určená společnost DISOL, která nabídla, že digitalizaci provede za 146 milionů korun. Jenže když se 15. června 2009 otevřely obálky s nabídkami, objevil se nechtěný vetřelec – společnost ICZ, která chtěla stejnou práci odvést za pouhých skoro 79 milionů korun. Dbalý si v té souvislosti do svého deníku poznamenal: „...se všechno posralo: konkurenční firma ICZ podstřelila cenu téměř o polovinu – Kabátek Rittigovo zadání nesplnil, uvidíme, co s tím, nejspíš budu muset soutěž zrušit. SHIT!!!“ [46]. Řešení se ale našlo. Stačilo vyloučit ICZ z výběrového řízení a zdůvodnit to tak, že nemá pro digitalizaci vhodné prostory, a nemůže s ní tedy hned začít [46]. I to Dbalý zaznamenal do svého deníku: „Podepisuji výsledek soutěže na digitalizaci, dva uchazeče včetně ICZ vylučuji, určuji naši firmu, uvidíme, zda vše proběhne v klidu a ICZ se neodvolá – úloha pro Šnajdra.“ [46] Poznamenejme, že digitalizaci pak fakticky za 29 milionů korun provedl subdodavatel – společnost K2P [46]. Práce nicméně nabraly obrovské zpoždění (digitalizace byla hotova až v květnu 2012) a společnost DISOL měla platit smluvní pokutu ve výši 130 milionů korun [46]. Ředitel nemocnice Dbalý ji ale nikdy nechtěl, což u soudu k obveselení státního zástupce vysvětlil tím, že „zpoždění způsobily potíže s přípravou dokumentů a finančními problémy na straně nemocnice“, a peníze měl proto „dostat spíš DISOL“ [46]. Podle obžaloby by ale Dbalý platil pokutu fakticky ze svého, protože DISOL mu skrytě patřil [46].

Ředitel Dbalý si také do svého deníku řádně zapisoval jména těch prominentních osob, kterým zařizoval v nemocnici speciální péči. Byl mezi nimi například Miloš Zeman, Petr Nečas, Mirek

Topolánek, známá někdejší ministryně zdravotnictví Dany Juráskové, někdejší komunistický plukovník a muž s obchodními vazbami na Rusko Zdeněk Zbytek či exministr průmyslu a obchodu Miroslav Grégr [50].

V souvislosti s érou ředitele Nemocnice Na Homolce Vladimíra Dbalého Nadační fond proti korupci upozornil v roce 2012 i na kauzu pro nemocnici výrazně nevýhodného pronájmu tzv. konsignačních skladů [59]. Profitovat z pronájmu měli naopak lidé kolem Iva Rittiga [59].

4. Majetek:

Podle obžaloby 90 procent Dbalého majetku pochází z trestné činnosti [54]. Státní zástupce Matula jeho hodnotu spočítal na 50 milionů korun, Dbalý s manželkou si ale v letech 1990 až 2013 podle Matuly vydělali cca jen 18 milionů. Po odečtení všech nákladů Dbalý podle obžaloby ušetřil přes 5 milionů korun. Sám si to ostatně poznamenal. V článku z ledna 2016 se k tomu uvádí: „Když však počítal, kolik nacpal do kufru, který před policií ukrýval po známých, dostal se téměř k desetinásobné sumě 51,8 milionu korun. Lékař ale v soudní síni několikrát zopakoval, že matematika nepatří mezi Matulovy silné stránky. ‚Z 50 uváděných milionů by to mělo být pět milionů. Během svého působení ve funkci ředitele jsem si za čtyři roky vydělal sedm milionů korun,‘ bránil se.“ [54]

Martin Dvořák

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): Prima TV (mezi lety 2000 až 2006 generální ředitel); FTV Prima Holding, a.s. (mezi lety 2005 až 2008 místopředseda představenstva); Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost (mezi lety 2007 až 2011 generální ředitel; mezi lety 2007 až 2010 místopředseda představenstva; mezi roky 2010 a 2011 člen představenstva; v roce 2011 předseda představenstva); Investorská rozvojová a.s. (mezi roky 2015 a 2016 člen představenstva; mezi lety 2011 až 2015 člen dozorčí rady; od prosince 2016 člen správní rady); Hospodářská komora hlavního města Prahy (mezi lety 2011 až 2014 předseda); Kazachstánsko-česká smíšená obchodní komora, z. s. (od konce roku 2014 člen předsednictva)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Ivo Rittig (lobbista)

V roce 2014 Martin Dvořák na otázku moderátora České televize, jak dobře se zná s lobbistou Ivem Rittigem, odpověděl, že jej zná „více než dvacet let“ [55]. A na doplňující dotaz moderátora, zda jsou přátelé, Dvořák odpověděl: „No určitě, dalo by se říct, ano, určitě ano. Dalo by se říct, že ho znám dobře.“ [55] Již dříve, v roce 2012, Dvořák přiznal, že se s Rittigem scházel: „Bavili jsme se třeba i o politice a jejich souvislostech s Dopravním podnikem, ale nikdy o žádných obchodech a zakázkách.“ [56] Poznamenejme, že Rittig byl policií zadržen a obviněn v roce 2014. Spolu s třemi dalšími lidmi ho detektivové tehdy obvinili z praní špinavých peněz (legalizace výnosu z trestné činnosti) v souvislosti se zakázkou na tisk jízdenek pro pražský dopravní podnik [55]. Dvořák byl v předmětné době generálním ředitelem zmíněného dopravního podniku [55]. Kauzou jízdenek pražského dopravního podniku se významně zabýval i Nadační fond proti korupci [57].

Tomáš Krsek (bývalý finanční ředitel, předseda představenstva a generální ředitel Škody Holding a do podzimu roku 2017 významný spolumajitel a předseda představenstva společnosti Škoda

Transportation; blízký spolupracovník bývalého šéfa plzeňské Škodovky a později společnosti ČEZ Martina Romana; Krsek přímo figuroval v ovládnutí plzeňské Škodovky v roce 2002 spolu s Romanem a s dalšími lidmi, z nichž někteří navíc figurovali v kolosálním tunelu v podobě ovládnutí Mostecké uhelné společnosti na přelomu století skupinou Appian Group – v obou případech stát přišel o miliardy korun [145])

Pražský dopravní podnik v minulosti investoval do tramvajových dílen 851 milionů korun [60]. Na podzim roku 2011 se je ale rozhodl prodat, a to za méně než třetinovou cenu (238 milionů korun) [60]. V únoru 2012 k tomu média uvedla: „Téměř veškeré vybavení dílen v pražské Hostivaři a více než 300 zaměstnanců měla za takto výhodných podmínek získat Škoda Transportation, jejímž spolujednatel je Tomáš Krsek, blízký přítel tehdejšího šéfa dopravního podniku Martina Dvořáka.“ [60] V prosinci 2011 nové politické vedení Prahy téměř hotový obchod se Škodou Transportation zastavilo. Tehdejší koalice ODS a TOP 09 se rozhodla přezkoumat výhodnost celého obchodu. Dvořák po silném tlaku nového vedení Prahy v prosinci 2011 odstoupil z funkce, a to v důsledku tehdejšího podezření z vyvádění stovek milionů z dopravního podniku [60].

Pavel Němec (bývalý vysoký politik a mj. ministr spravedlnosti)

V lednu 2012 Lidové noviny napsaly o Dvořákových širokých kontaktech na mocné politiky a mj. uvedly: „Dvořákova kariéra a spojení s politiky začala dávno před jeho nástupem do čela dopravního podniku: už když v roce 2004 šéfoval TV Prima, byl jedním z kandidátů do vlády Stanislava Grosse, ve které měl zastávat post ministra informatiky. „Navrhl ho tehdy budoucí ministr spravedlnosti Pavel Němec, se kterým Dvořáka pojí dlouholeté kamarádství,“ řekl LN jeden z ministrů tehdejšího kabinetu.“ [61]

3. Kontakty:

Pavel Bém (mezi lety 1998 až 2010 zastupitel hl. m. Prahy a mezi lety 2002 až 2010 primátor hl. m. Prahy; mezi lety 2004 až 2008 místopředseda, resp. první místopředseda ODS; mezi lety 2010 až 2013 poslanec Parlamentu ČR) – vizte podkapitolu „Pavel Bém“ a heslo „Martin Dvořák“ na str. 18.

Ivo Štika (ekonomický ředitel pražského dopravního podniku v době působení Martina Dvořáka v jeho čele)

Podřízený Martina Dvořáka v době jeho působení v čele pražského dopravního podniku.

Jan Valtr (Dvořákův poradce v době, kdy Dvořák působil v čele pražského dopravního podniku)

Podle informací médií měl Jan Valtr dohlížet na zájmy lobbisty Iva Rittiga v pražském dopravním podniku [62].

Někteří advokáti z advokátní kanceláře Šachta & Partners (Marek Stublej, David Michal a další – lidé úzce spolupracující s Ivem Rittigem)

V roce 2014 v České televizi na adresu Martina Dvořáka zazněla z úst novináře Lukáše Landy i tato slova: „(...) No a třetí jeho vazba na tu kauzu je přes právníky z advokátní kanceláře Šachta & Partners, protože, pokud vím a mám dobré informace, tak to byl on, Martin Dvořák, kdo přivedl tudle advokátní kancelář do dopravního podniku a když si to spojíme s tím, že stejná advokátní kancelář zastupuje pana Rittiga, pana Kmetě, pana Janků a všechny články z toho řetězce, tak myslím, že úplně klidný bych, být panem Dvořákem, asi nebyl.“ [55]

Roman Janoušek (lobbista a podnikatel)

V prosinci 2012 média citovala vyjádření Martina Dvořáka, v němž přiznal, že se s Romanem Janouškem zná dlouhou dobu: „Janouška znám ještě z konce devadesátých let. Zním ho jako sportovce a mimořádně skvělého člověka. Je to muž, který vždy držel slovo. Choval se korektně. (...) Že by stál za mým dosazením? To ne. Ale nezastírám, že jsme o tom spolu mluvili. Jestli v nějakých místech za mě ztratil nějaké slovo, to bych řekl, že je i velmi pravděpodobné. Ale na druhou stranu: já jsem prošel standardním výběrem. Moje profesní zkušenosti byly v té době naprosto nezpochybnitelné.“ [11]

Marek Dalík (lobbista a někdejší pravá ruka předsedy ODS a premiéra Mirka Topolánka; v roce 2016 odsouzen na 4 roky do vězení, trest byl v roce 2017 prodloužen na 5 let vězení)

V únoru 2010 média informovala o turnaji v pólu, který o tehdejším víkendu uspořádal spolujitel finanční skupiny J&T Patrik Tkáč [63]. Turnaj proběhl na zamrzlém Štrbském plese v Tatrách po vzoru turnajů ve švýcarském Svatém Mořici. Na akci za milion eur Tkáč pozval snad každého, kdo tehdy něco znamenal v českém a ve slovenském byznysu [63]. Dorazili i lobbisté a přátelé českých politiků. Mezi nimi byli např. lobbista a přítel expremiéra Topolánka Marek Dalík, lobbista Roman Janoušek či tehdejší šéf pražského dopravního podniku Martin Dvořák. Ten ke své účasti médiím tehdy uvedl: „Byl jsem tu lyžovat. Zákulisní jednání jsem nevedl.“ [63]

Martin Roman (mezi lety 2000 až 2004 generální ředitel a předseda představenstva plzeňské Škody, resp. společnosti Škoda Holding; mezi lety 2004 až 2011 generální ředitel a předseda představenstva společnosti ČEZ; poté do října 2013 předseda dozorčí rady společnosti ČEZ)

V únoru 2011 se tehdejší šéf pražského dopravního podniku Martin Dvořák, lobbista Roman Janoušek a šéf společnosti ČEZ Martin Roman zúčastnili víkendového golfového turnaje v Dubaji [61], [64]. Spolu s nimi v Dubaji pobývali také tehdejší ředitel Českých drah Petr Žaluda a tehdejší spolujitel společnosti Škoda Transportation a blízký Romanův soupeř Tomáš Krsek [64]. Za politiky barvy hájil tehdejší předseda rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny Pavel Suchánek (ODS) [64].

Petr Kužel (mezi lety 1994 až 2014 zastupitel Městské části Praha 13; mezi lety 2005 až 2010 zastupitel hl. m. Prahy; mezi lety 2008 až 2014 prezident Hospodářské komory ČR)

V roce 2012 se Martin Dvořák otevřeně zastal Petra Kužela v době, kdy zaměstnanci Hospodářské komory ČR podepsali petici proti Kuželovi mj. kvůli nehospodárnosti a předraženým zakázkám v rámci komory [65]. Podle obchodního rejstříku se Dvořák s Kuželem souběžně stali členy statutárních orgánů Kazachstánsko-české smíšené obchodní komory (Kužel se stal předsedou dozorčí rady a byl jím do června 2015).

Petr Šťoviček (právník; mezi lety 2009 až 2012 první náměstek ředitele Pozemkového fondu ČR, od června 2012 do konce roku 2012 pověřen jeho vedením; mezi roky 2013 a 2014 ředitel Státního pozemkového úřadu)

Podle obchodního rejstříku byl Petr Šťoviček mezi červnem 2015 a listopadem 2016 členem předsednictva Kazachstánsko-české smíšené obchodní komory. Dvořák je od konce roku 2014 členem předsednictva zmíněné komory. V únoru 2014 byl Šťoviček odvolán z funkce ředitele Státního pozemkového úřadu, a to v souvislosti s dřívější fotografií z oslavy narozenin lobbisty Iva Rittiga, na níž předával Rittigovi namalovaný obraz. Šťoviček také patřil mezi osoby, které darovaly někdejší šéfce kabinetu premiéra Nečase Janě Nagyové drahé dárky (více v podkapitole Petr Šťoviček).

Michal Hašek (bývalý vysoký politik, funkcionář a jihomoravský hejtman za ČSSD)

Podle obchodního rejstříku Michal Hašek působil od konce roku 2014 do října 2016 coby místopředseda představenstva Kazachstánsko-české smíšené obchodní komory, v níž je Dvořák od konce roku 2014 členem představenstva.

4. Poznámky:

Martin Dvořák byl v roce 2013 policií obviněn v kauze papírových jízdenek a v kauze vývoje elektronických jízdenek pro pražský dopravní podnik [66]. Média tehdy informovala, že mezi obviněnými byl také jeho zástupce pro ekonomiku Ivo Štika, exšéf tiskárny na lístky Neograph Jan Janků, ale také Peter Kmeť, jehož firma Cokeville Assets na Panenských ostrovech peníze (několik desítek milionů korun) z lístků inkasovala [66]. Ke konci roku 2017 poslali státní zástupci případ týkající se jízdenek k soudu. Případ souvisí se zakázkami na tisk jízdenek, na prodej jízdních dokladů, na projekt elektronické jízdenky a dále také s následnou legalizací výnosů z trestné činnosti. Dopravní podnik v případě figuruje jako poškozený. Podle obžaloby z něj bylo vyvedeno nejméně 457,5 milionu korun, následně bylo z vyvedených peněz zlegalizováno téměř 150 milionů. Státní zástupce Adam Borgula k tomu tehdy uvedl: „Část obviněných se zločinů dopustila jako pachatelé nebo ve spolupachatelství a část ve formě účastenství, a to jako pomocníci. Právní kvalifikace není u všech obviněných stejná.“ ([67] až [70]) Před soudem stálo 18 obviněných, mezi nimi i lobbista Ivo Rittig, bývalý ředitel pražského dopravního podniku Martin Dvořák, bývalý poradce šéfa dopravního podniku Jan Valtr nebo Dvořákův někdejší ekonomický náměstek Ivo Štika ([67] až [70]). Martin Dvořák je podle obžaloby ústřední postavou celého případu údajné manipulace se zakázkami. V obžalobě figuruje i jméno Dvořákovy matky Marie Novákové, a to v souvislosti s údajnou legalizací některých finančních toků ([67] až [70]). Samotný Martin Dvořák byl obžalován z manipulace zakázek a ze zpronevěry, ze zakázek měl přitom skrytě profitovat [71].

Tuto část zakončíme malou ukázkou toho, co se také dělo v éře masivního objednávání služeb od soukromých firem, přičemž stejné služby si veřejné subjekty dříve prováděly samy. V létě roku 2011 tehdejší generální ředitel pražského dopravního podniku Martin Dvořák a jeho ekonomický ředitel Ivo Štika podepsali smlouvu, na základě které dopravní podnik prodal svůj doprovodný a servisní vozový park (vozy vnitropodnikové dopravy) soukromé společnosti KARIR CZ, od které si dopravní podnik vozy následně pronajal. Dlouhodobá smlouva měla soukromé firmě přinést zhruba půl miliardy korun. Dvořák a Štika smlouvu prosadili i přes tehdejší odpor zástupců několika odborových organizací městské firmy. Média k tomu na jaře roku 2018 dále uvedla: „Dohromady 153 vozidel prodal dopravní podnik firmě KARIR za 12,8 milionu korun. Jakmile KARIR vozy převzala, ještě téhož dne většinu z nich poskytla městským dopravákům zpět. Ti do nich opět posadili své vlastní řidiče, kteří tak dál jezdili ve stejných vozech jako předtím. Od tohoto momentu ale už městská firma za užívání techniky musí společnosti KARIR platit více než 50 milionů korun každý rok. (...) V době, kdy se smlouva připravovala, jednalo s odboráři nejen tehdejší vedení dopravního podniku a zástupci soukromé firmy, ale přítomen byl i právník advokátní kanceláře Šachta & Partners, která je známá z kauz spojených s kontroverzním podnikatelem Ivem Rittigem. Právě tato kancelář smlouvu o outsourcingu připravovala a podle dostupných informací se účastnila celého průběhu vyřizování zakázky.“ [72]

5. Majetek:

Oficiálně desítky milionů korun [73]. Dvořák jen za roky 2005 až 2011 podle vlastních slov z února 2012 vydělal přibližně 50 milionů korun [73]. V lednu 2012 médiím vyjmenoval, z čeho pochází jeho oficiální majetek: „Já mám pozemky ve Vestci, mám byt v Krakovské, mám nějaký osobní majetek, nějaké podílové fondy, nějaké akcie, zkrátka nějaké investice, vydělávám patnáct šestnáct let

a oficiálně jsem vydělal desítky milionů korun, samozřejmě zdaněných. Desítky milionů korun. Já nejsem standardní úředník. Já jsem za sebou měl velkou kariéru, měl jsem unikátní plat už v devadesátých letech.“ [74] Zmíněný Dvořákův majetek je „velmi skromný“ ve srovnání s majetkem jeho matky Marie Novákové, která podle médií vlastní osobně nebo formou majetkových podílů v developerských společnostech majetek v řádech stovek milionů korun [75].

Miroslav Elfmark

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): ITS 42 s.r.o. (mezi lety 2003 až 2007 jednatel a spoludávitel a od jara 2017 majitel; mezi lety 2007 až 2015 se jednatelem stal jeho otec, který byl současně mezi lety 2007 až 2017 majitelem společnosti); Institut pro rozvoj vědy a techniky, o.p.s. (mezi roky 2005 a 2006 člen správní rady); Ministerstvo pro místní rozvoj (poradce ministra Radko Martínka pro cestovní ruch); Ministerstvo průmyslu a obchodu (mezi lety 2007 až 2010 ředitel sekce Strukturálních fondů); České vysoké učení technické v Praze (mezi lety 2014 až 2016 mj. poradce rektora)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Radek Pažout (někdejší tajemník Hospodářské komory ČR)

„Šíbr“ a někdejší úředník Ministerstva průmyslu a obchodu Miroslav Elfmark se s blízkým přítelem Radkem Pažoutem seznámil dříve okolo cestovního ruchu, přičemž Pažout bývalého policistu Elfmarka věrně následoval – přes Ministerstvo pro místní rozvoj až na tajemníka Hospodářské komory ČR. Někdejší člen dozorcí rady komory Michal Němeček roli Elfmarka v článku nazvaném příznačně *Baron Prášil nové doby* z roku 2016 okomentoval slovy: „Komora tehdy neměla peníze. Lidé z vedení přiznali v kuloárech, že vznikla dohoda. Pažout se stane tajemníkem, protože přinese peníze od Elfmarka.“ [76] Docházelo tak k vyvádění prostředků z Ministerstva průmyslu a obchodu nebo skrze toto ministerstvo díky evropským dotacím. A přes Hospodářskou komoru ČR následně začalo proudit množství zakázek z různých evropských dotací. Tajemník Pažout z jedné IT zakázky nasměroval přes řetěz spřízněných firem 46 milionů do Karibiku. Šlo o „fintu“ s fakturami za fiktivní služby, s čímž měl zkušenost i samotný Miroslav Elfmark [76].

3. Kontakty:

Radko Martínek (mezi lety 1998 až 2009 poslanec Parlamentu ČR za ČSSD; mezi roky 2005 a 2006 ministr pro místní rozvoj ve vládě Jiřího Paroubka; mezi lety 2008 až 2012 hejtman Pardubického kraje; od roku 2012 senátor Parlamentu ČR; od roku 2014 radní města Moravská Třebová; v roce 2014 se stal členem poradního sboru premiéra Bohuslava Sobotky)

Radko Martínek oficiálně uvedl Miroslava Elfmarka do vysoké politiky a v roce 2005 z něj udělal svého poradce pro cestovní ruch [76]. V roce 2016 k tomu Martínek řekl: „On byl v Praze dříve než já. Pomáhal mi, protože je z Moravské Třebové jako já. Žádné politické záležitosti to nebyly.“ [76]

Martin Říman (někdejší poslanec za ODS; ministr dopravy ve vládě Václava Klause a posléze ministr průmyslu a obchodu ve vládě Mirka Topolánka)

Někdejší ministr Martin Říman si na Ministerstvu průmyslu a obchodu vybral do role šéfa přes fondy Miroslava Elfmarka. V roce 2016 k tomu Říman poznamenal: „Pohyboval se v Poslanecké sněmovně

a bavil se na téma fondů a čerpání před rokem 2006 (...). Jako fondový úředník nebyl vůbec špatný. Tehdy se čerpaly peníze na stovky, možná tisíce projektů, nebyla to žádná sranda.“ [76]

Petr Kužel (mezi lety 1994 až 2014 zastupitel Městské části Praha 13; mezi lety 2005 až 2010 zastupitel hl. m. Prahy; mezi lety 2008 až 2014 prezident Hospodářské komory ČR)

Petr Kužel a Miroslav Elfmark byli mj. v kontaktu díky svým funkcím v Hospodářské komoře ČR, resp. na Ministerstvu průmyslu a obchodu.

Jiří Nováček (mezi roky 2005 a 2006 ředitel odboru ministerských poradců na Ministerstvu pro místní rozvoj (MMR) za ministra za ČSSD Radko Martíňka; poté advokátní koncipient; mezi lety 2009 až 2012 opět ředitel odboru poradců ministra na MMR; mezi lety 2012 až 2014 náměstek ministra na MMR; mezi únorem a červnem 2014 ředitel sekce Kabinet a řízení úřadu na Ministerstvu financí; v létě roku 2014 jej ministr vnitra Milan Chovanec jmenoval svým prvním náměstkem)

V létě roku 2014 Jiří Nováček okomentoval svoji spolupráci s Miroslavem Elfmarkem: „S panem Elfmarkem jsem nikdy nepodnikal. V roce 2007 jsem pro něj jako koncipient zařizoval běžnou právní službu, posléze jsem měl několik měsíců mandátní smlouvu s Ministerstvem pro místní rozvoj, které pan Elfmark zastupoval. Po skončení této smlouvy jsem s ním žádný kontakt neudržel.“ [77]

4. Poznámky:

Miroslav Elfmark byl v roce 2016 pravomocně odsouzen v kauze podvodů s reklamou a s krácením daní [76]. Šlo o to, že již v době, kdy Elfmark radil s cestovním ruchem ministrovi pro místní rozvoj a následně nastoupil jako šéf evropských fondů, začal přes společnost ITS 42 s odesláním peněz do Karibiku. Policie zmapovala cestu devadesáti milionů korun, které firma zaplatila za fiktivní reklamu na závodních automobilech. Za daňový únik přes dvacet milionů korun dostal Elfmark pravomocně tříletou podmínku v září 2016 [76]. V srpnu 2017 navrhla Národní centrála proti organizovanému zločinu obžalovat Elfmarka a další dva bývalé úředníky Ministerstva průmyslu a obchodu v souvislosti s rozdělením miliard korun i evropských dotací a s poskytováním záruk pro české podnikatele prostřednictvím Českomoravské záruční a rozvojové banky. Elfmark a jeho kolegové měli státu způsobit astronomickou škodu ve výši 4,5 miliardy korun [78].

Elfmark vystudoval textilní učiliště, maturitní obor mechanik – seřizovač textilních strojů [76]. Stal se příslušníkem Sboru národní bezpečnosti, poté nastoupil k Pohotovostnímu pluku VB v Praze, v rámci kterého se podílel na rozhánění protikomunistických demonstrací [76]. V již citovaném článku z roku 2016 nazvaném *Baron Prášil nové doby* se k tomu uvádí: „S bílou helmou a dlouhým obuškem sloužil od března 1988 do září 1989, tedy v době, kdy proběhly první velké protirežimní demonstrace v Praze – například v den kulatého výročí invaze roku 1968, vzniku první republiky nebo v lednu při sérii protestů známých jako Palachův týden.“ [76]

Elfmark jako vysoký úředník Ministerstva průmyslu a obchodu spravoval dotace v objemu desítek miliard korun, proudících z evropských a národních fondů přes ministerstvo [79]. Tato kariéra náhle skončila v roce 2010 – den po trestním oznámení kvůli podezření z korupce při přidělování dotace [79]. Finanční úřad začal s rozkrýváním desítek milionů, které Elfmark posílal do Karibiku [79].

Prvky absurdní komedie mělo následné Elfmarkovo působení na ctihodném Českém vysokém učení technickém v Praze (ČVUT). Někdejší rektor univerzity Petr Konvalinka totiž z Miroslava Elfmarka učinil svého poradce [79]. Jako poradce rektora ČVUT Elfmark působil i v době, kdy byl již v první instanci soudem odsouzen za daňové delikty v souvislosti s fakturami za fiktivní reklamu [79]. Poznamenejme, že na rektorátu ČVUT pracovala před nástupem Elfmarka už jeho manželka Darja,

kteřá předtím měla na starosti dotace v agentuře CzechInvest spadající pod Ministerstvo průmyslu a obchodu (ještě jako Lipková) [79]. Poté, co se Elfmark stal poradcem rektora, Elfmarkova manželka povýšila: „Darja Elfmarková se v hierarchii posunula na šéfkou nového odboru pro řízení projektů a transfer technologií, nově podřízeného přímo rektorovi Konvalinkovi. V peněžích jde řádově o stovky milionů z různých fondů, dotací, výzkumných a smluvních projektů s celoškolským přesahem. Kdo chce dělat větší projekt s ČVUT, půjde často přes její odbor.“ [79] Původně přitom Elfmarková měla mít pravomoci ještě větší. Jeden z členů vedení ČVUT k tomu v roce 2016 médiím řekl: „Rektor z ní příkazem udělal faktickou královnu celé univerzity. Vydrželo to jen pár dní a svůj příkaz zrušil.“ [79] Proti příkazu rektora, který dával šéfkou odboru Elfmarkové možnost univerzitu částečně reorganizovat, měnit a rušit pracovní smlouvy, se totiž vzburili především děkani osmi fakult univerzity [79]. Dodejme k tomu nakonec, že Elfmark i jeho žena se aktivně účastnili projektu, v rámci kterého ČVUT spolupracuje se Správou úložišť radioaktivních odpadů a zkoumá, kde a za jakých podmínek by mohlo být uloženo vyhořelé jaderné palivo [79]. Teprve po Elfmarkově pravomocném odsouzení byla jeho spolupráce s ČVUT ukončena. Ještě v době Elfmarkova působení na ČVUT se v médiích objevily tajně pořízené nahrávky, na nichž Elfmark do detailu líčí, jak chce mít školu s rektorem pod kontrolou, koho okleští, kdo kasíruje a koho ještě potřebuje v rámci školy „upíchnout“. A také o tom, jací kamarádi jsou s rektorem Konvalinkou [81]. Snad o to více překvapuje, že někdejší rektor ČVUT Konvalinka se Elfmarka do poslední chvíle zastával a hájil jej. Bez zajímavosti není ani informace, že i bývalá první manželka Miroslava Elfmarka měla co do činění s evropskými dotacemi [76]. Paní Blanka měla mezi lety 2003 až 2007 mj. na starosti evropské dotace na Ministerstvu pro místní rozvoj a poté na Ministerstvu práce a sociálních věcí [76].

Zakončeme citací k začátkům Elfmarkova podnikání v 90. letech, k nimž jeho bývalý spolupracovník v roce 2016 řekl: „Majitel Olda Hejtmánek odjel na dva roky do Ameriky a Elfmark mu zlikvidoval celé vydavatelství, distribuci... Přišel, viděl, vytuneloval úplně na nulu. To byla jeho první akce.“ [79]

Igor Gáborík

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): Policie ČR (do roku 1996); podnikatel (od roku 1996); GSM H, s.r.o. (detektivní kancelář; od roku 2000 spolumajitel)

2. Kontakty:

Dagmar Máchová (dlouholetá státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze)

V květnu 2016 média citovala policejní dokumenty, v nichž se o spojení soukromého detektiva Igora Gáboríka s tehdejší mocnou státní zástupkyní Městského státního zastupitelství v Praze Dagmar Máchovou uvádělo: „Bylo zcela jasně prokázáno spojení Dagmar Máchové s podezřelými osobami, a to zejména Igorem Gáboríkem, s nímž je JUDr. Máchová v pravidelném kontaktu, a to jak osobním, tak telefonickým, když na základě jeho žádostí tomuto opatřuje neoprávněně informace z trestních spisů vedených u Městského státního zastupitelství v Praze.“ [82] Novinář Jaroslav Spurný v listopadu 2016 uvedl, že Gáborík se s Máchovou kamarádil již od přelomu tisíciletí [83].

Radek Holub (bývalý šéf odboru korupce Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality (ÚOKFK); na ÚOKFK nastoupil v roce 2011; dříve pracoval na pražském odboru hospodářské kriminality)

V rámci zjištění operace Beretta podle policie „Radek Holub jako jeden z vedoucích příslušníků útvaru, který se zabývá odhalováním korupce a finanční kriminality, předával Igoru Gáboríkovi, osobě působící mimo orgány činné v trestním řízení, veškeré informace z probíhajících trestních řízení“ [84]. Holub také měl podle policistů na žádost Gáboríka vyrobít falešné usnesení o vyšetřování elitního pražského advokáta Karla Muzikáře, zastupujícího v miliardovém sporu o lokomotivy České dráhy proti plzeňské strojírenské firmě Škoda Transportation [85].

Vladimír Dbalý (neurochirurg a bývalý primář; mezi lety 2006 až 2012 ředitel Nemocnice Na Homolce) – vizte podkapitulu „Vladimír Dbalý“ a heslo „Igor Gáborík“ na str. 30.

Ivo Rittig (lobbista)

Někdejší ředitel Nemocnice Na Homolce Vladimír Dbalý si do svého deníku mj. poznamenal: „Rytířská ulice, meet Rittig + Igor Gáborík za policii.“ [49]

Pavel Šíma (bývalý příslušník Celní správy ČR)

Na jaře roku 2017 Lidové noviny napsaly: „Kvůli podezření na vynášení informací z bezpečnostních složek za úplaty v kauze Beretta vyšetřovatelé loni v květnu obvinili důstojníka protikorupční policie Radka Holuba, bývalého příslušníka Celní správy Pavla Šímu a expolicistu a soukromého detektiva Igora Gáboríka. Poslední dva jmenovaní se objevují i v Bojanově kauze. Scénář byl podle policistů následující: Gáborík si u celníka Šímy objednal prolustrování Cvrka. Takto se Gáborík dostal k citlivým informacím o Cvrkovi – například k tomu, kde bydlí, kolik má dětí, kde pracuje, jaké má záznamy v trestním rejstříku (4 záznamy trestné činnosti). Toto kompro pak podle obžaloby Gáborík předal ‚objednavateli‘ materiálu. Tím podle policejních odposlechů byl vlivný právník a blízký známý exprezidenta Václava Klause Jan Souček.“ [86]

Michal Murín (dlouholetý policista; mezi prosincem 2015 až dubnem 2018 ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů (GIBS))

V únoru 2017 Česká televize informovala, že Michal Murín přiznal vyšetřovatelům svoje kontakty se soukromým detektivem Igorem Gáboríkem: „Murín při výslechu připustil, že Gáboríka zná z doby, kdy oba pracovali na policii. V kontaktu s ním ale byl i po jeho odchodu od sboru.“ [87] O rok později média citovala další Murínovo přiznání: „Nikdy jsem nepopíral, že jsem se s Gáboríkem setkával i poté, co jsem nastoupil na GIBS.“ [88]

3. Poznámky:

V květnu 2016 Útvar pro odhalování organizovaného zločinu Roberta Šlachty zatkl a následně obvinil po zásahu i ve vnitřních strukturách policie tři osoby (šéfa odboru Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality Radka Holuba, soukromého detektiva a někdejšího policistu Igora Gáboríka a příslušníka Celní správy ČR Pavla Šímu). Domovní prohlídka a zadržení se týkaly i pražské státní zástupkyně Dagmar Máchové, která byla následně v říjnu 2016 obviněna. Kauza pod dozorem Vrchního státního zastupitelství v Praze dostala krycí název Berreta (policie ve svých materiálech používá označení Bereta). Podle vyšetřovatelů měli policisté a žalobkyně vytvořit systém na vynášení informací z trestních spisů anebo výrobu kompromitujících materiálů. Vynášením informací navíc Holub mohl mařit vyšetřování složitých kauz na samotném počátku trestního řízení [89], [85].

Někdejší ředitel Nemocnice Na Homolce Vladimír Dbalý měl mít od některých aktérů kauzy Beretta (resp. Bereta) i přehled o chystaných krocích policie proti jeho osobě. Lidové noviny k tomu uvedly: „Někdejší ředitel Nemocnice Na Homolce si o schůzkách s Gáboríkem psal v dnes již jeho době

známých poznámkách. Vyplývá z nich, že Gáborík kryl záda také lobbistovi Ivo Rittigovi a skupinu kolem Dbalého pravidelně seznamoval s postupem vyšetřování kolem nemocnice. Informace mu měl z policejních databází vytahovat opět Holub. Skupina kolem Dbalého podle policejního obvinění v kauze Bereta měla mít tak dobrý přehled, že exředitel Homolky předem věděl, že ho policie přijde zatknout a o domovní prohlídce v domě rodičů jeho manželky.“ [85] Neméně zajímavé je i to, že Máchová s Gáboríkem měli podle policie vynést informace do Velké Británie uprchlému miliardáři Františku Savovovi. O jeho vydání usiluje česká justice kvůli obvinění ze stamilionových daňových úniků. Podle policistů „Dagmar Máchová ze sběrného spisu zjistila konkrétně informace k očekávané právní pomoci vyžádané v USA“ [85]. Do spisu kvůli Savovovi podle policistů nahlédla nejpozději 27. 3. 2013 a opsala si údaje z dozorových prověrek k případu a ještě ten samý den je podle policie v podvečer u sebe doma předala Gáboríkovi [85].

Vynášení informací z policejních databází se mělo týkat i kauzy kolem pražského dopravního podniku. Gáborík si v květnu 2016 domluvil s policistou Holubem schůzku v restauraci Giovanni v centru Prahy, kde mu předal dva listy A4 se záznamem o schůzce detektivů řešících případ společnosti Rencar Praha versus pražský dopravní podnik [85]. Firmy vedou spor o lukrativní pronájem reklamních ploch v pražské MHD, jenž chce dopravní podnik zmíněné společnosti předčasně vypovědět kvůli údajně nevýhodným podmínkám [85]. Pronájem je podepsán až do roku 2031 a v případě se tak hraje o stamiliony [85]. Zkraje roku 2016 do společnosti Rencar Praha vtrhli protikorupční policisté a odnesli si velké množství dokumentů. Firmu kriminalisté vyšetřují právě kvůli smlouvě s pražským dopravním podnikem [85].

Libor Grygárek

1. Instrukce (neúplný výčet): Vrchní státní zastupitelství v Praze (mezi lety 1994 až 1996 vrchní státní zástupce v Praze, poté „řadový“ státní zástupce tamtéž; mezi lety 2007 až 2012 náměstek vrchního státního zástupce v Praze)

2. Kontakty:

Miroslav Jansta (právník, dlouholetý člen ČSSD, vysoký sportovní funkcionář a neformální poradce dvou premiérů ČSSD – Stanislava Grosse a Jiřího Paroubka) – vizte [90].

Radek Šmerda (bývalý poradce náměstka na Ministerstvu obrany, později náměstek na Ministerstvu obrany, později náměstek na Ministerstvu dopravy a poté krátce ministr dopravy ve vládě Petra Nečase; mezi lety 2011 až 2013 náměstek na Ministerstvu vnitra, poté krátce člen dozorčí rady České pošty; blízký spolupracovník Miroslava Kalouska) – vizte [90].

Roman Janoušek (lobbista a podnikatel)

V dubnu 2013 policejní odposlechy zachytily rozhovor Janouška, který se o Grygárkovi bavil se svým právníkem Vítem Širokým: „Libor je se mnou, s váma, s kýmkoliv. Máme se rádi, hodně jsme toho prožili, ale ta lidská jistota není tak dobrá. Jinak ho mám rád, fakt je dobřej, jako kámoš.“ [91] Váhu jejich přátelství dokumentuje i to, že Janoušek s Grygárkem probíral v květnu 2013 nehodu z roku 2012, při níž opilý automobilem najel do stojící ženy a ujel. Krátce poté, kdy Janoušek poskytl rozhovor o „havárii“, jej Grygárek ujišťoval a poučoval: „Udělal jsi to dobře. Mimochodem, Vítkovi

řekni, že když ses rozhod a udělal jsi to podle mě dobře, ať neříká, že máš stihomam.“ [91] A jak informovala média, mocný náměstek vrchního státního zástupce v Praze Libor Grygárek se s lobbistou Romanem Janouškem skutečně dobře znal. V pozdějším textu obvinění Grygárka se mj. uvádělo: „Odposlechy a použití dalších operativních prostředků prokazuje, že oba muži byli v letech 2011–2013 ve velmi přátelském vztahu (...) a svědecky je prokázáno, že se znali minimálně od roku 2008.“ [92] Mimoto byl Grygárek v častém emailovém kontaktu s Janou Hercegovou, státní zástupkyní Městského státního zastupitelství v Praze, se kterou řešil jednotlivé kauzy, které mohly ublížit podezřelému Romanu Janouškovi [93]. Liboru Grygárkovi se na náměstkovském stole scházela i hlášení z Finančního analytického útvaru Ministerstva financí o podezřelých bankovních transakcích v Česku, ročně na dva tisíce [92]. Měl přehled o tom, co vyšetřují všichni jemu podřízení státní zástupci. V obvinění Grygárka je citována SMS zpráva, kterou poslal Libor Grygárek Janouškovi v září 2011: „Zrovna léčím tvého sešivaného sponzora,“ píše se v něm [92]. Tou dobou právě policie vyšetřovala transakce firem Aleše Řebíčka, který krátce předtím koupil fotbalový tým „sešivané“ Slavie [92]. V textu obvinění se ve vztahu k Romanu Janouškovi a k jeho finančním transakcím také uvádělo: „Libor Grygárek záměrně neučinil žádná opatření, nedal pokyn policejním orgánům ani státním zástupcům, aby bylo zahájeno vyšetřování možné legalizace peněz z trestné činnosti, ačkoli si byl vědom, že je podle zákona k vydání takového rozhodnutí povinen.“ [92]

Ivo Rittig (lobbista)

V několika hodinách policejních odposlechů bylo mj. zaznamenáno, že lobbista Ivo Rittig také mluvil o tom, že jeho velmi důležitým člověkem je někdejší náměstek vrchního státního zástupce v Praze Libor Grygárek [94]. A že je na výplatní pásce jak Rittiga, tak lidí kolem něj [94]. V hotelu Ventana totiž Rittig se svými dvorními advokáty z kanceláře Šachta & Partners (dnes MSB Legal) dělali „vyúčtování“ a vypočítávali, kolik – podle policie – rozdali na úplatech [94]. „Kolik jsi dával tomu Grygárkovi? Já mu dával bůra,“ říká Rittig svému advokátovi Davidu Michalovi. „Já jsem mu dával dvojku a ještě mezitím asi jeden a půl,“ odpovídá Michal. Z kontextu vyplývá, že se baví o milionech [94]. Grygárek jim měl mj. „hlídat jejich věci na Faučku“ (Finanční analytický útvary Ministerstva financí, který sleduje podezřelé převody peněz) [94]. Mimochodem, když byl později Rittig obviněn, začal jej v jedné kauze hájit bývalý Grygárkův nadřízený Vlastimil Rampula.

Na konci roku 2013 média zveřejnila část vyjádření olomouckého vrchního státního zástupce Iva Ištvana. V dokumentu se mj. uvádělo: „Ze zaznamenaného telekomunikačního provozu vyplynulo, že JUDr. Libor Grygárek se osobně stýká s Ivo Rittigem, a dále bylo zjištěno podezření, že Ivo Rittig je schopen jak JUDr. Vlastimilu Rampulovi, tak i JUDr. Liboru Grygárkovi dávat určitá ‚zadání‘.“ [95] Když v únoru 2012 nedošlo k odvolání tehdejšího ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, měl se Rittig v jednom z telefonních hovorů vyjádřit, že „jejich jediná záchrana bude asi ten ‚Grygoš‘, aby to tam všechno zařídil“ [95].

Jana Nagyová (dnes **Nečasová**) (mezi lety 2006 až 2009 ředitelka odboru kanceláře ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase; mezi lety 2010 až 2013 vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády ČR Petra Nečase a jeho nejbližší spolupracovnice, poté manželka Petra Nečase)

Státní zástupci v rámci vztahové analýzy spisu Nagyová uvedli, že Rittig byl údajně v kontaktu s Rampulou a Grygárkem [96]. A ti zase s Janou Nagyovou, tehdejší pravou rukou premiéra Nečase. Informace tak putovaly po ose Rittig – Rampula/Grygárek – Nagyová [96]. „Rittig byl schopen dávat určitá zadání,“ uvádějí státní zástupci ve své analýze [96]. Směrem ke Grygárkovi státní zástupci také připomněli i odložené vyšetřování úniku utajeného svědectví v úplatkářské kauze Pandur: „V trestním

řízení bylo zjištěno, že bezprostředně poté, co se seznámil s výsledkem utajovaného svědka, telefonicky kontaktoval Janu Nagyovou a následně se s ní sešel.“ [97]

Vlastimil Rampula (mezi lety 2007 až 2012 vrchní státní zástupce v Praze; poté advokát, zastupující Iva Rittiga v jeho trestním stíhání v kauze kolem Jany Nagyové) – bývalý nadřízený Libora Grygárka na Vrchním státním zastupitelství v Praze.

Široké spektrum osob – v článku z roku 2013 se k Liboru Grygárkovi uvádí: „Budoval si velkou síť kontaktů. V Praze snad nebyl jediný významný člověk, který by Grygárka neznal. Tykal si s ministry, vlivnými právníky z okolí politických stran, lobbisty či státními úředníky.“ [90]

3. Poznámky:

V polovině osmdesátých let Libor Grygárek nastoupil na prokuraturu v Praze 4. V roce 1989 vstoupil do KSČ, angažoval se také v Socialistickém svazu mládeže [98]. V srpnu 1989 asistoval u zatýkání a výslechů demonstrantů, kteří si připomínali výročí okupace Československa vojsky Varšavské smlouvy [98]. „Byl jsem u toho, ale právě proto, že mě jako prokurátora, který měl zrovna náhodou pohotovost, na takovou věc zneužili,“ vysvětloval to Grygárek [98]. Od roku 1991 starší prokurátor, za rok šéf odboru dozoru v trestním řízení, pak náměstek a v roce 1994 vrchní státní zástupce v Praze [98]. Uvnitř státního zastupitelství měl pověst člověka blízkého politikům z ODS. Mezi jeho nejbližší spojence patřil první ministr spravedlnosti samostatného Česka Jiří Novák. Novák četné kontakty s Grygárkem nepopíral, tvrdil však, že spolu řešili jen „banální“ provozní záležitosti [98]. Grygárek se měl zajímat o kauzy dotýkající se ODS, například o vyšetřování Viktora Koženého. V roce 1996 jej ministr spravedlnosti Jan Kalvoda z funkce odvolal: „Měl na svém zastupitelství neomezený vliv, rozhodoval o všem a jeho podřízení si stěžovali, že jim nutí svůj právní názor. Jinými slovy, aby šetřili, jak si on přeje,“ řekl později Kalvoda [98].

Soudkyně Miluše Wiwegerová, která schvalovala domovní prohlídky při šetření miliardářů a lobbistů Romana Janouška a Iva Rittiga, vyslovila podezření, že fungovali jako mafie [99]. Soudkyně v odůvodnění uvedla: „Jednali jako organizovaná zločinecká skupina, která má rozděleny role a působí dlouhodobě v oblasti páchání hospodářské trestné činnosti v úmyslu opatřit si co nejvyšší finanční prospěch (...). Následně legalizuje výnosy z této trestné činnosti pravděpodobně přes účty v jiných státech, zejména ve Švýcarské konfederaci.“ [99] V únoru 2018 byl Libor Grygárek obžalován ze zneužití pravomoci úřední osoby, a to mj. v souvislosti s kauzou lobbisty Romana Janouška týkající se finančních prostředků ve Švýcarsku [100]. Grygárek měl pomoci, aby Janoušek nedošel k újmě: „Předmětem obžaloby jsou okolnosti spojené s vyřizováním žádosti o právní pomoc, jež byla českým orgánům činným v trestním řízení zaslána justičními orgány Švýcarské konfederace, a dále okolnosti spojené s výkonem dohledu v konkrétní trestní věci nad postupem nižšího státního zastupitelství,“ uvedlo zastupitelství [100]. Vlastimil Rampula a Libor Grygárek coby někdejší dva nejvyšší činovníci mimořádně mocného Vrchního státního zastupitelství v Praze byli v médiích již dávno před obviněním Grygárka označeni za „zametače“ velkých kauz (např. kauza Mostecká uhelná společnost, kauza Gripeny) [101].

4. Majetek: nejméně 38 milionů korun (vydělané prostředky dle vlastního přiznání Grygárka z roku 2013) [102]. Policie po sečtení všech příjmů na kontech lidí kolem Grygárka v obvinění konstatuje, že suma „hrubě překračuje příjmy, které může JUDr. Grygárek nebo jeho rodina prokázat“ [92].

Richard Háva

1. Firmy (neúplný výčet): OMNIPOL a.s. (dlouhodobý šéf a majitel nebo významný spolumajitel); ERA a.s. (dceřiná společnost společnosti OMNIPOL a.s.); Zenit, spol. s r.o. (někdejší dlouhodobý významný spolumajitel)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Miroslav Kalousek (někdejší vysoký úředník na Ministerstvu obrany; od roku 1998 poslanec Parlamentu ČR; někdejší místopředseda a později předseda KDU-ČSL; mezi lety 2007 až 2009 ministr financí ve vládě Mirka Topolánka; mezi lety 2009 až 2015 první místopředseda TOP 09; mezi lety 2010 až 2013 ministr financí ve vládě Petra Nečase; mezi lety 2015 až 2017 předseda TOP 09)

O dlouhodobém přátelství mezi někdejším vysokým úředníkem a mocným politikem Miroslavem Kalouskem a zbrojařem Richardem Hávou je podrobně pojednáno v publikaci Nadačního fondu proti korupci s názvem *Miroslav Kalousek a 20 let jeho úřednických a politických her* [103].

Václav Junek (podnikatel; někdejší generální ředitel, resp. prezident a předseda představenstva někdejšího gigantu Chemapol Group, a.s.)

Richard Háva dle vlastních slov z roku 2012 dříve půjčil Václavu Junkovi sto milionů korun, a to v souvislosti s lesnickou firmou LST a.s., kterou Junek ovládal [104]. Firma získávala významné zakázky od Lesů ČR. A nepochybně mohla profitovat i ze schválení církevních „restitucí“ z roku 2012. Ty se mj. dotýkají rozsáhlých lesních ploch [104].

Michal Kuzmiak (lobbista; pracoval pro ruské podniky Gazprom či Alfa Banka; mezi lety 2012 až 2014 český generální konzul v Šanghaji)

Zručného lobbistu Kuzmiaka prosadil do konzulského křesla v Šanghaji v roce 2012 za skřípění zubů samotného tehdejšího ministra zahraničí a svého stranického šéfa z TOP 09 Karla Schwarzenberga Miroslav Kalousek, jehož s Kuzmiakem pojí dlouholeté přátelství [105]. Podle článku Lidových novin z jara roku 2014 je společným přítelem obou mužů zbrojař Richard Háva [105].

3. Kontakty:

Martin Roman (mezi lety 2000 až 2004 generální ředitel a předseda představenstva plzeňské Škody, resp. společnosti Škoda Holding; mezi lety 2004 až 2011 generální ředitel a předseda představenstva společnosti ČEZ; poté do října 2013 předseda dozorčí rady společnosti ČEZ)

V roce 2011 média informovala o tom, že večer před náhlým odchodem tehdejšího mocného šéfa společnosti ČEZ Martina Romana z funkce předsedy představenstva a generálního ředitele energetického gigantu se v luxusním pražském hotelu sešel na večeři Martin Roman, tehdejší ministr financí Miroslav Kalousek (tedy Romanův „nadřízený“) a Kalouskův přítel Richard Háva [103]. Háva nebyl později schopen věrohodně vysvětlit okolnosti schůzky [104].

Marek Dalík (lobbista a někdejší pravá ruka předsedy ODS a premiéra Mirka Topolánka; v roce 2016 odsouzen na 4 roky do vězení, trest byl v roce 2017 prodloužen na 5 let vězení)

Richard Háva měl mít blízko k Marku Dalíkovi [106]. V článku z roku 2013 se mj. uvádělo: „Spojil je například projekt paroplynové elektrárny v severočeském Užíně, který byl nakonec prodán ČEZ. Háva

měl podle časopisu Týden na této transakci vydělat 50 milionů korun. O úzkém spojení těchto dvou mužů se mluvilo v souvislosti s nákupem letadel CASA, respektive jejich servisem.“ [106]

Jaroslav Strnad (podnikatel a významný zbrojař; v lednu 2018 své „impérium“ převedl na syna)

V létě roku 2016 média popsala možný nástin vztahů mezi významnými zbrojaři Jaroslavem Strnadem a Richardem Hávou [291]. V té souvislosti mj. zmínila, že Strnad měl uzavřít dohodu s neformálním šéfem Omnipolu Richardem Hávou, že se soustředí na pozemní techniku a nebude mu konkurovat v technice radarové [291].

4. Poznámky:

Citujme z článku z roku 2013: „Z analýzy, kterou si za svého vedení ministerstva obrany nechal v roce 2010 vypracovat Alexandr Vondra, vyplynulo, že česká armáda v předchozí dekádě vyplatila Hávově firmě Omnipol a společností s ní spojeným na zbrojních zakázkách přes deset miliard korun. (...) Platby Omnipolu a spřízněným společnostem dle analýzy ministerstva obrany vzrostly zejména v době vlády Mirka Topolánka. Rekordní byly ovšem za ministryně obrany Vlasty Parkanové a jejího nástupce Martina Bartáka. (...) Do roku 2005 vystavoval Omnipol a s ním spojené společnosti armádě faktury v rozmezí 160 až 450 milionů ročně. Za Topolánkovy vlády vyplácel stát více než miliardu ročně, v roce 2009, kdy armáda nakoupila letouny CASA a Zenit fakturoval opravy vrtulníků Sokol, činil účet 3,1 miliardy korun.“ [106]

5. Majetek: miliardy korun (odhad z finančních výkazů Hávových firem)

Martin Horák

1. Firmy (neúplný výčet): Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost (mezi roky 2010 a 2011 ekonomický ředitel); Tessile ditta a.s. (mezi roky 2009 a 2010 místopředseda představenstva); Tessile ditta services a.s. (mezi lety 2009 až 2012 předseda dozorčí rady); Česká pošta, s.p. (mezi lety 2012 až 2014 vrchní ředitel divize finance)

2. Kontakty:

Ivo Rittig (lobbista) a

Jana Nagyová (dnes **Nečasová**) (mezi lety 2006 až 2009 ředitelka odboru kanceláře ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase; mezi lety 2010 až 2013 vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády ČR Petra Nečase a jeho nejbližší spolupracovnice, poté manželka Petra Nečase)

Podle státních zástupců chtěl lobbista Ivo Rittig v polovině roku 2012 dostat „svého člověka“ i na významný post ve státním podniku Česká pošta. Ve spisu k tomu státní zástupce Rostislav Bajger uvádí: „Ivo Rittig sděluje Janě Nagyové, že pošta hoří! (Zatloukal ven! – generální ředitel České pošty – pozn. red.) Žádá termín s tím, že by to mohli super ukoučovat.“ [107] Policisté zaznamenali i další zprávu: „Ivo Rittig prosazuje Horáka, ve kterého má důvěru, Nagyová žádá o životopis,“ tvrdí státní zástupce [107]. Nakonec Nagyová Rittigovi, který s ní hovořil i o Pozemkovém fondu ČR, řekla: „Poštu a fond nechte na mně.“ [107] Čtyři měsíce poté Ivo Rittig opět naléhal: „Rittig sděluje Nagyové, že jí bude psát Martin (asi Horák) ohledně pošty, je potřeba to dorazit, abychom byli na

pozicích.“ [107] Poznamenejme, že koncem roku 2012 se Horák skutečně stal finančním ředitelem České pošty [107]. Byť nebyl přímo jejím šéfem, jednalo se o důležitý post. V době, kdy se Rittig s Nagyovou o obsazení funkce bavili, už Horák pro poštu pracoval. „Já znám Janu Nagyovou asi patnáct let z Karlových Varů, kde mám rodinu. Nepotřeboval bych, aby s ní Ivo Rittig něco za mě řešil,“ řekl v květnu 2014 médiím Horák [107]. Podle informací médií měl Martin Horák darovat pravé ruce premiéra Nečase Janě Nagyové dárky za více než 600 tisíc korun [108].

Pavel Bém (mezi lety 1998 až 2010 zastupitel hl. m. Prahy a mezi lety 2002 až 2010 primátor hl. m. Prahy; mezi lety 2004 až 2008 místopředseda, resp. první místopředseda ODS; mezi lety 2010 až 2013 poslanec Parlamentu ČR) a

Martin Dvořák (Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost – generální ředitel mezi lety 2007 až 2011, místopředseda představenstva mezi lety 2007 až 2010, člen představenstva mezi roky 2010 až 2011, předseda představenstva v roce 2011)

Martin Horák se v roce 2010 stal ekonomickým ředitelem pražského dopravního podniku, tedy spolupracovníkem tehdejšího generálního ředitele Martina Dvořáka. Dvořák přitom médiím tehdy v lednu 2010 řekl, že výběr Horáka byl „po konzultaci s primátorem, ale nechci se k tomu vyjadřovat“ [109]. Tehdejší primátor Pavel Bém tvrdil do jisté míry opak: „Pana Dvořáka jsem požádal, aby mně představil nového budoucího ekonomického ředitele, a to se stalo. Jsem spokojen.“ [109]

Vratislav Mynář (podnikatel a v současnosti vedoucí Kanceláře prezidenta Miloše Zemana)

V květnu 2012 Mynář médiím přiznal, že Martina Horáka zná „několik let“ [110]. Mynář i Horák souběžně mj. působili v orgánech společnosti Tessile ditta services (mezi lety 2009 až 2012 byl Mynář místopředsedou představenstva, ve stejné době byl Horák předsedou dozorčí rady) [110].

3. Poznámky:

Nejméně v roce 2009 Martin Horák vlastnil 50 procent akcií společnosti Tessile ditta, jež pro dopravní podnik vymáhá od roku 2008 pokuty od černých pasažérů [111]. V lednu 2010 se Horák stal ekonomickým ředitelem pražského dopravního podniku. Figuroval rovněž v orgánech zmíněné společnosti. Po jmenování do funkce v dopravním podniku společnost Tessile ditta opustil [111]. Během své funkce v pražském dopravním podniku však stále byl v orgánech společnosti Tessile ditta services, která od firmy Tessile ditta část pohledávek za pokuty za černé pasažéry odkupovala [112]. Horák v únoru 2011 popřel, že by byl akcionářem jedné nebo druhé firmy a dodal: „Tato společnost nemá smlouvu s Dopravním podnikem, a tudíž se o střet zájmů nejedná.“ [112] Poznamenejme, že vymáhání pokut od černých pasažérů bylo v té době velmi výhodný byznys. Společnost Tessile ditta získala u pražského dopravního podniku zmíněnou zakázku v roce 2008 bez soutěže na 15 let a během té doby mohla podle tehdejších propočtů vydělat více než dvě miliardy korun [112].

Tomáš Hrdlička

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): Městská část Praha 10 (mezi lety 1998 až 2010 zastupitel, mezi lety 2006 až 2010 též radní); ODS (mezi lety 1997 až 2013 člen); GOLIANT PROJEKT, s.r.o. (od jara 2016 jednatel a od jara 2016 do léta 2017 majitel, poté spolujednatel); Kupiano Investments SE (od jara 2018 předseda správní rady a majitel – skrze kyperskou společnost KUPIANO

INVESTMENT GROUP LTD); VISTORIA CZ a.s. (dříve pod názvem PROMINECON CZ a.s., resp. NAVATYP a.s.; většinový vlastník); BEČVÁŘOVA, a. s. (spolumajitel)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Martin Nejedlý (podnikatel s vazbami na Rusko a poradce prezidenta Miloše Zemana)

Na jaře roku 2017 Tomáš Hrdlička médiím prozradil: „Martin Nejedlý je můj dlouholetý rodinný přítel, jezdíme jako rodiny společně na dovolenou, znají se naše manželky i děti. Znali jsme se dříve, než Martin Nejedlý vstoupil na politické kolbiště, a doufám, že budeme mít stejný vztah i dál.“ [113]

Vratislav Mynář (podnikatel a v současnosti vedoucí Kanceláře prezidenta Miloše Zemana)

V únoru 2018 Tomáš Hrdlička vysvětlil médiím svoji roli v kampani Miloše Zemana na funkci prezidenta: „Někdy v říjnu jsme se o tom bavili s přáteli Martinem Nejedlým a Vratislavem Mynářem. Přes ně jsem se dostal k Miloši Zemanovi a podepsali jsme spolu darovací smlouvu. Neskromně řečeno, před pěti lety byla moje angažovanost v Zemanově kampani zásadní. V jeho týmu tehdy nebyl vlastně nikdo s takovou mírou zkušeností s kampaněmi a takovou mírou osobních kontaktů. Snad až na Miroslava Šloufa, s nímž jsme vše připravovali už od roku 2010. Při druhé volbě byla moje role v zásadě marginální.“ [114]

Radim Fiala (první místopředseda hnutí Svoboda a přímá demokracie – Tomio Okamura (SPD))

Hrdlička v únoru 2018 přiznal: „Tomia Okamuru neznám, respektive k němu nemám žádný osobní vztah. Mým osobním přítelem je první místopředseda Radim Fiala. A jak už jsem říkal, když mohu, tak přátelům pomáhám. (...) Radima Fialu znám z ODS patnáct let. Byl jedním ze tří zásadových poslanců, kteří v roce 2012 nesouhlasili s daňovým balíčkem a nesložili kvůli tomu mandát. Následně nemuseli absolvovat anabázi s trestním stíháním. Za to byli vyloučeni z ODS a já poté také. Za to, že jsem je prý přesvědčil, aby se zachovali – podle mého názoru – čestně. Takových lidí si vážím. Proto kdykoli Radim Fiala přišel, tak jsem se mu snažil pomoci. (...) Vidáme se každý týden.“ [114]

Alexandra Udženija (dcera rodinného přítele Václava Klause Ranka Peciče; od roku 2006 zastupitelka nebo radní Městské části Praha 2; od roku 2010 zastupitelka nebo radní hlavního města Prahy; od ledna 2016 první místopředsedkyně ODS)

Citujme naposledy Hrdličkovo vyjádření z února 2018: „Byly doby, kdy jsme se spolu s paní Udženijou přátelili, byť jsme nebyli přímo rodinní přátelé, jako bývala třeba s Romanem Janouškem. Trochu neskromně mohu říct, že jsem jí v rámci ODS výrazně pomáhal, protože jsme mívali podobné názory. Teď jí ale vůbec nerozumím.“ [114]

Marek Dospiva (podnikatel; spoluzakladatel a spolumajitel česko-slovenské investiční skupiny Penta Investments Limited)

Tomáš Hrdlička v roce 2012 médiím řekl: „Marek je náš kamarád, doopravdy. Takových lidí jsou ale mraky. (...) Dospiva má (...) být ve Špindlu hned vedle mě ve vchodu.“ [115]

Robert Pergl (vlivný právník)

Citujme Hrdličkovo vyjádření z roku 2012: „Robert Pergl je můj spolužák ze střední školy.“ [115]

Pavel Blažek (mezi lety 2002 až 2014 zastupitel Brna; mezi lety 2010 až 2014 místopředseda ODS; mezi létem roku 2012 a létem roku 2013 ministr spravedlnosti ve vládě Petra Nečase; v říjnu 2013 a následně v říjnu 2017 se stal poslancem Parlamentu ČR)

Tomáš Hrdlička v roce 2012 na adresu Pavla Blažka: „Mně udělal takovou radost, jsme dlouholetí známí a chtěli jsme jen prohodit slovo.“ [115]

Roman Janoušek (lobbista a podnikatel)

V roce 2015 Tomáš Hrdlička k osobě Romana Janouška řekl: „Roman Janoušek, než podlehl alkoholu, byl úžasný člověk. Doufám, že se závislosti zbaví a budeme se znovu bavit a diskutovat třeba o knihách. Nezříkám se ho, přestože v současnosti není zrovna populární. Nejsem jako mnozí jiní, kteří na vztahy zapomínají a tvrdí, že ho neznají. Pamatuji si, kdo u něho seděl před kanceláří a třásl se, aby ho přijal. (...) Náš vztah je konstantní. Ovlivnila jej jen Romanova slabost pro alkohol.“ [116]

3. Kontakty:

Kamil Jankovský (mezi lety 2002 až 2006 zastupitel Městské části Praha 10; mezi lety 2010 až 2013 ministr pro místní rozvoj ve vládě Petra Nečase)

Hrdlička v roce 2012 médiím přiznal známost s Kamilem Jankovským: „Před vámi jsem tu měl oběd a vedle u stolu – a vůbec jsem to předtím nevěděl – seděl Kamil Jankovský (ministr pro místní rozvoj – pozn. red.), se kterým se znám a se kterým jsem čtyři roky seděl v zastupitelstvu Prahy 10.“ [115]

Vladislav Husák (mezi lety 2005 až 2007 prezident Policie ČR, poté tři roky ředitel cizinecké policie; od jara roku 2011 do jara roku 2012 náměstek policejního prezidenta, poté ředitel Útvaru pro ochranu ústavních činitelů; v září 2013 se stal ředitelem Krajského ředitelství policie Libereckého kraje)

Citace slov Tomáše Hrdličky z roku 2012: „Famózní je, že se mě nikdo neptá, kde jsem se seznámil s Vladislavem Husákem (do března 2012 náměstek policejního prezidenta – pozn. red.), se kterým jsem si nedávno potřásl pravicí před Obecním domem. S Husákem se znám díky fandění klokanům z Bohemians – světe div se, Bohemka hraje na Praze 10.“ [115]

Boris Šťastný (mezi lety 2002 až 2014 zastupitel Městské části Praha 10; mezi lety 2006 až 2013 poslanec Parlamentu ČR; mezi lety 2010 až 2012 předseda pražské ODS; mezi lety 2010 až 2013 zastupitel hl. m. Prahy)

Hrdlička se s Borisem Šťastným zná mj. ze svého působení v pražské komunální politice na Praze 10.

Jana Nagyová (dnes **Nečasová**) (mezi lety 2006 až 2009 ředitelka odboru kanceláře ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase; mezi lety 2010 až 2013 vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády ČR Petra Nečase a jeho nejbližší spolupracovnice, poté manželka Petra Nečase)

Hrdlička v roce 2015 o vztahu k Janě Nagyové přiznal: „Volali jsme si, ale málo. Primárně jsem ji vnímal jako spolupracovnici Petra Nečase. (...) U ní šlo především o vztahy, dělala prostředníka mezi lidmi. (...) Považoval jsem ji za lidskou spojku a nosič informací.“ [116]

Ivo Rittig (lobbista)

Hrdlička v roce 2015: „S Ivem Rittigem se tolik neznám, ale věděli jsme o sobě.“ [116]

Bohuslav Svoboda (lékař; od roku 2010 zastupitel hlavního města Prahy; mezi lety 2010 až 2013 primátor hlavního města Prahy; mezi roky 2012 a 2013 předseda regionálního sdružení ODS v Praze; v roce 2013 a následně v roce 2017 zvolen jako poslanec Parlamentu ČR)

Hrdlička v roce 2015: „V roce 2010 jsem přivedl do ODS nové a nezatížené lidi – třeba Bohuslava Svobodu.“ [116]

Petr Nečas (mezi lety 2003 až 2013 poslanec Parlamentu ČR; dlouholetý místopředseda, resp. první místopředseda ODS; mezi lety 2006 až 2009 ministr práce a sociálních věcí a místopředseda vlády Mirka Topolánka; mezi lety 2010 až 2013 předseda vlády ČR)

Hrdlička v roce 2015: „Na jednání regionální rady, kam přijel premiér a předseda strany Nečas, jsem mu říkal, že nemůžeme obracet pravidla. On mi přede všemi řekl: ‚Tomáši, někdy účel světlí prostředky.‘ Já na to: ‚Petře, to se může proti nám obrátit.‘“ [116]

Miroslav Šlouf (bývalý přítel Miloše Zemana; lobbista; v únoru 2018 zemřel)

Hrdlička v roce 2015: „S Miroslavem Šloufem jsem svého času hodiny diskutoval o politice.“ [116]

Luděk Sekyra (podnikatel a majitel společnosti Sekyra Group)

V lednu 2012 Lidové noviny uvedly některé skutečnosti k možnému ubytování ve Špindlerově Mlýně. Znamé horské středisko se stalo oblíbeným místem setkávání mocných politiků, byznysmenů a lobbistů: „Tomáš Hrdlička, Martin Langmajer, Roman Janoušek, Luděk Sekyra. Všichni v jednom domě. Vyšší koncentrace vlivných lidí na čtvereční metr než na pražském Václaváku. Adresa? Savoy Apartments čili dům Dalibor, Špindlerův Mlýn. Prominenti, kteří stojí v pozadí i popředí výstavby v Praze a kteří se v metropoli třeba týden nepotkají, tady k sobě mohou v papučích. Bydlí pomalu na jedné chodbě. (...) Byty dnes již bývalých pražských radních za ODS Langmajera a Hrdličky jsou v katastru psané na jejich manželky. (...) Dům Dalibor postavila a hotel Savoy opravila společnost Sekyra Group Luděk Sekyra za 550 milionů. Sekyra ale podniká hlavně v Praze, má v plánu přestavět Rohanský ostrov, nákladové nádraží Žižkov a postavil již řadu bytových projektů. A právě při těchto projektech mu mohli jeho sousedé z Dalibora významně pomoci. Tomáš Hrdlička, bývalý radní Prahy 10, je spolu s Romanem Janouškem známý jako jeden z lidí, kteří v hlavním městě dokázali zařídit cokoli. Martin Langmajer byl zase jako pražský radní šéfem útvaru územního rozvoje města.“ [117] Poznamenejme, že zprávami o setkávání mocných politiků a bohatých byznysmenů či lobbistů ve Špindlerově Mlýně nebo o jejich tamějších nemovitostech se to v médiích v minulosti čas od času „jen hemžilo“. Zájemci o detaily doporučujeme např. pěkný přehledový článek z roku 2011 [118].

Jan Sváček (mezi lety 1999 až 2013 předseda Městského soudu v Praze, poté soudce Vrchního soudu v Praze)

Na konci roku 2011 se v časopise Týden objevila glosa, ve které autor uvedl, že byl osobně přítomen tomu, jak se Jan Sváček žoviálně pozdravil v jakési pražské kavárně s Tomášem Hrdličkou [318]. Shodou okolností to byl právě Sváčekův Městský soud v Praze, který Tomáše Hrdličku na konci srpna 2007 definitivně zprostil obžaloby z korupce [319]. Sváček měl odpovédět na Hrdličkův pozdrav slovy: „Ahoj Tome“ [318]. Na pozdější přímý dotaz ohledně jeho známosti s Hrdličkou ale Sváček novináři oznámil: „Jaký Hrdlička? Jo, tenhle. Tak toho skoro neznám a rozhodně si netykáme.“ [318] Jen nedlouho po zveřejnění této epizody uvedl tentýž Jan Sváček v rozhlasovém pořadu Českého rozhlasu z února 2012 něco docela jiného [320]. Díky neodbytné redaktorce nakonec Jan Sváček rezignoval: „Ano, tam jsme si před těmi sedmi lety skutečně začali tykat.“ [320]

4. Poznámky:

Tomáš Hrdlička byl v minulosti při zrodu někdejší strany Věci veřejné, která se v roce 2010 dostala do vlády. V únoru 2018 k tomu Hrdlička řekl: „Věcem veřejným jsem pomáhal proto, abych zabránil vládě Jiřího Paroubka. To bylo matematicky možné pouze odčerpáním hlasů sociální demokracii.“ [114] V současnosti Tomáš Hrdlička podniká například v realitách, správě nemovitostí nebo hoteliérství. Vedle toho má další projekty, například s bývalým manažerem PPF Karlem Pražákem se snaží proniknout do železničního stavitelství [119]. V minulosti se o Hrdličkově a Janouškovi dlouhodobě spekulovalo jako o skutečných majitelích společnosti Navatyp. Tu původně založil podnikatel Richard Navrátil a už za jeho vedení měla firma pověst vyvolené společnosti, která se starala o pražský majetek a získávala stavební zakázky. Hrdlička vždy popíral, že by v minulosti společnost Navatyp spoluvlastnil, přiznal však, že se s Navrátilem dobře znal [119]. Hrdlička se podílel na spojenectví se sociálními demokraty, které se vedle pražské desítky uplatnilo také na úrovni magistrátu [119]. Hrdlička je zastáncem exprimátora Pavla Béma: „Pavlu Bémovi jste mohli vyčíst cokoli. Ale za osm let, kdy byl primátorem, se v Praze postavilo 10 stanic metra, město se zrekonstruovalo po povodních, obnovila se zoo, postavila se tramvaj na Barrandov. Co většího se postavilo potom?“ [119] V roce 2015 se Hrdlička vyjádřil, že by snížil 4,5letý trest Romanu Janouškovi za poražení ženy automobilem: „Kromě zákazu řízení, protože není dobrý řidič, bych mu dal 400 hodin veřejných prací. Každý den ráno bych ho v oranžové vestě nechal zametat Nuselský most, aby tisíce řidičů viděly, že žádný strom neroste do nebe a že Česká republika je právním státem, ať někdo je, nebo není bohatý. Kdyby lidé viděli, že i ‚lord Voldemort‘ může skončit v oranžové vestě se smetákem, přispělo by to k důvěře v justiční systém. Trest má vést k nápravě, nemá být lynčem.“ [116] V roce 2015 se Hrdlička vyjádřil i k osobě Andreje Babiše a mj. řekl: „(...) Na druhou stranu jsem rád, že Babiš má zkušenosti s podnikáním a něco vybudoval. Není to papírový chytrák jako Kalousek, který nikdy nic – oficiálně – nevydělal.“ [116]

5. Majetek: jednotky miliard (resp. osobní majetek v jednotkách stovek milionů). Hrdlička v roce 2015: „Díky prostředkům, kterými teď disponuji prostřednictvím svých přátel, jde o jednotky miliard. (...) To je finanční síla. Osobní majetek je v jednotkách stovek milionů.“ [116]

Milan Chovanec

1. Instituce (neúplný výčet): město Plzeň (mezi lety 2002 až 2010 zastupitel); Plzeňský kraj (mezi lety 2008 až 2014 zastupitel a mezi lety 2008 až 2010 náměstek hejtmanky kraje; mezi lety 2010 až 2014 hejtman); Parlament ČR (od roku 2013 poslanec); ČSSD (mezi lety 2013 až 2015 místopředseda; mezi lety 2015 až 2018 statutární místopředseda, resp. pověřený předseda ČSSD); vláda ČR (mezi lety 2014 až 2017 ministr vnitra ve vládě Bohuslava Sobotky)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Václav Šlajs (mezi lety 1998 až 2002 zastupitel města Plzeň; mezi lety 2000 až 2006 zastupitel Plzeňského kraje a mezi lety 2012 až 2016 navíc náměstek hejtmána kraje; mezi lety 2006 až 2010 a mezi roky 2012 a 2013 poslanec Parlamentu ČR)

Chovancovým nejbližším spolupracovníkem v Plzeňském kraji je Václav Šlajs, který jej v roce 2014 nahradil na postu hejtmána [120]. Šlajs byl členem předlistopadové komunistické strany a měl

v předlistopadové armádě na starosti politické vzdělávání [120]. „Na kraji odváděl skvělou práci, jeho minulost nemíním řešit,“ řekl v roce 2015 médiím Chovanec [120]. „Václav Šlajs byl opravdu výkonný a dělal za hejtmana Chovance spoustu práce,“ vysvětlil Chovancův politický konkurent z kraje a dnes europoslanec Jiří Pospíšil [120].

Martin Nejedlý (podnikatel s vazbami na Rusko a poradce prezidenta Miloše Zemana)

V listopadu 2014 média informovala o slovech Martina Nejedlého, podle kterých jsou s Milanem Chovancem přátelé. Nejedlý k tomu dodal, že se spolu setkávají. Tehdejší ministr vnitra Chovanec byl ve svém vyjádření na adresu Martina Nejedlého opatrnější: „Naposledy jsme spolu řešili Českou poštu na semináři u pana prezidenta. (...) S panem Nejedlým se vídám pracovně, zřídka a zpravidla ve státních budovách. Doma jsem u něj byl jednou, když nebyla možnost potkat se jinde.“ [121]

Miloš Růžička (podnikatel a poradce)

Komunikační agentura Bison & Rose měla skrze jejího dnes již bývalého spolumajitele Miloše Růžičky blízko k někdejší špičce ČSSD. Růžička se stal klíčovým poradcem ministra vnitra Milana Chovance a měl na Chovancově ministerstvu svou kancelář. Na rozdíl od spousty jiných politických poradců se orientoval i v bezpečnostních otázkách [122]. Sám Růžička uvedl, že pro Chovance pracoval proto, že je jeho přítel: „Známe se dlouhá léta a je jedním z mála lidí v politice, k nimž mám osobní přátelský vztah.“ [122] Kromě Chovance ale Miloš Růžička „uměl“ mluvit i s premiérem Bohuslavem Sobotkou, a to zejména díky jeho příteli Radkovi Pokornému, s nímž lobbista spolupracuje [122]. Růžička s Pokorným společně tvoří dvojici s nejsilnější vazbou do médií – zejména se jedná o vydavatelský dům Economia Zdeňka Bakaly, ale i o Českou televizi, s níž někdejší Růžičkova firma také uzavřela smlouvu [122]. Agentuře se daří poskytovat služby nejrozličnějším městským, státním či polostátním společnostem [122]. „Bizoni“, jak se agentuře přezdívá, např. v roce 2014 získali dlouhodobou zakázku v pražském dopravním podniku na poradenství a konzultace v oblasti public relations [122].

3. Kontakty:

Miloš Zeman (někdejší předseda ČSSD a premiér, v současnosti prezident republiky)

V září 2016 přinesl časopis Reportér článek, v němž jeho autor vyjádřil názor na spolupráci Martina Nejedlého a Milana Chovance. V článku se mj. uvádělo: „Do čela hlavního stolu ve stínu vzrostlého stromu zasedl prezident Miloš Zeman. Po jeho pravici seděl jeho nejbližší spolupracovník Martin Nejedlý. Byl červen a Nejedlý pořádal oslavu svých padesátin. Konala se přímo v komplexu Pražského hradu, v Královské zahradě a v Letohrádku královny Anny: pozvána byla asi stovka hostů z politiky i byznysu. Někteří kritizovali akci jako papalášskou; oslava se údajně moc nezamlouvala ani památkářům, ale zakázat oslavu pravé ruce prezidenta si netroufli. Kdo však dostal židli vedle druhé, levé ruky Miloše Zemana? Nikdo jiný než Nejedlého kamarád z Plzně, ministr vnitra a první místopředseda ČSSD Milan Chovanec. Vzkaz pro přítomné účastníky nemohl být jasnější: Chovanec je dnes v ČSSD tím, kdo se těší největší přízni Hradu. A ministr vnitra je (což usoudili a posléze i vyprávěli někteří hosté) zjevně ten, koho by rád prezident Zeman viděl v čele strany, případně vlády namísto ‚neposlušného a nevýrazného‘ Bohuslava Sobotky.“ [123]

Zdeněk Blahut (mezi lety 2014 až 2018 náměstek ředitele Úřadu pro zahraniční styky a informace, tj. civilní rozvědka)

Blahut byl někdejší příslušník Pohotovostního pluku Veřejné bezpečnosti a tajné Státní bezpečnosti [124]. V roce 2014 média o jeho kariéře informovala i tímto výčtem: „Po roce 1989 se Blahut na

nějaký čas přesunul do plzeňské policejní správy. V létě 1995 pak vstoupil do Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu (ÚOOZ), kde měl zprvu na starost potírání obchodu s lidmi. Poté se stal šéfem odboru, který se zabýval nelegálním obchodem se zbraněmi, střelivem a trhavinami. Do civilní rozvědky nastoupil podle neoficiálních informací v roce 2004, ale zanedlouho ji zase opustil.“ [124] V srpnu 2014 jmenoval ministr vnitra Milan Chovanec Blahuta prvním náměstkem na civilní rozvědce [124]. Podle článků serveru Neovlivní.cz patřil někdejší faktický vládce rozvědky Blahut k blízkým a k nejmocnějším spolupracovníkům někdejšího ministra vnitra Milana Chovance [125]. V souvislosti se Zdeňkem Blahutem poznamenejme, že Blahut se dobře zná s bývalým vedoucím oddělení vnějších vztahů Útvaru zvláštních činností Stanislavem Hájkem (chodili spolu na vysokou školu) [126]. Útvar pro policii a tajné služby provádí odposlechy. Hájek přitom v roce 2012 „uvízl“ v odposleších policejní operace proti tehdejší milence premiéra Nečase Janě Nagyové. Detektivové Šlachtova ÚOOZ na základě těchto odposlechů zjistili, že Hájek je v kontaktu mj. s lobbistou Ivem Rittigem [126]. Hájkova manželka se zná s exministrem vnitra Milanem Chovancem [126]. A ministr vnitra Chovanec se za Hájka postavil v roce 2014, když slovy „není důvod propouštět ho ze služby“ reagoval na podezření, že Hájek vynášel informace Rittigovi [126]. „Inspekce to prověřila a nezjistila žádné pochybení,“ řekl tehdy ministr Chovanec a Hájek opustil policii teprve poté, co mu byla o dva roky později odebrána bezpečnostní prověrka, neboť pro Národní bezpečnostní úřad byla naopak informace o vynášení informací dostatečná [126].

Bohuslav Sobotka (mezi lety 1996 až 2018 poslanec Parlamentu ČR; mezi lety 2002 až 2006 ministr financí ve vládách sociálnědemokratických premiérů Vladimíra Špidly, Stanislava Grosse a Jiřího Paroubka; mezi lety 2005 až 2011 statutární místopředseda, resp. úřadující předseda ČSSD; mezi lety 2011 až 2017 předseda ČSSD; mezi lety 2014 až 2017 předseda vlády ČR)

Krátce po skončení parlamentních voleb na podzim roku 2013 se tehdejší hejtman Plzeňského kraje Milan Chovanec spolu s dalšími několika vysokými funkcionáři ČSSD zúčastnil utajované schůzky u prezidenta Miloše Zemana [127]. O den později Chovanec hlasoval pro výzvu k rezignaci předsedy ČSSD Bohuslava Sobotky a jeho odstavení od jednání o vládě [127]. Poté, kdy se Sobotka výzvě svých souputníků vzepřel a poté, kdy se ukázalo, že má velkou podporu ve straně, Chovanec o dva dny později otočil a setkání s prezidentem i hlasování proti Sobotkovi označil za nešťastné a předsedu ČSSD Sobotku podpořil [127]. Chovanec svým přiznáním existence schůzky s prezidentem Zemanem donutil k přiznání i další účastníky schůzky, kteří existenci schůzky do té doby zarytě popírali [127].

V létě roku 2016 podepsal ministr vnitra Milan Chovanec nepřipravenou policejní reorganizaci, v rámci které došlo mj. ke sloučení Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Roberta Šlachty s jiným celorepublikovým útvarem. Učinil tak po dohodě s premiérem Sobotkou [128]. Chovanec při té příležitosti veřejnosti sdělil: „Chceme policii sebevědomou, ale také nezávislou. Pro nás nezávislost policie je hodnota. Policie se nestane nikdy divizí Agrofertu. Nestane. To, co dnes vidíte u hnutí ANO, je hysterická snaha o jakousi hru o policii. Andrej Babiš, který má střet zájmů, který je vyšetřován v mnoha kauzách, dokonce jeho firma je obžalována, tak se snaží za každou cenu tuto změnu zastavit za pomoci svých médií. Já osobně té hysterii nerozumím. (...) To znamená, jednoznačně odmítám politizaci policie, policie nebude součástí Agrofertu.“ [128]

Tomáš Tuhý (mezi lety 2002 až 2007 zástupce ředitele Okresního ředitelství Policie ČR Jeseník; mezi roky 2007 a 2008 ředitel Okresního ředitelství Policie ČR Bruntál; v roce 2008 náměstek ředitele Správy Severomoravského kraje Policie ČR; v roce 2009 náměstek ředitele Krajského ředitelství policie Severomoravského kraje; mezi lety 2010 až 2013 ředitel Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje; v roce 2013 náměstek policejního prezidenta pro vnější službu; v roce 2014 první náměstek policejního prezidenta; od roku 2014 policejní prezident)

Na jaře 2014 jmenoval tehdejší ministr vnitra Milan Chovanec novým policejním prezidentem Tomáše Tuhého, který byl krátce prvním náměstkem předchozího policejního prezidenta [129]. Doporučila mu ho výběrová komise. Do nabídkového řízení se mimo Tuhého přihlásil i náměstek Generální inspekce bezpečnostních sborů Dušan Brunclík [129]. Podle tehdejšího vyjádření Chovance bylo rozhodnutí komise jednoznačné, a to 7:0 ve prospěch Tomáše Tuhého [129].

Policejní prezident Tomáš Tuhý pochází z Města Albrechtice, odkud pochází a kde bydlí i významný podnikatel ve stavebnictví Dalibor Tesař. Jeho firmy získávají i významné veřejné zakázky. Tesař je mj. dlouholetým jednatelem a společníkem společnosti Silnice Morava, ve které je od roku 2007 jednatelem také Josef Krýsl – mj. jednatel firmy, která je známá např. z tragédie spadlého mostu ve Studénce v roce 2008. Tuhý s Tesařem jsou spolužáci ze základní školy a své přátelství v minulosti nijak neskrývali. Podnikatel Tesař rovněž byl či je dlouhodobým kamarádem, resp. dobrým známým někdejšího dlouholetého poslance, ministra zemědělství a senátora za ČSSD Jaroslava Palase [130]. Palas byl také mezi lety 2008 až 2012 hejtmanem Moravskoslezského kraje. Jak v roce 2008 uvedla média, den před volbou moravskoslezského hejtmana v roce 2008 se tehdejší krajský lídr ČSSD Jaroslav Palas, jenž teprve mířil do hejtmanského křesla, sešel se svým dobrým známým Daliborem Tesařem, mj. jednatelem již zmíněné společnosti Silnice Morava [130]. Ta měla v té době s Moravskoslezským krajem rozehrání partii o velké peníze v rámci obří veřejné zakázky [130]. Nástupem Palase do křesla hejtmana skokově poskočila policejní kariéra Tomáše Tuhého – přítele již zmíněného vlivného podnikatele Dalibora Tesaře, který byl současně i dlouhodobým dobrým známým Jaroslava Palase. Poznamenejme, že v roce 2007 tehdy bývalý ministr zemědělství a zakrátko budoucí hejtman Moravskoslezského kraje Jaroslav Palas začal pod Pradědem budovat soukromý luxusní penzion [131]. V té době měl na účtu 246 008 korun [131]. Veřejnosti tvrdil, že stavbu financuje z rodinných úspor. Znalci později odhadli cenu nemovitosti na přibližně 30 milionů korun, avšak Palas odmítal vysvětlit, kde peníze získal. Stavbařům přitom platil v hotovosti [131]. V roce 2010 se o věc začala zajímat policie. V srpnu 2015 bruntálský okresní státní zástupce oznámil, že trestní řízení proti Palasovi bylo odloženo [131]. V policejním usnesení se přitom dokazuje, že Palas s rodinou stavbu financoval z peněz, které nemohl on a jeho rodina legálně vydělat: „Provedeným prověřováním jsme došli k závěru, že manželé Palasovi disponují výrazně vyšším majetkem, než by odpovídalo jejich vykazovaným příjmům. Avšak přes veškerou snahu se nepodařilo zjistit původ příjmů, za kterých byl tento majetek pořízen. (...) Závěrečné bilancování prokázalo jednoznačný bilanční schodek ve výši minimálně 9 411 854 korun, a to s přihlédnutím k existenci dlouhodobé půjčky 10 milionů korun, se skutečný původ finančních prostředků uhrazených v hotovosti v celkovém objemu 13 677 030 policejnímu orgánu objasnit nepodařilo.“ [131] Palas také opakovaně veřejně lhal, když tvrdil: „Dva roky s policií spolupracuji. Co požadovali, jsme předali, včetně znaleckých posudků a daňových příznání.“ [131] Podle policie však opak byl pravdou: „Inženýr Palas s policejním orgánem nespolečně pracoval.“ [131] Žádost novinářů o komentář tehdejší senátor (do roku 2012 za ČSSD) Palas odmítl a uzavřel: „Co napíšete, je mi úplně jedno.“ [131]

Policejní prezident Tomáš Tuhý nepřímo figuruje také v kauze týkající se „varovné“ SMS zprávy, která se týkala chystaného policejního zásahu i v IT společnosti TESCO SW. Ta získávala či získává významné veřejné zakázky i od ministerstev a dlouhodobě ji spoluvlastní její dlouholetý předseda představenstva a ředitel Josef Tesařík, bratr významného politika z ČSSD – bývalého poslance, senátora a bývalého olomouckého hejtmana Martina Tesaříka. Rozsáhlá razie protikorupční policie z konce září 2014 se týkala více jak čtyřiceti míst v České republice [132]. Zásah byl proveden kvůli podezření z rozsáhlých a možná koordinovaných podvodů nebo machinací kolem veřejných zakázek za sta miliony korun. Razie se týkala i firmy TESCO SW. Jak vyplývá z policejního usnesení, policie díky razii zajistila mobil s německým předčíslem, který patřil synovi šéfa společnosti TESCO SW a do

roku 2015 členovi představenstva uvedené společnosti Davidu Tesaříkovi [132]. A na něm detektivové objevili výměnu SMS zpráv dvou osob (označme je čísly 1 a 2) z předchozího dne: 1: „Ahoj. David“ 2: „Ahoj“ 1: „Podarilo se ti zjistit podrobnosti?“ 2: „Napis tady pls“ 1: „Muj zdroj jen vedel, ze si maji prijít pro tatu. Duvod nevedel.“ 2: „Kurva“ 2: „Ted uz jen tady prosim“ [132], [133]. Tato komunikace svědčila o tom, že ve firmě o připravované razii věděli dopředu – a mohli se na ni připravit (což také pravděpodobně učinili). Generální inspekce bezpečnostních sborů (GIBS) následně šetřila okolnosti možného úniku informací z policie a detailně zjišťovala okolnosti zmíněné SMS komunikace. Šetřením bylo zjištěno, že číslo, s nímž komunikoval den před razií David Tesařík, patří SIM kartě (končící trojčíslím „032“) zakoupené před časem spolu se dvěma dalšími v Německu. Tři SIM karty komunikovaly především mezi sebou, telefony, do nichž byly vkládány, se často střídaly. Jak později policie konstatovala, okolnosti kolem zmíněných SIM karet zjevně nesly značnou míru utajení a konspirace. Jedna z těchto podezřelých SIM karet (končící trojčíslím „015“) se nedlouho před zmíněnou SMS komunikací ocitla v telefonu, v němž se posléze ocitla i běžná česká SIM karta bývalé manželky policejního prezidenta Tomáše Tuhého. Žena to přitom vyšetřovatelům nedokázala vysvětlit. A nedokázal to vysvětlit ani policejní prezident Tomáš Tuhý. Z usnesení GIBS také plyne, že policejní prezident Tuhý byl prokazatelně usvědčen ze lži nebo ze ztráty paměti [132]. Vypovídal i Tuhého syn, který vyšetřovatelům předložil jiný typ mobilního přístroje, než jaký měl předložit [132]. Když byl na rozpor upozorněn, využil práva vysvětlení nepodat, neboť by mohl způsobit nebezpečí trestního stíhání osobě blízké [132]. I některé další vyslychané osoby, které měly co do činění s prokazatelně konspirativním způsobem komunikace skrze SMS zprávy, byly usvědčeny ze lži nebo ze ztráty paměti [132]. V kauze SMS zpráv také figuruje bývalá mluvčí Úřadu vlády Jana Jabůrková. Poznamenejme pro úplnost, že to byl její blízký spolupracovník a partner v podnikání, kdo měl v Česku ztratit v Německu zakoupené SIM karty, ze kterých následně byla vedena konspirativní komunikace. Jana Jabůrková se také znala a opakovaně byla telekomunikačně ve spojení nejen s policejním prezidentem Tuhým, ale i s jeho současnou partnerkou. A nakonec Jana Jabůrková mezi lety 2010 až 2013 pracovala jako ředitelka komunikace a tisková mluvčí na Ministerstvu pro místní rozvoj, v rámci kterého Tesaříkova firma TESCO SW získávala významné IT veřejné zakázky [132].

Tomáš Tuhý je coby policejní prezident plně odpovědný za bleskovou a nepřipravenou policejní reorganizaci, která byla spuštěna v létě roku 2016. Její úmysl se zrodil jen krátce po zásahu Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Roberta Šlachty (zásah se týkal i osob napojených na policii či státní zastupitelství v rámci operace Beretta) [134]. Reorganizací byl Šlachtův útvar spojen s jiným celorepublikovým útvarem, na protest proti tomuto záměru odešel od policie nejen Robert Šlachta, ale i několik jeho nejbližších spolupracovníků [134]. Dne 10. června 2016 uspořádalo Policejní prezidium k reorganizaci v pořadí druhou tiskovou konferenci [134]. Trvala jen několik minut a policejní prezident na ní pouze přečetl připravené prohlášení [134]. V dobovém tisku byl její průběh vystižen takto: „Tisková konference policejního prezidenta trvala jen chvilinku. Tuhý byl během proslovu viditelně nervózní a zpcený. Novinářům neodpověděl na otázky, jen při odchodu odsekl na dotaz, zda hodlá rezignovat: ‚V žádném případě.‘“ [135]

Martin Elkán (mezi lety 2014 až 2018 generální ředitel státního podniku Česká pošta)

V létě roku 2014 tehdejší ministr vnitra Milan Chovanec prosadil Martina Elkána do čela státního podniku Česká pošta [136]. Podle článku Lidových novin z února 2018 se o Elkánovo jmenování do čela úřadu zasadila i bývalá šéfka podniku Marcela Hrdá, která je dobrou známou exministra ČSSD a současného šéfa Česko-čínské obchodní komory Jaroslava Tvrdíka [136]. Slovenská manažerka, která nyní zastává pozici výkonné viceprezidentky evropské části čínské skupiny CEFC, byla do roku 2016 Chovancovou poradkyní právě v otázkách České pošty [136]. V únoru 2018 oznámil nový ministr vnitra v demisi Lubomír Metnar, že Elkán ve funkci šéfa České pošty na konci února končí

[136]. Dlouhodobým kritikem vedení pošty je Andrej Babiš, který ministrovo rozhodnutí komentoval: „Tahle firma vždy byla netransparentní. Nikdy jsem se nedozvěděl, jak vybírá IT zakázky, a pan ředitel měl plat celkově až osm milionů ročně.“ [136] Právě Babiš v roce 2016 veřejnost seznámil s platem generálního ředitele České pošty. Šlo o částku 300 tisíc měsíčně [136]. Odcházející šéf České pošty Martin Elkán navíc odešel se štědrým „zlatým padákem“. Díky podmínkám pracovní smlouvy a konkurenční doložce obdržel 8,5 milionu korun jako odchodné [136]. Není bez zajímavosti, že brigádní generál Zdeněk Laube, který dlouhodobě patřil k nejlivnějším policistům v zemi a který stál za bleskovou policejní reorganizací z přelomu jara a léta roku 2016, po svém náhlém a překvapivém odchodu z funkce náměstka policejního prezidenta v září 2016 zamířil do funkce na České poště [137]. Podle Lidových novin Laube uspěl ve výběrovém řízení České pošty a od ledna 2017 usedl na židli vedoucího odboru inspekce, která se uvolnila pouhý týden po Laubeho odchodu z policejního prezidia [137]. Poznamenejme, že Česká pošta spadá do pravomoci ministra vnitra, v roce 2016 tedy do pravomoci Milana Chovance.

4. Poznámky:

V roce 2015 přinesl časopis Respekt článek o osobě Milana Chovance [120]. V článku byl nastíněn jakýsi Chovancův „psychologický profil“. Zmíněn byl i tzv. lánský puč, díky němuž mezi spolustraníky Chovanec dostal přezdívku – zrádce [120]. V článku je také zmíněna kauza Chovancova rychle získaného bakalářského titulu na plzeňských právech [120]. A také podezření na manipulaci s miliardovými částkami z evropských dotací pro Plzeňský kraj, ze kterého ovšem Chovanec vyšel bez úhony, a to díky „zametači“ Vrchního státního zastupitelství v Praze Vlastimilu Rampulovi [120]. K samotné aféře s jeho bakalářským titulem poznamenejme, že za své studium mezi roky 2008 a 2009 získal Milan Chovanec – coby tehdejší náměstek plzeňské hejtmanky – během devíti měsíců na plzeňské právnické fakultě akademický titul, na nějž musí běžný absolvent studovat tři roky. Když rok nato vypukl skandál ohledně obchodování s plzeňskými tituly, Chovanec se veřejně zřekl používání titulu a všechnu vinu svalil na školu: „Mně šlo jen o kurz celoživotního vzdělávání, že mně děkan nabídl zisk titulu bakalář, za to nemůžu, viníkem je škola, já netušil, že to tak být nemá,“ řekl tehdy Chovanec [120]. Inu, komu není dáno, tomu nelze dát...

V lednu 2014 se Milan Chovanec stal ministrem vnitra ve vládě Bohuslava Sobotky. Dvojice se stala mediálně viditelným kritikem tehdejšího ministra financí Andreje Babiše v souvislosti s jeho střetem zájmů. V médiích se objevily spekulace, že dobré vztahy Chovance s prezidentem Zemanem nebo s jeho nejbližšími poradci mohly být pro premiéra Sobotku užitečné natolik, že Chovanec jmenoval do funkce ministra vnitra [138]. V roce 2015 byl Chovanec zvolen do funkce prvního místopředsedy Bohuslava Sobotky, tedy do funkce jeho zástupce. Milan Chovanec navíc mediálně působil řádově výraznějším dojmem než samotný premiér Sobotka. Jak uvádí článek serveru Neovlivní.cz z léta roku 2016, neváhal se ministr vnitra Chovanec při jednáních vlády pustit do ostré hádky s tehdejším ministrem financí Babišem [138]. Jakýsi ministr popsal takovou hádku následovně: „Chovanec vždycky halasně zaútočí a záleží na tom, jaká následuje reakce. Když narazí na tuhý odpor, stáhne se. S Babišem jsou ale schopni se pohádat kdykoli a o čemkoli.“ [138] Poznamenejme, že jakýsi politolog blízký ČSSD vyjádřil v roce 2015 názor na to, proč tehdejší premiér a předseda ČSSD Bohuslav Sobotka povolal Milana Chovance do své vlády: „Já si myslím, že jde hlavně o to, že ministr Chovanec dobře zvládá technologii moci, vzbuzuje respekt, možná i jako ministr vnitra strach. (...) Premiér Sobotka potřebuje, aby mu někdo zvládal straníky z regionů, což se jemu osobně moc nedařilo. Chovanec mu regiony zkontroloval a zdá se, že mu předseda strany od té doby věří.“ [120]

Ivo Ištvan

1. Instituce (neúplný výčet): Okresní státní zastupitelství Brno-venkov (mezi lety 1994 až 1997 státní zástupce); Vrchní státní zastupitelství v Olomouci (mezi lety 1997 až 2007 a od ledna 2011 vrchní státní zástupce)

2. Kontakty: **osoby z justičních a policejních orgánů státu** (např. Pavel Zeman, Lenka Bradáčová, Robert Šlachta a další)

3. Poznámky:

V roce 2004 se Ivo Ištvan dostal do širšího povědomí rozhodnutím v kauze údajného uplácení poslance Zdeňka Kořistky. Ištvan tehdy potvrdil, že zadržení lobbisty a pravé ruky předsedy ODS Mirka Topolánka Marka Dalíka a lobbisty Jana Večerka bylo nezákonné a neexistoval důvod k vazbě [139], [140]. Zdeněk Kořistka tehdy oznámil, že mu oba lobbisté nabízeli deset milionů korun a post velvyslance, pokud se připojí k pokusu o sesazení Grossovy sociálnědemokratické vlády [139], [140]. Ištvan tehdy deklaroval: „Shodli jsme se s Krajským státním zastupitelstvím v Ostravě, že v dané věci neexistovaly vazební důvody a nebyly splněny ani zákonné podmínky pro zadržení obviněných.“ [139], [140]

V roce 2007 se Ištvan dostal do konfliktu s tehdejší nejvyšší státní zástupkyní Renatou Veseckou kvůli údajnému nátlaku při vyšetřování vicepremiéra Jiřího Čunka. Vesecká byla někdejší nejvyšší státní zástupkyní Marií Benešovou veřejně označena za členku „justiční mafie“. Ištvan si v souvislosti s kauzou stěžoval právě na chování Vesecké a na chování místopředsedy Nejvyššího soudu Pavla Kučery. Tehdejší ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil Ištvana na návrh Renaty Vesecké odvolal. Ištvan se ale bránil správním žalobou, u soudu uspěl a v lednu 2011 jej stejný ministr spravedlnosti na návrh nového nejvyššího státního zástupce Pavla Zemana jmenoval zpět do funkce [139], [141].

Velmi otevřeně se na adresu Iva Ištvana vyjádřil v lednu 2008 tehdejší veřejný ochránce práv a někdejší předseda Nejvyššího soudu a ministr spravedlnosti Otakar Motejl: „V tomto prostoru navíc dost nestandardně operuje nejvyšší státní zástupkyně Vesecká. Jen si vezměte, jak to dnes vypadá na státních zastupitelstvích. Vždyť v kauze Čunka byl odvolán – podle mého názoru – jediný velice slušný státní zástupce v Olomouci. Jsem přesvědčen, že postup nejvyššího státního zastupitelství v kauze Čunek nebyl legitimní. A už vůbec ne přesvědčivý. Jediným výsledkem bylo, že byl odvolán korektní, poctivý, slušný, loajální a odborný olomoucký státní zástupce.“ [141]

Ivo Ištvan spolu s dalšími kolegy zpochybnil a kritizoval policejní reorganizaci z léta roku 2016, na základě které došlo ke sloučení elitního Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu (ÚOOZ) s jiným celorepublikovým útvarem policie. Reorganizace proběhla za podezřelých okolností v době působení sociálnědemokratického ministra vnitra Milana Chovance. Za následek měla mj. odchod Roberta Šlachty a jeho blízkých spolupracovníků mimo složky policie [142].

Ivo Ištvan spolu s tehdejším ředitelem ÚOOZ Robertem Šlachtou a spolu s dalšími svými kolegy stáli za rozsáhlým policejním zásahem na Úřadu vlády a na jiných místech, ke kterému došlo v červnu 2013. Rázie vedla k pádu vlády Petra Nečase nedlouho poté. V roce 2017 na adresu Iva Ištvana a vrchní státní zástupkyně v Praze Lenky Bradáčové řekl nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman slova chvály: „Jsou to lidé na svých místech. Pro spravedlnost v této zemi udělali strašně moc. Když se podívám na práci jejich zastupitelství, fungují velmi dobře.“ [143]

Roman Janoušek

1. Firmy (neúplný výčet): MEDEA KULTUR s.r.o. (mezi lety 1993 až 2003 spolumajitel, postupně až s polovičním podílem); S & J – MEDEA KULTUR a.s. (pozdější název ORA PRINT a.s.; mezi lety 2000 až 2002 místopředseda představenstva; mezi lety 2000 až 2009 členkou dozorčí rady byla manželka Simona); CHRISI PRAGA a.s. (mezi lety 2002 až 2006 místopředseda představenstva); PRINT MEDIA, a.s. (mezi lety 2001 až 2010 člen představenstva)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Pavel Bém (mezi lety 1998 až 2010 zastupitel hl. m. Prahy a mezi lety 2002 až 2010 primátor hl. m. Prahy; mezi lety 2004 až 2008 místopředseda, resp. první místopředseda ODS; mezi lety 2010 až 2013 poslanec Parlamentu ČR) – vizte podkapitulu „Pavel Bém“ a heslo „Roman Janoušek“ na str. 17.

Peter Ďurica (ředitel odboru obchodních aktivit Magistrátu hl. m. Prahy za éry Pavla Béma) a

Jiří Toman (ředitel investičního odboru Magistrátu hl. m. Prahy za éry Pavla Béma)

Peter Ďurica měl spolu s ředitelem investičního odboru Magistrátu Jiřím Tomanem na starosti vše, co se týkalo prodeje a správy budov a pozemků nebo velkých staveb, například předraženého tunelu Blanka za 38 miliard korun. Ďurica čile komunikoval s Janouškem a řešil s ním záležitosti Magistrátu [13]. Janoušek říkal Ďuricovi „Jimbo“ [13]. Ďurica médiím potvrdil, že Janoušek patří mezi jeho přátele: „Vážím si toho, že o Janouškovi, kterého znám již 20 let, mohu hovořit jako o svém příteli.“ [13] Rovněž Jiří Toman čile komunikoval s Janouškem a řešil s ním záležitosti Magistrátu. Janoušek říkal Tomanovi „Sumec“ [13]. Toman ke vztahu s Janouškem médiím řekl: „Naše vztahy jsou stále stejné. Je to přítel z rybaření a sportu. Empatický, výborný sportovec. Drží dohody.“ [13] Ďurica a Toman s Janouškem „komunikovali tak často, že leckdy předstihli i Béma“ [13].

Petr Žaluda (mezi lety 2008 až 2013 generální ředitel a předseda představenstva Českých drah)

Na jaře roku 2012 Roman Janoušek v rozhovoru pro média ke vztahu k Petru Žaludovi řekl: „S Petrem Žaludou se znám velmi dlouho a jsme kamarádi, hrajeme spolu golf a s Českými drahami to nemá nic společného. (...) To, že se s někým přátelíte, neznamená automaticky, že s ním musíte obchodovat. Vážím si ho. Opakovaně dokázal, že je nesmírně erudovaný, na každé pozici, ve které působil, se osvědčil. Je to jeden z nejlepších manažerů v zemi.“ [10]

Tomáš Hrdlička (podnikatel a dlouholetý vlivný člen ODS; pražský komunální politik; do léta roku 2013 člen ODS) – vizte podkapitulu „Tomáš Hrdlička“ a heslo „Roman Janoušek“ na str. 48.

Janouškovo vyjádření pro média z jara roku 2012: „S Tomášem Hrdličkou mám normální, přátelský vztah. (...) Tomáš Hrdlička je v pražské ODS léta a ví o ní všechno. Rozumím tomu, proč z něj mají někteří méně zasloužilí členové strach a proč mu připisují d'ábelské schopnosti.“ [10]

Alexandra Udženija (dcera rodinného přítele Václava Klause Ranka Peciče; od roku 2006 zastupitelka nebo radní Městské části Praha 2; od roku 2010 zastupitelka nebo radní hlavního města Prahy; od ledna 2016 první místopředsedkyně ODS)

Dle vyjádření Tomáše Hrdličky z února 2018 patřila v minulosti Alexandra Udženija mezi rodinné přátele Romana Janouška [114]. Mimoto, Hrdlička v roce 2015 k seznámení s Romanem Janouškem prozradil: „Mně ho jako svého dobrého přítele představila pražská exradní Alexandra Udženija. Měli

vedle sebe v Chorvatsku domky, trávili spolu dovolené na lodi. Dnes je Alexandra čestnou političkou ODS a tvrdí, že se skoro neznají.“ [116]

3. Kontakty:

Velké množství osob – lidé z pražského magistrátu a z vedení některých pražských městských částí

Síť vazeb a kontaktů Romana Janouška v rámci dění v Praze byla velmi široká. Názorně to ilustruje citace z článku Jaroslava Kmenty z roku 2012: „(...) Vedle nich udržoval Janoušek přátelské vztahy i s radním pro územní plán Martinem Langmajerem, ředitelem útvaru rozvoje Bořkem Votavou, či prvním náměstkem primátora Rudolfem Blažkem. Protože Bém byl i lídrem pražské organizace ODS, snažil se Janoušek řídit i další ústřední postavy pražské ODS. A to prostřednictvím dalšího kmotra ODS – podnikatele Tomáše Hrdličky. Většina sekčních bossů seděla ve vedení radnic, v jejichž lokalitách měl ‚Janouškův systém‘ obchodní zájmy. Tady je stručný výběr těch hlavních: Praha 4 – Pavel Horálek, Praha 5 – Milan Jančík, Praha 6 – Tomáš Chalupa, Praha 10 – Milan Richter, Praha 11 – Dalibor Mlejnský, Praha 22 – Milan Coller. V těchto městských částech Prahy proinvestovali velcí developéři a stavební firmy za posledních deset let desítky miliard korun. Kde bude stát bytový komplex, obchodní centrum či administrativní budova, tak rozhodovali jejich úředníci – tedy všichni Janouškovi muži.“ [13]

Jiří Paroubek (bývalý dlouholetý politik; mezi roky 2004 a 2005 ministr pro místní rozvoj, poté do září 2006 předseda vlády ČR; mezi lety 2006 až 2010 předseda ČSSD)

Jiří Paroubek předtím, než vstoupil do vysoké politiky a stal se premiérem a předsedou ČSSD, působil na pražském magistrátu jako ekonomický náměstek. Podle Jaroslava Tvrdíka existoval mezi Paroubkem a Janouškem vztah, který se udržel i později [13].

Jaroslav Tvrdík (mezi lety 2001 až 2003 ministr obrany; mezi roky 2002 a 2003 poslanec za ČSSD; mezi lety 2003 až 2006 prezident a předseda představenstva Českých aerolinií, poté poradce premiéra Jiřího Paroubka; mezi lety 2015 až 2018 v představenstvu čínské společnosti CEFC Group (Europe) Company; prezident Smíšené česko-čínské komory vzájemné spolupráce)

Podle článku z roku 2012 byl mj. někdejší poradce Jiřího Paroubka Jaroslav Tvrdík zachycen poměrně často na odposleších Romana Janouška. Tvrdík komunikaci potvrdil: „Ano, komunikovali jsme spolu. Janoušek se totiž dobře znal s Jiřím (Paroubkem). Mezi nimi existoval jakýsi vztah už z minulosti. A ten si drželi stále.“ [13]

Miroslav Jansta (právník; dlouholetý člen ČSSD; vysoký sportovní funkcionář a neformální poradce dvou premiérů ČSSD – Stanislava Grosse a Jiřího Paroubka)

Miroslav Jansta v roce 2012: „Janouška jsem poznal jako sečtělého kluka. Byl příjemný společník. Na rozdíl od jiných lobbistů má intelektuální rozměr. Ale byznys jsem s ním nikdy nedělal.“ [13] Na otázku, proč jednal právě s Janouškem, Jansta odpověděl: „To bylo dané tím, že vykonával toho stínového... na magistrátu.“ [13] Po nápovědě novináře, zda Jansta měl na mysli „stínového primátora“, Jansta dopověděl myšlenku: „Zdráhám se to tak nazvat. Byl to člověk, se kterým se měly řešit věci. Když tam prostě chtěl někdo něco řešit, tak byl poslán za ním.“ [13]

Miroslav Dvořák (mezi lety 2007 až 2011 generální ředitel společnosti Letiště Praha a mezi lety 2008 až 2011 i její předseda představenstva; mezi lety 2009 až 2011 prezident a předseda představenstva Českých aerolinií; mezi lety 2011 až 2014 generální ředitel a předseda představenstva společnosti Český Aeroholding)

Miroslav Dvořák a Roman Janoušek jsou rodinní přátelé, kteří ze sebe „nespustí oči“ ani doma – jsou totiž sousedé a jejich velké vily v Praze 4 jsou si podobné tak, že jsou téměř k nerozeznání [13].

Marek Šnajdr (mezi lety 2006 až 2010 náměstek na Ministerstvu zdravotnictví; mezi lety 2006 až 2012 předseda správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR (VZP ČR) a poté do února 2014 člen správní rady VZP ČR; mezi lety 2010 až 2012 poslanec Parlamentu ČR za ODS; od konce ledna do konce září 2013 předseda dozorčí rady státní společnosti ČEPRO)

Firma, kterou založil Roman Janoušek, dostávala z VZP ČR ročně sto milionů korun [13]. Šnajdr v roce 2012 médiím přiznal, že se s Janouškem zná, popřel ale, že by Janoušek ovlivňoval personální otázky ve VZP ČR v době, kdy byl Šnajdr předsedou její správní rady [144].

Pavel Horák (mezi lety 2006 až 2012 ředitel VZP ČR)

V létě roku 2012 média informovala, že lobbista Roman Janoušek udržoval kontakt i s ředitelem VZP ČR [169]. Dokládaly to výpisy hovorů Romana Janouška z října 2007 [169]. Horák s Janouškem si vyměnili během několika dní i sedm SMS zpráv. Jejich aktivita se výrazně zvýšila před i po jednání správní rady pojišťovny, na níž se projednával klíčový dokument – zdravotně pojistný plán na rok 2008, tedy jakýsi rozpočet pojišťovny [169]. Vedení pojišťovny v čele s Horákem pak předložilo správní radě dokument, v němž se počítalo s tím, že na časopis, který pro VZP ČR vydávala firma Ora Print, mělo být v roce 2008 vyčleněno 91,5 milionu korun [169]. Materiál byl následně schválen. A hned den po tomto jednání Janoušek Horákovi volal, poslali si i další SMS zprávy. A lobbista během několika hodin poté telefonoval také zástupcům spřátelené firmy Ora Print [169]. Janoušek tuto společnost zakládal a až do roku 2009 byla v dozorčí radě jeho manželka. Poznamenejme, že firma Ora Print inkasovala v letech 2002 až 2010 od VZP ČR 700 milionů korun. Audit, který si pojišťovna nechala zpracovat, přitom ukázal, že zakázka byla v minulosti předražená [169]. K osobě Pavla Horáka nakonec dodejme, že policie jej v lednu 2017 obvinila kvůli kauze elektronických zdravotních knížek IZIP [170]. Obviněn byl i ředitel firmy IZIP Jiří Pašek. Policie je stíhá za pletichy při zadávání veřejné soutěže a dražbě. Další tři představitelé společnosti IZIP pak podle vyšetřovatelů legalizovali výnosy z trestné činnosti a krátili daň [170]. Obvinění souvisí se smlouvami z roku 2008, na základě kterých měla firma pojišťovně sehnat nové klienty. VZP ČR za to zaplatila 450 milionů korun. IZIP dříve pro VZP ČR provozovala elektronické zdravotní knížky a portál pro komunikaci s lékaři či zaměstnavateli. Pojišťovna přitom za služby firmě IZIP zaplatila za 12 let kolem dvou miliard korun [170]. Pavel Horák působil jako ředitel VZP ČR mezi lety 2006 až 2012, v téže době byl předsedou správní rady pojišťovny mocný Marek Šnajdr. Horák se Šnajdrem úzce spolupracoval.

Aleš Řebíček (mezi lety 2006 až 2009 ministr dopravy ve vládě Mirka Topolánka; mezi lety 2006 až 2010 poslanec za ODS; závrtně zbohatl kolem doby, kdy byl ministrem dopravy [145])

Novinář Jaroslav Kmenta v roce 2012 napsal: „A takový Aleš Řebíček, exministr dopravy, jenž s Janouškem řešil kdeco, teď raději ‚oněměl‘. Na otázky nereaguje.“ [13]

Dušan Palcr (podnikatel a lobbista; někdejší dlouholetý partner finanční skupiny J&T; spolumajitel společnosti J&T Private Equity Group Limited; mezi lety 1999 až 2004 člen představenstva a od roku 2004 člen dozorčí rady společnosti J & T Banka; od roku 2014 místopředseda představenstva společnosti J&T Finance Group SE) a

Marek Dospiva (podnikatel; spoluzakladatel a spolumajitel česko-slovenské investiční skupiny Penta Investments Limited)

Citace z článku Jaroslava Kmenty z roku 2012: „Janouškův systém nevyužíval jen on sám nebo hrstka jeho bezprostředních přátel. Na Janouška se začala obracet řada podnikatelů či finančních skupin. Vždyť přece platila trefná Janstova definice: ‚Když tam chtěl někdo něco řešit, tak byl poslán za Janouškem.‘ A tak Janoušek ‚mluvíval‘ často a dlouze s miliardáři z finančních skupin J&T a Penta. ‚Je to můj dobrý kamarád, ale lobbistické akce nebo byznys jsme spolu nekoordinovali,‘ řekl Dušan Palcr z J&T, která od státu získala právo zhodnocovat na svých účtech stovky milionů korun státních Lesů ČR. ‚Naše vztahy nejsou obchodní. Jsou jen na společenské úrovni,‘ řekl šéf Penty Marek Dospiva, jehož firma ovládla státní letecký podnik Aero Vodochody.“ [13]

Martin Roman (mezi lety 2000 až 2004 generální ředitel a předseda představenstva plzeňské Škody, resp. společnosti Škoda Holding; mezi lety 2004 až 2011 generální ředitel a předseda představenstva společnosti ČEZ; poté do října 2013 předseda dozorčí rady společnosti ČEZ)

Podle analýz zpravodajských služeb měli Martin Roman a Roman Janoušek kontakty velmi časté a intenzivní [13]. Podle Martina Romana šlo jen o sportovní známost: „Pana Janouška jsem poznal na golfu a tam jsem se s ním také potkával. Pro průměrného golfistu, jako jsem já, to byla příležitost hrát s golfistou téměř profesionální úrovně.“ [13] Martin Roman se v letech 2002 a 2003 podílel na privatizaci plzeňského strojírenského kolosu Škoda, v jehož čele původně působil z pověření státu a věřitelů [13]. Později média přinesla řadu podložených informací hovořících o tom, že Roman pravděpodobně z privatizace skrytě profitoval. V roce 2005 za éry Pavla Béma již zprivatizovaná plzeňská Škodovka získala obří zakázku v Praze na dodávku 250 tramvají s hodnotou kolem 20 miliard korun [13]. Podle médií šlo o předraženou zakázku o řadu miliard [13]. O tom, že se Martin Roman a Roman Janoušek na golfu skutečně potkávali, svědčí i fotografie z roku 2008. V roce 2012 ji znovu připomněla média s popiskem: „Na golfu v roce 2008 ještě v plné síle: zleva Roman Janoušek, šéf Českých drah Petr Žaluda, tehdejší šéf ČEZ Martin Roman – svorně fandí Pavlu Bémovi.“ [9]

Libor Grygárek (mezi lety 2007 až 2012 náměstek na Vrchním státním zastupitelství v Praze)

Vizte podkapitolu „Libor Grygárek“ a heslo „Roman Janoušek“ na str. 41. Dodejme navíc, že v roce 2008 odhalila banka v Ženevě podezřelé převody peněz svého klienta Romana Janouška. Zjistila, že Janoušek má podpisové právo k účtu zřízenému na firmu registrovanou v Panamě [146]. Na účtu v té chvíli leželo v přepočtu přes 200 milionů korun [146]. Banka to sdělila švýcarské prokuratuře a Janouškův účet zablokovala. A v listopadu 2008 vypracoval švýcarský prokurátor žádost o právní pomoc, kterou odeslal do Česka [146]. Chtěl vědět, jestli je Janoušek v Česku vyšetřován. Po pár měsících přišli Švýcaři na další podezřelé operace a zmrazili na účtech blízkých Janouškovi v přepočtu zhruba dvě miliardy korun [146]. Lobbistu podezírali z praní špinavých peněz. Tehdejší vlivný náměstek vrchního státního zástupce Libor Grygárek však do Švýcarska napsal, že Janoušek není v ČR z ničeho podezřelý. Švýcarský prokurátor tak vyšetřování ukončil a konta následně odblokoval [146]. Později byl i kvůli tomuto svému jednání Libor Grygárek obviněn a obžalován.

Luděk Sekyra (podnikatel a majitel společnosti Sekyra Group)

Za éry primátora Prahy Pavla Béma označovali developeri přihlášky do výběrového řízení pražského magistrátu za ztrátu času [147]. Předem daným vítězem byla totiž firma Sekyra Group. Majitel této firmy Luděk Sekyra přitom udržoval úzké vztahy s lobbistou Romanem Janouškem, tehdejším přítelem primátora Pavla Béma [147]. V létě 2007 např. Sekyra s Janouškem společně vyrazili na devítidenní dovolenou na Sardinii [147]. V roce 2014 Sekyra přiznal, že se s Janouškem v minulosti stýkal a jezdili spolu na golfové výlety: „Párkrát jsme byli s partou na golfu. Ale to, o čem mluvíte, už si nepamatuji (...). V Praze nebylo možné Romana Janouška nepotkat. Navíc to byl sportovec, takže jsme na sebe zákonitě narazili.“ [147]

Vladislav Husák (mezi lety 2005 až 2007 prezident Policie ČR, poté tři roky ředitel cizinecké policie; od jara roku 2011 do jara roku 2012 náměstek policejního prezidenta, poté ředitel Útvaru pro ochranu ústavních činitelů; v září 2013 se stal ředitelem Krajského ředitelství policie Libereckého kraje)

V roce 2012 novinář Jaroslav Kmenta uvedl, že v tajné službě existují záznamy o stycích někdejšího policejního prezidenta Vladislava Husáka s lobbistou Romanem Janouškem [148]. Na to, jak jsou oba propojeni, prý přišli důstojníci Bezpečnostní informační služby, kteří vyhodnocovali legálně schválené telefonní odposlechy Romana Janouška [148]. Ten se s Husákem vždy měl jen domluvit na místě a na čase schůzky. Samotný Husák telefonické hovory a schůzky s Janouškem nepopřel: „V roce 2007 jsem byl v kontaktu s mnoha lidmi – i s vámi. A tak jako si detailně nepamatuji, o čem jsme se my dva přesně bavili, nevím, o čem jsem se bavil s jinými lidmi, například i s panem Janouškem. Kdyby to však byla nějaká nosná témata, jistě bych si je pamatoval.“ [148]

Daniel Beneš (od roku 2005 člen a následně místopředseda představenstva společnosti ČEZ; mezi lety 2007 až 2011 výkonný ředitel společnosti ČEZ; od září 2011 předseda představenstva a generální ředitel společnosti ČEZ) – vizte podkapitulu „Daniel Beneš“ a heslo „Roman Janoušek“ na str. 22.

Jana Nagyová (dnes **Nečasová**) (mezi lety 2006 až 2009 ředitelka odboru kanceláře ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase; mezi lety 2010 až 2013 vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády ČR Petra Nečase a jeho nejbližší spolupracovnice, poté manželka Petra Nečase)

V roce 2014 média informovala, že policejní mikrofony zachytily v kanceláři Romana Janouška také zmínky o jednom z nejmocnějších mužů v Česku, šéfovi polostátního gigantu ČEZ Danielu Benešovi [33]. O Benešovi se na nahrávce mluví jako o spojce na tehdejší šéfku Nečasova kabinetu Janu Nagyovou. Měl u ní pomoci protlačit vhodného člověka pro funkci šéfa protikorupční policie [33]. Janoušek se však podle záznamu s Nagyovou sešel i sám: „Já jsem byl za carevnou,“ zmiňuje přezdívku šéfky kabinetu tehdejšího premiéra Petra Nečase [33].

4. Poznámky:

Za éry primátora Prahy Pavla Béma byl Roman Janoušek faktickým vládcem Prahy a některých jejích městských částí [13]. Janouškův systém se rozšířil s příchodem vlády Mirka Topolánka v roce 2006 [13]. Janoušek měl své lidi minimálně ve čtyřech klíčových resortech vlády a ve vedení šesti „státních podniků“, jimiž ročně protékaly stamiliardy [13]. Konkrétně: Ministerstva dopravy, zemědělství, zdravotnictví, průmyslu a obchodu. Pak to byly Lesy ČR, VZP ČR, ČSA, Letiště Praha, České dráhy a Ředitelství silnic a dálnic. Jak uvádí Jaroslav Kmenta ve svém článku, někteří šéfové těchto institucí „snad ani nemuseli vědět, že za jejich dosazením stojí Janoušek“ [13]. V září 2014 byl Janoušek Vrchním soudem v Praze pravomocně odsouzen na 4,5 roku vězení za to, že v roce 2012 v opilosti autem najel do ženy, která mu bránila pokračovat v jízdě, čímž ženě způsobil těžké ublížení na zdraví [149]. „Vona udělala dvojitej kotrmelec, trojitý salto, zlomila si ruku, nohu, za ušima,“ četla soudkyně z přepisů odposlechnů, jak Janoušek do telefonu popisoval neznámému muži nehodu [149]. Soudkyně k tomu uvedla: „Zcela se vymyká podobným případům to, že pachatel použije auto jako zbraň proti subtilní ženě, která neměla možnost se bránit.“ [149] Na jaře roku 2017 byl Janoušek navíc obviněn v souvislosti s transakcemi kolem společnosti Chambon, která pro nemocnice zajišťovala krevní testy. Janoušek byl obviněn z praní špinavých peněz [150]. Současně bylo o obvinění z praní špinavých peněz rozšířeno obvinění dalších čtyř osob. Janoušek stál u zrodu firmy Chambon a měl v ní také majetkový podíl. Celá pětice včetně Janouška měla přes Chambon „vyprat“ 176 milionů korun [150].

5. Majetek: mezi 4 až 5,5 miliardami korun (podle článku časopisu Euro z roku 2014 [151]).

Zdeněk Kabátek

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): INVEST PK s.r.o. (mezi koncem roku 2004 až 2006 jednatel a spolujednatel); Nemocnice Písek, a.s. (mezi lety 2005 až 2007 člen představenstva); Národní Centrum Tkání a Buněk a.s. (mezi lety 2009 až 2013 člen představenstva); Ministerstvo zdravotnictví (mezi lety 2006 až 2012 nejprve vrchní ředitel pro přímo řízené organizace a poté vrchní ředitel pro ekonomiku); Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR (od listopadu 2012 ředitel); Otevřený svaz zdravotních pojišťoven (od prosince 2012 předseda)

2. Kontakty:

Vladimír Dbalý (neurochirurg a bývalý primář; mezi lety 2006 až 2012 ředitel Nemocnice Na Homolce) – vizte podkapitulu „Vladimír Dbalý“ a heslo „Zdeněk Kabátek“ na str. 31.

Ivo Rittig (lobbista) – vizte podkapitulu „Vladimír Dbalý“ a heslo „Zdeněk Kabátek“ na str. 31.

Marek Šnajdr (mezi lety 2006 až 2010 náměstek na Ministerstvu zdravotnictví; mezi lety 2006 až 2012 předseda správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR (VZP ČR) a poté do února 2014 člen správní rady VZP ČR; mezi lety 2010 až 2012 poslanec Parlamentu ČR za ODS; od konce ledna do konce září 2013 předseda dozorčí rady státní společnosti ČEPRO) – vizte podkapitulu „Vladimír Dbalý“ a heslo „Marek Šnajdr“ na straně 29.

Svatopluk Němeček (mezi lety 2005 až 2014 a od prosince 2016 do února 2018 ředitel Fakultní nemocnice Ostrava; mezi lety 2012 až 2014 zastupitel Moravskoslezského kraje; mezi lety 2014 až 2016 ministr zdravotnictví za ČSSD)

Zdeněk Kabátek byl předtím, než se stal ředitelem VZP ČR, na Ministerstvu zdravotnictví nadřízeným Svatoopluka Němečka, který byl ředitelem ostravské nemocnice [152]. Poté, co se v roce 2014 stal Němeček ministrem zdravotnictví, k osobě Kabátka řekl: „Samozřejmě se známe, vycházíme spolu velmi korektně. V rámci ministerstva měl, co se týče nemocnic, vždy zdravý selský rozum.“ [152]

Ivan Langer (od roku 1991 člen ODS; mezi lety 1996 až 2010 poslanec Parlamentu ČR a dlouholetý místopředseda Poslanecké sněmovny; mezi lety 1998 až 2002 a 2004 až 2010 místopředseda ODS; mezi roky 2006 a 2007 ministr informatiky; mezi lety 2006 až 2009 ministr vnitra)

Zdeněk Kabátek se v lednu 2017 zúčastnil oslavy 50. narozenin Ivana Langera [153]. Kabátek přiznal, že s někdejšími ministrem vnitra, dnes advokátem a podnikatelem, se zná jen čistě společensky [153]. „Jako dárek mu věnoval lahev vína,“ napsal médiím mluvčí VZP ČR Oldřich Tichý [153].

3. Poznámky:

V roce 2006 si Zdeňka Kabátka na Ministerstvo zdravotnictví přivedl tehdejší ministr Tomáš Julínek a hned mu svěřil vlivný post vrchního ředitele přímo řízených organizací [154]. Z této pozice Kabátek zodpovídal za všechny fakultní nemocnice, Nemocnici Na Homolce, IKEM a další zdravotnická zařízení [154]. Na ministerstvo přišel Kabátek téměř ve stejnou dobu jako první náměstek Marek Šnajdr. Poznamenejme, že Marek Šnajdr byl v letech 2006 až 2012 zároveň předsedou správní rady VZP ČR [155]. Novinářka Iva Bezděková, která se zdravotnictví dlouhodobě věnuje, v roce 2016 napsala: „Za éry Marka Šnajdra a Zdeňka Kabátka docházelo v nemocnicích řízených ministerstvem k řadě neprůhledných zakázek. V letech 2006 až 2012 totiž přitekly do fakultních nemocnic miliardy korun z evropských fondů na přístrojové vybavení specializovaných center. Přístroje tehdy dodávaly firmy jako Hospimed či Puroklima. A ministerstvo tehdy opakovaně odmítlo předat kontrolnímu

výboru Sněmovny zadávací dokumentaci k nákupům v ‚Kabátkových‘ nemocnicích. Většina tendrů proběhla totiž tak, že se do nich přihlásil pouze jeden uchazeč. Nákupy přístrojů přes uvedené firmy se v kauze Davida Ratha ukázaly jako předražené. A policie vyšetřovala později rovněž nákupy v nemocnicích, které měl na starosti Zdeněk Kabátek. Nikoho ale neobvinila.“ [154]

Miroslav Kalousek

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): Mitas Praha (mezi lety 1984 až 1990 technolog a vedoucí investičního útvaru); poradce místopředsedy vlády (mezi lety 1990 až 1992); Jihočeské pivovary (mezi roky 1991 a 1992 člen dozorčí rady); Západočeské pivovary (mezi lety 1992 až 1994 člen správní rady a jednatel); Pozemkový fond ČR (mezi lety 1994 až 1996 člen prezidia); Ministerstvo obrany (mezi lety 1993 až 1998 ekonomický náměstek); Parlament ČR (od roku 1998 poslanec); KDU-ČSL (mezi lety 1999 až 2001 místopředseda; mezi lety 2003 až 2006 předseda); Ministerstvo financí (mezi lety 2007 až 2009 a mezi lety 2010 až 2013 ministr); TOP 09 (mezi lety 2009 až 2015 první místopředseda; mezi lety 2015 až 2017 předseda)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Richard Háva (dlouholetý významný zbrojař a přítel Miroslava Kalouska)

O dlouhodobém přátelství mezi někdejší vysokým úředníkem a mocným politikem Miroslavem Kalouskem a zbrojařem Richardem Hávou je podrobně pojednáno v publikaci Nadačního fondu proti korupci s názvem *Miroslav Kalousek a 20 let jeho úřednických a politických her* [103].

Josef Šťáva (český a švýcarský podnikatel; dlouhodobý majitel společnosti Diag Human)

Podnikatel Josef Šťáva je dlouholetým přítelem Miroslava Kalouska, podle kterého se znají desítky let, neboť jsou „v Bechyni sousedé přes řeku“ [339]. O jejich přátelství je podrobněji pojednáno v publikaci [103]. Josef Šťáva byl dlouholetým majitelem společnosti Diag Human, která s Českou republikou vede od začátku 90. let ostré právní spory ohledně údajně zmařené investice. Šťáva požadoval po státu přes deset miliard korun (podrobně je kauza Diag Human popsána v [103]). V roce 2011 média informovala, že Šťáva společnost prodal. V tiskovém prohlášení společnosti se tehdy uvádělo: „Společnost Diag Human SE oznamuje, že Josef Šťáva přijal obchodní nabídku a akcie společnosti prodal mezinárodnímu konsorciu institucionálních investorů.“ [339] Miroslav Kalousek se opakovaně snažil spor státu se svým přítelem „urovnat“ tím, že by stát Šťávovi vyplatil jistou částku z původní požadované částky [103].

3. Kontakty:

Martin Roman (mezi lety 2000 až 2004 generální ředitel a předseda představenstva plzeňské Škody, resp. společnosti Škoda Holding; mezi lety 2004 až 2011 generální ředitel a předseda představenstva společnosti ČEZ; poté do října 2013 předseda dozorčí rady společnosti ČEZ) – vizte podkapitolu „Richard Háva“ a heslo „Martin Roman“ na str. 44.

Vlasta Parkanová (mezi lety 1997 až 2013 poslankyně; mezi roky 1997 a 1998 ministryně spravedlnosti; mezi lety 2006 až 2009 místopředsedkyně KDU-ČSL; mezi lety 2007 až 2009 ministryně obrany)

Vlasta Parkanová byla stranickou a vládní kolegyní Miroslava Kalouska v době, kdy působila jako ministryně obrany ve vládě Mirka Topolánka. V souvislosti s nákupem armádních letounů CASA policie v roce 2012 požádala Poslaneckou sněmovnu o vydání tehdejší poslankyně TOP 09 a někdejší ministryně obrany Vlasty Parkanové k trestnímu stíhání. Tehdejší ministr financí Miroslav Kalousek se s použitím svého veškerého argumentačního a rétorického umu snažil přesvědčit poslance, aby Parkanovou k trestnímu stíhání nevydali [103]. Nakonec se mu to ale nepodařilo a Parkanová byla obviněna a následně obžalována [103].

Martin Barták (bývalý neurochirurg Nemocnice Na Homolce; mezi lety 2006 až 2009 první náměstek ministra obrany; mezi roky 2009 a 2010 ministr obrany a místopředseda vlády Jana Fischera; mezi roky 2010 a 2011 náměstek ministra financí Miroslava Kalouska; později práce pro zdravotnický koncern AGEL Tomáše Chrenka)

Martin Barták patřil již v době svého angažmá na Ministerstvu obrany k blízkým osobám Miroslava Kalouska [103]. V roce 2010 z něj ministr Kalousek učinil svého náměstka na Ministerstvu financí. Více o jejich vztahu a o důvodech jejich „symbiózy“ lze nalézt v publikaci [103].

Mirek Topolánek (mezi lety 1996 až 2004 senátor Parlamentu ČR; mezi lety 2002 až 2004 místopředseda Senátu Parlamentu ČR; mezi lety 2002 až 2010 předseda ODS; mezi lety 2006 až 2009 předseda vlády ČR; poté podnikatel a manažer)

Mirek Topolánek byl předsedou vlády, v níž ministrem financí byl Miroslav Kalousek. Obě výrazné osobnosti si „padly do oka“. Svědčí o tom mj. obsah Topolánkovy knihy „paměti“, jejíž křest proběhl na jaře roku 2016. Kniha nesla – jak jinak – provokativní název *Hlavně se neposrat aneb jak myslel, tak řekl; jak řekl, tak udělal* [340]. Kniha se skládá ze sebraných dobových Topolánkových projevů, úvah a glos, pokrývajících celou časovou šíři jeho politického působení. K nim jsou připojeny kratičké, nahodilé a hlavně aktuální komentáře či poznámky „pod čarou“ (přesněji „vedle křížku“) [340]. Časově je kniha rozdělena do čtyř období, pro každou etapu byla Topolánkem vybrána „sudička“, která měla připojit svůj komentář. Jedním z oněch patronů byl i ministr financí v tzv. druhé Topolánkově vládě Miroslav Kalousek [340]. Ten si s Topolánkem zjevně už dávno dobře porozuměl, což oba v knize také přiznali [340]. Topolánek v knize přiznal svůj skutečný vztah s tehdejším matadorem KDU-ČSL a budoucím politickým lídrem TOP 09: „S Kalouskem jsem už tehdy kul pikle a vymýšlel koncept spolupráce ODS a KDU-ČSL (...)“ [340] Jejich plodná spolupráce se později skutečně prohloubila k oboustranné spokojenosti. Topolánek v úvodu své knihy k osobě Miroslava Kalouska napsal: „Pro některé démon, pro mne a doufám, že pro mnoho dalších – poslední skutečný český politik, rétor s dokonalou pamětí, geniální glosátor a mistr politické zkratky, brilantních intrik a schopnosti přežít. (...) Vznikl mezi námi zajímavý druh přátelství, který trvá dodnes.“ [340] A naopak Kalousek jejich vztah popsal podobně lichotivě: „Často jsme spolu nesouhlasili, často na sebe i křičeli a věrni svým letorám si občas i sprostě nadávali. Nikdy jsme se ale nepodrazili. Oba dva jsme si byli vědomi nezbytnosti loajální spolupráce a byl to koneckonců styl, který Mirek tvrdě vyžadoval. Především vlastním příkladem. I v tom byla Topolánkova éra způsobu řízení vlády zcela unikátní.“ [340] Nakonec, bývalý ministr financí Kalousek se dostavil i na křest zmíněné knihy. A jakoby chtěl dostat citovaným slovům, v duchu svého smyslu pro humor zarecitoval báseň: „Zaplatil jsem Daně, zaplatil jsem Janě, zaplatil jsem Stáně, zaplatil jsem Haně, nezklamal jsem dívčí důvěru. Ale tobě, ministerstvo, tobě nas...!“ [341] Muži na pódiu Kalouskův výstup oplátili hurónským smíchem [341].

Petr Nečas (mezi lety 2003 až 2013 poslanec Parlamentu ČR; dlouholetý místopředseda, resp. první místopředseda ODS; mezi lety 2006 až 2009 ministr práce a sociálních věcí a místopředseda vlády Mirka Topolánka; mezi lety 2010 až 2013 předseda vlády ČR)

Petr Nečas působil mezi roky 1995 a 1996 jako první náměstek na Ministerstvu obrany a v té době měl možnost se dobře poznat s ekonomickým náměstkem Ministerstva obrany Miroslavem Kalouskem. Později spolupracovali v poslaneckých řadách, sešli se rovněž jako ministři ve vládě Mirka Topolánka a později v Nečasově vládě, v níž byl Kalousek opět ministrem financí. Podle některých informací byl Kalousek jediným politikem nebo funkcionářem, který se rázně odmítl podřízovat vůli Nečasovy pravé ruky Jany Nagyové (dnes Nečasové) a svoje věci řešil přímo s Nečasem.

4. Poznámky:

Miroslav Kalousek patří dlouhodobě k matadorům nejvyšší politiky a k mistrům vysokých zákulisních her. Je vynikající rétor, schopný navíc s humorem vystihovat podstatu problémů, a tím podstatně zesílit účinek svých projevů. Jeho ústní projevy jsou skoro vždy zajímavé bez ohledu na to, zda divák nebo posluchač s jeho názory souhlasí či nikoli. A vždy mají vnitřní logiku a skoro vždy obsahují nadsázku či humor. Za jeho dlouhou úřednickou a politickou kariérou ale leží řada závažných kauz a kontroverzí. Jejich neúplný přehled nabízí publikace Nadačního fondu proti korupci [103]. Dodejme, že Miroslav Kalousek nebyl nikdy obviněn.

Václav Klaus

1. Instrukce (neúplný výčet): ODS (mezi lety 1991 až 2002 předseda); vláda ČR (mezi lety 1992 až 1998 předseda vlády); Parlament ČR (mezi lety 1998 až 2002 předseda Poslanecké sněmovny); prezident ČR (mezi lety 2003 až 2013)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Jiří Weigl (dlouholetý Klausův soupeř; vedoucí Kanceláře prezidenta republiky Václava Klause) – vizte [145].

Ranko Pečić (podnikatel srbské národnosti žijící v Česku; Klausův rodinný přítel) – vizte [145].

Martin Kocourek (někdejší poslanec a poradce premiéra Klause; mezi roky 2010 a 2011 ministr průmyslu a obchodu)

Martin Kocourek je od založení Nadačního fondu Václava Klause v roce 1999 členem jeho dozorčí rady. Kocourek v 90. letech coby poradce premiéra Klause připravil návrh privatizace čtyř tehdy největších bank v zemi [145].

Pavel Bém (mezi lety 1998 až 2010 zastupitel hl. m. Prahy a mezi lety 2002 až 2010 primátor hl. m. Prahy; mezi lety 2004 až 2008 místopředseda, resp. první místopředseda ODS; mezi lety 2010 až 2013 poslanec Parlamentu ČR) – vizte podkapitolu „Pavel Bém“ a heslo „Václav Klaus“ na str. 17.

Karel Muzikář ml. (vlivný právník; blízký spolupracovník Václava Klause)

V roce 2013 média citovala slova Karla Muzikáře stran osoby Václava Klause: „Považoval jsem za velkou čest, když do úřadu nastoupil Václav Klaus, že oslovil některé odborníky, včetně mě, zda by se nechtěli na práci dále podílet. Samozřejmě zadarmo. Nikdy se nezmiňuje, že jsem byl externím poradcem za Václava Havla, ale vždycky se zmiňuje můj vztah s Václavem Klausem.“ [175] V roce 2008 slavil Pavel Bém a Karel Muzikář společně narozeniny. Oslava proběhla v Praze ve Žlutých lázních, spojovaných s lobbistou Romanem Janouškem. Tehdejší prezident republiky Václav Klaus se oslavy také zúčastnil, přičemž přítomným mj. řekl: „Přátelé, sešlo se nás tady strašně moc, protože já myslím, že všichni máme tuto dvojici opravdu, opravdu rádi. A to je jasné vyjádření.“ [8]

3. Kontakty:

Jana Nagyová (dnes **Nečasová**) (mezi lety 2006 až 2009 ředitelka odboru kanceláře ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase; mezi lety 2010 až 2013 vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády ČR Petra Nečase a jeho nejbližší spolupracovnice, poté manželka Petra Nečase)

V létě roku 2017 se Jana Nečasová spolu se svým manželem Petrem Nečasem zúčastnili oslavy narozenin exprezidenta Václava Klause [206].

Petr Nečas (mezi lety 2003 až 2013 poslanec Parlamentu ČR; dlouholetý místopředseda, resp. první místopředseda ODS; mezi lety 2006 až 2009 ministr práce a sociálních věcí a místopředseda vlády Mirka Topolánka; mezi lety 2010 až 2013 předseda vlády ČR)

Petr Nečas měl již od roku 1997 pověst váhavce. Tehdy přijal v Klausově vládě post ministra vnitra. Nečas přijetí funkce tehdy okomentoval slovy: „Buď se na této funkci jako politik udělám, nebo se na ní prostě oddělám.“ [216] Za několik hodin si to však rozmyslel. Tehdejší velvyslanec v Německu Jiří Gruša den před svým jmenováním do funkce ministra školství, mládeže a tělovýchovy obvinil Nečase v České televizi ze zbabělosti a k Nečasově „udělání“, resp. „oddělání“ dodal: „První věta byla špatně, na funkci se nikdo neudělá, to je výzva k věci. Druhá věta byla ještě horší a výsledek se dostavil za čtyřadvacet hodin a bylo to sloveso úplně jiné, ale s předložkou po...“ [217] Nečas byl pak dlouholetým místopředsedou ODS a v roce 2004, když Václav Klaus končil jako předseda ODS, byl Klausovým favoritem. Když ale v boji o nástupnictví zvítězil Mirek Topolánek, Nečas byl Topolánkovi loajálním místopředsedou [215]. Nečas se ke Klausovi choval vždy uctivě a v podřízené roli. Vyvrcholilo to, když Nečas napsal Klausovi soukromý dopis, v němž se omluvil za jednu svou formulaci, a dopis obratem unikl do Otázek Václava Moravce [215].

Na konci roku 2013 média informovala o tom, že premiér Nečas měl „směnit“ svůj podpis pod amnestií prezidenta Václava Klause z ledna 2013 za Klausův podpis vládního konsolidačního balíčku: „Podle serveru Aktuálně.cz to vyplývá z odposlechů v kauze kolem Nečasovy někdejší šéfkyně kabinetu a nynější manželky expremiéra Jany Nečasové (dříve Nagyové). Sám Nečas však včera jakoukoli podobnou dohodu ve smyslu podpis za podpis rezoltně odmítl, stejně tak nejbližší Klausovo okolí včetně jeho mluvčího Petra Macinky. ‚Amnestie je strašný průšvih,‘ citoval včera server policejní spis a v něm Nečasovu komunikaci s Nagyovou z 5. ledna letošního roku, tedy jen pár dnů po vyhlášení amnestie. Tehdejší premiér prý tehdy dodal, že ‚může říct otevřeně, že šlo o podpis za podpis‘.“ [218] Dodejme nakonec, že v létě roku 2017 se Petr Nečas spolu s manželkou Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) zúčastnil oslavy narozenin exprezidenta Václava Klause [206].

Alena Vitásková (mezi lety 2011 až 2017 předsedkyně Energetického regulačního úřadu (ERÚ))

Alena Vitásková mezi lety 2003 až 2011 působila jako předsedkyně dozorčí rady Nadačního fondu manželů Livie a Václava Klausových. A právě s někdejší prezidentem Klausem – a nikoli třeba s premiérem nebo ministrem průmyslu a obchodu – šéfka ERÚ konzultovala plány na razantní omezení podpory obnovitelných zdrojů energie [298]. Vitásková k tomu v roce 2012 médiím sdělila: „Pan prezident je apolitický. Není nic divného, když mu jednou za čas referuji o záměrech úřadu. (...) Václava Klause si prostě velice vážím.“ [298]

Jaroslav Bureš (někdejší soudce a ministr spravedlnosti; od ledna 2013 předseda Vrchního soudu v Praze)

Jaroslav Bureš dlouhodobě patřil k preferovaným soudcům prezidenta Václava Klause. Klaus se jej úporně snažil dostat do vedení Nejvyššího soudu, díky stejné urputnému vzdoru tehdejší předsedkyně soudu Ivy Brožové se mu to ale nakonec nepodařilo [141]. Den poté, kdy prezident Václav Klaus dne 1. ledna 2013 vyhlásil amnestii (spolupodepsanou premiérem Petrem Nečasem), prezident Klaus na Pražském hradě slavnostně jmenoval Jaroslava Bureše předsedou Vrchního soudu v Praze, a to do roku 2020 [321]. Při té příležitosti Klaus pronesl tato závažná slova: „Věřím, že teď ve vašem vrchním soudu už bude vše v pořádku, už budete soudit tak dobře, že nebude potřeba, aby se udělovaly nějaké amnestie a milosti. Doufám, že nastane rajska doba.“ [321]

Milan Velek (souputník Václava Klause; předseda představenstva společnosti TAMINVEST CZ, a to v době, kdy členem představenstva této společnosti byl Ivo Rittig)

V roce 2014 novinář Jaroslav Kmenta k osobě Milana Velka mj. napsal: „Mimořádně, další černá díra zbyla v Komerční bance také po firmě Centrotex. Tento bývalý podnik zahraničního obchodu zaměřený na obchod s textilem nikdy nesplatil bance 800 milionů korun. Centrotexu šéfoval Milan Velek, někdejší důstojník StB. V říjnu 1982 se stal Velek referentem 26. odboru ‚nelegální rozvědky‘. Tady měl za úkol ‚odhalovat podvratné plány imperialistických zemí za přímého využití nepřátelské emigrace, Vatikánu a sionismu‘. Pak ho vyslali jako špiona do Haagu. Měl krycí jméno Klicpera. Po krachu Centrotexu v roce 2000 se stal vlivným lobbistou. Dodnes patří k lidem s exkluzivním přístupem k exprezidentovi Václavu Klausovi.“ [247] Poznamenejme, že o lobbistovi Milanu Velkovi jako o Klausově muži mluvil v roce 2009 i tehdejší premiér Mirek Topolánek: „Lukeš, Kovarčík, Kožený, Velek, Ulčák... Souček, Janoušek a další a další Klausovi muži.“ [248]

Martin Ulčák (podnikatel a lobbista)

V létě roku 2014 média citovala z policejních odposlechnů, z nichž vyplývá, že Martin Ulčák měl mimořádně dobrý přehled o dění v české justici [248]. Radil i lobbistovi Romanu Janouškovi, jak se zařídit v kauze autonehody [248]. Mezi známé Ulčáka patří i předseda Vrchního soudu v Praze Jaroslav Bureš [248]. Podle médií Ulčák patřil a patří k osobám, které mají blízko k Václavu Klausovi [248]. Ulčáka jako Klausova muže označil v roce 2009 i tehdejší premiér Mirek Topolánek [248].

Petr Kellner (podnikatel; nejbohatší Čech; majitel či klíčový spolumajitel impéria PPF Group N.V.)

Petr Kellner v roce 2012 finančně umožnil vznik a provoz Institutu Václava Klause [322]. Ten má rozvíjet Klausův odkaz. Kellner si také od začátku 90. let získal sympatie intelektuálního otce české verze kupónové privatizace a Klausova blízkého souputníka Dušana Třísky [322].

Velké množství osob – politiků, státních úředníků, lobbistů, podnikatelů, zahraničních předsedů vlád či prezidentů z celého světa.

4. Poznámky:

Václav Klaus se v prezidentském úřadu mediálně zviditelňoval trvale zesilujícím odporem k Evropské unii, k tématu globálního oteplování a svým odporem k hnutím za práva homosexuálů a lesbiček. Zaznamenané jsou také jeho výroky podporující ruský vliv a ruského prezidenta Vladimíra Putina. Od Putina v roce 2007 obdržel na Pražském hradě Puškinovu medaili, kterou mu předal tehdejší ruský velvyslanec v Česku Alexej Fedotov [342]. Vyznamenáním Kreml oceňuje osobnosti, které se významně zasloužily o šíření a studium ruštiny, uchovávání kulturního dědictví a sbližování různých kultur a národů [342]. Z řádů a vyznamenání západní proveniencce obdržel prezident Klaus v roce 2009 Řád za zásluhy o Rakouskou republiku první třídy (velkokříž), který mu udělil tehdejší rakouský prezident. Celosvětové popularity se ovšem Klausovi dostalo v souvislosti s jeho přivlastněním si chilského pera na jaře roku 2011 [343]. Několik desítek vteřin trvajících záznam zachycuje Klause na tiskové konferenci s chilským prezidentem, který Klause nadšeně vítá [343]. Ten při tom pokradmu pod stolem zabavuje protokolární pero, které leží před ním v pouzdru, až nakonec položí na stůl prázdné ruce a pouzdro zavře [343]. A spokojeně se usmívá [343]. Příhoda zaujala česká i světová média, která ji s pobavením a s výsměchem komentovala [343]. V souladu s heslem „kdo se směje naposled, ten se směje nejlépe“ to byl ale Václav Klaus, kdo se smál poslední. V lednu roku 2013 české veřejnosti dřívější výsměch vrátil, když vyhlásil svoji – podle Miloše Zemana zločinnou – amnestii [322], [221]. Tu spolupodepsal tehdejší premiér Petr Nečas [322].

Ivan Langer

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): Horácký pivovar, a.s. (mezi roky 1998 a 1999 předseda představenstva); AGEUS, spol. s r.o. (mezi lety 1998 až 2000 člen dozorčí rady); GOLF AREA a.s. (mezi lety 1999 až 2001 člen představenstva); DĚTSKÁ DOPRAVNÍ NADACE (od roku 2000 člen správní rady); Multimediální park, o. p. s. (v současnosti v likvidaci; mezi lety 2004 až 2014 člen dozorčí rady); CEVRO Institut, z.ú. (od roku 2006 předseda správní rady); Parlament ČR (mezi lety 1996 až 2010 poslanec a dlouholetý místopředseda Poslanecké sněmovny); ODS (mezi lety 1998 až 2002 a 2004 až 2010 místopředseda); Ministerstvo informatiky (mezi roky 2006 a 2007 ministr); Ministerstvo vnitra (mezi lety 2006 až 2009 ministr); CI Consult&Research s.r.o. (od konce roku 2010 jednatel a spolumajitel, resp. od roku 2014 majitel); Resort Véska s.r.o. (od roku 2012 jednatel a majitel); MI Invest a.s. (mezi roky 2013 a 2014 člen představenstva; od roku 2014 předseda správní rady a ředitel); CEVRO, z.s. (od roku 2013 předseda správní rady); Sportovní klub Véska, spolek (od konce roku 2014 člen výboru); IES MORAVIA REAL a.s. (od roku 2014 spolumajitel); BARRY 88 s.r.o. (od roku 2017 jednatel)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Ivan Kyselý (podnikatel v realitách)

Ivan Kyselý je Langerův dlouholetý přítel a důležitý obchodní partner [156]. V rámci operace Vidkun policejní odposlechy v prosinci 2014 zachytily Ivana Langera, když sděloval svému příteli Ivanu Kyselému detaily o dohodě s vysoce postavenými policisty, že se budou potkávat a budou mu dávat informace [156]. Langer a Kyselý měli kromě různých obchodů na Olomoucku blízko ke stavbě jedné solární elektrárny stavěné pro ČEZ, o níž se v té době také zajímal Útvar pro odhalování organizovaného zločinu (ÚOOZ) Roberta Šlachty [156]. V příkazu k domovní prohlídce u Langera

detektivové uvedli, že se při razii má zabavovat vše, co má spojitost nejen s olomouckými či celostátními policisty, ale zejména se stavbou dvou solárních elektráren pro ČEZ [156]. Jednou je solární elektrárna Ševětín, druhou pak obří projekt firmy Amun.Re, který je spojen se spolupracovníky lobbisty Iva Rittiga [156]. V obou případech právě ÚOOZ dlouhodobě prověřuje, kam a jak tekly stovky milionů korun, které dodavatelské firmy od ČEZ získaly [156]. V článku časopisu Respekt z roku 2015 je nastíněna možná role Ivana Langera a jeho přítele Ivana Kyselého kolem stavby solární elektrárny Ševětín [156]. Další informace k osobě podnikatele Kyselého a k jeho přátelství s exministrem Langerem je možné nalézt v článku Hospodářských novin z roku 2015 [157].

Andrej Babiš (podnikatel, dlouhodobě mezi pěti nejbohatšími Čechy; dlouhodobý majitel a předseda představenstva společnosti Agrofert (dočasně ve svěřenských fondech); od roku 2012 předseda hnutí ANO 2011; mezi lety 2014 až 2017 ministr financí; od prosince 2017 předseda vlády ČR) – vizte podkapitolu „Andrej Babiš“ a heslo „Ivan Langer“ na str. 12.

Tomáš Chrenek (podnikatel, průmyslník; skoro 90% majitel zdravotnického koncernu AGEL)

V roce 2012 Tomáš Chrenek médiím přiznal dlouhodobé vztahy s Ivanem Langerem: „Ivan Langer je můj dlouholetý rodinný kamarád, s kterým trávíme třeba svoje dovolené. Znáám se s ním ještě z doby před jeho vstupem do politiky. Stýkám se s ním se stejnou intenzitou teď, když ho vykroužkovali voliči v Olomouckém kraji, jako když byl ministr vnitra. I když dnes možná víc. Tato budova (budova v Jungmannově ulici v Praze – pozn. red.) patří mé firmě, já ji trochu filantropicky pronajímám akademii CEVRO, kterou Langer před lety spoluzakládal. CEVRO tu má školu, na které občas přednáším. To je ta platforma, kde s Ivanem komunikujeme.“ [161]

3. Kontakty:

Zdeněk Kabátek (mezi lety 2006 až 2012 nejprve vrchní ředitel pro přímo řízené organizace a poté vrchní ředitel pro ekonomiku Ministerstva zdravotnictví; od listopadu 2012 ředitel Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR) – vizte podkapitolu „Zdeněk Kabátek“ a heslo „Ivan Langer“ na str. 62.

Vratislav Mynář (podnikatel a v současnosti vedoucí Kanceláře prezidenta Miloše Zemana)

Ivan Langer v roce 2013 na adresu Mynáře a jeho lyžařského areálu řekl: „S Vráťou Mynářem se znám, několikrát jsme tam byli lyžovat. Nic víc vám neřeknu.“ [162]

Petr Nečas (mezi lety 2003 až 2013 poslanec Parlamentu ČR; dlouholetý místopředseda, resp. první místopředseda ODS; mezi lety 2006 až 2009 ministr práce a sociálních věcí a místopředseda vlády Mirka Topolánka; mezi lety 2010 až 2013 předseda vlády ČR)

Ivan Langer se s Petrem Nečasem zná již od devadesátých let, a to z vysoké politiky nejen v rámci ODS. Po odchodu z funkce premiéra v roce 2013 pracoval Petr Nečas mj. i v CEVRO Institutu Ivana Langera [163]. Nečas se také v lednu 2017 zúčastnil oslavy 50. narozenin Ivana Langera [153].

Martin Nejedlý (podnikatel s vazbami na Rusko a poradce prezidenta Miloše Zemana)

Martin Nejedlý se v lednu 2017 zúčastnil oslavy 50. narozenin Ivana Langera [153]. Detaily k tomu, odkud se znají, oba nechali novinářům bez komentáře [153].

Radek Pokorný (vlivný právník a mj. dlouholetý přítel exministra a expremiéra Bohuslava Sobotky a jeho „pravá ruka“)

Ivan Langer se v roce 2004 zúčastnil oslavy Pokorného narozenin a v roce 2016 se v pražském Rudolfinu zúčastnil i oslavy 20. výročí založení Pokorného advokátní kanceláře [145], [153].

Luděk Sekyra (podnikatel a majitel společnosti Sekyra Group)

V roce 2016 publikovala novinářka Sabina Slonková článek, v němž mj. citovala slova někdejšího vysokého politika ODS a ministra vnitra Ivana Langera, týkající se jeho pomoci byznysu Ludka Sekyry. V článku se rovněž objevuje jméno v roce 2006 zastřeleného bosse podsvětí Františka Mrázka. Citujme část ze zmíněného článku: „Na přelomu tisíciletí měl Sekyra podporovaný Mrázkem zájem ovládnout stavební společnost IPS – byla to jedna z posledních šancí, jak získat domácí, zdravý a prosperující podnik takových rozměrů. A Langer jim pomáhal vylobbovat u Investiční a poštovní banky finanční krytí celé transakce. Politik to v roce 2008 v rozhovoru s autorkou tohoto textu přiznal, trval však na tom, že pomáhal Sekyrovi coby zástupci české firmy a o angažmá Mrázka neměl tušení. „Nic jiného než zájem o českou firmu v tom nebyl. Pan Sekyra tehdy využil toho, že se známe. A já jsem neudělal nic nestandardního, jen jsem se sešel s Liborem Procházkou z IPB,“ řekl tehdy Langer a dodal: „Nic jsem si od nich nevzal a ke svému velkému štěstí jsem se s Františkem Mrázkem nikdy osobně nesetkal.“ Bývalý detektiv protikorupční služby Karel Tichý ovšem už před lety sdělil poslancům bezpečnostního výboru, že Langer musel vědět, komu jde ve skutečnosti na ruku. Tichý ve spisu Krakatice roky mapoval aktivity Mrázkovy skupiny a měl k dispozici desítky hodin odposlechů. Langer sice jeho slova veřejně zpochybňoval, na Tichého žalobu nikdy nepodal.“ [164]

Mírek Topolánek (mezi lety 2002 až 2010 předseda ODS; mezi lety 2006 až 2009 premiér ČR)

Mírek Topolánek je dlouholetý stranický a vládní kolega Ivana Langera. Topolánek se také v lednu 2017 zúčastnil oslavy 50. narozenin Ivana Langera [153].

Dušan Palcr (podnikatel a lobbista; někdejší dlouholetý partner finanční skupiny J&T; spolumajitel společnosti J&T Private Equity Group Limited; mezi lety 1999 až 2004 člen představenstva a od roku 2004 člen dozorčí rady společnosti J & T Banka; od roku 2014 místopředseda představenstva společnosti J&T Finance Group SE) a

Miroslav Jansta (právník; dlouholetý člen ČSSD; vysoký sportovní funkcionář a neformální poradce dvou premiérů ČSSD – Stanislava Grosse a Jiřího Paroubka) a

Renata Vesecká (mezi lety 2005 až 2010 nejvyšší státní zástupkyně; mezi roky 2014 a 2015 místopředsedkyně Energetického regulačního úřadu; v roce 2007 někdejší nejvyšší státní zástupkyně Marií Benešovou označena za členku „justiční mafie“)

Dušan Palcr, Miroslav Jansta i Renata Vesecká se v lednu 2017 zúčastnili oslavy 50. narozenin Ivana Langera [153].

4. Poznámky:

Za tehdy nového ministra vnitra Ivana Langera byla na konci roku 2006 zrušena Finanční policie, která mj. měla kompetenci vyhledávat a zajišťovat výnosy z trestné činnosti. Následky podle mnohých komentářů byly katastrofální. Bývalý ředitel Finanční policie k tomu v roce 2009 mj. napsal ostrý komentář, ve kterém srovnal výsledky zrušené Finanční policie s Útvarem pro odhalování korupce a finanční kriminality (protikorupční policie), kam větší část míst zrušené Finanční policie přešla [165]. Z článku plynulo, že protikorupční policie podle oficiálních informací zajistila za rok 2008 pouhých 600 milionů korun, což bylo méně než polovina hodnot v porovnání s roční výsledností Finanční policie. Ta navíc měla při srovnání obou útvarů dvojnásobně menší počet sil [165]. Za

ministra vnitra Langerera také docházelo k závažným organizačním a personálním změnám a došlo k masivnímu odchodu policistů ze služby. Odcházející policisté si stěžovali na tlak ze strany politiků na jejich práci [166]. Jednalo se o dobu, kdy činnost policie a státního zastupitelství byla decimována a ovládána politiky a lidmi v zákulisí veřejného života [166]. Korupce a klientelismus prorůstaly do všech složek státu, a to bez faktického rizika jakéhokoli postihu [166]. V roce 2006 Ivan Langer také odvolal z funkce ředitele civilní rozvědky generálmajora Karla Randáka s odůvodněním, že civilní rozvědka bude sloučena s civilní kontrarozvědkou. Byl to jen zástupný důvod a ke sloučení obou tajných služeb nedošlo. Za ministra vnitra Ivana Langerera byla zavedena protikorupční linka, na kterou lidé mohli oznamovat korupci [167]. V roce 2010 k tomu tehdy již bývalý ministr vnitra Langer řekl: „Myslím si, že lidé, spíše než by se obávali, tak jsou skeptičtí. Proto jsme zřídili za mého působení na ministerstvu linku 199, kterou operuje Transparency International. Linka nabízí lidem důvěryhodného partnera, na kterého se mohou obrátit. Jinak je to myslím dlouhý boj o větší důvěryhodnost státu a jeho institucí.“ [167] Linka byla posléze pro neúčelnost zrušena...

5. Majetek: neznámý (v roce 2014 se Ivan Langer stal za 40 milionů korun 20% společníkem ve firmě IES Moravia Real svého dlouholetého přítele a obchodního partnera Ivana Kyselého [168]).

Dagmar Máchová

1. Instituce (neúplný výčet): Městské státní zastupitelství v Praze

2. Kontakty:

Igor Gáborík (bývalý policista a kriminalista – od policie odešel v roce 1996; poté podnikatel; od roku 2000 jeden ze společníků detektivní kanceláře) – vizte podkapitolu „Igor Gáborík“ a heslo „Dagmar Máchová“ na str. 39.

Michal Murín (dlouholetý policista; mezi prosincem 2015 až dubnem 2018 ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů (GIBS))

V roce 2018 média citovala slova Michala Murína, který přiznal, že si s Igorem Gáboríkem v roce 2014 několikrát volal [88]. Murín přiznal i kontakt se státní zástupkyní Dagmar Máchovou kvůli kauzám, které se na GIBS řešily [88].

3. Poznámky:

Máchová začínala na přelomu 70. a 80. let kariéru jako vyšetřovatelka prokuratury. Jak upozornily Lidové noviny, podle statistik se Máchová řadí k nejúspěšnějším tuzemským státním zástupkyním. Zhruba v 90 procentech případů totiž kauzy, které jako státní zástupkyně poslala k soudu, skončily pravomocným odsouzením [85]. Advokát Jiří Teryngel, který se s Máchovou zná déle než třicet let, na adresu Máchové Lidovým novinám řekl: „Z hlediska právní erudice si myslím, že patří k nejlepším zástupcům, které Jana Hercegová měla. Je myšlenkově pružnou žalobkyní, která dokáže reagovat na změny důkazní situace v přípravném či důkazním řízení před soudem.“ [171] Další vlivný advokát Josef Lžičař, jenž se zviditelnil třeba obhajobou Romana Janouška v případě jeho „autonehody“, se na adresu Máchové rovněž vyjádřil pochvalně: „Především si na ní cením přednosti, že coby bývalá vyšetřovatelka prokuratury umí klást otázky. Je velmi zdatnou soupeřkou. Řada žalobců totiž podá žalobu a domnívá se, že všechno zvládne soud.“ [171]

V květnu 2016 Útvar pro odhalování organizovaného zločinu Roberta Šlachty v rámci akce Beretta (policie používá označení Bereta) zatkl a následně obvinil po zásahu i ve vnitřních strukturách policie tři osoby (šéfa odboru korupce Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality Radka Holuba, soukromého detektiva a někdejšího policistu Igora Gáborika a příslušníka Celní správy ČR Pavla Šímu) [89], [85]. Domovní prohlídka a zadržení se týkaly i pražské státní zástupkyně Dagmar Máchové, která byla následně v říjnu 2016 obviněna. Podle vyšetřovatelů měli policisté a státní zástupkyně vytvořit systém na vynášení informací z trestních spisů anebo výrobu kompromitujících materiálů [89], [85]. Poznamenejme, že podezření z možného vynášení informací čelila Dagmar Máchová už v roce 2005, a to kvůli údajně nadstandardním vztahům s jedním z bývalých policistů, podezřelých z ovlivňování dvou případů [85]. Ani jednomu však vyšetřovatelé nic neprokázali [85].

Ke kariéře Dagmar Máchové uveďme, že počátkem tisíciletí se ve své funkci pražské státní zástupkyně začala věnovat především vyšetřování závažných případů tunelování, podvodů či korupce [83]. Mezi ně patřilo např. vyšetřování čtyřsetmiliardového tunelu v Pragobance, do něhož byl zapletený boss podsvětí František Mrázek a jeho lidé, nebo obvinění tehdejšího šéfa ČEZ Jaroslava Míla za zakázku na stavbu budovy ČEZ, zadanou bez výběrového řízení [83]. Kauzy končily většinou odložením nebo až na drobné výjimky osvobozujícím soudním verdiktem [83]. V kauze předražených zakázek na rekonstrukci českých zastupitelských úřadů, kde byl hlavním obviněným bývalý generální sekretář Ministerstva zahraničních věcí Karel Srba, Máchová zproštění sama navrhla v závěrečné řeči – a Srba byl v březnu 2006 zproštěn obžaloby [85].

Dagmar Máchová se „proslavila“ také svou rolí v kauze pražské karty Opencard. V letech 2006 až 2009 schválili pražští radní v čele s primátorem Pavlem Bémem sérii verdiktů vznik moderní karty nejen coby jízdenky na pražskou dopravu [83]. Karta nesla název Opencard. Podle auditů zadaných opozičními zastupiteli byla ovšem zakázka zadána několika propojeným firmám bez výběrového řízení a byla kolosálně předražena [83]. V roce 2010 bylo podáno trestní oznámení, které popisovalo případ ve všech podezřelých kontextech. Případu se ujala státní zástupkyně Dagmar Máchová a rozdělila šetření na devět samostatných kauz, čímž ho rozdrobila způsobem, který prakticky znemožňoval věc řádně prověřit [83]. Jedna skupina detektivů totiž neměla informace o práci jiné skupiny. Vyšlo najevo, že Máchová postupně přikázala sedm dílčích šetření kauzy Opencard odložit, především ta, která prověřovala usnesení pražských radních v čele s Pavlem Bémem [83]. Později poslanecká vyšetřovací komise došla k názoru, že Máchová „v případu vážně pochybila a prakticky znemožnila vyšetření věci“ [83]. Komise také konstatovala, že „věc nebyla vyšetřována v souladu s trestním oznámením, větev vedoucí k politické reprezentaci Prahy byla předčasně odložena, vyšetřování provázely nevysvětlené prodlevy a zmatky“ [83]. Dodejme, že projekt plastové kartičky Opencard stál do léta roku 2017 přibližně 1,7 miliardy korun [21].

Dagmar Máchová zanechala svou stopu také v kauze Nemocnice Na Homolce. Po nástupu Lenky Bradáčové na post vrchní státní zástupkyně v Praze v roce 2012 státní zástupci a policisté znovu otevřeli prověřování údajně předražených zakázek v pražské Nemocnici Na Homolce [83]. Toto prověřování Máchová rok před tím zastavila, přestože policisté byli přesvědčeni o síle svých důkazů a o tom, že na jejich základě lze obvinít několik manažerů nemocnice [83]. V roce 2014 Lenka Bradáčová časopisu Respekt potvrdila dřívější přesvědčení policistů: „Státní zástupkyně Máchová odložila věc předčasně a nevyužila všechny možnosti k objasnění případu.“ [83] Až v roce 2016 tak stanuly před soudem čtyři osoby, včetně ředitele nemocnice, žalované za korupci a předražení zakázek o 60 milionů korun [83]. Pro policisty bylo zastavení šetření kolem Nemocnice Na Homolce natolik zjevné, že začali Máchovou podezírat, že to provedla vědomě. V roce 2013 spustili její sledování a odposlechy [83]. Věc šetřili detektivové z Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Roberta Šlachty a od počátku registrovali schůzky Máchové s bývalým policistou Igorem Gáborikem [83].

Odposlechy ale tehdy neprokázaly žádné porušení zákona. Poznamenejme dále, že Dagmar Máchová a Igor Gáborík měli podle policie vynést informace do Velké Británie uprchlému miliardáři Františku Savovovi (vizte podkapitolu „Igor Gáborík“ a heslo „Poznámky“ na str. 40).

Negativní roli sehrála Dagmar Máchová také v kauze kolem tisku jízdenek pro pražský dopravní podnik. Šlo o to, že Vladimír Sitta ml., jehož otec z poloviny vlastnil papírnu pro tisk jízdenek, koncem roku 2009 upozornil policii na podezření, že skupina kolem lobbisty Iva Rittiga na dodávce jízdenek tuneluje pražský dopravní podnik [172]. Rittigova odvěta byla krutá. Sittovi přišli o firmu a byli nepravomocně odsouzeni za tunelování firmy, kterou zakládali a spoluvlastnili [172]. V únoru 2017 se jich zastal odvolací soud a potvrdil, že šlo o pomstu Rittiga a jeho spojenců [172]. Senát pod vedením Kateřiny Jonákové se v písemném odůvodnění vyjadřoval nezvykle ostře a kriticky: „Nestandardní způsob, jakým došlo k převzetí společnosti Neograph a faktickému odstavení obžalovaných JUDr. Sitty (50procentní akcionář) a Ing. Sitty od Neographu (...) nasvědčují tomu, že za pomoci osob, které mohly mít vliv na orgány činné v trestním řízení, byla vytvořena kauza, jež měla jednoznačně odklidit z cesty otce a syna Sittovy.“ [172] Odvolací soud nenechal „nit suchou“ ani na policistovi Pavlu Nevτίpilovi a na státní zástupkyni Dagmar Máchové, kteří měli věc na starosti (Pavel Nevτίpil vyšetřuje dotační případ Čapího hnízda současného premiéra Andreje Babiše) [172]. Podle soudkyně Jonákové konkrétní činnost Nevτίpila a Máchové „vzbuzuje pochybnosti o tom, jak korektně a pečlivě byly celé prověřeny věci a následné vyšetřování a dozor státní zástupkyně nad ním provedeny,“ komentovala soudkyně [172]. Dodejme, že v souvislosti se zmíněnou papírnou byl v létě 2017 Vladimír Sitta ml., coby někdejší obchodní ředitel papírny, uznán vinným ze zneužití informací v obchodním styku a byl mu opět uložen podmíněný trest. Sitta se proti verdiktu odvolal [173].

Karel Muzikář ml.

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): Kancelář prezidenta republiky (mezi lety 1993 až 2013 člen sboru externích poradců prezidenta republiky); CMC Graduate School of Business o.p.s. (mezi lety 2001 až 2004 člen dozorčí rady); WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář (od roku 2004 nepatrný spolumajitel; od roku 2008 jednatel; ředitel); WEIL, GOTSHAL – nadační fond (od roku 2009 předseda správní rady); Burzovní rozhodčí soud při Burze cenných papírů Praha, a.s. (mezi lety 2002 až 2010 místopředseda); Porta Caroli s.r.o. (od roku 2016 jednatel a majitel)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Pavel Bém (mezi lety 1998 až 2010 zastupitel hl. m. Prahy a mezi lety 2002 až 2010 primátor hl. m. Prahy; mezi lety 2004 až 2008 místopředseda, resp. první místopředseda ODS; mezi lety 2010 až 2013 poslanec Parlamentu ČR) – vizte podkapitolu „Pavel Bém“ a heslo „Karel Muzikář“ na str. 16.

Jana Nagyová (dnes **Nečasová**) (mezi lety 2006 až 2009 ředitelka odboru kanceláře ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase; mezi lety 2010 až 2013 vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády ČR Petra Nečase a jeho nejbližší spolupracovnice, poté manželka Petra Nečase)

V roce 2014 přiznal právník Karel Muzikář, že patřil mezi vlivné osoby, které Janě Nagyové dávaly více či méně drahé dárky [174]. Přiznal přitom, že k Nagyové měl osobně blízko: „Já jsem měl s paní Nagyovou velmi přátelský vztah. Žiji sám, a když jsem byl nemocný, paní Nagyová mi třeba uvařila čaj nebo mi nechala poslat jídlo. Nenechala mě v mé samotě. Chápala mě, byla rozvedená. Takže když

máte takového přítele, kupujete mu dárky třeba k narozeninám a nejsou to ponožky. Jsem soukromá osoba, a co komu dám, je čistě moje osobní věc. Nepamatuji se, jaké dárky jsem dával paní Nagyové, ale odvozovaly se od mého postavení.“ [174]

3. Kontakty:

Václav Klaus (bývalý předseda ODS a vlády ČR; mezi lety 2003 až 2013 prezident republiky) – vizte podkapitulu „Václav Klaus“ a heslo „Karel Muzikář ml.“ na str. 66.

Petr Nečas (mezi lety 2003 až 2013 poslanec Parlamentu ČR; dlouholetý místopředseda, resp. první místopředseda ODS; mezi lety 2006 až 2009 ministr práce a sociálních věcí a místopředseda vlády Mirka Topolánka; mezi lety 2010 až 2013 předseda vlády ČR) a

Daniel Beneš (od roku 2005 člen a následně místopředseda představenstva společnosti ČEZ; mezi lety 2007 až 2011 výkonný ředitel společnosti ČEZ; od září 2011 předseda představenstva a generální ředitel společnosti ČEZ)

V souvislosti s právními a s poradenskými službami pro společnost ČEZ Karel Muzikář – podle článku časopisu Respekt z roku 2014 – v roce 2011 doprovázel premiéra Nečase a šéfa ČEZ Daniela Beneše při jejich cestě do Washingtonu, kde Nečas s Barackem Obamou projednával dostavbu jaderné elektrárny Temelín [174].

Martin Roman (mezi lety 2000 až 2004 generální ředitel a předseda představenstva plzeňské Škody, resp. společnosti Škoda Holding; mezi lety 2004 až 2011 generální ředitel a předseda představenstva společnosti ČEZ; poté do října 2013 předseda dozorčí rady společnosti ČEZ) a

Petr Žaluda (mezi lety 2008 až 2013 generální ředitel a předseda představenstva Českých drah)

Podle článku časopisu Respekt z roku 2014 má Karel Muzikář, jak sám připouští, dlouhodobě dobré osobní vztahy jak s předchozím dlouholetým šéfem ČEZ Martinem Romanem, tak s Danielem Benešem, který Romana ve funkci vystřídal. A stejně tak s Petrem Žaludou. Žaluda byl dlouholetým šéfem Českých drah, u nichž Muzikářova právní kancelář měla či má několik velkých zakázek [174].

4. Poznámky:

Karel Muzikář se objevil v odposleších osob figurujících v kauze konkursní mafie kolem soudce Jiřího Berky. O odposleších z roku 2004 informovala média v roce 2006 [184]. Plyne z nich, že kvůli někdejšímu hrozícímu stíhání soudce Zdeňka Sováka v kauze opisování textů kontaktoval Sovákův kamarád Větrovec (člen Berkovy skupiny) i Karla Muzikáře – v té době i člena konzultativního sboru právních expertů prezidenta Václava Klause [184].

Muzikářova advokátní kancelář dlouhodobě zastupuje i stát a veřejné instituce. V roce 2012 Muzikář označil za tehdy dosavadní největší úspěch jeho advokátní kanceláře vyhraný spor ve prospěch státu, v němž se podařilo státu zachránit mnoho miliard: „Určitě zastupování státu (Povodí Odry) o náhradu škody, která se za léta souzení vyšplhala s příslušenstvím na neuvěřitelných 16 miliard korun. Spor jsme převzali po jiné advokátní kanceláři jako prvoinstančně prohraný a za zhruba 4 roky jsme těch 16 miliard dokázali státu v pravomocně vyhraném sporu zachránit.“ [176] Muzikářova advokátní kancelář se spolu s advokátní kanceláří Radka Pokorného mj. podílela na přípravě dokumentace k několikasetmiliardové zakázce na dostavbu dvou nových bloků jaderné elektrárny Temelín a na jejím průběhu [177]. V listopadu 2012 k tomu tiskový mluvčí společnosti ČEZ uvedl: „AK Weil, Gotshal & Manges, s. r. o, jejímž je JUDr. Karel Muzikář řídicím společníkem, se společně s AK

Pokorný, Wagner & Partners, s. r. o., podílí na právním poradenství ve věci tendru na dostavbu Temelína.“ [177] Radek Pokorný je dlouholetým přítelem někdejšího předsedy ČSSD a expremiéra Bohuslava Sobotky a někdejšího dlouholetého šéfa společnosti ČEZ Martina Romana.

Karel Muzikář poskytoval právní poradenství i české vládě v souvislosti s privatizací podílů ve společnostech Transgas, ČEZ a distribučních společnostech. Muzikář vládě radil také při privatizaci Komerční banky, České pojišťovny a při zamýšlené privatizaci společnosti Letiště Praha [175]. V roce 2013 k významu advokátní kanceláře, kterou řídí, Muzikář řekl: „Kancelář Weil pracovala na největších transakcích, ať už tu byla jakákoliv vláda. Stačí zmínit ty nejuspěšnější privatizace, při nichž jsme zastupovali Fond národního majetku – například privatizaci Transgasu či Komerční banky za vlády Miloše Zemana. Zkrátka poskytujeme špičkové odborné služby, nejsme politici.“ [175] Muzikář také poskytoval společnosti ČEZ právní poradenství v souvislosti s aktivitami společnosti ohledně větrných farem v Rumunsku [178]. Také radil společnosti ČEZ v souvislosti s investicí se skupinou J&T při nákupu německé důlní společnosti Mibrag [178]. Poznamenejme k tomu, že společnost ČEZ v roce 2009 koupila napůl se společností J&T německou důlní společnost Mibrag, a to za 206 milionů eur, tj. za přibližně 5,5 miliardy korun [179]. O dva roky později svůj podíl společnost ČEZ odprodala holdingu EPH Daniela Křetínského jen za 130 milionů eur, tj. za přibližně 3,2 miliardy korun, tedy o více než dvě miliardy korun méně [179].

Muzikář je činný i na poli arbitráží a sporů. Zastupoval mj. zájmy Ministerstva dopravy, Českých drah, společnosti Telefónica Czech Republic nebo společnosti VÍTKOVICE [178]. Nejen Muzikářova advokátní kancelář inkasuje za své služby kolosální odměny. Kancelář, kterou Muzikář řídí, byla i jednou ze čtyř advokátních kanceláří, jež měla uzavřenou téměř půlmiliardovou rámcovou smlouvu s Ministerstvem dopravy [175], [180]. Muzikář ale výše odměn hájí: „Neexistuje kancelář, která zachránila českému státu tolik peněz jako my.“ [175], [180] Bez zajímavosti není ani skutečnost, že ve své době v médiích velmi často zmiňovanou skupinu Nomura zastupovala v jejích sporech s ČSOB Muzikářova kancelář [181]. Japonská bankovní skupina Nomura se v Česku nechvalně proslavila v souvislosti s pádem někdejší Investiční a poštovní banky (IPB) [145].

Významnou postavou týkající se Karla Muzikáře je i jeho otec Karel Muzikář starší. Ten patří k dlouhodobým přátelům někdejšího premiéra a prezidenta Václava Klause. Muzikář senior je bývalý voják z povolání a po odchodu z armády v roce 1964 zaměstnanec v podnicích zahraničního obchodu. Podle novináře Jaroslava Spurného Muzikář senior začátkem sedmdesátých let krátce spolupracoval se Státní bezpečností, ta s ním ale spolupráci sama ukončila [182]. Ve zmíněném článku lze nalézt i další zajímavé detaily k osobě Karla Muzikáře seniora [182]. K porevolučnímu působení Karla Muzikáře seniora Spurný v roce 2012 připomněl historii z počátku devadesátých let: „(...) Klaus veřejně a na reklamách podpořil ‚Muzikářův‘ privatizační fond Garance, který byl pak rozkraden. Dokonce se tehdy našel viník, neznámý ruský mladík Alim Karmov.“ [182] Muzikář senior je činný i směrem k Číně. V roce 2011 začal pracovat pro Česko-čínskou obchodní komoru a jeho společnost Comenius začala lobbovat pro cestovní kanceláře prodávající zájezdy do Číny [174]. Muzikář senior působil také jako asistent poslance hnutí ANO 2011 Ivana Pilného, který v roce 2017 krátce usedl do křesla ministra financí [183]. V květnu 2017 Pilný oznámil, že s Muzikářem seniorem coby s asistentem končí, neboť ten měl nemístně zasahovat do kandidátek hnutí [183]. Muzikář senior patří k podporovatelům prezidenta Miloše Zemana, na jehož adresu v dubnu 2017 mj. pronesl: „Věřím ve vítězství Miloše Zemana. Z toho, co se zatím nabízí, je jasně nejlepší. A dělá svou práci dobře, ti lidé ho zvolí.“ [185] Pochvalně se rovněž vyjádřil i na adresu Andreje Babiše [185].

5. Majetek: stovky milionů korun (odhad z objemu některých zakázek Muzikářovy kanceláře).

Vratislav Mynář

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): EUROPROFIN s.r.o. (bývalý jednatel a bývalý spolumajitel); RCP – Recycling park a.s. (od roku 2002 pod názvem SITA Moravia a.s., nyní vymazáno; bývalý člen představenstva a zprostředkovaně i bývalý akcionář); Tessile ditta services a.s. (mezi lety 2009 až 2012 místopředseda představenstva); Českomoravská železárenská a.s. (nyní v likvidaci; mezi lety 2003 až 2005 předseda dozorčí rady); PETRCÍLE s.r.o. (nyní v likvidaci; bývalý jednatel a spolumajitel); Kancelář prezidenta republiky (od roku 2013 kancléř prezidenta Miloše Zemana)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Miloš Zeman (bývalý předseda ČSSD a vlády ČR; od roku 2013 prezident republiky)

Vratislav Mynář působí od roku 2013 jako vedoucí Kanceláře prezidenta Miloše Zemana [191].

Miroslav Šlouf (bývalý přítel Miloše Zemana; lobbista; v únoru 2018 zemřel) – vizte [145].

Martin Nejedlý (podnikatel s vazbami na Rusko a poradce prezidenta Miloše Zemana) – vizte [145].

Ivan Langer (od roku 1991 člen ODS; mezi lety 1996 až 2010 poslanec Parlamentu ČR a dlouholetý místopředseda Poslanecké sněmovny; mezi lety 1998 až 2002 a 2004 až 2010 místopředseda ODS; mezi roky 2006 a 2007 ministr informatiky; mezi lety 2006 až 2009 ministr vnitra) – vizte podkapitulu „Ivan Langer“ a heslo „Vratislav Mynář“ na str. 69.

Radim Masný (v roce 2003 oficiálně ovládl společnost PETRCÍLE, která na základě dřívější smlouvy měla od státu získat 15% podíl ve společnosti Nová huť Ostrava)

V roce 2015 Radim Masný vysvětlil médiím detaily k dávno minulé transakci týkající se podílu v někdejším ocelářenském podniku Nová Huť Ostrava (dnes pod názvem ArcelorMittal Ostrava) [186]. V kauze svoji roli sehrála i společnost PETRCÍLE, v níž svého času figuroval i Vratislav Mynář. Masný k tomu řekl: „Musel jsem řešit obměnu orgánů společnosti, tak jsem to asi nabídl Vráťovi. Prostě mi asi dělal křoví jako kamarádkou výpomoc.“ [186]

3. Kontakty:

Ivan Kyselý (podnikatel v realitách)

Vratislav Mynář figuroval ve firmě společně s podnikatelem Ivanem Kyselým, blízkým přítelem a věřitelem tehdejšího vlivného politika ODS Ivana Langeru [162]. Právě od Kyselého koupil Mynář firmu, která vlastní penzion v Osvětimanech [162].

Tomáš Úlehla (mezi lety 2002 až 2006 primátor Zlína; mezi lety 2006 až 2013 poslanec za ODS; někdejší člen dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR)

Vratislav Mynář se dobře zná s někdejším „rebelem“ ODS Tomášem Úlehlou. Znají se dlouhodobě nejméně z Nadačního fondu Kopretina (Nadační fond Pomocná škola a praktická škola Vřesovice), v jehož orgánech oba dodnes působí. Fond Kopretina shání peníze pro Speciální základní a mateřskou školu, praktickou školu a dětský domov ve Vřesovicích [162].

Libor Lukáš (významný zlínský funkcionář ODS; mezi lety 2004 až 2008 hejtman Zlínského kraje, poté do roku 2012 náměstek hejtmána kraje)

V roce 2013 Libor Lukáš k osobě Vratislava Mynáře řekl: „Pana Mynáře jsem poznal asi před třemi lety, byl jsem v jeho areálu několikrát lyžovat. Když na něho narazím, dám si s ním panáka.“ [162]

Martin Horák (mezi roky 2010 a 2011 ekonomický ředitel pražského dopravního podniku; mezi lety 2009 až 2012 předseda dozorčí rady společnosti Tessile ditta services; mezi lety 2012 až 2014 vrchní ředitel divize finance České pošty) – vizte podkapitulu „Martin Horák“ a heslo „Vratislav Mynář“ na str. 46.

Michala Smelíková (dříve Juharová) (v minulosti v advokátní kanceláři Šachta & Partners)

Michala Smelíková je manželkou majitele firmy Liglass Trading CZ Michaela Smelíka [187], [188]. Firma se mediálně proslavila v souvislosti s dopisem kancléře Vratislava Mynáře ze září 2016 vládcům Kyrgyzstánu, v němž se za firmu přimluvil ohledně získání mnohamiliardové zakázky na stavbu kaskády vodních elektráren. Michael Smelík patří mezi kamarády Drahomíra Šachty, po němž se dříve jmenovala advokátní kancelář Šachta & Partners (dnes MSB Legal) [188]. Smelíková svoji kariéru započala v roce 2005 právě ve zmíněné advokátní kanceláři a působila v orgánech firem spojených s právníky zmíněné kanceláře, mezi jejíž klienty patřil i lobbista Ivo Rittig [187]. Smelíková např. mezi lety 2009 až 2011 byla členkou představenstva dceřiné společnosti Nemocnice Na Homolce, přes kterou nemocnice nakupovala zdravotnický materiál v éře ředitele Vladimíra Dbalého [188]. Jméno Michaly Smelíkové se v obchodním rejstříku překvapivě objevuje rovněž u firem, které spolupracovaly s pražským dopravním podnikem v éře generálního ředitele Martina Dvořáka [188]. V letech 2009 až 2011 byla předsedkyní dozorčí rady společnosti Credit Management Services (firma se podílela na vymáhání pohledávek od černých pasažérů pražského dopravního podniku), ve které v roce 2011 držela 34 procent mateřská společnost Credit Management [187]. Tu tehdy z poloviny vlastnil Vratislav Mynář [187].

Jie Ťien-Ming (někdejší předseda představenstva čínské investiční skupiny CEFC a poradce prezidenta Miloše Zemana)

Kancléř Vratislav Mynář a Zemanův ekonomický poradce Martin Nejedlý odvezli Jiovi do Číny pověřovací dokumenty už v dubnu 2015 – CEFC zahájila svůj investiční příchod do Česka v září toho roku [189].

Jaroslav Tvrdík (mezi lety 2001 až 2003 ministr obrany; mezi roky 2002 a 2003 poslanec za ČSSD; mezi lety 2003 až 2006 prezident a předseda představenstva Českých aerolinií, poté poradce premiéra Jiřího Paroubka; mezi lety 2015 až 2018 v představenstvu čínské společnosti CEFC Group (Europe) Company; prezident Smíšené česko-čínské komory vzájemné spolupráce)

Jaroslav Tvrdík působil od léta 2015 do jara 2018 v představenstvu společnosti CEFC Group (Europe) Company. Na jaře roku 2018 média informovala, že hradní kancléř Vratislav Mynář, ekonomický poradce prezidenta Martin Nejedlý a Jaroslav Tvrdík odletěli do Číny zjistit bližší informace o vyšetřování čínského představitele společnosti CEFC Jie Ťien-Minga [190].

4. Poznámky:

Vratislav Mynář v minulosti působil ve společnosti, která se věnovala odpadovému byznysu. Tu pak se svým obchodním partnerem výhodně prodal belgické společnosti, spadající pod velkou francouzskou firmu, zabývající se likvidací odpadu [193]. V roce 2015 Mynář dávnou transakci označil za životní obchod, na kterém vydělal stovky milionů [193]. Mimořádně zajímavým byznysem mohlo být i Mynářovo angažmá ve firmě Českomoravská železárenská, resp. ve společnosti PETRCÍLE. Českomoravská železárenská měla kdysi nárok na podíl v kolosu Nová huť Ostrava, a to

skrze ovládnutí společnosti PETRCÍLE, jež původně měla na podíl v hutích sama nárok [194]. V roce 2003 společnost Českomoravská železárenská byla již oficiálně plně ovládnuta kontroverzním podnikatelem Radimem Masným [194]. Společnost PETRCÍLE, v níž Mynář jednu dobu také figuroval, usilovala o podíl v podniku Nová Huť Ostrava a soudila se kvůli tomu se státem [194]. V téže době ve firmě PETRCÍLE probíhaly nepřehledné majetkové přesuny, jejichž středobodem byl podnikatel Masný, jemuž Mynář asistoval [194]. V roce 2005 skupina kolem Radima Masného (včetně Vratislava Mynáře) odprodala tři provázané firmy (včetně již zmíněných) i s nároky vůči státu kyperské struktury Zuglitz Investments, za níž stál finančník Pavel Tykač [194]. Dle oficiálních dokumentů kyperská společnost zaplatila celkem 9,4 milionu korun [194]. Neoficiálně se ale mluví o skoro miliardové platbě „bokem“ [194]. Web Motejlek.com uvedl, že Masnému bylo vyplaceno dalších 800 milionů, o které se pak dále dělil [194]. Sám Masný v té souvislosti na adresu Vratislava Mynáře tajemně poznamenal: „Na to se musíte zeptat Vrátí, kolik z toho měl.“ [186]

Vratislav Mynář působil jako předseda Strany Práv Občanů – ZEMANOVCÍ [162]. Působil také jako šéf prezidentské kampaně Miloše Zemana v roce 2013 [162]. Někdejší Zemanův přítel a lobbista Miroslav Šlouf k osobě kancléře Mynáře v roce 2015 poznamenal: „Nabízeli jsme Milošovi nejlepšího z nejlepších, Petra Kynšteta, a on si vybral nejhoršího z nejhorších.“ [186]

Na konci roku 2014 Mynář podezřele levně koupil vilu v Praze, a to od advokáta Víta Širokého, který v minulosti obhajoval Romana Janouška a Tomáše Hrdličku. Podezřele levně dům na konci roku 2013 pořídil už Vít Široký [192]. Širokému dům podezřele levně prodala firma, ve které byl či je statutárním ředitelem podnikatel a manažer Zdeněk Machálek. Ten je v pražském prostředí považovaný za důležitou „spojku“ Tomáše Hrdličky [192]. Navíc má blízko k podnikatelům ze skupiny J&T, které prezident Zeman v roce 2014 „vyšlapával“ cestu v Číně [192].

5. Majetek: přes sto milionů korun [195], [196].

Jana Nagyová (dnes Nečasová)

1. Instituce (neúplný výčet): Ministerstvo práce a sociálních věcí (mezi lety 2006 až 2009 ředitelka odboru kanceláře ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase); Úřad vlády ČR (mezi lety 2010 až 2013 vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády ČR Petra Nečase a současně jeho nejbližší spolupracovnice); ANIMAE – Asociace na ochranu týraných zvířat z.s. (od srpna 2017 předsedkyně)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Petr Nečas (mezi lety 2003 až 2013 poslanec Parlamentu ČR; dlouholetý místopředseda, resp. první místopředseda ODS; mezi lety 2006 až 2009 ministr práce a sociálních věcí a místopředseda vlády Mirka Topolánka; mezi lety 2010 až 2013 předseda vlády ČR)

Jana Nagyová (od září 2013 Nečasová) byla dlouhodobě nejdůležitější osoba v nejbližším okolí vysokého politika, ministra a později premiéra Petra Nečase. Osobní vztah s Petrem Nečasem využívala k vytváření klientelistických sítí s cílem upevnit svoji a Nečasovu moc. V roce 2016 u soudu přiznala, že v roce 2012 měla již osmým rokem partnerský vztah s tehdejším premiérem Petrem Nečasem [197]. Podle zveřejněných částí odposlechů a vyjádření lidí v jejím okolí Petr Nečas Nagyové psychicky podléhal. Nagyová jej přitom neváhala i slovně urážet [198]. O skutečném

postavení Jany Nagyové svědčí i líčení historky Rittigova blízkého spolupracovníka Davida Michala, které zachytily policejní odposlechy [199]. Michal na nich líčí svoje zážitky z návštěvy Nečasovy pracovny ve Strakově akademii: „Posadili mě a já, jak to tam neznám, zavřeli za mnou dveře, já jsem telefonoval s tebou a oni zabouchli a nic, nikde nikdo nebyl, tak jsem si říkal, ty jo, nějaký průser, někomu vlezl někam do postele nebo něco. Pak přišla Nagyová a říká, jo, běž si sednout tady dozadu a mrskla mě do premiérský pracovny. Já tam sedím jak hříbek, něco jsem si připravoval a otevřely se poslední dveře a tam Nečas s taškama a říká: Jé, dobrý den, dobrý den. A Nečas pardon. A já říkám, pardon já, to je vaše pracovna. A on mi říká: Ne, ne, já počkám vedle a zase zmizel pryč. Přišla Nagyová a říkám, že jsem teďka viděl Nečase a on zase vypad. A ona říká: Ono už je to tady jako moje, on si sedne vedle,“ zakončil Michal vyprávění [199].

Karel Muzikář ml. (vlivný právník; blízký spolupracovník Václava Klause) – vizte podkapitolu „Karel Muzikář ml.“ a heslo „Jana Nagyová (dnes Nečasová)“ na str. 73.

3. Kontakty:

Daniel Beneš (od roku 2005 člen a následně místopředseda představenstva společnosti ČEZ; mezi lety 2007 až 2011 výkonný ředitel společnosti ČEZ; od září 2011 předseda představenstva a generální ředitel společnosti ČEZ) – vizte podkapitolu „Daniel Beneš“ a heslo „Jana Nagyová (dnes Nečasová)“ na str. 21.

Libor Grygárek (mezi lety 2007 až 2012 náměstek na Vrchním státním zastupitelství v Praze) – vizte podkapitolu „Libor Grygárek“ a heslo „Jana Nagyová (dnes Nečasová)“ na str. 42.

Martin Horák (mezi roky 2010 a 2011 ekonomický ředitel pražského dopravního podniku; mezi lety 2009 až 2012 předseda dozorčí rady společnosti Tessile ditta services; mezi lety 2012 až 2014 vrchní ředitel divize finance České pošty) – vizte podkapitolu „Martin Horák“ a heslo „Jana Nagyová (dnes Nečasová)“ na str. 45.

Tomáš Hrdlička (podnikatel a dlouholetý vlivný člen ODS; pražský komunální politik; do léta roku 2013 člen ODS) – vizte podkapitolu „Tomáš Hrdlička“ a heslo „Jana Nagyová (dnes Nečasová)“ na str. 48.

Roman Janoušek (lobbista a podnikatel) – vizte podkapitolu „Roman Janoušek“ a heslo „Jana Nagyová (dnes Nečasová)“ na str. 61.

Vlastimil Rampula (mezi lety 2007 až 2012 vrchní státní zástupce v Praze; poté advokát, zastupující Iva Rittiga v jeho trestním stíhání v kauze kolem Jany Nagyové)

Podle vrchního státního zástupce v Olomouci Iva Ištvan souviselo obsazení funkce vrchního státního zástupce v Praze na počátku roku 2012 se setrváním tehdejšího ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila na postu ministra [97]. Tomu v únoru 2012 hrozilo odvolání z funkce [97]. „Michal Moroz byl v této záležitosti v telefonickém kontaktu s Ivem Rittigem, který dále přímo komunikoval s Vlastimilem Rampulou, který byl v kontaktu s Janou Nagyovou. Ze zaznamenaného telekomunikačního provozu vyplynulo, že Grygárek se osobně stýká s Rittigem. Dále bylo zjištěno podezření, že Rittig je schopen jak Rampulovi, tak i Grygárkovi dávat určitá zadání,“ uvedl Ištvan [97]. Vlastimil Rampula to popřel: „S Janou Nagyovou jsem mluvil pouze u premiéra. S Ivem Rittigem až do doby, než jsem ho začal jako advokát zastupovat, nikdy. Informace o možných zadáních na státním zastupitelství ze strany Iva Rittiga jsou nepravdivé a scestné.“ [97]

Ivo Rittig (lobbista)

Detektivové Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu delší dobu monitorovali skupinu osob kolem pravé ruky premiéra Nečase Jany Nagyové. Tu podezírali, že lobbisté přes ni dosazují své lidi do klíčových funkcí ve státě. Nagyová podle spisu tlačila vybrané „kádry“ do vedení policie, Nejvyššího kontrolního úřadu nebo České pošty [107]. S lobbistou Ivem Rittigem probírali i situaci v Lesích ČR či v Pozemkovém fondu ČR [107]. Informace olomouckých státních zástupců v kauze Nagyová dokumentují v určitém období téměř každodenní kontakt Rittiga a Nagyové [200]. V září až v listopadu 2012 – tedy v době, kdy byl ještě Petr Nečas premiérem – si vyměnili nejméně čtyřicet osm textových zpráv [200]. Domlouvali se spolu o obsazování významných postů ve státní správě a firmách [200]. „Lze učinit závěr, že Ivo Rittig Janě Nagyové platil peníze a dával drahé dárky,“ napsal státní zástupce Rostislav Bajger [200]. Mimo jiné o reorganizaci policie si Jana Nagyová na jaře roku 2012 psala s lobbistou Ivem Rittigem a s jeho blízkým spolupracovníkem Davidem Michalem: „Ach Jano, Jano, vidím, že má někdo mimořádný zájem nás rozeštvat, a to si myslím, že docela teď pracujem nad rámec všeho,“ napsal jí Rittig v textové zprávě z 27. března 2012 [201]. Samotný lobbista Ivo Rittig ke vztahu k Janě Nagyové v létě roku 2013 sdělil: „Paní Nagyová zřejmě, my jsme se potkali asi dvakrát nebo třikrát, usoudila, že bych mohl přispět svým nějakým názorem a svými zkušenostmi na nějaký politický dění a předpokládám, že chtěla slyšet můj názor a já jsem jí vyhověl a potkali jsme se. (...) Paní Nagyová skutečně tady jednou nebo dvakrát byla, dali jsme si tady spolu kávu nebo láhev bílého vína.“ [202]

Petr Šťoviček (právník; mezi lety 2009 až 2012 první náměstek ředitele Pozemkového fondu ČR, od června 2012 do konce roku 2012 pověřen jeho vedením; mezi roky 2013 a 2014 ředitel Státního pozemkového úřadu)

Dle vlastního potvrzení Petr Šťoviček daroval Janě Nagyové v době, kdy působila jako šéfka kabinetu premiéra Nečase, kabelku v hodnotě přibližně 15 tisíc korun [203]. Šťoviček k tomu řekl: „Dal jsem jí osobní dárek ze svých osobních prostředků. Byl to běžný vánoční dárek, když to vezmu v uvozovkách.“ [203] V roce 2014 na dotaz novináře, proč jako ředitel Státního pozemkového úřadu, spadajícího pod Ministerstvo zemědělství, komunikoval s Nagyovou, Šťoviček řekl: „Pan premiér mi jako můj nejvyšší šéf řekl, že mám ohledně pozemkového úřadu komunikovat s paní Nagyovou. A co řekne premiér, to respektuji. Viděl jsem ji tak dvakrát či třikrát v životě. Zavolala mi a chtěla se informovat o dění v úřadě, který byl zatížen skandály z minulosti. Bral jsem to jako její snahu, aby k podobným skandálům už nedocházelo.“ [204] Nagyová byla pro Šťovička „ztělesněním premiéra“ [204]. Šťoviček také ohledně dárku přiznal: „Bylo mi ve funkci naznačeno, že se to hodí. Nedával jsem ale paní Nagyové žádné klenoty, byla to v uvozovkách hloupá kabelka za patnáct tisíc.“ [204]

Alena Vitásková (mezi lety 2011 až 2017 předsedkyně Energetického regulačního úřadu (ERÚ))

Alena Vitásková v roce 2016 k osobě Jany Nagyové řekla: „Ona byla ve vysoké funkci u pana premiéra Nečase. Poznali jsme se až v té době. Což jí asi poznali všichni, nebo se alespoň snažili ji poznat. Někteří zjištěně, jiní normálně, což byl můj případ. Předtím jsem ji opravdu neznala. Že bychom se pohádaly, o tom nevím. Ale pravda je, že se mnou v nějaké době přestala komunikovat. Důvod jsem nikdy neodhalila. Jestli se ode mě očekávalo něco jiného, než jsem pak ve vedení ERÚ dělala, fakt nevím.“ [205]

Miloš Zeman (bývalý předseda ČSSD a vlády ČR; od roku 2013 prezident republiky) a

Václav Klaus (bývalý předseda ODS a vlády ČR; mezi lety 2003 až 2013 prezident republiky)

V létě roku 2017 se prezident Miloš Zeman zúčastnil oslavy narozenin exprezidenta Václava Klause [206]. Fotoaparáty novinářů zachytily prezidenta Zemana v družném hovoru s Janou Nečasovou (dříve Nagyovou), kterému přihlížel i její manžel Petr Nečas [206].

4. Poznámky:

Na jaře roku 2012 Ivo Rittig, s ním spolupracující právník David Michal a někdejší poradce ministra zemědělství Petra Bendla Tomáš Jindra řešili v pražském hotelu Ventana informaci, že se k premiéru Nečasovi dostal podivný dokument. Na základě policejních odposlechů jejich zajímavou debatu média v roce 2016 blíže popsala [199], [207]. Rittigova reakce působí dojmem, že ho záhadné psaní na Nečasově stole zneklidnilo: „Hele, tak jí řekni, my se nemůžeme hnout, to je buď krok doleva, nebo doprava a všechno končí, když se nebude vědět, o co jde, tak je to jedno, zkrátka jestli bojujem nebo je tam nějaká skutečnost, můžeme s tím pracovat.“ [199], [207] Rittigův spolupracovník David Michal se posléze měl s pravou rukou premiéra Nečase Janou Nagyovou setkat v Hrzánském paláci, kde tehdy také bydlela. Z odposlechů Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Roberta Šlachty také plyne, že lidé kolem Rittiga se báli ředitele zmíněného útvaru Šlachty („je rozdíl, jestli na ně jedou tanky se Šlachtou, nebo jestli ‚pindá‘ nějaký agent“) [199], [207].

O některých způsobech hrubě ponižujícího jednání Jany Nagyové s premiérem Nečasem nebo s lidmi jeho okolí se lze dočíst v článcích [208] až [210]. Barvitě líčení včetně úryvků soukromých hovorů je četba pro otrlé. Poznamenejme pro ilustraci, že Nagyovou podřízení na Úřadu vlády začali nelichotivě přezdívat „carevna“ s odkazem na její nejrůznější vrtochy doprovázené častými proměnami nálad [208]. Řidič Jany Nagyové, který byl původně řidičem sekretariátu premiéra, ale Nagyová z něj udělala svého osobního řidiče, později u soudu řekl: „Její slovo bylo jako slovo Boží.“ [209]

V noci na 13. června 2013 začala rozsáhlá razie Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu (ÚOOZ) Roberta Šlachty. Útvar zasahoval na Úřadu vlády, na pražském magistrátu, ve společnosti Lesy ČR, ve společnosti Kardio Port a provedl přes 30 domovních prohlídek, mimo jiné u šéfky Nečasova kabinetu Jany Nagyové, lobbistů Iva Rittiga a Romana Janouška či někdejšího státního zástupce z Vrchního státního zastupitelství v Praze Libora Grygárka [145]. Vrchní státní zástupce Ivo Ištvan a šéf ÚOOZ Robert Šlachta následně sdělili premiérovi, že policie podezřívá Janu Nagyovou ze sledování jeho manželky tajnou službou a z uplácení tří poslanců ODS, aby nenaplnili svou výhrůžku položit neschválením zákonů Nečasovu vládu [145]. Motivem pro zneužití tajné služby ke sledování manželky premiéra měla být podle policie shánka Nagyové po kompromitujících informacích, kterými milenka chtěla premiéra přimět k rychlejšímu rozvodu [145]. Policejní zátah měl za následek pád vlády Petra Nečase [145]. Jana Nagyová (už pod jménem Nečasová) a další osoby stanuly před soudem v několika kauzách, které souvisely se zásahem Šlachtova ÚOOZ (uplácení poslanců funkcemi, zneužití Vojenského zpravodajství k soukromým účelům a únik informací z civilní kontrarozvědky). Skandální a neuvěřitelný průběh soudního rozhodování nejméně ve dvou z nich v podání soudkyně Heleny Králové lze nalézt např. v publikaci Nadačního fondu proti korupci [145].

5. Majetek: nejméně 10 milionů korun (přibližná cena dárků, které Nagyová coby pravá ruka premiéra Nečase obdržela) [211].

Petr Nečas

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): Parlament ČR (mezi lety 1993 až 2013 poslanec); ODS (od roku 1991 člen; mezi lety 1999 až 2010 místopředseda nebo první místopředseda; mezi lety 2010 až 2013 předseda); Ministerstvo obrany (mezi roky 1995 a 1996 první náměstek ministra); Ministerstvo práce a sociálních věcí (mezi lety 2006 až 2009 ministr); vláda ČR (mezi lety 2006 až 2009 místopředseda vlády Mirka Topolánka; mezi lety 2010 až 2013 předseda vlády); NESTAC Consulting s.r.o. (od roku 2014 jednatel a spoludávatel); S.W.H. GROUP SE (nejpozději od jara roku 2016 zástupce ředitele a ředitel pro strategický rozvoj); STENI MARTETOON A&C, s.r.o. (od roku 2015 jednatel a majitel); BARD PHARMA, SE (od roku 2017 předseda představenstva); Delta Capital a.s. (pracovní zaměření: strategie projektů a mezinárodní development); New Silk Road Infrastructure Development&Technology Association z. s. (od jara roku 2016 prezident)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Jana Nagyová (dnes **Nečasová**) (mezi lety 2006 až 2009 ředitelka odboru kanceláře ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase; mezi lety 2010 až 2013 vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády ČR Petra Nečase a jeho nejbližší spolupracovnice, poté manželka Petra Nečase) – vizte podkapitolu „Jana Nagyová (dnes Nečasová)“ a heslo „Petr Nečas“ na str. 78.

3. Kontakty:

Ivan Langer (od roku 1991 člen ODS; mezi lety 1996 až 2010 poslanec Parlamentu ČR a dlouholetý místopředseda Poslanecké sněmovny; mezi lety 1998 až 2002 a 2004 až 2010 místopředseda ODS; mezi roky 2006 a 2007 ministr informatiky; mezi lety 2006 až 2009 ministr vnitra)

Petr Nečas se jako vysoký stranický funkcionář ODS a vysoký politický činovník zná s Ivanem Langerem již od 90. let minulého století. Poté, co Nečas skončil ve funkci premiéra, jej Langer zaměstnal jako pedagoga ve svém CEVRO Institutu [163].

Pavel Sehnal (podnikatel a miliardář)

Petr Nečas poté, co v roce 2013 opustil premiérskou funkci, začal radit miliardáři a developerovi Pavlu Sehnalovi, který je majitelem vlivné finanční skupiny SPGroup [163]. Sehnal k tomu v lednu 2014 řekl: „Nebudu vám říkat, co konkrétně pro mě Petr Nečas dělá. Využívám zejména jeho znalostí ve státní správě. Radí mi třeba i v případě, že se něco píše v novinách, a já se ho zeptám, zda to je tak doopravdy, nebo ne, protože on má přehled. Nebudu říkat, jak ho platím, mohu vám říct, že to rozhodně není hlavní předmět jeho obživy.“ [163] Společnost SPGroup v té době spravovala aktiva v hodnotě pět miliard korun [163].

František Savov ml. (podnikatel; mj. majitel vydavatelství Mladá fronta)

V květnu 2014 bylo proti podnikateli Františku Savovovi zahájeno trestní stíhání, česká policie ho spolu s dalšími deseti lidmi obvinila z daňových úniků [212]. Podle vyšetřovatelů měl údajně způsobit škodu 648 milionů korun [212]. Savov následně uprchl do Londýna, kde byl na podzim roku 2014 zatčen. Česká republika požádala o jeho vydání. V roce 2015, resp. 2016 soudy rozhodly o jeho vydání do ČR, spor však zatím není pravomocně ukončen [212]. V létě roku 2015 deník Neovlivní.cz informoval o tom, že bývalý premiér Petr Nečas v Londýně navštívil tehdy uprchlého a v Česku stíhaného podnikatele Františka Savova [213]. Jedna z cest se například uskutečnila 18. září 2014 [213]. Savovův tým měl po někdejším premiérovi chtít pomoc se zmapováním Babišových

bezpečnostních spojek. Tedy doložit, jaký vliv má Babiš díky svým konexím na české bezpečnostní složky [213]. Dodejme, že deník Neolivní.cz již dříve také informoval, že se podnikatel Savov v londýnském hotelu sešel koncem května 2015 také s exprezidentem Václavem Klausem [213].

Miloš Zeman (bývalý předseda ČSSD a vlády ČR; od roku 2013 prezident republiky)

Miloš Zeman se s Petrem Nečasem zná již od 90. let, kdy oba zastávali vysoké politické funkce ve svých stranách. Podle všeho jsou jejich vztahy mimořádně příznivé od doby, kdy Petr Nečas opustil premiérskou funkci. Na jaře roku 2016 média informovala o výsledku setkání prezidenta Zemana a bývalého premiéra Petra Nečase: „Prezident Miloš Zeman poděkoval bývalému premiérovi Petru Nečasovi ‚za příspěvek k rozvoji česko-čínských obchodních vztahů‘. Včera Zeman přijal Nečase na Pražském hradě na jeho žádost, oznámil prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček. Zeman dřív označil za největší úspěch v úřadě to, že zabránil pokračování Nečasovy vlády. Nečas byl už v delegaci, která Zemana doprovázela při jeho předloňské návštěvě v Číně. Společnost S. W. H. Group SE, ve které je Nečas ředitelem pro strategický rozvoj, podepsala dohodu o spolupráci s firmou China Guodian. Společně chtějí investovat 600 milionů dolarů (14,2 miliardy Kč) do obnovitelných zdrojů energie a čistých technologií ve středovýchodní Evropě.“ [214] V létě roku 2017 se prezident Zeman zúčastnil oslavy narozenin exprezidenta Václava Klause. Fotoaparáty novinářů zachytily prezidenta Zemana v družném hovoru s Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) za přihlížení manžela Petra Nečase [206].

Václav Klaus (bývalý předseda ODS a vlády ČR; mezi lety 2003 až 2013 prezident republiky) – vizte podkapitolu „Václav Klaus“ a heslo „Petr Nečas“ na str. 66.

Miroslav Kalousek (někdejší vysoký úředník na Ministerstvu obrany; od roku 1998 poslanec Parlamentu ČR; někdejší místopředseda a později předseda KDU-ČSL; mezi lety 2007 až 2009 ministr financí ve vládě Mirka Topolánka; mezi lety 2009 až 2015 první místopředseda TOP 09; mezi lety 2010 až 2013 ministr financí ve vládě Petra Nečase; mezi lety 2015 až 2017 předseda TOP 09) – vizte podkapitolu „Miroslav Kalousek“ a heslo „Petr Nečas“ na str. 65.

Velké množství osob – politiků, státních úředníků nebo lobbistů (díky dlouholeté politické kariéře)

4. Poznámky:

V létě roku 2016 Vrchní státní zastupitelství v Olomouci podalo na bývalého šéfa ODS a bývalého premiéra Petra Nečase, jeho manželku Janu Nečasovou (dříve Nagyovou) a někdejšího vysoce postaveného úředníka Romana Bočka (rovněž ODS) obžalobu kvůli podezření z uplácení poslanců funkcemi [219]. Vyšetřovatelé kladli Nečasovi za vinu, že funkcemi podplatil tři exposlance ODS Ivana Fuksu, Marka Šnajdra a Petra Tluchoře. Ti se na podzim roku 2012 vzdali poslaneckého mandátu, čímž umožnili následné schválení vládního balíčku, na němž trval tehdejší premiér Nečas. Nečas s prosazením vládních návrhů spojil pokračování své vlády [219]. Nečasovou státní zástupci obžalovali také kvůli případu krácení daní za luxusní dary v hodnotě deseti milionů korun [219].

Petr Nečas se jako premiér spolupodepsal pod znění skandální amnestie prezidenta Václava Klause z ledna 2013. Poznamenejme k tomu několik čísel z článku z prosince 2013, který se opíral o tehdejší statistiky Ministerstva spravedlnosti: „Amnestie (...) se dotkla více než 111 tisíc lidí. Týkala se lidí, kteří spáchali drobnější přečiny, ale i těch, kteří figurovali v miliardových hospodářských kauzách. (...) V rámci amnestie se prominutí nepodmíněného trestu odnětí svobody dočkalo téměř 20 tisíc lidí. Ve zbylých případech se týkala odsouzených k podmíněným trestům, obecně prospěšným pracím či domácímu vězení. U 265 obviněných bylo jejich trestní stíhání zastaveno kvůli tomu, že trvalo přes osm let. (...) Nejvíce kritizovanou částí amnestie se stala ta, která zastavila trestní stíhání, od jejichž

zahájení uplynulo přes osm let a za které hrozil maximálně desetiletý trest. Rozhodnutí zahrnuo několik stovek stíhání včetně některých rozsáhlých hospodářských kauz z 90. let.“ [220] Ke skandální Klausově–Nečasově amnestii dodejme, že Nadační fond proti korupci získal od krajských a vrchních soudů a státních zastupitelství usnesení týkající se aboliční části amnestie [221]. Z nich plyne, že osoby, jejichž stíhání bylo na základě této amnestie zastaveno, měly způsobit celkovou škodu ve výši nejméně 18,6 miliard korun [221]. K další škodě ve výši nejméně 3,4 miliardy korun již nedošlo. Poškodit měly přes 90 tisíc fyzických a stovky právnických osob [221].

Martin Nejedlý

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): ENE INVESTMENT a.s. (předseda představenstva a ředitel); LUKOIL Aviation Czech, s.r.o. (zrušena v roce 2016; Nejedlý byl jednatelem; v ní měla ENE INVESTMENT 40% podíl, zbytek držela LUKOIL Aviation B.V. se sídlem v Nizozemí); FAMOS Trading s.r.o. (jednatelem a spoludávatelem)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Miloš Zeman (bývalý předseda ČSSD a vlády ČR; od roku 2013 prezident republiky)

Martin Nejedlý patří k nejdůležitějším poradcům prezidenta Miloše Zemana s vazbami na Rusko. Více lze nalézt např. v publikaci Nadačního fondu proti korupci [145].

Vratislav Mynář (podnikatel a v současnosti vedoucí Kanceláře prezidenta Miloše Zemana) – vizte [145].

Milan Chovanec (mezi lety 2002 až 2010 zastupitel města Plzeň; mezi lety 2008 až 2014 zastupitel Plzeňského kraje a mezi lety 2008 až 2010 náměstek hejtmanky kraje; mezi lety 2010 až 2014 hejtmán Plzeňského kraje; od roku 2013 poslanec Parlamentu ČR za ČSSD; mezi lety 2013 až 2015 místopředseda ČSSD; mezi lety 2015 až 2018 statutární místopředseda, resp. pověřený předseda ČSSD; mezi lety 2014 až 2017 ministr vnitra ve vládě Bohuslava Sobotky) – vizte podkapitolu „Milan Chovanec“ a heslo „Martin Nejedlý“ na str. 51.

Vladimir Jakunin (bývalý dlouholetý prezident Ruských železničních drah; osobní přítel prezidenta Ruské federace Vladimira Putina)

Vladimir Jakunin dlouhodobě patřil (nejméně do roku 2015) mezi pěti nejvlivnějších Rusů [222], [223]. Nejen díky své pozici šéfa ruských drah, nejen díky svému gigantickému majetku. Především díky vztahům s Vladimírem Putinem. Patřil či patří k dvanácti lidem, kterým se říká Putinovo politbyro nebo Putinův kolektiv [222]. Těchto dvanáct lidí dělalo či dělá nejdůležitější rozhodnutí v Rusku [222]. Jakunin je spoluzakladatelem mezinárodního fóra Dialog civilizací, které každoročně pořádá konference na ostrově Rhodos [224]. Tam je častým hostem Miloš Zeman, který se těchto konferencí účastnil ještě před svým zvolením prezidentem [224]. V listopadu 2014 média informovala, že spolu s prezidentem Zemanem na Rhodos odcestoval i jeho poradce Martin Nejedlý, který si s Vladimírem Jakuninem tyká [121].

Miroslav Šlouf (bývalý přítel Miloše Zemana; lobbista; v únoru 2018 zemřel) – vizte [145].

Aleš Řebíček (mezi lety 2006 až 2009 ministr dopravy ve vládě Mirka Topolánka; mezi lety 2006 až 2010 poslanec za ODS; závratně zbohatl kolem doby, kdy byl ministrem dopravy [145])

Od roku 2007 měl Martin Nejedlý v Česku společnou firmu s ruským ropným gigantem LUKOIL [121]. Společnost LUKOIL Aviation Czech získala hned v roce 2007, resp. 2008 zakázku na částečnou dodávku paliva pro pražské letiště, kdy se firma stala dalším z dodavatelů leteckých pohonných hmot pro České aerolinie [145], [121]. Ministr dopravy Aleš Řebíček, který měl vliv i na obsazení dozorčí rady Českých aerolinií a údajně měl také vliv na ředitele pražského letiště, se v té době dobře znal s Martinem Nejedlým [145]. Řebíček v lednu 2010 přiznal, že se s Nejedlým zná 25 let z doby, kdy se věnoval volejbalu. V září 2009 novináři zachytili Nejedlého a jeho manželku, jak se svými přáteli tráví dovolenou v italském Toskánu, přičemž ubytování byli ve vile Aleše Řebíčka [145]. Samotný Martin Nejedlý přiznal, že Aleš Řebíček patří mezi jeho přátele: „Když jsem se ženil, byl mi Aleš na svatbě.“ [121] Nejedlý také pochválil Řebíčka coby někdejšího ministra dopravy: „Aleš byl jeden z nejlepších ministrů Topolánkovy vlády.“ [121]

Martin Barták (bývalý neurochirurg Nemocnice Na Homolce; mezi lety 2006 až 2009 první náměstek ministra obrany; mezi roky 2009 a 2010 ministr obrany a místopředseda vlády Jana Fischera; mezi roky 2010 a 2011 náměstek ministra financí Miroslava Kalouska; později práce pro zdravotnický koncern AGEL Tomáše Chrenka)

Dle článku časopisu Reportér z roku 2014 patří Martin Barták mezi přátele Martina Nejedlého [121].

Dmitrij Romaněnko (evropský zástupce ruského ropného gigantu LUKOIL a bývalý jednatel společnosti LUKOIL Aviation Czech)

Dmitrij Romaněnko byl Martinu Nejedlému na svatbě za svědka [145]. Často pobývá v Česku a léta zde podniká. Romaněnko v minulosti žil v Praze, dokonce se domluví česky [225]. Už od 90. let tu působil ve firmách a v roce 2007 se stal jednatelem firmy LUKOIL Aviation Czech. Tu založil ruský kolos LUKOIL spolu s Martinem Nejedlým [225]. Ten ke svému vztahu k Romaněnkovi řekl: „Aleš Řebíček a Dmitrij Romaněnko jsou rodinní přátelé. Když jsem se ženil, byli mi na svatbě, Dmitrij mi byl dokonce za svědka.“ [225]

Zdeněk Zbytek (podnikatel v energetice s vazbami na Rusko a přítel prezidenta Miloše Zemana)

Zdeněk Zbytek patří mezi blízké přátele Miloše Zemana a doprovází jej i na zahraničních cestách, kde může využít svých kontaktů z Ruska [226]. Podle článku časopisu Týden z roku 2015 patří Zdeněk Zbytek mezi přátele jak Miloše Zemana, tak i jeho poradce Martina Nejedlého [226].

Ivan Langer (od roku 1991 člen ODS; mezi lety 1996 až 2010 poslanec Parlamentu ČR a dlouholetý místopředseda Poslanecké sněmovny; mezi lety 1998 až 2002 a 2004 až 2010 místopředseda ODS; mezi roky 2006 a 2007 ministr informatiky; mezi lety 2006 až 2009 ministr vnitra) – vizte podkapitulu „Ivan Langer“ a heslo „Martin Nejedlý“ na str. 69.

3. Kontakty:

Jan Fulík (někdejší náměstek ministra obrany Martina Bartáka)

Martin Nejedlý a Vratislav Mynář doporučili Jana Fulíka do funkce bezpečnostního ředitele Kanceláře prezidenta republiky [121]. Fulík se na Pražském hradě stal vlivným úředníkem, u něhož se scházely informace z tajných služeb a z policie [121]. Martin Nejedlý k osobě Fulíka řekl: „Já samozřejmě Jana Fulíka znám, považuji jej za profesionála.“ [121] Po aféře s vyvěšením obřích rudých trenýrek na

Pražském hradě Jan Fulík v roce 2015 funkci opustil [227]. V únoru 2018 média informovala, že se Jan Fulík objevil jako blízký spolupracovník Jiřího Nováčka, prvního náměstka ministra vnitra, pod kterého spadá klíčová problematika domácí bezpečnosti [227]. Jeho sekce řeší vše od problematiky policie, práce tajných služeb až po migraci. Fulík obsadil pozici referenta [227].

Miroslav Výboh (zbrojař, lobbista a přítel slovenského expremiéra Roberta Fica) a

Marek Dalík (lobbista a někdejší pravá ruka předsedy ODS a premiéra Mirka Topolánka; v roce 2016 odsouzen na 4 roky do vězení, trest byl v roce 2017 prodloužen na 5 let vězení)

Před nástupem do vězení poskytl v roce 2016 lobbista Marek Dalík rozhovor, v němž uvedl některé jím tvrzené informace o okolnostech kauzy, kvůli které byl jako jediný odsouzen do vězení [228]. Dalík uvedl: „Nejedlý začal zprostředkovávat schůzky s Výbohem a Ficem, kterých bylo několik. Byly to neformální schůzky, kam už jezdil Topolánek jako premiér. Odehrávaly se ve čtyřech: já, Mirek Topolánek, Výboh a Fico. Nejedlý je zprostředkoval proto, že znal Výboha.“ [228]

Jaroslav Tvrdík (mezi lety 2001 až 2003 ministr obrany; mezi roky 2002 a 2003 poslanec za ČSSD; mezi lety 2003 až 2006 prezident a předseda představenstva Českých aerolinií, poté poradce premiéra Jiřího Paroubka; mezi lety 2015 až 2018 v představenstvu čínské společnosti CEFC Group (Europe) Company; prezident Smíšené česko-čínské komory vzájemné spolupráce)

Martin Nejedlý se s Jaroslavem Tvrdíkem zná díky Tvrdíkovým aktivitám kolem spolupráce s Čínou a kolem čínských obchodních aktivit v České republice [145]. Ty dlouhodobě podporuje i prezident Miloš Zeman [145].

Jurij Ušakov (někdejší dlouholetý diplomat a poradce prezidenta Ruské federace Vladimira Putina)

Jurij Ušakov měl či má přímý přístup k Vladimíru Putinovi a ruský prezident s ním probírá svou agendu. Martin Nejedlý se s Ušakovem zná. Na otázku, kde se seznámili, Nejedlý médiím odpověděl: „To je naše soukromí, nechte nám ho, prosím.“ [229]

Jie Ťien-Ming (někdejší předseda představenstva čínské investiční skupiny CEFC a poradce prezidenta Miloše Zemana) – vizte podkapitulu „Vratislav Mynář“ a heslo „Jie Ťien-Ming“ na str. 77.

4. Poznámky:

Martin Nejedlý podnikal v 90. letech mj. v Německu a v Rusku. Patří k nejbližším poradcům prezidenta Zemana (nejen pro energetiku). Právě Nejedlý, Mynář a Šlouf založili občanské sdružení a pak i politické uskupení s názvem Strana Práv Občanů – ZEMANOVCI [121]. Šlouf s Nejedlým ji platili [121]. Podle informací médií nechala Kancelář prezidenta republiky v roce 2015 Nejedlému jako poradci prezidenta Zemana zařídit diplomatický pas [230]. Standardně na něj však mají nárok pouze zaměstnanci Ministerstva zahraničních věcí a vybraní ústavní činitelé [230]. V létě roku 2017 Nejedlý přijel do Ruska domlouvat jaderné kontrakty pro české společnosti (schůzky s vedením ruské státní společnosti ROSATOM se zúčastnila i náměstkyně ministra průmyslu a obchodu a generální ředitel Škody Praha, zastřešující Alianci české energetiky) [229].

Radek Pokorný

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): Federální shromáždění ČSFR (mezi roky 1991 a 1992 legislativní tajemník poslaneckého klubu); IB Real, a. s. (mezi roky 1992 a 1993 právník a ředitel pražské pobočky realitní kanceláře Investiční a Poštovní banky, a. s.); Advokátní kancelář Rychetský & Hlaváček (mezi lety 1993 až 1995 právní koncipient); BRESSION a.s. (mezi roky 1997 a 1998 člen dozorčí rady); ŽIVNOBANKA – I. INVESTIČNÍ FOND, a.s. (mezi roky 1998 a 1999 místopředseda představenstva); Ústřední výkonný výbor ČSSD (1998 člen); New Deal s.r.o. (mezi lety 1999 až 2015 spolujednatel); Komerční banka, a.s. (mezi lety 1998 až 2001 člen dozorčí rady); Automotodrom Brno, a.s. (mezi roky 2000 a 2001 člen dozorčí rady); Nadace Martina a Lenky Romanových pro PORG (od roku 2008 člen správní rady); Nadační fond Nadace Bátor Tábor Česká republika (mezi lety 2009 až 2014 člen, resp. předseda správní rady); Nadace Martina Romana (od roku 2010 člen správní rady); Economia, a.s. (dříve ECONOMIA a.s.) (mezi roky 2010 a 2011 člen dozorčí rady); Economia, a.s. (dříve BKO Czech, a.s., resp. Respekt Media a.s.) (v roce 2011 krátce člen dozorčí rady); Tablet Media, a. s. (mezi roky 2014 a 2015 člen dozorčí rady); advokátní kancelář Pokorný, Wagner & spol. (mezi lety 1996 až 2012 partner); Advokátní kancelář Pokorný, Wagner & partneři, s.r.o. (od roku 2012 jednatel a spolujednatel); Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR (od roku 2010 člen předsednictva a místopředseda); Rada pro reklamu, z.s. (prezident); Česká asociace pro soutěžní právo (prezident); Komora administrátorů veřejných zakázek (místopředseda); Legislativní rada Českého olympijského výboru (nejméně do roku 2016 místopředseda)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Bohuslav Sobotka (mezi lety 1996 až 2018 poslanec Parlamentu ČR; mezi lety 2002 až 2006 ministr financí ve vládách sociálnědemokratických premiérů Vladimíra Špidly, Stanislava Grosse a Jiřího Paroubka; mezi lety 2005 až 2011 statutární místopředseda, resp. úřadující předseda ČSSD; mezi lety 2011 až 2017 předseda ČSSD; mezi lety 2014 až 2017 předseda vlády ČR)

V září 1999 se tehdejší sociálnědemokratický poslanecký funkcionář Bohuslav Sobotka stal také právním koncipientem v Advokátní kanceláři Pokorný, Wagner & partneři, kterou v roce 1996 spoluzakládal jiný sociálnědemokratický mladý právník Radek Pokorný. V roce 2015 Pokorný okomentoval svůj vztah k tehdejšímu premiérovi Sobotkovi slovy: „Nejsem žádný jeho pravidelný poradce, na Úřadu vlády jsem za jeho vládnutí nikdy nebyl. Slávek Sobotka je v první řadě můj kamarád, už pětadvacet let.“ [\[145\]](#)

Martin Roman (mezi lety 2000 až 2004 generální ředitel a předseda představenstva plzeňské Škody, resp. společnosti Škoda Holding; mezi lety 2004 až 2011 generální ředitel a předseda představenstva společnosti ČEZ; poté do října 2013 předseda dozorčí rady společnosti ČEZ)

Radek Pokorný se s Martinem Romanem spřátelil ještě na Právnické fakultě během studií [\[145\]](#). Za působení Martina Romana v čele plzeňské Škody došlo na počátku nového století ke skandálnímu ovládnutí kdysi slavného strojírenského gigantu skupinou Appian Group [\[145\]](#). Sobotkův přítel Radek Pokorný nejpozději od ledna 2003 coby advokát pracoval pro skupinu Appian Group [\[145\]](#). Když se Martin Roman stal na jaře roku 2004 šéfem společnosti ČEZ, pracoval pro ČEZ i právník Pokorný – a pro ČEZ pracoval i po odchodu Romana z čela energetického gigantu [\[145\]](#). Když v roce 2010 tehdejší šéf společnosti ČEZ Roman založil svou nadaci, usedl Pokorný v jejích orgánech (nějaký čas byl i předsedou její správní rady) – a je v nich dodnes. Mnohem později Pokorný rovněž zastupoval plzeňskou Škodu (pod již novým názvem Škoda Transportation) v jejím arbitrážním sporu, když se podnik soudil s Českými drahami o více než miliardu korun [\[145\]](#). Když v roce 2016 slavila

Pokorného advokátní kancelář 20 let od svého založení, dostavil se na velkolepou oslavu do pražského Rudolfinu i Martin Roman [231].

3. Kontakty:

Stanislav Gross (někdejší dlouholetý poslanec ČSSD, statutární místopředseda a krátce předseda ČSSD; mezi lety 2000 až 2004 ministr vnitra; mezi roky 2004 a 2005 předseda vlády ČR; zemřel v roce 2015)

O dobrých vztazích Stanislava Grosse a Radka Pokorného svědčí mj. to, že v květnu 2000 Gross předložil vedení sociální demokracie budoucí program strany a jako osobu odpovědnou za legislativu v něm navrhl Radka Pokorného [145]. Když se Stanislav Gross po čase stal předsedou vlády, zúčastnil se v roce 2004 velkolepé oslavy Pokorného narozenin v hotelu Ambassador [145].

Antonín Kolářek (manažer a podnikatel) a lidé kolem privatizace Mostecké uhelné společnosti

Antonín Kolářek byl mezi lety 1993 až 2001 členem dozorčí rady Komerční banky. A banka, která také držela akcie Mostecké uhelné společnosti (MUS), Kolářek v roce 1995 delegovala do představenstva MUS [145]. V srpnu 1998 se Kolářek stal dokonce předsedou představenstva MUS (byl jím až do konce srpna 2002). V dozorčí radě Komerční banky byl mezi listopadem 1998 a říjnem 2001 i advokát a sociální demokrat Radek Pokorný. Antonín Kolářek byl hlavním manažerem MUS, který se spolupodílel na ovládnutí MUS [145]. Po plném ovládnutí MUS jejími manažery se Pokorný ocitl – coby advokát – přímo u samotného Antonína Kolářka, resp. u „jeho“ MUS [145]. Na jaře roku 2003 média informovala, že Pokorného advokátní kancelář zajišťuje pro MUS právní služby. V té době byl Stanislav Gross ministrem vnitra a Bohuslav Sobotka ministrem financí. Pokorný se s oběma dobře znal (Pokorný dříve působil i jako člen Ústředního výkonného výboru ČSSD). Mnohem později bylo v souvislosti s ovládnutím MUS obžalováno a ve Švýcarsku odsouzeno několik osob včetně Kolářka. Mělo se totiž jednat mj. o podvod, při němž byla nejen firmě samotné, ale i České republice způsobena kolosální škoda [145]. Až v roce 2013 švýcarský soud odhadl celkovou škodu způsobenou jednáním manažerů na 720 milionů franků, tedy 16 miliard korun. V tom měla být zahrnuta i škoda, způsobená České republice a samotné MUS. Česká strana následně vyčíslila škodu ve vztahu k ČR na částku přesahující nejméně 3,2 miliardy korun [145]. A ve vztahu k vyvádění peněžních prostředků dceřiné společnosti MUS se mělo jednat o částku 150 milionů amerických dolarů. Na jaře roku 2017 Vrchní státní zastupitelství v Olomouci podalo v kauze privatizace MUS obžalobu na šest lidí, kteří se měli dopustit tunelování a korupce. Byl mezi nimi i Antonín Kolářek [145].

Andrej Babiš (podnikatel, dlouhodobě mezi pěti nejbohatšími Čechy; dlouhodobý majitel a předseda představenstva společnosti Agrofert (dočasně ve svěřenských fondech); od roku 2012 předseda hnutí ANO 2011; mezi lety 2014 až 2017 ministr financí; od prosince 2017 předseda vlády ČR)

Pokorného advokátní kancelář v minulosti zastupovala Agrofert Holding miliardáře Andreje Babiše v arbitráži s polskou společností PKN Orlen, která získala státní podíl v rafinersko-petrochemickém gigantu Unipetrol [145].

Pavel Rychetský (někdejší senátor a místopředseda vlády Miloše Zemana a Vladimíra Špidly; mezi roky 2002 a 2003 ministr spravedlnosti; od roku 2003 předseda Ústavního soudu)

Radek Pokorný ještě během vysokoškolských studií začal mezi roky 1991 a 1992 nabírat zkušenosti jako legislativní tajemník poslaneckého klubu ČSSD ve Federálním shromáždění [145]. Zde na něho dostal doporučení tehdejší právní expert ČSSD a někdejší i pozdější místopředseda vlády, ministr

a dnešní předseda Ústavního soudu v jedné osobě Pavel Rychetský – a nabídl pracovitému juristovi práci ve své advokátní kanceláři [145]. V ní Pokorný pracoval mezi lety 1993 a 1995 [145].

Zdeněk Bakala (miliardář a podnikatel; nechvalně proslul ovládnutím podniku OKD)

Se Zdeňkem Bakalou se Radek Pokorný začal stýkat od druhé poloviny 90. let [145]. V září 2004 nová vláda Stanislava Grosse rozhodla na návrh tehdejšího ministra financí Bohuslava Sobotky o privatizaci 45,88 procenta akcií OKD ve prospěch společnosti Karbon Invest za cenu 4,1 miliardy korun. Krátce nato Bakala veřejnosti oznámil, že prostřednictvím své firmy koupil více než dvoutřetinový akciový podíl ve společnosti Karbon Invest, čímž OKD ovládl [145]. V lednu 2005 Pokorného advokátní kancelář informovala Fond národního majetku, že zastupuje společnost Karbon Invest, ovládanou Zdeňkem Bakalou (v létě toho roku to v médiích potvrdil i sám Bakala) [145]. V listopadu 2005 Evropská komise zahájila na základě stížnosti neúspěšného zájemce o koupi státního podílu v OKD prověřování, zda Česká republika neprodala svůj podíl v OKD pod tržní cenou. Pokud by cena byla nižší než tržní, mohla by Evropská komise rozhodnout, že stát poskytl kupci nedovolenou veřejnou podporu. A vláda by mohla od smlouvy odstoupit. Nebo třeba přimět kupce – Bakalovu společnost Karbon Invest –, aby za OKD doplatil miliardy [145]. Evropská komise také upozornila Sobotkovo Ministerstvo financí na mimořádně důležitou okolnost – posudek jakéhosi znaleckého ústavu, který si na vyčíslení hodnoty OKD nechal několik měsíců po doprivatizaci zpracovat samotný kupec, tedy společnost Karbon Invest. Posudek stanovil cenu za někdejší státní podíl v OKD na 10,3 miliardy korun [145]. Tedy na více než dvojnásobek částky, za kterou podíl v OKD prodal stát. Evropská komise se Sobotkova Ministerstva financí ptala: „13. dubna 2005 učinil Karbon Invest nabídku ke koupi akcií od minoritních akcionářů, která naznačovala, že tržní hodnota OKD se rovná 22,4 miliardy. Hodnota privatizovaného státního podílu by mohla být 10 miliard Kč oproti 4,1 miliardy Kč, za které byl tento podíl prodán. Jak zdůvodníte tak velký rozdíl mezi cenami?“ [145]. Sobotkovo ministerstvo ale nezačalo zjišťovat, jak mohlo k takovému rozdílu dojít. V opačném případě by totiž Sobotkův úřad zjistil nepříjemnou skutečnost: stát ve „svých“ posudcích „zapomněl“ při prodeji svého podílu ocenit desítky dceřiných společností OKD a další nemovitosti (neprodukční majetky včetně např. 1200 bytů OKD na Kladensku, rozsáhlých nebytových prostor, hotelů, komerčních nemovitostí, tisíců hektarů pozemků apod.). Přibližně 44 tisíc bytů OKD bylo oceněno paušálně na částku 40 tisíc korun za byt [145]. Sobotkovo ministerstvo se místo toho řídilo článkem 10 privatizační smlouvy. V něm se stát zavázal, že udělá vše pro to, aby prodejní cenu 4,1 miliardy obhájil. Ministerstvo proto požádalo Karbon Invest, aby pomohl s vypracováním stanoviska pro Evropskou komisi. S ministerskými úředníky tak začala spolupracovat Pokorného advokátní kancelář, která pro Karbon Invest pracovala a hájila jeho zájmy... To znamená, že odpověď státu do Bruselu vypracoval právní zástupce kupce OKD, který neměl žádný důvod zpochybňovat nízkou cenu, za kterou státní podíl v OKD kupec koupil. Advokát Richard Wagner z Pokorného advokátní kanceláře potvrdil, že tato kancelář vypracovala veškerou nezbytnou dokumentaci „z pohledu našeho klienta, společnosti Karbon Invest“ [145]. V únoru 2006 Sobotkovo ministerstvo, které mělo hájit zájmy státu, stanovisko poslalo – či spíše přeposlalo – pod hlavičkou „Mgr. Bohuslav Sobotka, 1. místopředseda vlády“ do Bruselu. Dokument je založený v policejním spise a i podle elektronické stopy je jeho autorem Pokorného advokátní kancelář. A je totožný s dokumentem, které odeslalo Sobotkovo ministerstvo do Bruselu [145]. Poznamenejme, že dokument za ministra Sobotku podepsal jeho první náměstek – bard sestavování státních rozpočtů Eduard Janota [145]

Radek Pokorný také v roce 2010 a 2011 působil v orgánech dvou společností stejného názvu *Economia*, v nichž v té době figuroval i Zdeněk Bakala (u jedné z těchto společností byl Bakala přímo její předchůzí a pozdější jediný akcionář).

Kamil Rudolecký (někdejší dlouholetý úředník a místopředseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže do roku 2011; v roce 2014 se stal náměstkem na Ministerstvu dopravy)

Kamil Rudolecký jako úředník Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) svým podpisem v minulosti posvětil tehdejšímu ministrovi financí Bohuslavu Sobotkovi nevýhodnou privatizaci OKD [145]. Poskytl mu tím jakési alibi ohledně ceny prodávaného státního podílu. V roce 2011 tehdejšího místopředsedu ÚOHS Rudoleckého odvolal předseda úřadu Petr Rafaj, přičemž jedním z důvodů byly neshody v názoru na obří zakázku Českých drah na nákup jednotek Railjet od společnosti Siemens. Škoda Transportation se tehdy dožadovala předběžného opatření, které by nákupu zamezilo, což Rudolecký chtěl udělat. Škodu v té době zastupoval právník Radek Pokorný – přítel a dlouholetý soupeř Bohuslava Sobotky. A Sobotka, už jako premiér, Rudoleckého na jaře roku 2014 prosadil za ČSSD na post náměstka ministra dopravy – aniž by měl Rudolecký s ČSSD formálně něco společného [145]. V sociální demokracii údajně zazněl názor, že jméno Rudolecký „našeptal“ Sobotkovi jeho přítel Radek Pokorný. Ten, jehož advokátní kancelář zastupovala kupce OKD. Pokorný i Rudolecký přiznali, že se profesně znají, cokoli dalšího ale popřeli [145]. Poznamenejme, že Pokorného advokátní kancelář s oblibou zastupuje soukromé firmy v jejich arbitrážích s organizacemi, které spadají pod Ministerstvo dopravy...

Jaroslav Bureš (někdejší soudce a ministr spravedlnosti; od ledna 2013 předseda Vrchního soudu v Praze)

Na počátku září 2016 se v jedné pražské restauraci sešel Sobotkův přítel advokát Radek Pokorný s předsedou Vrchního soudu v Praze Jaroslavem Burešem. Bureš má za sebou bohatou kariéru nejen advokáta, soudce, politika či soudního funkcionáře, ale i pedagoga, neúspěšného kandidáta na prezidenta a posléze oblíbence Václava Klause. Svého času se prezident Klaus urputně snažil Bureše protlačit do vedení mocného Nejvyššího soudu. Když v lednu 2017 byl Pokorný osloven novinářem s dotazem na onu zářijovou schůzku, odpověděl: „Jsem soukromý advokát. Zním ho (Bureše) mnoho let (...).“ [145] Jaroslav Bureš na dotaz novináře reagoval jinak: „Je možné, že jsem potkal i dr. Pokorného, určitě nešlo o žádnou schůzku.“ [145] Na Burešově soudu přitom v té době „ležela“ jedna mimořádně významná kauza kolem bývalého hejtmana a sociálnědemokratického politika Davida Ratha. Krátce po oné schůzce přítele sociálnědemokratického premiéra Sobotky Radka Pokorného s předsedou Vrchního soudu v Praze Jaroslavem Burešem, totiž v říjnu 2016 odvolací Vrchní soud v Praze nejprve nečekaně zrušil veřejné projednávání kauzy a následně v neveřejném jednání zrušil i rozsudek v kauze Davida Ratha. Rozsudek přitom sociálnědemokratického politika Ratha poslal na mnoho let do vězení. Později vyplynulo, že důvodem zrušení rozsudku nad Rathem bylo skandální, šokující a zcela absurdní zdůvodnění Burešova soudu, že v kauze kolem Ratha byly nezákonně povoleny policejní odposlechy, tudíž nemělo být možné je použít jako důkaz [145]. Ministr spravedlnosti následně proti tomu podal stížnost k Nejvyššímu soudu. A ten v červnu 2017 velmi kriticky rozhodnutí Burešova soudu odmítl a odposlechy v kauze Davida Ratha znovu vrátil do hry. Předseda tříčlenného senátu Nejvyššího soudu Vladimír Veselý na adresu Burešova Vrchního soudu v Praze mj. řekl: „Vrchní soud porušil svým rozhodnutím zákon ve prospěch obviněných.“ [145]

Jiří Weigl (dlouholetý Klausův soupeř; vedoucí Kanceláře prezidenta republiky Václava Klause)

V roce 2004 se Jiří Weigl zúčastnil oslavy 35. narozenin Radka Pokorného [145].

Miloš Růžička (podnikatel a poradce) – vizte podkapitolu „Milan Chovanec“ a heslo „Miloš Růžička“ na str. 51.

Miloš Růžička se v roce 2016 také zúčastnil oslavy 20. výročí založení Pokorného advokátní kanceláře [231].

Osoby z oslavy

Uveďme neúplný výčet osob, které se v roce 2016 v pražském Rudolfinu zúčastnily oslavy 20. výročí založení Pokorného advokátní kanceláře (vyjma již uvedeného Martina Romana a Miloše Růžičky): **Jaroslav Tvrdlík** (exministr obrany a prezident Smíšené česko-čínské komory vzájemné spolupráce); **Vladimír Mlynář** (lobbista, někdejší politik a dnešní člen představenstva Kellnerovy PPF); **Milan Fridrich** (programový šéf veřejnoprávní České televize); **Libuše Šmuclerová** (ředitelka vydavatelství Czech News Center); **Vladimír Johanes** (lobbista); **Miroslav Jansta** (právník a šéf České unie sportu); **Petr Dolínek** (pražský radní za ČSSD); **Richard Dolejš** (tehdejší poslanec za ČSSD); **Radmila Kleslová** (spolupracovnice Andreje Babiše); **Martin Vlasta** (bývalý tajemník Jiřího Paroubka); **Vladimír Schmalz** (někdejší šéf akvizic společnosti ČEZ); **Michel Fleischmann** (prezident rádií Frekvence 1 a Evropa 2); **Petra Buzková** (bývalá vysoká politička ČSSD a někdejší ministryně školství, mládeže a tělovýchovy); **Josef Kotrba** (vedoucí partner české pobočky Deloitte); **Petr Dimun** (někdejší poradce Jiřího Paroubka a spolupracovník exministra Pavla Němce); **Ivan Langer** (bývalý místopředseda ODS a bývalý ministr vnitra; Langer se v roce 2004 zúčastnil i oslavy Pokorného narozenin); **Marek Šnajdr** (někdejší poslanec za ODS a někdejší dlouholetý předseda správní rady VZP ČR); **Miroslav Singer** (bývalý guvernér České národní banky); **Pavel Mertlík** (někdejší ministr financí za ČSSD); **Radomír Lašák** (bývalý šéf státních aerolinek); **Pavel Blažek** (bývalý ministr spravedlnosti a poslanec za ODS); **Marcela Hrdá** (někdejší šéfka České pošty a manažerka čínské společnosti CEFC); **Veselin Vačkov** (ředitel redakce Lidových novin); **Vladimír Piskáček** (ředitel divize redakce mediálního domu Economia); **Dalibor Balšínek** (vydavatel a šéfredaktor zpravodajského serveru Echo24); **Kamil Čermák** (někdejší manažer Zdeňka Bakaly – v současnosti pracující ve společnosti ČEZ); **Marek Dospiva** (miliardář a spoludávatel finanční skupiny Penta); **Petr Kužel** (bývalý prezident Hospodářské komory ČR) [231]

4. Poznámky:

V tisku i v zákulisí se již od počátku Sobotkovy kariéry hojně přetřásá, že právě Radek Pokorný je klíčovým mužem v politické kariéře Bohuslava Sobotky. Nejen podle médií to měl být právě Pokorný, s kým se Bohuslav Sobotka během své dlouhé kariéry vrcholného politika o všem důležitém radil [145]. Radek Pokorný od konce 90. let stál na straně soukromých zájmů, přitom se však dobře znal s lidmi z druhé strany – s těmi, kteří měli hájit veřejný zájem. A kteří rozhodovali či spolurozhodovali ve věcech, ve kterých Pokorný pracoval pro protistranu. Pokorný vedle působení ve své advokátní kanceláři také působí jako jeden z místopředsedů rozhodčího soudu, u něhož se vedla např. arbitráž ohledně lokomotiv pro České dráhy. Pokorného Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR, jak se celá instituce nazývá, přitom fakticky získal „monopol“ na arbitrážní řízení v České republice [145]. Nejvyšší soud totiž v minulosti vydal sjednocující právní názor, podle něhož nemají brát soudy zřetel na pravidla menších soukromých rozhodčích firem a jediný rozhodčí řád, kterým se mají věřitel a dlužník řídit, bude právě ten od zmíněného Pokorného Rozhodčího soudu [145]. Pokorný právně zastupoval dodavatele lokomotiv pro České dráhy v miliardové arbitráži. Na jaře roku 2017 média o kauze mj. napsala: „Lukrativní kontrakt na 20 vysokorychlostních elektrických lokomotiv od firmy Škoda Transportation podepsaly České dráhy v roce 2004. Škodovka, vlastněná kyperskou společností Ceil, však vozy dodala čtyři roky po termínu dodání, kterým byl konec roku 2009. Škoda Transportation se také o několik let opozdila s předáním příslušných povolení k provozování lokomotiv v zahraničí. Kvůli prodlevám na straně Škody se ČD domáhaly pokuty ve výši 938 milionů korun. Škodovka naopak požadovala po ČD doplatek ve výši 1,1 miliardy korun.

Arbitráž před Rozhodčím soudem vypukla v roce 2012, spor se táhl až do listopadu 2016. Arbitři rozhodli, že dráhy mají Škodovce zaplatit 467 milionů korun coby doplatek kupní ceny za lokomotivy a dalších 628 milionů korun jako inflační navýšení.“ [232]

5. Majetek: stovky milionů korun (odvozeno ze základního kapitálu Pokorného advokátní kanceláře)

Petr Rafaj

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): Moravskoslezský kraj (mezi lety 2000 až 2002 zastupitel); Parlament ČR (mezi lety 2002 až 2009 poslanec za ČSSD); Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) (od roku 2009 předseda)

2. Kontakty:

Bohuslav Sobotka (mezi lety 1996 až 2018 poslanec Parlamentu ČR; mezi lety 2002 až 2006 ministr financí ve vládách sociálnědemokratických premiérů Vladimíra Špidly, Stanislava Grosse a Jiřího Paroubka; mezi lety 2005 až 2011 statutární místopředseda, resp. úřadující předseda ČSSD; mezi lety 2011 až 2017 předseda ČSSD; mezi lety 2014 až 2017 předseda vlády ČR)

Jako předseda vlády Bohuslav Sobotka prosazoval v roce 2015 svého bývalého poslaneckého kolegu za ČSSD Petra Rafaje do druhého funkčního období v čele ÚOHS [233].

Miloš Zeman (bývalý předseda ČSSD a vlády ČR; od roku 2013 prezident republiky)

Prezident Miloš Zeman jmenuje na návrh vlády předsedu ÚOHS. K činnosti Rafajova úřadu měl výhrady. Na jaře roku 2015 Petr Rafaj na otázku novináře, jaké má vztahy s Milošem Zemanem, odpověděl: „Dobré. S panem prezidentem jsme nedávno diskutovali a myslím, že jsme našli společnou řeč.“ [234] Prezident Zeman ale Rafaje neváhal veřejně drobně zkritizovat (vizte Poznámky níže).

Andrej Babiš (podnikatel, dlouhodobě mezi pěti nejbohatšími Čechy; dlouhodobý majitel a předseda představenstva společnosti Agrofert (dočasně ve svěřenských fondech); od roku 2012 předseda hnutí ANO 2011; mezi lety 2014 až 2017 ministr financí; od prosince 2017 předseda vlády ČR) – vizte podkapitolu „Andrej Babiš“ a heslo „Petr Rafaj“ na str. 13.

Kamil Rudolecký (někdejší dlouholetý úředník a místopředseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže do roku 2011; v roce 2014 se stal náměstkem na Ministerstvu dopravy) – vizte podkapitolu „Radek Pokorný“ a heslo „Kamil Rudolecký“ na str. 90.

Velké množství osob – bývalých i současných politiků, činovníků veřejného života a podnikatelů.

3. Poznámky:

Petr Rafaj dlouhodobě čelí ostré kritice za své působení v čele ÚOHS (Antimonopolního úřadu) [235]. Antimonopolní úřady mají ve světě především za úkol chránit hospodářskou soutěž před kartely a zneužíváním dominantního postavení firem. Český ÚOHS vedle toho kontroluje ještě soulad veřejných zakázek se zákonem. Má přitom silné pravomoci, kdy může podstatným způsobem ovlivnit průběh a výsledek veřejné zakázky (může např. zrušit vítěze výběrového řízení nebo zrušit celé výběrové řízení). Vzhledem k finančnímu objemu vypisovaných veřejných zakázek tak ÚOHS ročně

rozhoduje o miliardách i veřejných prostředků [235], [233]. Sám Rafaj v médiích přiznal, že jeho úřad je využíván v rámci konkurenčního boje neúspěšných uchazečů o veřejnou zakázku: „A my jim to máme pískat. Je to takové to české: když nemám kozu, tak ať zhyne i sousedovi,“ popsal Rafaj [233].

Podle článku Lidových novin z jara roku 2015 se oslovení právníci kriticky vyjádřili na adresu Petra Rafaje v čele zmíněného úřadu: „ÚOHS je vlastně něco jako soud a měl by být nezávislý na politicích a funkce předsedy by měla být obsazována vzdělanými právníky v oboru soutěžního práva. To se u nás bohužel neděje.“ [235] Rafajovi jsou vytýkány i politické tlaky: „Rafaj se ve funkci neosvědčil – a ani nemohl, protože mu byla přidělena jako trafika, aniž by k ní měl jakékoli jiné předpoklady než stranické,“ řekl jiný účastník ankety [235]. V článku se objevila i tato výtka na adresu Petra Rafaje: „Bylo veřejným tajemstvím, že politicky zasahuje do kauz.“ [235] Ani dohled nad veřejnými zakázkami se nevyhnul kritice: „ÚOHS vydává nekvalitní a formalistická rozhodnutí (...).“ [235] V článku zazněla i ironická poznámka na adresu šéfa ÚOHS: „Podle toho, kolik se za působení pana Rafaje podařilo ročně postihnout prohřešků proti hospodářské soutěži, by se zdálo, že Česká republika je ostrůvkem podnikatelské ctnosti uprostřed divočiny plné kartelů, bezskrupulózních dominantů a cinknutých veřejných zakázek.“ [235] Ostrou kritikou Rafajova působení v čele ÚOHS nešetřil ani článek Hospodářských novin z jara roku 2015 [233]. Kriticky se na adresu Rafajova úřadu vyjádřil i ministr spravedlnosti Robert Pelikán, který označil stav úřadu za „katastrofální“ [233]. Naopak kladně se k působení Rafaje vyjádřil tehdejší premiér Bohuslav Sobotka: „Pan Rafaj vede úřad kvalifikovaným způsobem, zlepšil jeho fungování, ÚOHS pod jeho vedením netrpí žádnými skandály. Proto předložím vládě návrh na jeho jmenování na další funkční období.“ [233] Poznamenejme, že předsedu ÚOHS vybírá vláda a jmenuje ho prezident. Při druhém jmenování Rafaje do funkce v roce 2015 prezident Miloš Zeman na adresu Rafaje pronesl: „Tak jsem si, pane předsedo, vzpomněl na jednu hlášku z Postřižin: ‚Pane správče, máte ještě rezervy.‘ Dovolte mi proto, abych vám popřál, aby se vám ve vašem druhém funkčním období podařilo tyto rezervy vyčerpat.“ [237]

V únoru 2013 ÚOHS po značných peripetiích (až obstrukcích) zrušil více než miliardovou zakázku Ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV) na systém pro výplatu nepojistných sociálních dávek [238]. Tu v roce 2011 MPSV pod vedením tehdejšího ministra Jaromíra Drábka (TOP 09) a jeho náměstka Vladimíra Šišky zadalo bez výběrového řízení společnosti Fujitsu Technology Solutions [238]. Návrh na zrušení smlouvy a jejích dodatků inicioval u ÚOHS v dubnu 2012 Nadační fond proti korupci. Podnět konkrétně podala firma Student Agency člena správní rady Fondu podnikatele Radima Jančury, jakožto možného dodavatele softwaru pro úřady práce [238]. V souvislosti s touto kauzou byl v roce 2017 někdejší Drábkův náměstek Vladimír Šiška odvolacím soudem odsouzen na čtyři roky do vězení, kam také nastoupil.

V létě roku 2013 Petr Rafaj v médiích mj. potvrdil důležitost svého a jemu podobných úřadů v Evropě, když prohlásil: „V Evropě se ukazuje, že přes kartely ve veřejných zakázkách mizí až 20 procent veřejných prostředků.“ [239] ÚOHS přitom každoročně prozkoumá jen jednotky případů potenciálních kartelových dohod [239].

Poznamenejme nakonec, že poprvé byl Petr Rafaj dosazen do funkce předsedy ÚOHS v létě roku 2009, a to za podivných okolností. Rafaj byl do té doby nevýrazný poslanec ČSSD [236]. Nedlouho poté došlo k přepadové kontrole evropských antimonopolních expertů ve společnosti ČEZ. Vedení ČEZ však o kontrole předem vědělo a mohlo se tak na „přepadovou“ kontrolu připravit [236]. Mluvčí eurokomisařky pro hospodářskou soutěž v Lidových novinách tehdy prohlásil, že za padesát let k podobnému vyzrazení nedošlo [236]. Podezření z úniku informací tedy padlo na funkcionáře z českého Antimonopolního úřadu, kteří jako jediní o kontrole předem věděli. Petr Rafaj tehdy prohlásil, že svým lidem důvěruje a nic přešetřovat nebude [236].

Vlastimil Rampula

1. Instituce (neúplný výčet): Nejvyšší státní zastupitelství (mezi lety 2005 až 2007 ředitel odboru závažné hospodářské a finanční kriminality); Vrchní státní zastupitelství v Praze (mezi lety 2007 až 2012 vrchní státní zástupce v Praze)

2. Kontakty:

Zdeněk Koudelka (dlouholetý poslanec ČSSD a právník; spoluautor amnestie prezidenta Václava Klause z ledna 2013)

Zdeněk Koudelka je spolužák Vlastimila Rampuly z ročníku na právnické fakultě [101]. Oba se následně stali kolegy na Nejvyšším státním zastupitelství v době působení nejvyšší státní zástupkyně Renaty Vesecké (Rampula působil jako ředitel odboru, Koudelka jako náměstek) [101]. Zdeněk Koudelka označil svoje vztahy s Vlastimilem Rampulou za „kolegiální“ [101].

Renata Vesecká (mezi lety 2005 až 2010 nejvyšší státní zástupkyně; mezi roky 2014 a 2015 místopředsdkyně Energetického regulačního úřadu; v roce 2007 někdejší nejvyšší státní zástupkyně Marií Benešovou označena za členku „justiční mafie“)

Mezi lety 2000 až 2005 působila Renata Vesecká jako krajská státní zástupkyně v Hradci Králové, kde se jejím podřízeným po určitou dobu stal i Vlastimil Rampula [101]. Když se Vesecká stala Nejvyšší státní zástupkyní, vzpomněla si na Rampulu, který se na Nejvyšším státním zastupitelství vzápětí stal ředitelem odboru závažné hospodářské a finanční kriminality [101].

Libor Grygárek (mezi lety 2007 až 2012 náměstek na Vrchním státním zastupitelství v Praze) – formálně podřízený Vlastimila Rampuly na Vrchním státním zastupitelství v Praze.

Ivo Rittig (lobbista) a

Jana Nagyová (dnes **Nečasová**) (mezi lety 2006 až 2009 ředitelka odboru kanceláře ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase; mezi lety 2010 až 2013 vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády ČR Petra Nečase a jeho nejbližší spolupracovnice, poté manželka Petra Nečase)

Státní zástupci v rámci vztahové analýzy spisu Nagyová uvedli, že Rittig byl údajně v kontaktu s Rampulou a Grygárkem [96]. A ti zase s Janou Nagyovou, tehdejší pravou rukou premiéra Nečase. Informace tak putovaly po ose Rittig – Rampula/Grygárek – Nagyová [96]. Podle státních zástupců „Michal Moroz byl (...) v telefonickém kontaktu s Ivem Rittigem, který dále přímo komunikoval s Vlastimilem Rampulou, který byl v kontaktu s Janou Nagyovou.“ [97] Ze zaznamenaného telekomunikačního provozu vyplynulo, že Grygárek se osobně stýká s Rittigem. „Rittig byl schopen dávat určitá zadání,“ uvádějí státní zástupci ve své analýze [96]. Vlastimil Rampula to popírá: „S Janou Nagyovou jsem mluvil pouze u premiéra. S Ivem Rittigem až do doby, než jsem ho začal jako advokát zastupovat, nikdy. Informace o možných zadáních na státním zastupitelství ze strany Iva Rittiga jsou nepravdivé a scestné.“ [97] Dodejme, že v létě roku 2013 advokát Vlastimil Rampula přijal zastupování Iva Rittiga v „kauze Nagyová“ [240].

3. Poznámky:

Do funkce vrchního státního zástupce v Praze byl v roce 2007 jmenován na návrh tehdejší nejvyšší státní zástupkyně Renaty Vesecké ministrem spravedlnosti Jiřím Pospíšilem [241]. Rampula z titulu své funkce vrchního státního zástupce v Praze navrhl svému podřízenému, aby odvolal vedoucího

liberecké pobočky Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem Adama Bašného za to, že Bašný v prosinci 2008 veřejně zkritizoval politicky motivované zastavení kauzy Jiřího Čunka (v roce 2007 byla mj. nejvyšší státní zástupkyně Renata Vesecká v souvislosti s kauzou Čunek někdejší nejvyšší státní zástupkyně Marií Benešovou označena za členku „justiční mafie“) [242]. V roce 2009 k odvolání Bašného z funkce Rampula řekl: „Státní zástupce nemá co komentovat kauzy, které neřeší. Nemá pro to dostatek informací, aby o tom mohl kompetentně mluvit.“ [242] Na jaře a v létě roku 2011 podal nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman ministru spravedlnosti návrhy na odvolání Rampuly z funkce vrchního státního zástupce v Praze [241]. Podle návrhů Rampula závažně porušil povinnosti vyplývající z výkonu funkce vedoucího státního zástupce, mj. při řízení odboru závažné hospodářské a finanční kriminality Vrchního státního zastupitelství v Praze [241]. Rampula se měl dopustit pochybení mj. „nesprávným a nezákonným postupem při vydání telefonického pokynu dozorové státní zástupkyni Darje Dunajové v tzv. kauze IPB (...), jímž jí uložil, aby po vyhlášení zprošťujícího rozsudku nepodala odvolání ihned přímo do protokolu o hlavním líčení před Městským soudem v Praze, jak měla sama v úmyslu, ale ponechala si lhůtu pro případné podání odvolání až po doručení písemného vyhotovení rozsudku soudem.“ [241] V létě roku 2011 ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil rozhodl o odvolání Rampuly z funkce vrchního státního zástupce v Praze. Ministr v té souvislosti mj. uvedl: „Vlastimil Rampula (...) nejméně od roku 2008 jako vrchní státní zástupce v Praze, tedy ve funkčním postavení vedoucího státního zástupce, nevyužíval svých oprávnění k řídicí a metodické činnosti odboru závažné hospodářské a finanční kriminality Vrchního státního zastupitelství v Praze a nereagoval na četná, dlouhodobá a opakující se pochybení v postupu státních zástupců v trestních věcech, když nepřijal odpovídající organizační, metodická, personální či jiná opatření k odstranění zjištěných vad a nedostatků a k zamezení jejich opakování.“ [241] Proti rozhodnutí o odvolání se Rampula bránil rozkladem k ministru spravedlnosti a posléze správním žalobou k Městskému soudu v Praze, který v únoru 2012 Rampulovi vyhověl a rozhodnutí ministra zrušil. Nejvyšší správní soud však v létě roku 2012 rozsudek Městského soudu v Praze zrušil [241]. Rampula tím skončil ve funkci vrchního státního zástupce v Praze a vzápětí rezignoval na funkci státního zástupce.

Za svoji kariéru ve funkci vrchního státního zástupce v Praze si Vlastimil Rampula spolu se svým oficiálním podřízeným Liborem Grygárkem vysloužili pověst „zametačů“ kauz (kauza České pivo, vyšetřování nákupu stíhaček Gripen nebo tunelování IPB, kauza Mostecké uhelné společnosti, kauza předražených obrněnců Pandur) [243]. Od září 2012 působí jako advokát [244]. V létě roku 2013 jako advokát potvrdil zastupování lobbisty Iva Rittiga v „kauze Nagyová“ [240]. Poznamenejme, že Rampula dříve obhajoval odložení případu kauzy privatizačního podvodu v Mostecké uhelné společnosti, jejíž dva exmajitelé patřili k dlouholetým klientům advokátní kanceláře, spojované s Ivem Rittigem [245]. Zakončeme tuto podkapitulu citací z článku z léta roku 2012: „Grygárek je tím, o němž se říká, že ví o všem, co se na vrchním státním zastupitelství děje. A jestliže se Rampulovi vyčítalo, že zametá klíčové kauzy pod koberec, totéž, vlastně dvojnásob, se vypráví i o Grygárkovi. ‚Máme nálepku zametačů. Ale proč? To se traduje lživě a účelově,‘ zlobí se Grygárek.“ [101]

David Rath

1. Instituce (neúplný výčet): Česká lékařská komora (mezi lety 1998 až 2005 prezident); ČSSD (mezi lety 2006 až 2012 člen); Ministerstvo zdravotnictví (mezi roky 2005 a 2006 ministr); Parlament ČR (mezi lety 2006 až 2013 poslanec); Středočeský kraj (mezi lety 2008 až 2012 hejtmán)

2. Kontakty:

Jiří Paroubek (bývalý dlouholetý politik; mezi roky 2004 a 2005 ministr pro místní rozvoj, poté do září 2006 předseda vlády ČR; mezi lety 2006 až 2010 předseda ČSSD)

David Rath byl ministrem zdravotnictví ve vládě premiéra Jiřího Paroubka. Když po roce 2006 skončila ČSSD v opozici, patřili oba k mediálně nejvýraznějším postavám ČSSD (Jiří Paroubek byl v té době předsedou ČSSD). Oba vedli nekompromisní a útočnou rétoriku vůči tehdy vládnoucí garnituře. Oblíbeným terčem Rathových výpadů patřil tehdejší první náměstek na Ministerstvu zdravotnictví a později poslanec a současně předseda správní rady VZP ČR Marek Šnajdr. Doktor David Rath s oblibou tituloval Marka Šnajdra „bakalářem“ s odkazem na Šnajdrovo dosažené vzdělání... V červnu 2010 média informovala, že Jiří Paroubek musel Davida Ratha osobně hájit před místopředsedou Milanem Urbanem a moravskou klikou, kteří si ho nepřáli na středočeské kandidátce [326]. Když Jiří Paroubek po volbách v roce 2010 nečekaně oznámil okamžitý odchod z čela ČSSD, dobře informovaný zdroj k pozici Ratha uvedl: „Je pravda, že David měl vliv na Jirku Paroubka. Je otázka, jaký vliv bude mít na ostatní.“ [326] Samotný Rath ale zůstal Paroubkovi věrný a jeho náhlý odchod označil za chybu: „Sociální demokracie je oslabena tím, že z minuty na minutu odešel poměrně výrazný manažerský typ, jakým Jiří Paroubek určitě byl. Převzetí celého mechanismu strany není snadná záležitost, Bohuslav Sobotka s tím má dost práce.“ [327]

Pavel Horák (mezi lety 2006 až 2012 ředitel VZP ČR)

Za ministra zdravotnictví Davida Ratha se jeho někdejší kolega z Lékařského odborového klubu Pavel Horák stal ředitelem VZP ČR. Ve funkci „překvapivě“ vydržel až do roku 2012. Poznamenejme k tomu, že Horák udržoval kontakt s mocným lobbistou Romanem Janouškem (vizte podkapitolu „Roman Janoušek“ a heslo „Pavel Horák“ na str. 59).

Bohuslav Sobotka (mezi lety 1996 až 2018 poslanec Parlamentu ČR; mezi lety 2002 až 2006 ministr financí ve vládách sociálnědemokratických premiérů Vladimíra Špidly, Stanislava Grosse a Jiřího Paroubka; mezi lety 2005 až 2011 statutární místopředseda, resp. úřadující předseda ČSSD; mezi lety 2011 až 2017 předseda ČSSD; mezi lety 2014 až 2017 předseda vlády ČR)

V červenci 2010 poté, kdy ČSSD po vítězných volbách skončila v opozici, představili sociální demokraté svůj stínový kabinet [328]. Stínovým ministrem zdravotnictví zůstal přes odpor části tehdejšího vedení ČSSD David Rath [328]. Na dotaz novináře, proč Rath (muž někdejšího předsedy ČSSD Jiřího Paroubka) zůstal ve stínové vládě, tehdejší statutární místopředseda ČSSD Bohuslav Sobotka mj. odpověděl: „David Rath zůstal z jednoduchého důvodu, on je dnes hlavním expertem sociální demokracie na politiku zdravotnictví, je v poslanecké sněmovně osobně přítomen, protože získal ve volbách poslanecký mandát a my potřebujeme fundovaného člověka přímo v poslanecké sněmovně, který bude důstojným protihráčem nového ministra zdravotnictví, a tuto roli si myslím, že David Rath bude plnit dobře.“ [328] David Rath přitom prohlásil, že se nevzdá svého konfrontačního stylu vůči vládnoucí garnituře [328]. Právě tento styl přitom hodlala ČSSD změnit [328].

Velké množství osob – politiků, podnikatelů a lobbistů (dáno podnikatelskou a politickou kariérou Davida Ratha)

3. Poznámky:

David Rath v minulosti úspěšně podnikal a již v 90. letech byl jednatelem a spolumajitelem firmy Paracelsum, která provozovala několik ambulancí [337]. V roce 2007, v době své kampaně proti prodeji krajských nemocnic ve Středočeském kraji, Rath koupil prostřednictvím zmíněné firmy

i nemocnici na pražském Chodově (o rok později svůj podíl prodal) [337]. Provozuje také svoji lékařskou ambulanci [337]. V květnu 2012 protikorupční policie zadržela Davida Ratha s krabicí od vína, v níž bylo sedm milionů korun. Akce se přímo zúčastnila i tehdejší ústecká státní zástupkyně Lenka Bradáčová, která na vyšetřování dohlížela [331]. Spolu s dalšími zadrženými byl následně obviněn ze spáchání trestných činů poškození finančních zájmů Evropské unie, přijetí úplatku, podplacení a sjednávání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě. V červenci 2015 byl Rath senátem Krajského soudu v Praze odsouzen za zločin přijetí úplatku v pěti případech korupce a manipulace s veřejnými zakázkami k trestu odnětí svobody ve výši 8,5 roku [329]. Státu mělo připadnout téměř 22 milionů korun z majetku, který Rath získal trestnou činností [329]. Rath se proti rozsudku odvolal [329]. V prosinci 2016 Vrchní soud v Praze zrušil rozsudky nad Rathem a dalšími obžalovanými z důvodu údajné nezákonnosti odposlechů a ze stejného důvodu v březnu 2017 vrátil k došetření druhou část kauzy Krajský soud v Praze. Po stížnosti ministra spravedlnosti Roberta Pelikána však Nejvyšší soud v květnu 2017 odposlechy připustil jako zákonné [330]. Rekonstrukce Rathova případu z léta roku 2012, a to včetně citací slov Ratha a spolupachatelů z policejních odposlechů, je popsána v článku [331]. Poznamenejme, že David Rath o korupci často hovořil v televizních debatách i v Poslanecké sněmovně. Jen nedlouho před svým zadržením Rath na adresu tehdy vládnoucí garnitury na konci dubna 2012 v Poslanecké sněmovně pronesl: „Totálně jste zdiskreditovali termín ‚boj s korupcí‘. Dneska, když politik řekne, že chce bojovat s korupcí, tak je směšný. Tak je směšný. Mě by zajímalo, co s tím uděláme? Protože korupce skutečně je docela závažný problém každé společnosti, naší možná trochu víc než třeba sousední německé nebo rakouské, protože naše společnost je ještě, řekněme, nedospělá a potřebuje určitými etapami projít, nicméně, vy jste to převrátili na hlavu. Dneska každý, byť by to měl promyšlené a myslel vážně a seriózně a přijde s tezí boje proti korupci, tak vám nikdo neuvěří. Protože to, co tady předvádíte, je parodie. Navíc dokonce opeřená totálním rozvratem bezpečnostních služeb.“ [332]

4. Majetek: přibližně 22 milionů korun (majetek, navržený státním zástupcem k propadnutí) [338].

Ivo Rittig

1. Firmy (neúplný výčet): AGENTURA O.K. – K.O. a.s. (vymazána v roce 2004; místopředseda představenstva mezi lety 1995 až 2004); GOLDEN KORG s.r.o. (vymazána v roce 2011; jednatel a spolumajitel mezi lety 2002 až 2013); SALMIA a.s. (jediný akcionář mezi lety 2008 až 2014); Rittig & Partners, s. r. o. (mezi lety 2004 až 2016 jednatel a v mezidobí majitel či spolumajitel); COKEVILLE ASSETS Inc. (mezi lety 2006 až 2011 poradce ve prospěch společnosti)

2. Kontakty:

Marek Čmejla (manažer a podnikatel)

Marek Čmejla byl členem představenstva společnosti Agentura O.K. – K.O. v době, kdy místopředsdou této společnosti byl Ivo Rittig. Čmejla se „proslavil“ v souvislosti s ovládnutím Mostecké uhelné společnosti (MUS) skupinou osob, za což byl nejen Čmejla v roce 2013 odsouzen švýcarským soudem do vězení [145]. V souvislosti s ovládnutím MUS byla skupina osob včetně Čmejly obžalována i v Česku [145]. Čmejla patřil i ke spoluvlastníkům plzeňských strojů Škoda Transportation [145].

Jan Valtr (skrze jeho firmu mezi lety 2008 až 2012 poradce generálního ředitele Dopravního podniku hl. m. Prahy Martina Dvořáka)

Jana Valtra a jeho společnost Gereo využíval někdejší ředitel Nemocnice Na Homolce Vladimír Dbalý jako poradce, podle Dbalého poznámek mu ho představil lobbista Ivo Rittig [246]. Od Valtra měl Dbalý podle svých zápisků dostávat „moo“, tedy podle všeho úplatky („moo“ v angličtině znamená peníze): „26. 2. 2010 – Honza Valtr (mám pro něj již navštívenky – bude můj obchodní poradce) – probíráme IT, komerce, přináší moo za Gereo,“ píše se v jeho poznámkách [246]. V roce 2014 média informovala, že v pražském dopravním podniku působil Jan Valtr jako Rittigova spojka [246]. Nelze proto vyloučit, že stejnou roli hrál i v případě Nemocnice Na Homolce. Podle Dbalého poznámek se Valtr účastnil řady klíčových jednání po Rittigově boku [246].

Milan Velek (souputník Václava Klause; předseda představenstva společnosti TAMINVEST CZ, v době, kdy členem představenstva této společnosti byl Ivo Rittig) – vizte podkapitolu „Václav Klaus“ a heslo „Milan Velek“ na str. 67.

Vladimír Dbalý (neurochirurg a bývalý primář; mezi lety 2006 až 2012 ředitel Nemocnice Na Homolce) – vizte podkapitolu „Vladimír Dbalý“ a heslo „Ivo Rittig“ na str. 28.

Jana Nagyová (dnes **Nečasová**) (mezi lety 2006 až 2009 ředitelka odboru kanceláře ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase; mezi lety 2010 až 2013 vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády ČR Petra Nečase a jeho nejbližší spolupracovnice, poté manželka Petra Nečase) – vizte podkapitolu „Jana Nagyová (dnes Nečasová)“ a heslo „Ivo Rittig“ na str. 80.

Petr Bendl (dlouholetý politik a vysoký funkcionář ODS; bývalý hejtman Středočeského kraje; bývalý ministr dopravy; mezi lety 2011 až 2013 ministr zemědělství ve vládě Petra Nečase)

Podle médií patřil Petr Bendl mezi dlouholeté přátele Iva Rittiga. Bendl mj. působil jako kontakt do ODS [250]. Rittiga k Bendlovi přivedly butiky s luxusní módou v centru Prahy, kde se seznámil s Bendlovou exmanželkou [250]. Právě kontakty s Bendlem podle znalců vynesly Rittiga do vlivných pater politiky [250]. Rittigův blízký spolupracovník Tomáš Jindra byl poradcem Petra Bendla, když byl ministrem zemědělství [250].

Vlastimil Rampula (mezi lety 2007 až 2012 vrchní státní zástupce v Praze; poté advokát, zastupující Iva Rittiga v jeho trestním stíhání v kauze kolem Jany Nagyové) – vizte podkapitolu „Vlastimil Rampula“ a heslo „Ivo Rittig“ na str. 94.

Libor Grygárek (mezi lety 2007 až 2012 náměstek na Vrchním státním zastupitelství v Praze) – vizte podkapitolu „Libor Grygárek“ a heslo „Ivo Rittig“ na str. 42.

Martin Roman (mezi lety 2000 až 2004 generální ředitel a předseda představenstva plzeňské Škody, resp. společnosti Škoda Holding; mezi lety 2004 až 2011 generální ředitel a předseda představenstva společnosti ČEZ; poté do října 2013 předseda dozorčí rady společnosti ČEZ)

Podle médií měl Ivo Rittig kontakty i do gigantu ČEZ, který ovládá stát [250]. Za zmínku stojí například transakce ČEZ s firmou Amun.Re, odkud odtékaly stovky milionů na Kypr do firmy Cheerlade Holding Limited, kterou oficiálně vlastnili Rittigovi blízcí spolupracovníci David Michal a Karolína Babáková [250]. V roce 2009 se soukromým tryskáčem vydala skupinka osob na výlet do Chorvatska na Davis Cup. Na palubě se sešli zajímaví pasažéři: tehdejší šéf energetického gigantu ČEZ Martin Roman, tehdejší dvojka společnosti Daniel Beneš a... lobbista Ivo Rittig [28]. Informace o výletu a některé fotografie z jejich družného setkání se přitom dostaly na veřejnost až o pět let

později. Ivo Rittig v lednu 2014 připustil, že se s Martinem Romanem a s Danielem Beneš zná: „Samozřejmě ty lidi znám, není to žádné tajemství, s panem Benešem si tykám, s Martinem Romanem si tykám, ale ve své podstatě je to na bázi společenské, golfové nebo nějakého večírku.“ [29]

Daniel Beneš (od roku 2005 člen a následně místopředseda představenstva společnosti ČEZ; mezi lety 2007 až 2011 výkonný ředitel společnosti ČEZ; od září 2011 předseda představenstva a generální ředitel společnosti ČEZ) – vizte podkapitulu „Daniel Beneš“ a heslo „Ivo Rittig“ na str. 21.

Martin Kocourek (dlouholetý poslanec za ODS a poradce premiéra Václava Klause; mezi roky 2010 a 2011 ministr průmyslu a obchodu ve vládě Petra Nečase)

V listopadu 2010 si tehdejší ředitel Nemocnice Na Homolce Vladimír Dbalý zapsal do svého deníku poznámku k hrozbě svého odvolání ze strany ministra Leoše Hegera: „Volá mi Ivo Rittig, že ministr Kocourek mluvil s Hegerem a osvětloval mu situaci.“ [252] Martin Kocourek podle vlastních slov z roku 2010 také patří mezi dlouholeté přátele Tomáše Jindry, který je blízkým spolupracovníkem Iva Rittiga [253]. Jindra působil u někdejšího ministra průmyslu a obchodu Kocourka jako poradce. Právnik Tomáš Jindra byl od roku 2003 také členem poradního sboru prezidenta Václava Klause [251]. V této souvislosti zmiňme velmi kontroverzní privatizační rozhodnutí, jehož se v roce 1997 dopustila Klausova vláda [251]. Šlo o přímý prodej novoborského Crystalexu firmě Porcela Plus za relativně nízkou cenu 300 milionů korun. Tehdy byl kvůli tomu „popotahován“ právě Martin Kocourek, v té době Klausův privatizační poradce [251]. Byl nařčen, že za společnost Porcela Plus nejvehementněji lobboval. V době privatizace Crystalexu byl Tomáš Jindra předsedou dozorčí rady zmíněné firmy Porcela Plus [251].

Martin Kuba (dlouholetý regionální politik; mezi lety 2012 až 2014 první místopředseda nebo úřadující předseda ODS; mezi lety 2011 až 2013 ministr průmyslu a obchodu ve vládě Petra Nečase)

Ivo Rittig měl kontakt na exministra průmyslu a obchodu Martina Kocourka i na jeho nástupce a bývalého úřadujícího předsedu ODS Martina Kubu přes svého blízkého spolupracovníka právníka Tomáše Jindru, který dělal Kocourkovi a Kubovi poradce. Kuba se dokonce několikrát sešel s Rittigem před kongresem ODS v roce 2012 [250].

Marek Šnajdr (mezi lety 2006 až 2010 náměstek na Ministerstvu zdravotnictví; mezi lety 2006 až 2012 předseda správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR (VZP ČR) a poté do února 2014 člen správní rady VZP ČR; mezi lety 2010 až 2012 poslanec Parlamentu ČR za ODS; od konce ledna do konce září 2013 předseda dozorčí rady státní společnosti ČEPRO)

Citace z deníku někdejšího ředitele Nemocnice Na Homolce Vladimíra Dbalého ke dni 19. října 2010: „Ivo volá Šnajdra a po 20 minutách pak setkání ve třech (Šnajdr, Rittig, já) v hotelu Ventana.“ [47] Podobné zápisky týkající se Šnajdrova angažmá se v deníku pravidelně opakují [47]. Na jaře roku 2017 Šnajdr poprvé veřejně přiznal, že se s Ivem Rittigem scházel i v hotelu Ventana, kde Rittig vedl svá jednání (a která policie po jistou dobu monitorovala) [254]. S Rittigem podle něj diskutovali o politice [254]. Šnajdr u Městského soudu v Praze také ke své známosti s Rittigem řekl: „Vyjadřoval jsem se k tomu v jiné kauze, znám ho. Neumím přesně říct odkdy, odhaduji, že od roku 2007. Potkávali jsme se sporadicky, často při společenských záležitostech. Čtyřikrát, pětkrát, neumím si to přesně vybavit.“ [254]

Petr Šťoviček (právník; mezi lety 2009 až 2012 první náměstek ředitele Pozemkového fondu ČR, od června 2012 do konce roku 2012 pověřen jeho vedením; mezi roky 2013 a 2014 ředitel Státního pozemkového úřadu)

Na počátku roku 2013 se Petr Šťoviček zúčastnil uzavřené oslavy 50. narozenin Iva Rittiga a daroval mu obraz [203]. Po více než roce o tom média informovala veřejnost a zveřejnila i důkazní fotografii, načež Šťoviček byl ministrem zemědělství po pohovoru z funkce ústředního ředitele Státního pozemkového úřadu týž den odvolán [203]. Šťoviček k tomu médiím tehdy řekl: „Já jsem tento obraz dal jako originální dárek prostě, který se k takovým kulatinám dává. Byla tam řada lidí a s panem Rittigem jsem se snad od té doby neviděl, nestýkám se s ním.“ [203] Šťoviček se také snažil vinu přenést na Petra Bendla: „Osobně jsem se s Rittigem neznal, ale nesmíte zapomenout, že v době, kdy byla ta oslava, byl ministrem zemědělství Bendl. A o jejich vazbách se tehdy všeobecně vědělo.“ [293]

Stanislav Hájek (někdejší vedoucí oddělení vnějších vztahů Útvaru zvláštních činností)

Od jara roku 2012 detektivové z odposlechů kolem Jany Nagyové věděli, že Stanislav Hájek si často telefonuje nejen s ní a s šéfem společnosti ČEZ Danielem Benešem, ale i s lobbistou Ivem Rittigem [31]. Více k osobě Stanislava Hájka vizte v podkapitole „Daniel Beneš“ pod heslem „Stanislav Hájek“ na str. 22.

Igor Gáborík (bývalý policista a kriminalista – od policie odešel v roce 1996; poté podnikatel; od roku 2000 jeden ze společníků detektivní kanceláře)

Někdejší ředitel Nemocnice Na Homolce Vladimír Dbalý si do svého deníku mj. poznamenal: „Rytířská ulice, meet Rittig + Igor Gáborík za policii.“ [49] Jakýsi Rittigův kolega ke známosti s Gáboríkem médiím řekl: „Lobbista potřebuje nějaké charisma, peníze a kontakty na policisty. Že byl Gáborík od Rittiga, věděli všichni.“ [255] Rittig však popírá, že by Gáborika znal [255].

3. Poznámky:

Dle médií Ivo Rittig nikdy nebyl lobbistou typu Romana Janouška, který nejvíce těžil z dlouholetého přátelství s někdejším primátorem Prahy a místopředsedou ODS Pavlem Bémem [255]. Rittig využíval nejrůznější prostředníky [255]. „Rittig se mezi ty velké lobbyisty snažil dostat, a když už se mu to povedlo, tak ho záhy sestřelili,“ řekl médiím pod podmínkou anonymity člověk, který Rittiga dobře zná [255]. Rittigova skupina ovládala skrze Janu Nagyovou (dnes Nečasovou) nejen někdejšího premiéra Petra Nečase, ale měla nikoli nevýznamné kontakty i v justici a u policie. Do současnosti byl Ivo Rittig spolu s dalšími osobami obžalován, nepravomocně odsouzen či nepravomocně zproštěn obžaloby v několika kauzách, týkajících se mj. zakázek Dopravního podniku hl. m. Prahy [145].

4. Majetek: nejméně 500 až 700 milionů korun (vydělané peníze v ČR dle Rittigova vyjádření z roku 2017) [256].

Martin Roman

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): JANKA Radotín a.s. (mezi lety 1993 až 1999 generální ředitel; mezi lety 1996 až 2000 člen představenstva); ŠKODA a.s. (od konce roku 1999 do roku 2001 předseda představenstva); ŠKODA HOLDING a.s. (mezi lety 2000 až 2004 generální ředitel a předseda představenstva); ČEZ, a.s. (mezi lety 2004 až 2011 generální ředitel a předseda představenstva, poté do října 2013 předseda dozorčí rady); České dráhy, a.s. (mezi lety 2007 až 2009 člen dozorčí rady); PORG – gymnázium a základní škola, o.p.s. (od roku 2007 předseda správní rady); Nadace Martina a Lenky Romanových pro PORG (v roce 2008 zřizovatel); Burza cenných papírů

Praha, a.s. (mezi lety 2010 až 2015 člen dozorčí rady); Nadace Martina Romana (v roce 2010 zřizovatel); Audeamus, a.s. (od ledna 2017 člen správní rady a majitel); PORG International School, z.ú. (od jara 2017 předseda správní rady); ForEducation, s. r. o. (od října 2016 jednatel a majitel); Touzimsky Airlines, s.r.o. (od roku 2015 spolumajitel); Touzimsky IT, s.r.o. (od roku 2015 spolumajitel); CWI SAMOVA s.r.o. (od roku 2015 spolumajitel); U.D. – DEVELOP s.r.o. (od roku 2015 spolumajitel); CWI DELTA s.r.o. (od roku 2015 spolumajitel); EXPLETIO s.r.o. (od roku 2017 spolumajitel)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Radek Pokorný (vlivný právník a mj. dlouholetý přítel exministra a expremiéra Bohuslava Sobotky a jeho „pravá ruka“) – vizte podkapitolu „Radek Pokorný“ a heslo „Martin Roman“ na str. 87.

Daniel Beneš (od roku 2005 člen a následně místopředseda představenstva společnosti ČEZ; mezi lety 2007 až 2011 výkonný ředitel společnosti ČEZ; od září 2011 předseda představenstva a generální ředitel společnosti ČEZ) – vizte podkapitolu „Daniel Beneš“ a heslo „Martin Roman“ na str. 19.

Vladimír Johanes (mezi lety 2001 až 2003 člen dozorčí rady společnosti Moravia Steel; mezi lety 2003 až 2006 poradce ministra průmyslu a obchodu za ČSSD Milana Urbana; mezi lety 2004 až 2014 člen dozorčí rady společnosti ČEPS; lobbista ČEZ do zahraničí za éry Martina Romana a mj. dlouholetý předseda nebo člen dozorčích rad významných dceřiných společností ČEZ a společností s účastí státu; „učitel“ lobbisty Marka Dalíka)

Vladimír Johanes, syn komunistického ministra zahraničí z let 1988 a 1989, je obecně považován za nejdůležitějšího lobbistu hájícího zájmy ČEZ v zahraničí. A právě on na počátku roku 2004 dojednával nástup Martina Romana do ředitelské funkce a svůj vliv si v nejziskovější české společnosti udržel nejméně do roku 2013 [23]. Johanes se také mj. zúčastnil schůzky v létě roku 2009 v italském Toskánsku spolu s Milanem Urbanem, kde se v tu dobu také nacházela skupina byznysmenů či bývalých politiků kolem expremiéra Mirka Topolánka [145].

Vladimír Schmalz (mezi lety 2005 až 2011 ředitel útvaru fúze a akvizice společnosti ČEZ; mezi roky 2004 a 2005 zastupoval zájmy společnosti ČEZ v dozorčí radě společnosti Severočeská energetika a mezi lety 2005 a 2006 také v dozorčí radě společnosti Škoda Praha; v minulosti člen dozorčí rady bulharské distribuční společnosti Elektrorazpredelenie Stolichno EAD ovládané společností ČEZ; mezi lety 2006 až 2009 generální ředitel společnosti ZAO TransEnerg v Rusku; mezi lety 2010 až 2014 funkcionář a zastupitel hl. m. Prahy za ODS; člen statutárních nebo dozorčích orgánů řady dalších významných společností)

Vladimír Schmalz byl po Danielu Benešovi nejbližším spolupracovníkem někdejšího šéfa společnosti ČEZ Martina Romana [23]. Schmalz byl odpovědný za expanzi ČEZ v zahraničí i za obchody s EPH (Energetický a průmyslový holding) [23]. Schmalz ze společnosti ČEZ odešel v roce 2011 a dále působil jako politik pražské ODS. Za éry Martina Romana a Vladimíra Schmalze společnost ČEZ investovala v zahraničí přes 100 miliard korun [257]. Schmalz měl jako šéf útvaru akvizic a fúzí možnost rozhodovat o tom, kdo na mnohamiliardových obchodech skupiny ČEZ vydělá, jaké firmy budou na obřích transakcích spolupracovat [258]. Schmalze do ČEZ přivedl hned po svém nástupu v roce 2004 právě Martin Roman [258].

Alan Svoboda (mezi lety 2005 až 2014 ředitel divize Obchod společnosti ČEZ; mezi lety 2004 až 2006 místopředseda představenstva společnosti ČEZ; mezi lety 2004 až 2014 člen nebo místopředseda dozorčích rad několika dceřiných společností společnosti ČEZ; mezi lety 2005 až 2012 zástupce člena

představenstva a od léta roku 2012 krátce člen představenstva Mezinárodní asociace Eurelectric v Bruselu; od února 2018 výkonný ředitel holdingu Seven Energy, zastřešujícího energetické firmy Pavla Tykače) – vizte podkapitulu „Daniel Beneš“ a heslo „Alan Svoboda“ na str. 20.

Podle vyjádření Martina Romana z roku 2014 má právě Alan Svoboda lví podíl na tom, že ČEZ za deset let od roku 2004 zvýšil zisk „z pěti na třicet až padesát miliard korun“ ročně a také několikanásobně zvýšil i svoji hodnotu [25].

Karel Muzikář ml. (vlivný právník; blízký spolupracovník Václava Klause) – vizte podkapitulu „Karel Muzikář ml.“ a heslo „Martin Roman“ na str. 74.

Jan Šafránek (mezi lety 2009 až 2016 generální ředitel a předseda představenstva společnosti I&C Energo)

Lukrativní a strategickou inženýrskou společnost I&C Energo prodal ČEZ v roce 2008 do kapitálové struktury připravené a kontrolované Josefem Brožem, letitým spolupracovníkem někdejšího ředitele ČEZ Martina Romana, a to za podivných okolností [259]. Společnost se specializuje na řídicí systémy jaderných elektráren a je majitelem know-how k ovládnutí jaderné elektrárny Temelín [259]. Jan Šafránek se zná s Romanem už od doby Romanova působení v Jance Radotín v 90. letech [259].

Patrik Roman (od konce roku 2004 generální ředitel a dlouholetý předseda představenstva společnosti Pražské služby; mezi lety 2008 až 2014 člen správní rady obecně prospěšné společnosti PORG – gymnázium a základní škola; od roku 2015 člen dozorčí rady Nadace Martina Romana)

Patrik Roman je bratr Martina Romana [260].

3. Kontakty:

Pavel Bém (mezi lety 1998 až 2010 zastupitel hl. m. Prahy a mezi lety 2002 až 2010 primátor hl. m. Prahy; mezi lety 2004 až 2008 místopředseda, resp. první místopředseda ODS; mezi lety 2010 až 2013 poslanec Parlamentu ČR) – vizte podkapitulu „Pavel Bém“ a heslo „Martin Roman“ na str. 18.

Roman Janoušek (lobbista a podnikatel) – vizte podkapitulu „Roman Janoušek“ a heslo „Martin Roman“ na str. 60.

Petr Žaluda (mezi lety 2008 až 2013 generální ředitel a předseda představenstva Českých drah)

Média v minulosti zveřejnila fotografii z roku 2008, na níž byl při golfu zachycen Martin Roman mj. ve společnosti Petra Žaludy [9]. Na počátku roku 2011 se Martin Roman, Roman Janoušek, Martin Dvořák, Petr Žaluda, Tomáš Krsek a Pavel Suchánek zúčastnili „golfového výletu“ do Dubaje [261].

Martin Dvořák (Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost – generální ředitel mezi lety 2007 až 2011, místopředseda představenstva mezi lety 2007 až 2010, člen představenstva mezi roky 2010 až 2011, předseda představenstva v roce 2011) a

Pavel Suchánek (někdejší předseda sněmovního rozpočtového výboru za ODS) a

Tomáš Krsek (bývalý finanční ředitel, předseda představenstva a generální ředitel Škody Holding a do podzimu roku 2017 významný spolujitel a předseda představenstva společnosti Škoda Transportation; blízký spolupracovník bývalého šéfa plzeňské Škodovky a později společnosti ČEZ Martina Romana; Krsek přímo figuroval v ovládnutí plzeňské Škodovky v roce 2002 spolu s Romanem a s dalšími lidmi, z nichž někteří navíc figurovali v kolosálním tunelu v podobě ovládnutí

Mostecké uhelné společnosti na přelomu století skupinou Appian Group – v obou případech stát přišel o miliardy korun [145])

Na počátku roku 2011 se Martin Roman, Roman Janoušek, Martin Dvořák, Petr Žaluda, Tomáš Krsek a Pavel Suchánek zúčastnili „golfového výletu“ do Dubaje [261]. Suchánek k tomu následně řekl: „Na začátku února jsem se potkal s kamarádem z golfu Martinem Romanem. Náhodou jsme zjistili, že letíme ve stejný termín do Dubaje.“ [261] Krsek byl tehdy předseda představenstva a spolujednatel společnosti Škoda Transportation, která dodávala vlaky Českým drahám a tramvaje pražskému dopravnímu podniku [262]. Média podloženě spekulují o tom, že Martin Roman mohl dlouhodobě být spolujednatel společnosti Škoda Holding, která do počátku roku 2011 byla mateřskou společností Škody Transportation ([262] až [265]). Martin Roman dříve působil ve vedení společnosti Škoda Holding společně s Tomášem Krskem [262]. Dceřiné společnosti plzeňské Škody také získaly významné zakázky od společnosti ČEZ v době, kdy ČEZ vedl Martin Roman [262], [264].

Daniel Křetínský (podnikatel, patřící mezi nejbohatší Čechy; od roku 1999 významná postava slovenské finanční skupiny J&T, působící mj. v energetice a ve strojírenství; v roce 2009 se v rámci skupiny J&T podílel na založení Energetického a průmyslového holdingu, stal se jeho předsedou představenstva a od roku 2017 majoritním vlastníkem; spolujednatel společnosti Czech Media Invest, významně působící v médiích, ve vydavatelství a v distribuci tisku; funkce v dalších společnostech)

Dle médií vyrostl Energetický a průmyslový holding hlavně díky spolupráci se společností ČEZ za éry Martina Romana [23]. A současně se objevila řada pochybností okolo transakcí uzavřených mezi skupinou ČEZ a Energetickým a průmyslovým holdingem (EPH), vedeným Danielem Křetínským a spoluvlastněným investičními skupinami PPF a J&T [23]. Tahounem této spolupráce byl hlavně Martin Roman a jeho blízký spolupracovník, tehdejší ředitel ČEZ pro fúze a akvizice Vladimír Schmalz. Někdejší Ekologický právní servis, který se děním okolo elektrárenského gigantu zabýval, upozornil, že se ČEZ stal v jistých okamžicích pro EPH doslova financující bankou [23].

Ivo Rittig (lobbista) – vizte podkapitolu „Ivo Rittig“ a heslo „Martin Roman“ na str. 98.

Mírek Topolánek (mezi lety 2002 až 2010 předseda ODS; mezi lety 2006 až 2009 premiér ČR) a

Marek Dalík (lobbista a někdejší pravá ruka předsedy ODS a premiéra Mirka Topolánka; v roce 2016 odsouzen na 4 roky do vězení, trest byl v roce 2017 prodloužen na 5 let vězení) a

Aleš Řebíček (mezi lety 2006 až 2009 ministr dopravy ve vládě Mirka Topolánka; mezi lety 2006 až 2010 poslanec za ODS; závrtně zbohatl kolem doby, kdy byl ministrem dopravy [145])

Martin Roman byl zachycen na fotografiích z léta roku 2009, kdy se potkal s Mirkem Topolánkem, Markem Dalíkem a Alešem Řebíčkem na dovolené v italském Toskánsku [266]. Jiné fotografie zachytily na místě i exministra průmyslu a obchodu za ČSSD Milana Urbana a člena statutárních orgánů významných společností patřících společnosti ČEZ a lobbistu společnosti pro zahraničí Vladimíra Johanese a další osoby [266], [145].

Jiří Pospíšil (dlouholetý politik; exministr spravedlnosti; v současnosti mj. předseda TOP 09)

V místě toskánské dovolené politiků a lobbistů v létě roku 2009 byl „zcela náhodou“ přítomen i tehdejší ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil, který se též setkal s Martinem Romanem a – dle vlastních slov – s Romanem popil víno [267].

Václav Klaus ml. (někdejší dlouholetý ředitel Prvního reálného gymnázia v Praze (PORG); v současnosti politik ODS)

Václav Klaus ml. opustil funkci ředitele PORG v roce 2014, a to po neshodách s jeho hlavním mecenášem Martinem Romanem [268]. Roman byl za dary PORG v minulosti kritizován [268]. Bratr Václava Klause mladšího Jan pracoval či pracuje coby manažer právě v ČEZ, kde je stát hlavním akcionářem. Roman školu podporoval v době, kdy byl generálním ředitelem, později šéfem dozorčí rady ČEZ [268].

4. Poznámky:

Podle informací médií se Martin Roman pravděpodobně spolupodílel na skandálním majetkovém ovládnutí plzeňské Škody, ve které Roman mezi lety 2000 až 2004 působil jako generální ředitel a předseda představenstva (státní podíl v někdejší plzeňské Škodě byl prodán za neuvěřitelných 350 milionů korun, tedy za cenu tří nových lokomotiv, které podnik následně vyrobil) [145]. Chloubu československého a následně českého strojírenství ovládli za Grosseovy vlády titíž lidé, kteří ovládli i Mosteckou uhelnou společnost. Byli to lidé kolem skupiny Appian Group, mezi které patřil i Antonín Kolářek, Jiří Diviš a Marek Čmejla [145]. Podle různých dokumentů se k nim s největší pravděpodobností zprostředkovaně přidal také tehdejší šéf plzeňské Škodovky Martin Roman [145]. Někteří lidé, kteří ovládli plzeňskou Škodovku, patřili k okruhu známých Stanislava Grosse a přítele Bohuslava Sobotky Radka Pokorného. Prodej schválila Špidlova vláda, ve které byl ministrem vnitra Gross a ministrem financí Sobotka [145].

Martin Roman za dobu svého dlouhodobého působení v čele mocného energetického gigantu ČEZ, převážně vlastněného státem, díky vytvořené klientelistické síti napojené i na lobbisty a politiky si vytvořil prakticky neotřesitelnou pozici v čele společnosti. I poté, kdy se v roce 2011 stáhnul do ústraní a stal se „pouze“ předsedou dozorčí rady ČEZ, byl jeho vliv na chod společnosti značný [23]. Za jeho éry v čele ČEZ se hojně spekulovalo o tom, že Roman prostřednictvím ČEZ financoval politické strany a politiky [23]. Otevřeně se k této věci vyjádřil například někdejší šéf TOP 09 Karel Schwarzenberg: „Je veřejným tajemstvím v této republice, že pan Roman a ČEZ tady financovali politické strany.“ [23]

5. Majetek: stovky milionů až jednotky miliard korun [269].

Luděk Sekyra

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): Sekyra Group, a.s. (mezi lety 1995 až 1999 a od března 2000 předseda představenstva; dlouholetý skoro 100% vlastník); České nemovitosti a.s. (mezi lety 1996 až 2012 předseda představenstva); Sekyra Group Real Estate SE (od září 2016 předseda představenstva); Smíchov Station Development, a.s. (od listopadu 2011 předseda dozorčí rady); Žižkov Station Development, a.s. (od září 2015 místopředseda dozorčí rady); Konsorcium Rohan, s.r.o. (od června 2009 jednatel); Dassel s.r.o. (od dubna 1999 vlastník)

2. Kontakty:

Roman Janoušek (lobbista a podnikatel) – vizte podkapitolu „Roman Janoušek“ a heslo „Luděk Sekyra“ na str. 60.

Tomáš Hrdlička (podnikatel a dlouholetý vlivný člen ODS; pražský komunální politik; do léta roku 2013 člen ODS) – vizte podkapitolu „Tomáš Hrdlička“ a heslo „Luděk Sekyra“ na str. 49.

František Mrázek (někdejší podnikatel a „boss“ podsvětí; v lednu 2006 zastřelen)

V roce 2008 Luděk Sekyra přiznal, že se znal s někdejším bossem podsvětí Františkem Mrázkem a komunikoval s ním [270]. Bylo to v souvislosti s privatizací stavebního gigantu IPS, kdy Mrázek měl na privatizaci obchodní zájem [270].

Ivan Langer (od roku 1991 člen ODS; mezi lety 1996 až 2010 poslanec Parlamentu ČR a dlouholetý místopředseda Poslanecké sněmovny; mezi lety 1998 až 2002 a 2004 až 2010 místopředseda ODS; mezi roky 2006 a 2007 ministr informatiky; mezi lety 2006 až 2009 ministr vnitra) – vizte podkapitolu „Ivan Langer“ a heslo „Luděk Sekyra“ na str. 70.

Pavel Bělobrádek (od listopadu 2010 předseda KDU-ČSL; mezi lety 2014 až 2017 místopředseda vlády Bohuslava Sobotky pro vědu a výzkum; od října 2013 poslanec Parlamentu ČR)

Luděk Sekyra je pokládán za spojence Pavla Bělobrádka [271]. Sekyra byl např. přistižen v restauraci s někdejším ministrem průmyslu a obchodu Janem Mládkem z ČSSD a Pavlem Bělobrádkem [271].

Marek Dalík (lobbista a někdejší pravá ruka předsedy ODS a premiéra Mirka Topolánka; v roce 2016 odsouzen na 4 roky do vězení, trest byl v roce 2017 prodloužen na 5 let vězení)

V únoru roku 2010 uspořádala finanční skupina J&T turnaj v pólu ve slovenských Tatrách, kam se sjela tehdejší vlivová „smetánka“. Média poté přinesla fotografie, na nichž je Luděk Sekyra zachycen v družném hovoru s Romanem Janouškem, Markem Dalíkem a s Dušanem Palcrem z J&T [271].

3. Poznámky:

Od roku 2010 Luděk Sekyra významně finančně podporuje KDU-ČSL. V té době se premiérem stal Petr Nečas a Janouškův přítel Pavel Bém skončil v čele Prahy. Nejen Petr Nečas byl i v důsledku tehdejší světové ekonomické krize donucen více hovořit o plýtvání veřejnými prostředky a o boji proti korupci. Ke svému někdejšímu rozhodnutí podporovat křesťanskou demokracii Sekyra v roce 2014 mj. řekl: „Člověk má nějakou politickou identitu, vnímá lidi v politickém prostoru. A ta identita se časem mění. Je to o tom, že si člověk v určité fázi uvědomí, že by v životě, podnikání a pohledu na svět měl mít nějaký morální kompas.“ [271] Na poznámku novináře, že do té doby se Sekyra „bavil hlavně s pražskými šibry typu Romana Janouška nebo Tomáše Hrdličky“, Sekyra zareagoval: „Když podnikáte ve městě a máte tu řadu projektů – a my máme v Praze spoustu projektů – tak samozřejmě přicházíte do styku s veřejným sektorem. Všichni víme, že byla doba, kdy mezi podnikateli a politiky stála určitá skupina lidí – dnes se nazývají politickými podnikateli – se kterými prostě podnikatel do určitého styku přišel. Na druhé straně bych to všechno úplně nedémonizoval. Byly desítky, možná stovky výběrových řízení. Jestli na to či ono měl někdo nějaký vliv, to nechci soudit. Ale určitě neměl vliv na všechno.“ [271] Sekyra se po roce 2010 také vydal cestou podpory odkazu Václava Havla [271]. V roce 2014 byl Luděk Sekyra dotázán na svou minulost v Socialistickém svazu mládeže a v předlistopadové komunistické straně. Novinář se Sekyry mj. zeptal, proč jej Havlovy texty včetně Charty 77 zaujaly až po revoluci. Sekyra mj. odpověděl: „Tehdy jsme o mnoha věcech nebyli informováni. V té době na ty věci existovalo určité informační embargo. Nebylo možné si přečíst Moc bezmocných (Havlův politický esej z roku 1978 – pozn. red.), jeden ze zřejmě nejlepších politických textů druhé poloviny 20. století. (...) Já jsem vám říkal, že k tomu člověk dospívá v čase. V té době prostě nebyl přístup k těmto informacím.“ [271]

V lednu 2014 se Luděk Sekyra vyjádřil na téma svých dřívějších kontaktů s Františkem Mrázkem či s Romanem Janouškem a mj. řekl: „Jde o lidi, kteří v daném období hráli určitou roli. Nemám dostatek informací k tomu, abych je srovnával. Nicméně je pravdou, že vznikla jakási skupina politických podnikatelů, kteří plně vyšli vstříc touhám některých politiků ‚zpoplatnit‘ některá v podstatě standardní rozhodnutí veřejného sektoru, to byl základ jejich vzestupu i pádu. Doufám, že tato doba je jednou provždy za námi. Podnikatelé již nikdy nesmí akceptovat takové praktiky, proto je nutné nastavit zdravý mechanismus komunikace mezi veřejným a soukromým sektorem.“ [272]

Luděk Sekyra působí od roku 2011 ve správní radě jedné z fakult Oxfordské univerzity (konkrétně se jedná o Harris Manchester College). A v roce 2015 se stal členem takzvaného Vice-Chancellor's Circle – neboli poradenského sboru rektora Oxfordské univerzity [273]. Sekyra v roce 2014 pomohl uskutečnit projekt Havlovy lavičky v místním parku. Mimoto v historickém areálu Harris Manchester College v centru Oxfordu Sekyra otevřel studentské centrum Sekyra House [273]. To poskytuje studentům ubytování a studovny. Jeho součástí je i posluchárna Tomáše Halíka [273].

V létě roku 2014 se někdejší generální ředitel pražského dopravního podniku Martin Dvořák, který v minulosti patřil do vlivné skupiny osob spojených s různými lobbisty včetně Iva Rittiga či Romana Janouška, vyjádřil ve zjevné narážce na aktuální činnost Luděka Sekyry: „Naprosto neuvěřitelné mi přijde, že lidé, kteří teď říkají, že by neměla vznikat takzvaná centra moci a politici by neměli mít lobbisty a styčné důstojníky v byznysu, jsou přesně ti, kteří ještě před pár lety ťukali na naše dveře a chtěli mezi nás. Když čtu rozhovory některých těchto mravokárců a bojovníků proti korupci, vstávají mi vlasy hrůzou na hlavě. Stydím se za ty lidi a nechápu, že nemají ani pocit studu. Vždyť to, co dělali před třemi čtyřmi lety, bylo to samé, na co dnes nadávají. (...) Těch jmen bude určitě více. Jeden z nich se například motá kolem lidovců.“ [19]

4. Majetek: kolem 4 miliard korun (podle časopisu Forbes v roce 2014, resp. 2017) [274], [275].

Bohuslav Sobotka

1. Instituce (neúplný výčet): Parlament ČR (mezi lety 1996 až 2018 poslanec); Ministerstvo financí (mezi lety 2002 až 2006 ministr financí ve vládách sociálnědemokratických premiérů Vladimíra Špidly, Stanislava Grosse a Jiřího Paroubka); ČSSD (mezi lety 2005 až 2011 statutární místopředseda, resp. úřadující předseda; mezi lety 2011 až 2017 předseda); vláda ČR (mezi lety 2014 až 2017 předseda vlády)

2. Přátelé nebo dobří známí:

Radek Pokorný (vlivný právník a mj. dlouholetý přítel exministra a expremiéra Bohuslava Sobotky a jeho „pravá ruka“) – vizte podkapitulu „Radek Pokorný“ a heslo „Bohuslav Sobotka“ na str. 87.

3. Kontakty:

Stanislav Gross (někdejší dlouholetý poslanec ČSSD, statutární místopředseda a krátce předseda ČSSD; mezi lety 2000 až 2004 ministr vnitra; mezi roky 2004 a 2005 předseda vlády ČR; zemřel v roce 2015)

Bohuslav Sobotka patřil k dlouholetým souputníkům Stanislava Grosse již od počátku 90. let, později spolu působili ve vládě ČR [145].

Milan Urban (někdejší dlouholetý poslanec ČSSD; mezi lety 2003 až 2006 ministr průmyslu a obchodu; mezi lety 2007 až 2011 místopředseda ČSSD)

V roce 2004 tehdejší ministr průmyslu a obchodu Milan Urban spolu s tehdejším ministrem financí Bohuslavem Sobotkou oficiálně stáli za návrhem skandálního prodeje státního podílu v OKD ve prospěch společnosti Karbon Invest, kterou ovládl podnikatel Zdeněk Bakala [145]. V roce 2009 byl Milan Urban také účastníkem dovolené politiků a lobbistů v italském Toskánsku [266], [145].

Vladimír Špidla (mezi lety 1996 až 2004 poslanec Parlamentu ČR; mezi lety 1997 až 2001 statutární místopředseda ČSSD; mezi lety 2001 až 2004 předseda ČSSD; mezi lety 1998 až 2002 ministr práce a sociálních věcí ve vládě Miloše Zemana; mezi lety 2002 až 2004 předseda vlády ČR; mezi lety 2004 až 2010 evropský komisař pro zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti; mezi lety 2014 až 2017 šéfporadce premiéra Bohuslava Sobotky)

Vladimír Špidla kdysi přivedl Bohuslava Sobotku do funkce ministra financí [145]. Sobotka tuto funkci zastával také v době, kdy předsedou vlády byl právě Špidla. Poté, kdy se Sobotka v roce 2014 stal premiérem, stal se Špidla jeho oficiálním šéfporadcem [145].

Jaroslav Tvrdík (mezi lety 2001 až 2003 ministr obrany; mezi roky 2002 a 2003 poslanec za ČSSD; mezi lety 2003 až 2006 prezident a předseda představenstva Českých aerolinií, poté poradce premiéra Jiřího Paroubka; mezi lety 2015 až 2018 v představenstvu čínské společnosti CEFC Group (Europe) Company; prezident Smlouvy česko-čínské komory vzájemné spolupráce)

Jaroslav Tvrdík je dlouholetý Sobotkův souputník z ČSSD a ze společného vládního angažmá. Poté, kdy se Sobotka v roce 2014 stal premiérem, ponechal si Tvrdík jako poradce pro Čínu. Tvrdík byl oficiálním Sobotkovým poradcem pro česko-čínské vztahy [145]. Nejdůležitějším mužem v zákulisí premiéra Sobotky byl Radek Pokorný, který coby právník mj. opanoval uzavírání česko-čínských obchodních smluv [145].

Radko Martínek (mezi lety 1998 až 2009 poslanec Parlamentu ČR za ČSSD; mezi roky 2005 a 2006 ministr pro místní rozvoj ve vládě Jiřího Paroubka; mezi lety 2008 až 2012 hejtman Pardubického kraje; od roku 2012 senátor Parlamentu ČR; od roku 2014 radní města Moravská Třebová; v roce 2014 se stal členem poradního sboru premiéra Bohuslava Sobotky)

Na jaře roku 2014 se Radko Martínek stal členem poradního sboru premiéra Bohuslava Sobotky, a to pro oblast životního prostředí, energetiky, místního rozvoje a zemědělství [282]. Martínek se stal čestným poradcem předsedy vlády [282].

Milan Chovanec (mezi lety 2002 až 2010 zastupitel města Plzeň; mezi lety 2008 až 2014 zastupitel Plzeňského kraje a mezi lety 2008 až 2010 náměstek hejtmanky kraje; mezi lety 2010 až 2014 hejtman Plzeňského kraje; od roku 2013 poslanec Parlamentu ČR za ČSSD; mezi lety 2013 až 2015 místopředseda ČSSD; mezi lety 2015 až 2018 statutární místopředseda, resp. pověřený předseda ČSSD; mezi lety 2014 až 2017 ministr vnitra ve vládě Bohuslava Sobotky) – vizte podkapitolu „Milan Chovanec“ a heslo „Bohuslav Sobotka“ na str. 52.

Velké množství osob – politiků, státních úředníků a lobbistů (dáno více než dvacetiletou politickou kariérou Bohuslava Sobotky)

4. Poznámky:

Na počátku nového století patřil Bohuslav Sobotka spolu se Stanislavem Grosse a s několika dalšími mladými sociálními demokraty k nové a dravé skupině vysokých politiků, kteří po odchodu Miloše Zemana ovládli vysoké funkce v ČSSD i ve státě [145]. Když v roce 2003 při prezidentské volbě část sociálních demokratů nepodpořila někdejšího premiéra a někdejšího předsedu ČSSD Miloše Zemana, objevily se zakrátko i později informace, že hlavním představitelem protizemanovského proudu byl pozdější premiér Stanislav Gross [283]. A spolu s ním měl slavit i Vladimír Špidla, jenž byl v tu dobu šéfem strany a stavěl se proti Zemanově kandidatuře na Hrad [283]. V roce 2016 k tomu Lidové noviny uvedly vyjádření svého zdroje, který byl účastníkem někdejší protizemanovské akce: „Nikdy jsme se nedozvěděli, kdo všechno proti Zemanovi hlasoval. Hlasovalo se tajně, takže ani Zeman nemohl vědět, kdo ho ve volbě potopil. Mohl jen zjišťovat mezi svými spojenci v sociální demokracii.“ [283] Miloš Zeman se po neúspěšné volbě stáhl z politiky do ústraní. Později zařadil mezi osoby, které jej zradily, mj. Stanislava Grosse, Vladimíra Špidlu, Jaroslava Tvrdíka, Lubomíra Zaorálka nebo Bohuslava Sobotku [283].

Bohuslav Sobotka byl účastníkem skandálního prodeje státního podílu v někdejší plzeňské Škodě za neuvěřitelných 350 milionů korun (tato cena představovala cenu tří nových lokomotiv, které podnik následně vyrobil) [145]. Chloubu československého a následně českého strojírenství ovládli za Grossovy vlády titíž lidé, kteří ovládli i Mosteckou uhelnou společnost. Někteří lidé, kteří ovládli plzeňskou Škodovku, patřili k okruhu známých Stanislava Grosse a přítele Bohuslava Sobotky Radka Pokorného. Prodej schválila Špidlova vláda, ve které byl ministrem vnitra Gross a ministrem financí Sobotka [145]. Bohuslav Sobotka byl rovněž účastníkem prodeje státního podílu v někdejších Ostravsko-karvinských dolech (OKD) (více k tomu vizte v podkapitole „Radek Pokorný“ pod heslem „Zdeněk Bakala“ na str. 89).

V roce 2017 se k Sobotkově osobě vyjádřil dlouholetý funkcionář ČSSD a vlivný právník Miroslav Jansta: „Sobotka je člověk bez dopředu jasného názoru. Byl vždy průsečíkem názorů skupin, které mu mohou něco přinést. Když se stal ministrem financí, začal kolem sebe formovat skupinku spojenců. Jeho pravou rukou v té době byl Radek Pokorný, alespoň tak to tehdy Pokorný dával najevo.“ [284] Právě Jansta a Pokorný ve straně v posledních letech působili jako mocenské protipóly [284]. Mezi osoby, které měly k Sobotkovi také blízko, patřili i lidé kolem PR agentury Bison & Rose nebo politici Karel Březina, Michal Šmarda nebo Michal Kucián, se kterými jezdíval na dovolené [284].

V květnu 2017 byl premiér Sobotka na Pražském hradě veřejně zesměšněn prezidentem Milošem Zemanem, který očekával předání demise Sobotkovy vlády [285]. Bohuslav Sobotka před zraky televizních kamer ale prezidentovi sdělil, že demisi podat nepřišel. Po další výměně slov, kdy byl Sobotka prezidentem vyzván k následování, čehož premiér neuposlechl a jal se vést monolog k prezidentovi a k novinářům, prezident Zeman odešel ze sálu [285]. Premiér Sobotka dál hovořil a vysvětloval přítomným novinářům důvody svého jednání. Záznam konfliktu, obsahující i úvodní scénu, kdy prezident vyzval premiéra, aby si k sobě nastavil mikrofon, a to slovy „a nastav si to, támhle to máš obráceně, no“, přičemž na premiérův mikrofon prezident ukázal svojí hůlkou, se stal „hitem“ internetu a sociálních sítí [285]. V červnu 2017 se tehdejší premiér a předseda ČSSD zřekl pozice volebního lídra pro nadcházející sněmovní volby a místo volebního lídra přenechal tehdejšímu místopředsedovi strany a ministrovi zahraničí Lubomíru Zaorálkovi [286]. Současně byl vedením ČSSD dočasně pověřen tehdejší statutární místopředseda strany a ministr vnitra Milan Chovanec. Tato změna měla zastavit klesající preference ČSSD [286]. Premiér Bohuslav Sobotka se opakovaně veřejně kladně vyjádřil k záměru bleskové policejní reorganizaci z léta roku 2016, v rámci které došlo ke sloučení Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu (ÚOOZ) a jiného celorepublikového

útvary [287]. Reorganizace měla mj. za následek odchod šéfa ÚOOZ Roberta Šlachty od policie [287]. Nakonec poznamenejme, že na počátku roku 2016 média široce informovala o úniku obsahu soukromé emailové schránky tehdejšího premiéra Sobotky. Skoro dva tisíce emailů hodlala zveřejnit jakási extrémistická skupina na svých stránkách [288]. Ze zveřejněných emailů mj. vyplynulo, že tehdejší předseda Rady Českého rozhlasu Petr Šafařík měl informovat předsedu vlády Sobotku o zákulisním dění před volbou nového ředitele Českého rozhlasu a žádal ho o pomoc s výběrem ekonoma dozorčí komise. Sobotka autenticitu emailů nijak nezpochybnil. Záležitost měla pro Petra Šafaříka dohru – na svoji funkci zakrátko rezignoval [288].

5. Majetek: neznámý, pouze je známo, že Bohuslav Sobotka použil i poslanecké náhrady na koupi bytu v hodnotě přibližně 7 milionů korun [289].

Jaroslav Strnad

1. Firmy (neúplný výčet) (v minulosti nebo v současnosti člen orgánů, majitel nebo spolumajitel): EXCALIBUR ARMY spol. s r.o.; EXCALIBUR ARMY CZ a.s. (vymazáno v roce 2015; nástupnickou společností je EXCALIBUR GROUP a.s.); CZECHOSLOVAK GROUP a.s. (dříve EXCALIBUR GROUP a.s.); TATRA TRUCKS a.s.; TATRA a.s.; AVIA a.s. (vymazáno v roce 2017; společnost zanikla bez likvidace fúzí sloučením a její jmění přešlo na nástupnickou společnost AVIA Motors s.r.o.); KOVOSVIT MAS, a.s.; JOB AIR Technic a.s.; RETIA, a.s.; ZTS – ŠPECIÁL, a.s. (sídlo na Slovensku v Dubnici nad Váhom); ELTON hodinářská, a.s. (výrobce hodinek Prim); Czechoslovak Group B.V. (do 26. ledna 2018 majitel)

2. Kontakty:

Martin Nejedlý (podnikatel s vazbami na Rusko a poradce prezidenta Miloše Zemana) a

Miloš Zeman (bývalý předseda ČSSD a vlády ČR; od roku 2013 prezident republiky)

Podle článku Jaroslava Spurného z února 2018 se Miloš Zeman, jeho poradce Martin Nejedlý a zbrojař a podnikatel Jaroslav Strnad společně zúčastnili řady večerí nebo zahraničních cest [290]. Strnad je také největším veřejným sponzorem Miloše Zemana a jemu nakloněné politické strany SPO (Strana Práv Občanů), na prezidentovu předvolební kampaň věnoval tři a půl milionu korun a partaji poukázal další čtyři miliony [290]. Podle zmíněného článku z února 2018 existovalo k uvedenému datu za poslední čtyři roky celkem devět dohledatelných Zemanových výroků podporujících Strnadovy firmy [290]. Ten poslední z loňského roku vyzývá k omezení kontroly při vývozu a reexportu zbraní a Miloš Zeman ho pronesl při návštěvě Strnadovy společnosti Czechoslovak Group [290].

Zdeněk Zbytek (podnikatel v energetice s vazbami na Rusko a přítel prezidenta Miloše Zemana)

Zdeněk Zbytek má velmi blízko k mocným osobám v Rusku, většina jeho současných českých firem sídlí v Praze v budovách patřících ruské ambasádě [290]. Zbytek spolupracoval a spolupracuje se Strnadovým holdingem Czechoslovak Group, a to „při obchodech s bývalými středoasijskými zeměmi Sovětského svazu, v nichž má pan Zbytek dobré kontakty“, jak v únoru 2018 přiznal Strnad [290].

Alexej Beljajev (slovenský miliardář se silnými vazbami na Rusko) – vizte podkapitolu „Alexej Beljajev“ a heslo „Jaroslav Strnad“ na str. 15.

Richard Háva (dlouholetý významný zbrojař a přítel Miroslava Kalouska) – vizte podkapitolu „Richard Háva“ a heslo „Jaroslav Strnad“ na str. 45.

Milan Cícer (někdejší ředitel Finančního analytického útvaru Ministerstva financí za éry ministra Miroslava Kalouska) – vizte podkapitolu „Milan Cícer“ a heslo „Jaroslav Strnad“ na str. 27.

3. Poznámky:

Obchody firem Jaroslava Strnada se zbraněmi se podle článku Jaroslava Spurného zabývaly policejní jednotky minimálně čtyř zemí a tajné služby v Česku [290]. Před soudem také skončili čtyři vysocí funkcionáři spadající pod Ministerstvo obrany kvůli nevýhodnému prodeji vojenského materiálu nebo náhradních dílů z majetku resortu obrany ve prospěch soukromých firem v letech 2009 až 2013 (razie Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu v roce 2015 i ve firmách Jaroslava Strnada) [292]. V lednu 2018 Strnad nečekaně oznámil, že všech svých šedesát firem, včetně slavné automobilky Tatra, sdružených v holdingu Czechoslovak Group, převedl na svého syna [290]. „Uvědomuji si, že mé jméno je spojováno s řadou lidí a akcí, které mohou poškodit firmu a její reputaci,“ odpověděl pak Strnad otec časopisu Respekt na otázku, zda předání firmy synovi nesouvisí spíše s bezpečnostními prověrkami dodavatelů materiálu české armádě, kterým jsou čerstvě vystaveny jeho firmy zásluhou nového zákona [290]. Czechoslovak Group se stala jednou z nejvýznamnějších zbrojařských společností střední Evropy, a pokud by nedostala prověrku, musely by být zrušeny zakázky pro českou armádu v hodnotě zhruba dvanácti miliard korun [290]. Strnadův holding Czechoslovak Group měl v roce 2017 obrát dvacet miliard korun, a zařadil se tak do desítky největších českých soukromých společností [290]. V posledních dvou letech se stal druhým největším dodavatelem zbraní pro českou armádu a druhým největším tuzemským exportérem zbraní – po Aeru Vodochody [290]. Jaroslav Strnad také dlouhodobě spoluvlastnil několik velkých firem se slovenským miliardářem ruského původu Alexejem Beljajevem, který má vazby na Rusko [290] (vizte také podkapitolu „Alexej Beljajev“ a heslo „Jaroslav Strnad“ na str. 15).

4. Majetek: přibližně 7 miliard korun (v roce 2017 dle časopisu Forbes) [275].

Robert Šlachta

1. Instituce (neúplný výčet): Policejní zásahová jednotka v Brně (mezi lety 1992 až 1995); Útvar pro odhalování organizovaného zločinu (mezi lety 1995 až 1998 řadový policista; mezi lety 1998 až 2002 vedoucí oddělení, zaměřeného na boj s drogovou trestnou činností; mezi lety 2008 až 2016 ředitel); Národní protidrogová centrála v Brně (mezi lety 2002 až 2004 vedoucí pobočky; mezi lety 2004 až 2007 zástupce ředitele pro trestní řízení); Úřad služby kriminální policie a vyšetřování pro výkonné útvary (v roce 2007 zástupce ředitele); Celní správa ČR (od srpna 2016 náměstek generálního ředitele)

2. Kontakty:

Nejrůznější osoby (dáno výkonem služby u Policie ČR a u Celní správy ČR) mj. Lenka Bradáčová (vrchní státní zástupkyně v Praze), Ivo Ištván (vrchní státní zástupce v Olomouci) a Pavel Zeman (nejvyšší státní zástupce).

Andrej Babiš (podnikatel, dlouhodobě mezi pěti nejbohatšími Čechy; dlouhodobý majitel a předseda představenstva společnosti Agrofert (dočasně ve svěřenských fondech); od roku 2012 předseda hnutí

ANO 2011; mezi lety 2014 až 2017 ministr financí; od prosince 2017 předseda vlády ČR) – vizte podkapitulu „Andrej Babiš“ a heslo „Robert Šlachta“ na str. 14.

3. Poznámky:

Pod Šlachtovým vedením se Útvar pro odhalování organizovaného zločinu (ÚOOZ) aktivně pustil do vyšetřování mnoha nejzávažnějších případů organizovaného zločinu. ÚOOZ se např. zabýval případem černého obchodu s lihem a možných utajených skladů nezdaněného lihu, zabýval se násilnou trestnou činností nebo kauzami kolem převaděčů či gangů zaměřených na krádeže aut apod. Útvar provedl i zátah proti přívržencům krajní pravice. Vedle toho se Šlachta ÚOOZ začal zabývat i korupčními kauzami, které ale formálně spadaly pod jiný celorepublikový útvar nazvaný Útvar odhalování korupce a finanční kriminality [276], [277]. V roce 2010 získala protidrogová jednotka od svého agenta informaci, že se v prostředí organizovaného zločinu mluví o přípravě vraždy ředitele ÚOOZ Roberta Šlachty, protože „se naváží do Starky a jeho dvorního advokáta Julia Kramariče“, jehož ÚOOZ obvinil z korupce [278]. V případě plánu na vraždu Roberta Šlachty nakonec zůstalo jen u zvažování úmyslu [278]. V záznamu, který k případu zpracovala Generální inspekce bezpečnostních sborů, se uvádělo: „Měly ho (Šlachtu – pozn. red.) usmrtit osoby napojené na ruský organizovaný zločin, a to s největší pravděpodobností v místě jeho bydliště nebo ve vozidle, které používá.“ [278] Nejvíce pozornosti získal ÚOOZ vedený Robertem Šlachtou v červnu 2013, když zasáhl na Úřadu vlády a na dalších místech v kauze týkající se mimo jiné blízké spolupracovnice tehdejšího premiéra Petra Nečase (ODS) Jany Nagyové (dnes Nečasové) a rozsáhlé politické korupce [277]. Zásah vedl k pádu vlády a k následnému obvinění řady osob včetně vlivných lobbistů. Obviněn a později obžalován byl i někdejší náměstek vrchního státního zástupce v Praze Libor Grygárek [277]. Šlachta ÚOOZ pokračoval v práci na kauzách, dotýkajících se i vlivných politiků, policistů nebo státních zástupců, i po roce 2013. V říjnu 2015 ÚOOZ zasahoval v Olomouckém kraji v případě s krycím názvem Vidkun, ve kterém šlo o ovlivňování některých kauz a úniky informací z trestních spisů (domovní prohlídka proběhla mj. u bývalého ministra vnitra za ODS Ivana Langera, v kauze byli následně obviněni tehdejší sociálnědemokratický hejtman Olomouckého kraje Jiří Rozbořil, vlivný podnikatel Ivan Kyselý, tehdejší šéf odboru olomoucké hospodářské kriminality Radek Petruň a bývalý náměstek olomouckého policejního ředitele Karel Kadlec). V květnu 2016 ÚOOZ zatkl a následně obvinil po zásahu i ve vnitřních strukturách policie tři osoby (šéfa odboru Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality Radka Holuba, soukromého detektiva a někdejšího policistu Igora Gáboríka a příslušníka Celní správy ČR Pavla Šímu). Domovní prohlídka a zadržení se týkaly i pražské státní zástupkyně Dagmar Máchové, která byla následně v říjnu 2016 obviněna. Kauza pod dozorem Vrchního státního zastupitelství v Praze dostala krycí název Berreta (resp. dle policie Bereta). Podle vyšetřovatelů měli policisté a žalobkyně vytvořit systém na vynášení informací z trestních spisů a výrobu kompromitujících materiálů. Vynášením informací navíc Holub mohl mařit vyšetřování složitých kauz na samotném počátku trestního řízení. Poznamenejme, že média informovala o rozhodnutí policejního prezidia provést bleskovou reorganizaci, v rámci které byl následně ÚOOZ sloučen s jiným celorepublikovým útvarem, tři týdny po květnové razii ÚOOZ v rámci kauzy Beretta. Podle Roberta Šlachty právě kauza Beretta spustila policejní reorganizaci ([279], [280], [89], [85]). Robert Šlachta a jeho ÚOOZ se po roce 2013 stali terčem ostré kritiky ze strany nejen politiků. Kritika souvisela mj. s tím, že Útvar řešil i korupční kauzy, které měl formálně řešit jiný celorepublikový útvar policie [276]. Nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman ale práci ÚOOZ hájil a vysoce oceňoval a na počátku roku 2016 na adresu ÚOOZ řekl: „Vyšetřování případů, jako jsou manipulace veřejných zakázek, jsou velice specifické zločiny. Troufnu si tvrdit, že v minulosti tady bylo jen málo policistů, kteří by takovou problematiku uměli. ÚOOZ se alespoň rychle učí. (...) ÚOOZ pod vedením pana ředitele Šlachty je konsolidovaný útvar, naprosto efektivně pracující, s jasně rozdělenými velitelskými

pravomocemi a úkoly. A co je podstatné, ÚOOZ má nejenom výsledky, ale zároveň odtamtud nejsou úniky informací.“ [276] V létě roku 2016 Šlachta odešel od policie v hodnosti plukovníka, a to v reakci na nesouhlas s bleskovou policejní reorganizací, v rámci které došlo ke sloučení ÚOOZ s jiným celorepublikovým útvarem. Zatímco z reorganizace byli státní zástupci s řadou policistů nešťastní, zločinci ji oslavovali... [134]

Marek Šnajdr

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): ODS (od roku 1993 člen); Hospodářský výbor Parlamentu ČR (mezi roky 1995 a 1996 konzultant); HP CONSTRUCT, a.s. (mezi lety 1996 až 1998 ředitel a mezi lety 1996 až 2013 člen představenstva); HUTNÍ PROJEKT Frýdek-Místek a.s. (mezi lety 1996 až 1998 člen představenstva); Metrostav a.s. (v roce 1999 krátce na pozici „specialisty strategického marketingu“); Merck Sharp & Dohme IDEA, Inc., ČR (mezi lety 1999 až 2003 „finanční manažer–controller“); Pfiizer, spol. s r.o. (mezi lety 2003 až 2006 ředitel pro vnější vztahy a podporu obchodu); Ministerstvo zdravotnictví (mezi lety 2006 až 2010 první náměstek); Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR (od 9. května 2006 člen správní rady; od 15. září 2006 do 9. května 2010 a od 1. října 2010 do 26. listopadu 2012 předseda správní rady; poté do 6. února 2014 „řadový“ člen správní rady); Parlament ČR (mezi lety 2010 až 2012 poslanec; člen rozpočtového výboru; místopředseda Výboru pro zdravotnictví; mezi roky 2011 a 2012 člen expertní skupiny pro řešení problematiky definice nároku pacienta); ČEPRO, a.s. (od konce ledna do konce září 2013 předseda dozorčí rady); Beskydy Investment Group, a.s. (od roku 2014 majitel; člen, resp. předseda správní rady a ředitel)

2. Kontakty:

Vladimír Dbalý (neurochirurg a bývalý primář; mezi lety 2006 až 2012 ředitel Nemocnice Na Homolce) – vizte podkapitolu „Vladimír Dbalý“ a heslo „Marek Šnajdr“ na str. 29.

Ivo Rittig (lobbista) – vizte podkapitolu „Ivo Rittig“ a heslo „Marek Šnajdr“ na str. 99.

Zdeněk Kabátek (mezi lety 2006 až 2012 nejprve vrchní ředitel pro přímo řízené organizace a poté vrchní ředitel pro ekonomiku Ministerstva zdravotnictví; od listopadu 2012 ředitel Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR) – vizte podkapitolu „Vladimír Dbalý“ a heslo „Marek Šnajdr“ na str. 29.

Roman Janoušek (lobbista a podnikatel)

Firma, kterou založil Roman Janoušek, dostávala z VZP ČR ročně sto milionů korun [13]. Šnajdr v roce 2012 médiím přiznal, že se s Janouškem zná, popřel ale, že by Janoušek ovlivňoval personální otázky ve VZP ČR v době, kdy byl Šnajdr předsedou její správní rady [144].

Tomáš Chrenek (podnikatel; průmyslník, skoro 90% majitel zdravotnického koncernu AGEL)

V roce 2011 se prezident České lékařské komory Milan Kubek v médiích ostře vyjádřil na adresu Marka Šnajdra a jeho působení v čele správní rady VZP ČR. Hovořil mj. o tom, že Šnajdr činí kroky ve prospěch soukromých společností [281]. K osobě Šnajdra a k jeho vztahu ke zdravotnickému impériu AGEL miliardáře Tomáše Chrenka v souvislosti s tehdejšími protesty lékařů Kubek mj. řekl: „Jistě, je zde skupina politiků, která se snaží zabránit dohodě za každou cenu, a vliv Agelu je jasný. Vztahy mezi panem Šnajdrem a panem Chrenkem jsou dlouhodobě velmi dobré. A Agel se zachoval

poměrně chytře, dal lékařům nepatrné navýšení, aby se kolegové z Agelu do akce nezapojili a Agel mohl být vydáván za ostrov stability.“ [281] Kubek také uvedl dřívější Šnajdrův návrh za příklad politické korupce: „Byl to pan Šnajdr, který navrhl v roce 2007 jako příležitost zásadní změnu cen a úhrad léků. A tento systém nás připravil minimálně o deset miliard korun. V roce 2008 měla proběhnout revize cen a úhrad za léky, ale Šnajdrův systém je tak složitý, že revize nebyly dodnes provedeny. Za léky platíme naprosto zbytečné, přemrštěné částky. Neumím si představit konkrétnější případ politické korupce.“ [281]

Radek Pokorný (vlivný právník a mj. dlouholetý přítel exministra a expremiéra Bohuslava Sobotky a jeho „pravá ruka“)

V roce 2016 byl Marek Šnajdr mezi pozvanými hosty oslavy 20. výročí založení vlivné Pokorného advokátní kanceláře [231]. Oslava se konala v pražském Rudolfinu [231].

Velké množství osob – politiků, státních úředníků a lobbistů (dáno kariérou Marka Šnajdra)

3. Poznámky:

V souvislosti se svým podnikatelským působením v 90. letech byl Marek Šnajdr v minulosti několikrát policií šetřen a dokonce ve dvou kauzách obžalován z několika trestných činů (mj. i z podvodu), za které mu mj. hrozil i nepodmíněný trest odnětí svobody ve výši 5 až 12 let [155]. V jedné kauze byl soudem obžaloby zproštěn, v další kauze však krátce před vynesením rozsudku (a půl roku před tím, než se Šnajdr stal v září 2006 prvním náměstkem na Ministerstvu zdravotnictví a předsedou správní rady VZP ČR) byla obžaloba za podivných okolností státním zástupcem stažena (státní zástupce navrhl zprostit Šnajdra obžaloby, čemuž soud vyhověl) [155]. Šnajdrovi a dalším dvěma osobám přitom hrozilo mnohaleté odnětí svobody za to, že na základě nepodložených faktur měla trojice účelově neoprávněně odčerpat nejméně skoro 3,5 milionu korun ze státní dotace při stavbě domu s pečovatelskou službou na konci roku 1997 [155].

Některé podivnosti kolem působení Marka Šnajdra na Ministerstvu zdravotnictví jsou podrobněji popsány v elaborátu Nadačního fondu proti korupci [155]. Šnajdr měl např. podporovat privatizaci tkáňových bank, záležitosti kolem výstavby biotechnologického parku v Ostravě, projekt Elektronických zdravotních knížek IZIP (náklady státu ve výši kolem 2 miliard korun, elektronické zdravotní knížky dle původních předpokladů nefungovaly a projekt byl v roce 2012 zastaven) apod. V uvedených kauzách významně profitovaly soukromé společnosti, zatímco stát v nich tratil [155]. Marek Šnajdr z pozice prvního náměstka na Ministerstvu zdravotnictví podivným způsobem v roce 2010 zasáhl i do arbitráže v kauze Diag Human, v níž státu hrozila (podle některých výkladů stále hrozí) povinnost úhrady odškodnění soukromé společnosti ve výši přibližně 15 miliard korun (včetně úroků z prodlení) za tvrzenou zmařenou investici, ke které mělo dojít na začátku devadesátých let [155]. Alarmující je rovněž dramatické zhoršení výsledků hospodaření VZP ČR za dobu, kdy předsedou správní rady VZP ČR byl Marek Šnajdr [155]. Zatímco v roce 2006 hospodařila VZP ČR od jara do konce roku dle vlastních slov tehdejšího ředitele vyrovnaně, v roce 2011 vykázala ztrátu ve výši skoro 3,8 miliardy korun s tím, že finanční rezervy pojišťovny byly v té době již vyčerpány [155]. Poznamenejme, že předsedou správní rady VZP ČR byl Šnajdr mezi lety 2006 až 2012 (poté byl do února 2014 „řadovým“ členem správní rady VZP ČR) [141].

Mnoho skutečností a indicií vede k podloženému závěru, že Marek Šnajdr byl dlouhodobě faktickým vládcem v českém zdravotnictví, pokud šlo o personální, legislativní nebo ekonomicko-organizační a obchodní záležitosti na vrcholné úrovni. V duchu svého pojetí řízení českého zdravotnictví se Šnajdr spolu s někdejším ministrem zdravotnictví za ODS Tomášem Julínkem mj. snažili zavést v Česku

tzv. řízenou péčí. Ta funguje např. v USA a její podstata spočívá v tom, že o nutnosti výkonů a léčení pacientů nerozhodují primárně lékaři, ale manažeři zdravotních pojišťoven. Koncept řízené péče se oběma představitelům privatizace českého zdravotnictví nakonec nepodařilo v Česku zavést [155]. Poznamenejme pro úplnost, že dlouholetý Šnajdrův podřízený na Ministerstvu zdravotnictví Zdeněk Kabátek se v roce 2012 stal ředitelem VZP ČR, přičemž ve stejné době Šnajdr opustil funkci předsedy správní rady VZP ČR – a do února 2014 byl jen „řadovým“ členem správní rady pojišťovny.

Marek Šnajdr také figuruje v kauze „trafik“ pro tři někdejší poslance, kteří vzdáním svého poslaneckého mandátu umožnili v listopadu 2012 schválení vládního balíčku, na němž trval tehdejší premiér Petr Nečas [219]. Nečas s prosazením vládních návrhů spojil pokračování své vlády. Tehdejší „rebelové“ vládní strany měli za odměnu získat lukrativní posty ve státních firmách [219]. Ivan Fuksa následně působil 11 měsíců v představenstvu Českého Aeroholdingu (na starost měl mít zejména řešení privatizace Českých aerolinií), Marek Šnajdr vedl dozorčí radu státní společnosti ČEPRO (společnost je odpovědná za přepravu a skladování ropy a ropných produktů) [219]. Tluchoře, Šnajdra i Fuksu poslali detektivové v červnu 2013 do vazby, o měsíc později však Nejvyšší soud rozhodl, že je stíhat nelze. V létě roku 2016 Vrchní státní zastupitelství v Olomouci podalo na bývalého šéfa ODS a bývalého premiéra Petra Nečase, jeho manželku Janu Nečasovou (dříve Nagyovou) a někdejšího vysoce postaveného úředníka Romana Bočka (rovněž ODS) obžalobu kvůli podezření z uplácení zmíněných poslanců funkcemi [219]. Nečasovou státní zástupci obžalovali také kvůli případu krácení daní za luxusní dary v hodnotě deseti milionů korun [219].

Petr Šťovíček

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): Státní pozemkový úřad (ústřední ředitel od ledna 2013 do února 2014; Úřad vznikl v lednu 2013 jako nástupce Pozemkového fondu ČR a pozemkových úřadů a stal se příslušným pozemkovým úřadem podle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženským organizacemi); Pozemkový fond ČR (mezi lety 2009 a 2012 první náměstek ředitele; od června 2012 do konce roku 2012 pověřen jeho vedením); advokátní kancelář KŠD LEGAL (advokát a prokurista); Kazachstánsko-česká smíšená obchodní komora, z. s. (od června 2015 do listopadu 2016 člen předsednictva)

2. Kontakty:

Ivo Rittig (lobbista) – vizte podkapitolu „Ivo Rittig“ a heslo „Petr Šťovíček“ na str. 99.

Petr Bendl (dlouholetý politik a vysoký funkcionář ODS; bývalý hejtman Středočeského kraje; bývalý ministr dopravy; mezi lety 2011 až 2013 ministr zemědělství ve vládě Petra Nečase)

Petr Šťovíček byl ve funkci šéfa Pozemkovému fondu ČR (resp. jeho nástupnické organizace) podřízeným i někdejšího ministra zemědělství Petra Bendla z ODS. Šťovíček byl z funkce odvolán ministrem zemědělství Marianem Jurečkou za účast na Rittigových narozeninách, které se Šťovíček zúčastnil ve funkci ještě za ministra Bendla. Šťovíček následně na adresu Bendla a Rittiga médiím sdělil, že o „jejich vazbách se tehdy všeobecně vědělo“ [293].

Jana Nagyová (dnes **Nečasová**) (mezi lety 2006 až 2009 ředitelka odboru kanceláře ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase; mezi lety 2010 až 2013 vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády)

ČR Petra Nečase a jeho nejbližší spolupracovnice, poté manželka Petra Nečase) – vizte podkapitolu „Jana Nagyová (dnes Nečasová)“ a heslo „Petr Šťoviček“ na str. 80.

Martin Dvořák (Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost – generální ředitel mezi lety 2007 až 2011, místopředseda představenstva mezi lety 2007 až 2010, člen představenstva mezi roky 2010 až 2011, předseda představenstva v roce 2011) – vizte podkapitolu „Martin Dvořák“ a heslo „Petr Šťoviček“ na str. 35.

Michal Hašek (bývalý vysoký politik, funkcionář a jihomoravský hejtman za ČSSD)

Podle obchodního rejstříku Michal Hašek působil od konce roku 2014 do října 2016 coby místopředseda představenstva Kazachstánsko-české smíšené obchodní komory, v níž Petr Šťoviček působil od června 2015 do listopadu 2016 jako člen představenstva. Šťoviček také působil jako externí poradce předseda Asociace krajů ČR Michala Haška [294]. Práce v asociaci ale nebyla jediná Šťovičkova „výpomoc“ Michalu Haškovi. Advokátní kancelář KŠD Legal, kde Šťoviček působí, získala například v roce 2016 od Jihomoravského kraje smlouvu na právní poradenství v několika sporech. Odměna činila 2200 korun na hodinu. „Pana Šťovička jsme angažovali jako experta na církevní restituce,“ uvedl k tomu tehdy jihomoravský hejtman Hašek [294]. S Haškem úzce spolupracoval i bratr Petra Šťovička Jan, zakladatel advokátní kanceláře KŠD Legal [294]. I on zastupoval Jihomoravský kraj v právních sporech [294].

Alena Vitásková

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): GASCONTROL, společnost s r.o. (mezi lety 1992 až 1997 spolujatelka; mezi lety 1993 až 2000 jednatelka); Plymex, spol. s r. o. (mezi lety 1992 až 1996 spolujatelka a jednatelka); Klub plynárenských podnikatelů ČR, s.r.o. (společnost zrušena s likvidací ke dni 15. 9. 2011; mezi lety 1995 až 2011 majitelka; mezi lety 1995 až 2001 a mezi lety 2008 až 2011 jednatelka); Severomoravská plynárenská, a.s. (mezi lety 1997 až 2001 členka představenstva a obchodní, resp. generální ředitelka; v části roku 2002 místopředsedkyně dozorčí rady); SMP – Služby, s.r.o. (mezi lety 1999 až 2001 členka dozorčí rady; mezi lety 2008 až 2011 majitelka); Union Group, a.s. (mezi roky 2000 a 2001 členka dozorčí rady); RWE Supply & Trading CZ, a.s. (dříve Transgas, a.s., resp. RWE Transgas, a.s.) (mezi lety 2001 až 2003 generální ředitelka; mezi roky 2002 až 2003 místopředsedkyně představenstva; mezi roky 2001 a 2002 předsedkyně představenstva); Nadační fond manželů Livie a Václava Klausových (mezi lety 2003 až 2011 předsedkyně dozorčí rady); Pražská teplárenská a.s. (mezi lety 2004 až 2007 předsedkyně představenstva); Gazoprojekt Czech s.r.o. (v části roku 2011 jednatelka a majitelka); Energetický regulační úřad (ERÚ) (mezi lety 2011 až 2017 předsedkyně); Institut Aleny Vitáskové z.s. (od roku 2017 zakladatelka a předsedkyně spolku)

2. Kontakty:

Zdeněk Zemek (podnikatel a průmyslník) a jeho synové Alexandr a Zdeněk

V roce 2013 média uvedla, že Alena Vitásková „v minulosti navázala kontakt s magnátem Zdeňkem Zemkem“ a že s ním spolupracovala v rámci svého privátního Klubu plynárenských podnikatelů [295]. Článek Jaroslava Spurného z roku 2016 uvádí, že se Alena Vitásková sešla se Zdeňkem

Zemkem nedlouho po svém jmenování do čela mocného ERÚ, přičemž jí Zdeněk Zemek popsal problémy ohledně licenčního řízení, týkajícího se jistých solárních elektráren [296]. Ty byly následně předmětem policejního vyšetřování a jeho synové Alexandr a Zdeněk byli odsouzeni na mnoho let do vězení.

Alexandr Medveděv (mezi lety 2002 až 2014 generální ředitel vývozce ruského zemního plynu Gazexport (později Gazprom Export); později se stal místopředsedou řídicího výboru Gazpromu)

Podle článku z léta roku 2017 „Vitásková dlouhodobě udržuje vřelé vztahy s Alexandrem Medveděvem a dalšími představiteli Gazpromu“ [297]. V článku je rovněž naznačeno, že v důsledku jistého rozhodnutí ERÚ za ředitelování Aleny Vitáskové měli Gazprom a případně další zahraniční obchodníci ušetřit zhruba 1,3 miliardy korun ročně [297].

Václav Klaus (bývalý předseda ODS a vlády ČR; mezi lety 2003 až 2013 prezident republiky) – vizte podkapitulu „Václav Klaus“ a heslo „Alena Vitásková“ na str. 67.

Miloš Zeman (bývalý předseda ČSSD a vlády ČR; od roku 2013 prezident republiky)

Miloš Zeman podporoval kroky Aleny Vitáskové v čele ERÚ. Vitásková také s prezidentem Zemanem projednávala témata kolem energetiky [299].

Renata Vesecká (mezi lety 2005 až 2010 nejvyšší státní zástupkyně; mezi roky 2014 a 2015 místopředsedkyně Energetického regulačního úřadu; v roce 2007 někdejší nejvyšší státní zástupkyně Marii Benešovou označena za členku „justiční mafie“)

Za éry Aleny Vitáskové v čele ERÚ se někdejší nejvyšší státní zástupkyně Renata Vesecká, která byla v minulosti označena za členku „justiční mafie“, stala na čas místopředsedkyní ERÚ.

Jana Nagyová (dnes **Nečasová**) (mezi lety 2006 až 2009 ředitelka odboru kanceláře ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase; mezi lety 2010 až 2013 vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády ČR Petra Nečase a jeho nejbližší spolupracovnice, poté manželka Petra Nečase)

Alena Vitásková v roce 2016 přiznala osobní styky s Janou Nagyovou a k její osobě mj. sdělila: „Ona byla ve vysoké funkci u pana premiéra Nečase. Poznali jsme se až v té době. Což jí asi poznali všichni, nebo se alespoň snažili ji poznat. Někteří zistně, jiní normálně, což byl můj případ. Předtím jsem ji opravdu neznala. Že bychom se pohádaly, o tom nevím. Ale pravda je, že se mnou v nějaké době přestala komunikovat. Důvod jsem nikdy neodhalila. Jestli se ode mě očekávalo něco jiného, než jsem pak ve vedení ERÚ dělala, fakt nevím.“ [205]

Petr Nečas (mezi lety 2003 až 2013 poslanec Parlamentu ČR; dlouholetý místopředseda, resp. první místopředseda ODS; mezi lety 2006 až 2009 ministr práce a sociálních věcí a místopředseda vlády Mirka Topolánka; mezi lety 2010 až 2013 předseda vlády ČR)

Alena Vitásková se podle vlastních slov zná s Petrem Nečasem delší dobu a v roce 2014 médiím přiznala, že do čela ERÚ jí pomohla i známost s Petrem Nečasem: „Známe se ještě z Rožnova pod Radhoštěm, z dob, kdy jsem pracovala jako obchodní ředitelka Severomoravské plynárenské. Občas jsme se potkávali při stříhání pásek na výstavbách nových plynovodů. Nečas mi sdělil, že chtějí na regulační úřad někoho jiného než ty, co tam byli. Obávali se, aby se nepokračovalo v regulaci ve stejném stylu, jako se to dělo do té doby. Obával se, že se chystá něco v biometanu, a nechtěl, aby to dopadlo jako s fotovoltaikou. Říkal mi, že nechtějí nikoho, koho do vedení úřadu prosazují regulované subjekty. Se svojí praxí a znalostmi jsem byla celkem vhodný kandidát, protože mě navíc nikdo ve

vedení úřadu nechtěl. Tehdy mi to potvrdil i Miroslav Kalousek. Řekl mi, že mě nikdo z účastníků trhu nechtěl, takže budu dobrý regulátor.“ [300]

Daniel Křetínský (podnikatel, patřící mezi nejbohatší Čechy; od roku 1999 významná postava slovenské finanční skupiny J&T, působící mj. v energetice a ve strojírenství; v roce 2009 se v rámci skupiny J&T podílel na založení Energetického a průmyslového holdingu, stal se jeho předsedou představenstva a od roku 2017 majoritním vlastníkem; spolumajitel společnosti Czech Media Invest, významně působící v médiích, ve vydavatelství a v distribuci tisku; funkce v dalších společnostech)

Alena Vitásková se v roce 2014 médiím pochlubila, jak dramatické byly její začátky v čele ERÚ a v té souvislosti zmínila i podnikatele Daniela Křetínského: „Všichni byli po mém jmenování v šoku. Předpokládalo se, že úřadu bude šéfovat buď Fiřt, Němeček, nebo někdo, koho budou chtít regulované subjekty. Teplárenské sdružení tehdy na mě napsalo nějaký hanopis. Musím ale pochválit Daniela Křetínského (spolumajitel EPH), který za mnou pak přišel a omluvil se s tím, že se od toho hanopisu distancují. Takhle začalo moje angažmá v srpnu roku 2011. Pak se mě snažili shodit, tvrdili, že moje jmenování je neplatné, že nesplňuji ze zákona některé věci.“ [300]

Daniel Beneš (od roku 2005 člen a následně místopředseda představenstva společnosti ČEZ; mezi lety 2007 až 2011 výkonný ředitel společnosti ČEZ; od září 2011 předseda představenstva a generální ředitel společnosti ČEZ)

V roce 2015 se podnikatel a lobbista Tomáš Hrdlička vyjádřil k osobě Jany Nagyové (dnes Nečasové) a mj. řekl: „Považoval jsem ji za lidskou spojku a nosič informací. Pokud jí někdo dával dárky, pak podle mne za to, že dokázala osoby seznámit. Třeba Alenu Vitáskovou a Daniela Beneše, který za to Nagyové přinesl kabelku.“ [116]

3. Poznámky:

Alena Vitásková v čele ERÚ měla kolosální moc a rozhodování jejího úřadu mělo a má dopady na nejrůznější subjekty hospodářství (včetně podniků a domácností) v řádech stovek miliard korun. Podle ekonomického publicisty Miroslava Motejlka je předseda Energetického regulačního úřadu „trošku jako guvernér České národní banky, který řídí nebo má dohled nad finančním systémem, a tady je dohled nad energetickým trhem, takže ta síla je zhruba taková“ [301]. Energetický regulační úřad může ovlivňovat ceny elektrické energie a podmínky, za kterých se udělují nejrůznější licence. Může ovlivňovat i legislativu, za které se podniká v energetickém byznysu [301]. O vlivu Aleny Vitáskové ostatně svědčí i to, že v roce 2013 vyhlásila česká pobočka amerického časopisu Forbes Vitáskovou druhou nejvlivnější ženou v České republice [301]. Vitásková coby předsedkyně ERÚ nesměla podle zákona podnikat v energetice, ve které podnikala před svým vstupem do čela ERÚ. Na severní Moravě vlastnila dvě firmy, zabývající se projekcí, montáží a opravami plynovodů a dalších plynových zařízení [301]. Když nastupovala do čela energetického úřadu, obě firmy prodala. První z nich svému bývalému manželovi, druhou firmu prodala své snaze Monice Vitáskové [301]. Ta pracovala či pracuje v obou zmíněných firmách [301]. V době, kdy Alena Vitásková stála v čele ERÚ, zajistila protikorupční policie emaily, které jí v rozmezí půl roku zaslala její snacha Monika Vitásková a které se týkaly obou firem, které Vitáskové dříve patřily [301]. V trestním spise se k tomu uvádí: „(...) Obviněná inženýrka Alena Vitásková se tak v příkrém rozporu se zákonem přímo podílela na podnikání, respektive řídila podnikání 2 společností podnikajících v energetice v období, kdy již zastávala funkci předsedkyně Energetického regulačního úřadu.“ [301]

Poslední den roku 2010 obdržely dvě solární elektrárny na Chomutovsku od ERÚ licence na svůj provoz, i když nebyly dokončené. Právě během posledního dne roku 2010 bylo možné získat licence

na provoz solárních elektráren, které mj. zaručily státem garantované mimořádně výhodné výkupní ceny solární elektřiny. Státní garance tak majitelům solárních elektráren zaručila do budoucna miliardové zisky. Předmětné solární elektrárny patřily synům miliardáře Zdeňka Zemka, který zbohatnul při privatizacích v divokých 90. letech. V průběhu roku 2012 začala majitele Zemkových elektráren stíhat policie [302]. Za to, že vylákali ze státu licence na nedostavěné elektrárny, policie obvinila bratry Alexandra a Zdeňka Zemkovy [302]. Dalších 8 lidí pak obvinila z toho, že jim téměř dvoumiliardový podvod pomáhali krýt. Mezi nimi právě i Alenu Vitáskovou [302]. Jako šéfka ERÚ mohla podle obvinění podezřele získané licence Zemkovým elektrárnám dodatečně odebrat, což neudělala [302]. Vitáskové se kladlo za vinu, že již v čele ERÚ měla napomoci s mařením obnovy řízení k odebrání zmíněných licencí [302]. V únoru 2016 Krajský soud v Brně v kauze zmíněných solárních elektráren odsoudil Alenu Vitáskovou, spolumajitele solárních elektráren v Chomutově bratry Zdeňka a Alexandra Zemkovi a dalších šest podnikatelů a úředníků [303]. Nejvyšší tresty, osm a půl roku ve věznici s ostrahou, dostala Alena Vitásková a její podřízená, ředitelka odboru licencí, Michaela Schneiderová [303]. Obě byly nepravomocně odsouzeny za to, že licence chomutovských elektráren ze Silvestra 2010 později nezrušily, ačkoliv věděly, že jsou podezřelé [303]. V lednu 2018 Vrchní soud v Olomouci zprostil Vitáskovou obžaloby s tím, že se neprokázalo spáchání skutku, za který byla stíhána [304]. Odvolací soud zároveň snížil tresty majitelům obou elektráren, bratrům Zemkovým, ze 7,5 roku na šest let a devět měsíců [304]. O 1,5 roku na sedm let soud snížil trest také bývalé vedoucí odboru licencí ERÚ Michaela Schneiderové. Stíhání někdejšího šéfa odboru licencí ERÚ Luděk Pražáka soud již dříve zastavil, neboť muž zemřel [304]. Soudce k provinění u Vitáskové řekl: „U Vitáskové je dáno maximálně možné a důvodné podezření o tom, že se trestné činnosti účastnila a vytvořila jakousi podporu Schneiderové pro její nezákonné rozhodnutí, nicméně takový závěr bez pochyb učinit nejde.“ [304] Poznamenejme, že za éry Aleny Vitáskové v čele ERÚ se objevovala podezření, že se různým firemním skupinám neměřilo stejným metrem [297]. Mezi nejspornější rozhodnutí ERÚ vedeného Vitáskovou patřilo podle médií snížení tarifů za tranzit plynu přes české území z konce roku 2016 [297]. Provozovatel páteřních plynovodů, společnost Net4Gas, ztratila na úrovni čistého zisku zhruba 800 milionů korun ročně, státní rozpočet přichází o 200 milionů korun [297]. Vedení ERÚ také zvýšilo bonusy pro teplárny, čímž pomohlo hlavně Energetickému a průmyslovému holdingu a Skupině ČEZ [297]. Poznamenejme nakonec, že Alena Vitásková pracovala od 70. let v severomoravském distributorovi plynu, po revoluci se propracovala až na jeho ředitelské místo [305]. Ráznou a sebevědomou ženu, která navíc žila s byznysmenem a exmanažerem Transgasu Arnoštem Thonem, si v té době oblíbil ministr průmyslu a obchodu Miroslav Grégr z ČSSD i jeho pravá ruka Milada Vlasáková [305]. Když bylo potřeba urychlit přípravu privatizace státního kolosu Transgas, obrátili se na Vitáskovou [305]. Další významný post získala po odchodu z Transgasu zanedlouho. Tehdy už měla dobré vztahy nejen s ČSSD, ale i s ODS [305]. V roce 2003 se stala členkou dozorčí rady Nadace Livie a Václava Klausových a pražská ODS ji o rok později nominovala za pražský magistrát do představenstva Pražské teplárenské [305]. Vitásková se také věnovala své firmě Klub plynárenských podnikatelů, kde si za desítky tisíc korun mohly koupit členství firmy z oboru, a Vitásková pro ně organizovala různé společenské a vzdělávací akce [305]. Samotný Klub měl ovšem i další zajímavou aktivitu – stal se pětiprocentním akcionářem tuzemské pobočky ruského státního plynárenského kolosu Gazprom, firmy Vemex [305].

Zdeněk Zbytek

1. Firmy nebo instituce (neúplný výčet): Česká východní, a.s. (statutární ředitel a člen správní rady); CZ CAR International s.r.o. (jednatel a většinový majitel); E-SGS s.r.o. (jednatel a spolumajitel); Šumava-International s.r.o. (jednatel a většinový majitel); konsorcium „CZET — české energii šetřící technologie“ (předseda představenstva)

2. Přátelé:

Miloš Zeman (bývalý předseda ČSSD a vlády ČR; od roku 2013 prezident republiky)

Zdeněk Zbytek je přítelem Miloše Zemana [306]. Je také jedním z architektů Zemanova návratu do vysoké politiky, stal se členem občanského sdružení Přátelé Miloše Zemana a spoluzakládal i stranu SPOZ [306]. V roce 2017 měl organizovat sběr podpisů pro Zemanovo znovuzvolení prezidentem [306]. Zdeněk Zbytek téměř pravidelně doprovází prezidenta Zemana na jeho zahraničních cestách a hledá obchodní příležitosti [306].

3. Kontakty:

Vojtěch Filip (dlouholetý poslanec a předseda KSČM)

V roce 2005 tehdejší ruský velvyslanec v České republice Alexej Fedotov vyznamenal čtyři osoby čestným odznakem Ruského střediska mezinárodní vědecké a kulturní spolupráce [306]. Slavnostní akt se uskutečnil v prostorách Poslanecké sněmovny. Vyznamenání Za utužování přátelství převzali podnikatel Igor Kronnyy, šéf KSČM Vojtěch Filip, jeho spolustraník poslanec Stanislav Fischer a nakonec prezident sdružení Klubu Rusko Zdeněk Zbytek [306].

Vladimir Jakunin (bývalý dlouholetý prezident Ruských železničních drah; osobní přítel prezidenta Ruské federace Vladimira Putina)

Zdeněk Zbytek díky svým kontaktům v Rusku seznámil Miloše Zemana s někdejší šéfem ruských železnic Vladimírem Jakuninem [306]. Ten přitom patří či patřil mezi osobní přátele ruského prezidenta Putina. Miloš Zeman a další osoby v jeho blízkosti se také účastní konferencí na ostrově Rhodos pořádaných Jakuninem [306]. Zbytek se s Jakuninem setkal údajně náhodou. Když byl Jakunin šéfem ruských železnic, hledal v Česku výrobce náhradních dílů na lokomotivy [306]. A Zbytek zařídil, aby Rusové mohli kupovat součástky přímo od výrobců [306]. Zbytek ke své známosti s Jakuninem médiím řekl: „Já se v Rusku pohybuji mezi inteligentními a vzdělanými lidmi, ne mezi nějakými kriminálníky či póvlem. (...) Já se snažím jen podnikat. A jestli mají (ruští partneři) ještě nějakou další roli, to nezkoumám. A je mi to srdečně jedno. A vůbec, jak mám zjistit, kdo on vlastně je? Jestliže je obchodník, tak je obchodník. (...) Teď dělají z Rusů zločince. Ale to není pravda. Jsou to velmi vzdělaní a kultivovaní lidé. Jen se to teď ideologicky nehodí. Takže kdo je z Východu, je podezřelý, agenti a takové ty nesmysly.“ [306]

Andrej Babiš (podnikatel, dlouhodobě mezi pěti nejbohatšími Čechy; dlouhodobý majitel a předseda představenstva společnosti Agrofert (dočasně ve svěřenských fondech); od roku 2012 předseda hnutí ANO 2011; mezi lety 2014 až 2017 ministr financí; od prosince 2017 předseda vlády ČR)

V roce 2017 Zdeněk Zbytek médiím přiznal dlouholetou známost s Andrejem Babišem: „S panem Babišem se znám už od roku 1993. Dokonce si tykáme. Ale nikdy jsme spolu žádný byznys nedělali. Teď mu fandím.“ [306]

Jiří Zimola (dlouholetý politik ČSSD; mezi lety 2008 až 2017 hejtman Jihočeského kraje; od února 2018 statutární místopředseda ČSSD)

Jiří Zimola v pozici hejtmana Jihočeského kraje patřil k těm, kteří naslouchali Zdeňku Zbytkovi [307]. Svědčí o tom mj. to, že Jihočeský kraj uzavřel oficiální partnerství se Sverdlovskou oblastí v Rusku, kde Zdeněk Zbytek už více než deset let rozvíjí své obchody v oblasti energetiky a průmyslu a kde vládne jeho velmi dobrý přítel, gubernátor Jevgenij Kujvašev [307]. Zbytek má zájem o přilákání zahraničních turistů do jižních a západních Čech, k branám Šumavy [307].

Jan Kavan (někdejší politik ČSSD, poslanec, senátor, ministr zahraničních věcí a diplomat)

Zdeněk Zbytek a Jan Kavan od léta roku 2015 stojí v čele Česko-Slovensko-Íránské obchodní komory [308]. Předseda komory Jan Kavan ke spolupráci ve Zbytkově pracovně řekl: „Naše spolupráce funguje bezproblémově již více než dva roky. V tom nám nebrání naše odlišná minulost.“ [308] Podle Kavana mají Íránci zájem o modernizaci dopravní infrastruktury, vagonů metra (ty vyrábí Škoda Transportation), tramvaje, autobusy, trolejbusy, na nichž se podílí Škoda Electric či bohumínský Bonatrans, nebo nákladní vozy Tatra [308]. Dobré jméno mají v Íránu tradiční značky jako Škoda [308]. Citujme dále z článku z roku 2017: „Kavan i Zbytek, kteří kromě Íránu rozvíjejí hospodářské vztahy i s Vietnamem a Kazachstánem, během rozhovoru velebí prezidenta Miloše Zemana, který do východních a asijských států často osobně létá za některé podnikatele lobbvat.“ [308]

Činovníci ruského Gazpromu

Citujme z článku časopisu Euro z roku 2014: „Před pár lety přijel na ministerskou návštěvu Ruska tehdejší šéf resortu průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Přespával v Moskvě v Českém domě. Hned první večer zastavila před hotelem kolona luxusních aut, ze kterých vystoupilo několik členů vedení společnosti Gazprom. ‚Kocourek má asi nějakou tajnou schůzku,‘ komentoval výsadek jeden z přítomných českých novinářů. Manažery ale nějaký bezejmenný český ministr nezajímal. ‚Kde jest Zdeněk, kde jest Zdeněk Zbytek?‘ volali na schodech. Následovalo přivítání, za které by se nemusel stydět ani Husák s Brežněvem.“ [309]

Milan Cícer (někdejší ředitel Finančního analytického útvaru Ministerstva financí za éry ministra Miroslava Kalouska) – podle médií je Zdeněk Zbytek bratrancem matky Milana Cícera [43].

4. Poznámky:

Zdeněk Zbytek je bývalý důstojník (plukovník) československé armády s dobrými styky ve vyšších kruzích Putina Ruska [306]. Je absolventem Vojenské akademie Generálního štábu SSSR a předlistopadový velitel slánské tankové divize [307]. Od 90. let podniká v Rusku [310]. Podle vlastních slov z listopadu 2017 má kancelář v budově, patřící Ruské federaci [310]. Mimořádně zajímavým způsobem se Zdeněk Zbytek v létě roku 2014 vyjádřil na adresu bojeschopnosti, resp. nebojeschopnosti české armády: „Já jsem stále voják. Nikdo mi nevzal hodnost, jsem plukovník ve výslužbě. Když armáda zavelí, jsem stále připraven jít do zbraně. Je mi ale líto těch kluků, kteří jsou v armádě, protože česká armáda je naprosto nebojeschopná. Dokonce jsem se dočetl někde v novinách, jak generální náčelník štábu říká, že nemají střelivo. Armáda je nebojeschopná. Kdyby se něco stalo, už to říkám několik let, tak těch, kdo by byli schopni se zbraní v ruce nebo na obrněném transportéru bránit republiku, jsou maximálně čtyři tisíce. Všechno ostatní jsou úředníci. Armáda je pyramida obrácená špičkou dolů, naprosto nebojeschopná. (...) Pokud některý s generálů chce, ať za mnou přijde. Uděláme veřejnou diskusi a já mu na faktech dokážu, že mám pravdu. Pokud by se dnes něco stalo, třeba kdyby sem přišlo tisíc ozbrojených fanatiků, tak jedna rota obsadí Hrad, druhá vládu,

třetí Poslaneckou sněmovnu a Senát, další rozhlas s televizí a udělají klidně státní převrat. Pochybují, že by těch dvacet tisíc armádních úředníků a osm tisíc občanských pracovníků vůbec vědělo, co má dělat. Přitom máme špičkové vojáky, kteří prošli zahraničními misemi, ale když jim skončí kontrakt, jsou místo jmenování do nějaké štábní funkce propuštěni. Je mi to strašně líto. (...) Znovu opakuji, a s plnou zodpovědností, armáda je nebojeschopná, rozkradená, bez střeliva, když cituji slova náčelníka generálního štábu, bez náhradních dílů. Nechci strašit, ale koukněte se na Ukrajinu, dnes tam jsou tisíce kusů bezprizorných zbraní. Co se stane, když se ti lidé zvyklí bojovat, kterým se zalíbilo, že za to dostávají žold, někam pohnou? Kdo je zastaví? Stále se dělají reformy české armády, zcela nekoncepčně se utrácí obrovské peníze. Hovoří se o malé, pružné armádě. Podle mě Česko potřebuje aspoň 15 až 18 tisíc bojovníků a budiž, ať je na každého z nich jeden úředník, ne jako dnes, kdy je na každého bojovníka šest až sedm úředníků.“ [309]

Miloš Zeman

1. Instituce (neúplný výčet): Parlament ČR (mezi lety 1996 až 2002 poslanec); ČSSD (mezi lety 1993 až 2001 předseda); vláda ČR (mezi lety 1998 až 2002 předseda vlády); od roku 2013 prezident ČR

2. Přátelé nebo dobří známí:

Miroslav Šlouf (bývalý přítel Miloše Zemana; lobbista; v únoru 2018 zemřel)

Lobbista Miroslav Šlouf patřil svého času k nejbližším přátelům předsedy ČSSD a premiéra Miloše Zemana [145]. Šlouf se také podstatně podílel na cestě „důchodce z Vysočiny“ Miloše Zemana až na Pražský hrad v roce 2013. Okamžikem úspěchu při prezidentských volbách v roce 2013 jejich vzájemné vztahy ostře změnila polaritu [145]. Miroslav Šlouf zemřel v roce 2018.

Marie Benešová (někdejší nejvyšší státní zástupkyně, později ministryně spravedlnosti a nestranická poslankyně za ČSSD)

S právníčkou Marií Benešovou pojí Miloše Zemana dlouhodobý přátelský vztah ještě z dob, kdy byl premiérem [316].

Vratislav Mynář (podnikatel a v současnosti vedoucí Kanceláře prezidenta Miloše Zemana)

Vratislav Mynář působí od roku 2013 jako vedoucí Kanceláře prezidenta Miloše Zemana [191].

Martin Nejedlý (podnikatel s vazbami na Rusko a poradce prezidenta Miloše Zemana)

Martin Nejedlý patří k nejdůležitějším poradcům prezidenta Miloše Zemana s vazbami na Rusko. Více lze nalézt např. v publikaci Nadačního fondu proti korupci [145].

Zdeněk Zbytek (podnikatel v energetice s vazbami na Rusko a přítel prezidenta Miloše Zemana) – vizte podkapitolu „Zdeněk Zbytek“ a heslo „Miloš Zeman“ na str. 119.

Vladimír Jakunin (bývalý dlouholetý prezident Ruských železničních drah; osobní přítel prezidenta Ruské federace Vladimira Putina)

Média v roce 2015 informovala, že prezident Miloš Zeman označil Vladimira Jakunina za svého osobního přítele a při návštěvě východních Čech se pochlubil, že díky jeho kontaktům sehnal zakázku pro firmu CZ LOKO [224]. Tehdejší šéf ruských železnic Jakunin v reakci na to médiím sdělil: „Já si nesmírně vážím toho, že mě označil za svého přítele, přece jen je to prezident státu, zatímco já jsem jen ředitel jedné společnosti.“ [224] Ke snaze prezidenta Zemana o podporu zmíněné české firmy Jakunin sdělil: „Naše osobní vztahy a neutuchající snaha českého prezidenta o znovuoobnovení vzájemně výhodných hospodářských vztahů s Ruskem zde hrály velkou roli.“ [224] Miloš Zeman se už i jako český prezident účastnil konference Dialog civilizací na ostrově Rhodos, kterou pořádá Vladimír Jakunin [314].

3. Kontakty:

Daniel Beneš (od roku 2005 člen a následně místopředseda představenstva společnosti ČEZ; mezi lety 2007 až 2011 výkonný ředitel společnosti ČEZ; od září 2011 předseda představenstva a generální ředitel společnosti ČEZ) – vizte podkapitolu „Daniel Beneš“ a heslo „Miloš Zeman“ na str. 20.

Milan Chovanec (mezi lety 2002 až 2010 zastupitel města Plzeň; mezi lety 2008 až 2014 zastupitel Plzeňského kraje a mezi lety 2008 až 2010 náměstek hejtmanky kraje; mezi lety 2010 až 2014 hejtmán Plzeňského kraje; od roku 2013 poslanec Parlamentu ČR za ČSSD; mezi lety 2013 až 2015 místopředseda ČSSD; mezi lety 2015 až 2018 statutární místopředseda, resp. pověřený předseda ČSSD; mezi lety 2014 až 2017 ministr vnitra ve vládě Bohuslava Sobotky) – vizte podkapitolu „Milan Chovanec“ a heslo „Miloš Zeman“ na str. 51.

Jana Nagyová (dnes **Nečasová**) (mezi lety 2006 až 2009 ředitelka odboru kanceláře ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase; mezi lety 2010 až 2013 vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády ČR Petra Nečase a jeho nejbližší spolupracovnice, poté manželka Petra Nečase) – vizte podkapitolu „Jana Nagyová (dnes Nečasová)“ a heslo „Miloš Zeman“ na str. 80.

Petr Nečas (mezi lety 2003 až 2013 poslanec Parlamentu ČR; dlouholetý místopředseda, resp. první místopředseda ODS; mezi lety 2006 až 2009 ministr práce a sociálních věcí a místopředseda vlády Mirka Topolánka; mezi lety 2010 až 2013 předseda vlády ČR) – vizte podkapitolu „Petr Nečas“ a heslo „Miloš Zeman“ na str. 83.

Petr Rafaj (mezi lety 2002 až 2009 poslanec za ČSSD; od roku 2009 předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže) – vizte podkapitolu „Petr Rafaj“ a heslo „Miloš Zeman“ na str. 92.

Jaroslav Strnad (podnikatel a významný zbrojař; v lednu 2018 své „impérium“ převedl na syna) – vizte podkapitolu „Jaroslav Strnad“ a heslo „Miloš Zeman“ na str. 109.

Alena Vításková (mezi lety 2011 až 2017 předsedkyně Energetického regulačního úřadu) – vizte podkapitolu „Alena Vításková“ a heslo „Miloš Zeman“ na str. 116.

Petr Kellner (podnikatel, nejbohatší Čech; majitel či klíčový spolumajitel impéria PPF Group N.V.)

V březnu 2017 média hojně informovala, že podnikatel a nejbohatší Čech Petr Kellner doprovodí v květnu toho roku prezidenta Miloše Zemana na jeho cestě do Číny [317]. Oba se přitom sešli na Pražském hradě. Hradní mluvčí Jiří Ovčáček uvedl, že spolu diskutovali o ekonomických vztazích s USA, Čínou a Ruskem [317]. Prezident Zeman při té příležitosti novinářům sdělil: „Vzhledem k tomu, že jeho podnikatelské záměry jsou nejenom v Rusku a Číně, ale že se začaly promítat i do Spojených států, ho pochopitelně zajímala otázka mých návštěv do těchto zemí.“ [317] Poznamenejme, že u čínského prezidenta Si Ťin-pchinga spolu Zeman a Kellner byli, společně

s českou delegací, v roce 2014. Zeman se poté z Číny vracel letadlem pronajatým společnostmi PPF a J&T místo vládním speciálem [317].

Jaromír Soukup (miliardář a mediální magnát; od roku 2012 většinový spoludávatel nebo dávatel a generální ředitel televize Barrandov)

Široké veřejnosti je Jaromír Soukup znám díky svým každotýdenním rozhovorům s prezidentem Milošem Zemanem, které vysílá televize Barrandov. Té je Soukup dávatelem. V únoru 2018 média informovala o rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, podle kterého v rámci prezidentské kampaně televize Barrandov opakovaně zvýhodnila kandidáta Miloše Zemana [323]. Mělo se tak stát v rámci diskusního politicko-publicistického pořadu Aréna Jaromíra Soukupa, kde podle Rady byly prezentovány pouze názory na podporu Miloše Zemana, zatímco argumenty pro druhého kandidáta Jiřího Drahoše vůbec nezazněly [323]. Dalšího porušení zákona se měl Soukup dopustit v pořadu Duel Jaromíra Soukupa – prezidentský speciál. V rámci pořadu, ve kterém byl hostem Miloš Zeman, moderátor opět podle Rady dostatečným způsobem neplnil roli kvalifikovaného oponenta, naopak vyjadřoval svoji názorovou podporu Zemanovi [323]. Soukup jakékoli porušení povinnosti odmítl [323]. Poznamenejme, že menšinovým spoludávatelem televize Barrandov do nedávna byla čínská investiční společnost CEFC [324]. Vstup do Soukupových firem Empresa Media (do ní patří tituly Týden, Instinkt nebo TV Barrandov) a Médea ohlásila čínská CEFC v září 2015, smlouvu o strategickém partnerství podepsali zástupci společností v Šanghaji v rámci návštěvy prezidenta Miloše Zemana v Číně [324]. Následná jednání mezi zástupcem CEFC Jaroslavem Tvrdíkem a Jaromírem Soukupem se tehdy vedla i na Pražském hradě, za přítomnosti klíčového muže prezidenta Zemana, Martina Nejedlého. Číňané získali v obou společnostech minoritní podíl [324]. Spolupráce ale neměla dlouhého trvání. V září 2017 média informovala, že čínská skupina CEFC dokončila odchod z obou zmíněných firem [325].

Jaroslav Faltýnek (politik a manažer; mezi lety 1995 až 2012 člen ČSSD; mezi lety 2000 až 2004 a 2008 až 2012 zastupitel Olomouckého kraje; od října 2013 poslanec a od roku 2015 první místopředseda hnutí ANO 2011; dlouhodobý manažer a mezi lety 2007 až 2016 člen představenstva společnosti Agrofert; blízký souputník Andreje Babiše)

V lednu 2018 Jaroslav Faltýnek v České televizi zopakoval, že Miloše Zemana zná dlouho a že jej dlouhodobě podporuje: „V tom prvním kole pan Babiš podpořil vlastně Miloše Zemana sám a já taky za sebe, ale o mně je to dlouhodobě známo, že jsem volič a podporovatel Miloše Zemana, protože ho znám strašně dlouho, ještě z doby, kdy sociální demokracie měla osm procent.“ [335] Předpokládáme, že tento vztah je vzájemný.

Andrej Babiš (podnikatel, dlouhodobě mezi pěti nejbohatšími Čechy; dlouhodobý dávatel a předseda představenstva společnosti Agrofert (dočasně ve svěřenských fondech); od roku 2012 předseda hnutí ANO 2011; mezi lety 2014 až 2017 ministr financí; od prosince 2017 předseda vlády ČR) – vizte podkapitolu „Andrej Babiš“ a heslo „Miloš Zeman“ na str. 14.

Velké množství osob – politiků, státních úředníků, lobbistů, podnikatelů, zahraničních předsedů vlád či prezidentů z celého světa.

4. Poznámky:

Miloš Zeman je od počátku prezidentské funkce médií a značnou částí politických, uměleckých, vědeckých či občanských komunit ostře kritizován za způsoby, jakými reprezentuje úřad prezidenta. V té souvislosti lze např. připomenout jeho skandální „virózu“ u korunovačních klenotů, dosud

nenalezený údajný článek Ferdinanda Peroutky „vlevo dole“ o Adolfu Hitlerovi, použití vulgárních výrazů v médiích apod. Kritiky se rovněž dočkal za udělení milosti doživotně odsouzenému vrahovi Jiřímu Kajínkovi, který ve vězení strávil přes dvacet let. Hojně je též poukazováno na Zemanovu neschopnost odpouštět. Kritizován je i za blízké vztahy s osobami, které mají silné vazby na Rusko (Martin Nejedlý, lidé z okolí prezidenta Putina apod.). Předmětem kritiky je rovněž za svoje vstřícné kroky směrem k představitelům komunistické Číny. Ostrá kritika prezidenta Zemana má podporu značné části společnosti napříč jejími vrstvami. Poznamenejme pro úplnost, že když reportérka ukrajinské televize Olga Malčevská chtěla o Miloši Zemanovi natočit dokument, zástupci Pražského hradu spolupráci rázně zarazili [315]. Autorka se totiž rozhodla, že zpracuje vazby Miloše Zemana a jeho blízkých na ruské politiky a byznysmeny [315]. Jediným mužem ze Zemanova okruhu, jenž o svých vazbách na Rusko promluvil přímo na kameru, byl nakonec podnikatel Zdeněk Zbytek [315]. I toto setkání však bylo podle médií kuriózní. „Se Zbytkem jsem se nejdříve potkala v prostorách ruské ambasády v Praze. Provedl mě podzemními katakombami do nějaké místnosti, kde chtěl nejdřív slyšet, na co se budu ptát. Samotné interview nám pak poskytl ve svém hotelu v Loučovicích na Šumavě,“ sdělila médiím Malčevská [315]. Při následném rozhovoru Zbytek novinářce potvrdil, že „Zeman a Jakunin jsou dobří přátelé“ [315]. Samotný prezident Zeman opakovaně odmítá, že by směřoval zemi směrem k Rusku a např. v únoru 2018 v televizi Barrandov na téma „příklonu na východ“ a „odklonu“ od Evropské unie řekl: „Ale vždyť Andrej Babiš naprosto jasně – a já s ním souhlasím – říká, že místo České republiky je v Evropské unii, ale že se tam máme chovat suverénně a ne pokorně jako někdy dosud. Takže myslím si, že ani on nemůže být obviňován z toho, že by nás táhnul někam na východ. (...) Jestli někdo upřímně podporoval náš vstup do Evropské unie, tak jsem to byl já jako premiér a moje vláda připravila tento vstup do všech podrobností.“ [333]

Pavel Zeman

1. Instituce (neúplný výčet): Okresní státní zastupitelství Plzeň-město (mezi lety 1998 až 2001 právní čekatel; mezi lety 2001 až 2003 státní zástupce); Krajské státní zastupitelství v Plzni (v roce 2002 dočasně přidělen); Nejvyšší státní zastupitelství (mezi lety 2003 až 2010 státní zástupce, oddělení evropské integrace mezinárodního odboru; v roce 2010 jmenován vládou ČR do funkce nejvyššího státního zástupce, funkce se ujal v lednu 2011); Evropská jednotka pro justiční spolupráci (Eurojust) (mezi lety 2004 až 2010 národní člen ČR, předsedající týmu Evropského zatýkacího rozkazu, člen administrativního a zahraničního týmu, člen bezpečnostního výboru)

2. Kontakty:

Vrcholní představitelé vlády, justice a policie (např. Lenka Bradáčová, Ivo Ištvan, Robert Šlachta a další)

3. Poznámky:

V lednu 2011 tehdejší ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil na návrh nového nejvyššího státního zástupce Pavla Zemana jmenoval bývalého vrchního státního zástupce Iva Ištvana zpět vrchním státním zástupcem v Olomouci [141]. Ištvan byl z funkce odvolán v roce 2007 stejným ministrem spravedlnosti, a to na návrh tehdejší nejvyšší státní zástupkyně Renaty Vesecké [141]. Ta byla označena za členku „justiční mafie“ v souvislosti s kauzou Jiřího Čunka. Ištvan si v souvislosti s kauzou stěžoval právě na chování Vesecké a na chování místopředsedy Nejvyššího soudu Pavla

Kučery. Proti odvolání se Ištvan bránil u soudu, u kterého uspěl [141]. Krátce poté, kdy se Pavel Zeman v lednu 2011 ujal funkce nejvyššího státního zástupce a vystřídal tak Renatu Veseckou, Zeman rozhodl o provedení tzv. vnitřního dohledu v trestní věci týkající se celé kauzy. Dohled byl zaměřen na správnost postupu státních zástupců Nejvyššího státního zastupitelství ve věci činných. V tiskové zprávě ze srpna 2011 Pavel Zeman veřejnost informoval o výsledku dohledu a přitom nešetřil ostrou kritikou na adresu nejen své předchůdkyně [141]. Pavel Zeman také od počátku aktivně vystupuje proti pochybným postupům nebo výsledkům orgánů nejen justice [141]. Tak např. podal dovolání proti skandálnímu verdiktu odvolacího Vrchního soudu v Praze z léta roku 2011, kterým soud pravomocně změnil vysoké mnohaleté tresty vězení třem obžalovaným v kauze H-SYSTEM na podmíněné tresty! Pavel Zeman přitom mj. argumentoval, že nepodmíněný trest by lépe odrážel společenskou závažnost jednání odsouzených a zájem veřejnosti na tvrdém postihu [141]. Nejvyšší soud následně na konci října 2012 vyhověl dovolání Pavla Zemana a rozhodl, že nebyl důvod pro mimořádné snížení mnohaletých trestů vězení na pouhé podmíněné tresty [141]. Trojici tak opět hrozily až devítileté tresty „natvrdo“. Stalo se tak jen dva měsíce před vyhlášením pro tuto větev kauzy klíčové lednové amnestie prezidenta Klause, která celou trojici amnestovala [141]. V roce 2012 navrhl Pavel Zeman ministru spravedlnosti Jiřímu Pospíšilovi jmenovat do funkce vrchní státní zástupkyně v Praze Lenku Bradáčovou [38]. Než tak Pospíšil stačil učinit, byl v létě 2012 náhle tehdejším premiérem Petrem Nečasem odvolán [38]. Po měsíčním váhání následně o jmenování Bradáčové do funkce neochotně rozhodl nový ministr spravedlnosti Pavel Blažek, a to poté, co Pavel Zeman trval na jmenování Bradáčové [38]. Pavel Zeman se také postavil na stranu vrchního státního zástupce v Olomouci Iva Ištvana a tehdejšího ředitele Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu (ÚOOZ) Roberta Šlachty v souvislosti s masivní kritikou rozsáhlého policejního zásahu na Úřadu vlády a na jiných místech, ke kterému došlo v červnu 2013 [39]. Razie vedla k pádu vlády Petra Nečase nedlouho poté [39]. V roce 2017 na adresu Iva Ištvana a vrchní státní zástupkyně v Praze Lenky Bradáčové Pavel Zeman řekl: „Jsou to lidé na svých místech. Pro spravedlnost v této zemi udělali strašně moc. Když se podívám na práci jejich zastupitelství, fungují velmi dobře.“ [39] Pavel Zeman rovněž veřejně zpochybnil a kritizoval policejní reorganizaci z léta roku 2016, na základě které byl sloučen elitní ÚOOZ s jiným celorepublikovým útvarem policie [311]. Reorganizace proběhla za podezřelých okolností v době působení sociálnědemokratického ministra vnitra Milana Chovance a měla za následek odchod Roberta Šlachty a jeho blízkých spolupracovníků mimo složky policie. Zeman také veřejně kritizoval práci Generální inspekce bezpečnostních sborů pod vedením Michala Murína, kterého do funkce dříve navrhl a prosadil sociálnědemokratický premiér Bohuslav Sobotka [312]. V roce 2016 podal Pavel Zeman dovolání v neprospěch pravomocně odsouzeného lobbisty Marka Dalíka [145]. Ten byl někdejší pravou rukou premiéra Mirka Topolánka a odsouzen byl v souvislosti s nákupem obrněnců Pandur. Zemanovi se nelíbilo zmírnění původně uloženého trestu [145]. Dalík nastoupil do vězení dne 1. září 2016, po několika měsících byl v souvislosti s dovoláním Dalíkových advokátů a s dovoláním Pavla Zemana na základě výroku Nejvyššího soudu propuštěn na svobodu, načež mu byl v dalším kole soudního rozhodování trest vězení o rok prodloužen [313]. V listopadu 2017 tak Dalík nastoupil do vězení podruhé – s o rok delším trestem [313].

Rejstřík

- Babiš Andrej, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 23, 50, 52, 55, 69, 73, 75, 83, 88, 91, 92, 110, 111, 119, 123, 124, 129, 130, 133, 134, 135, 136, 137, 144, 145
- Bakala Zdeněk, 8, 89, 107, 108
- Balšínek Dalibor, 91
- Barták Martin, 26, 31, 64, 85
- Beljajev Alexej, 12, 15, 16, 109, 110, 129
- Bělobrádek Pavel, 105
- Bém Pavel, 5, 16, 17, 18, 22, 34, 46, 57, 58, 65, 66, 73, 102, 105, 129, 130, 131
- Bendl Petr, 98, 114
- Beneš Daniel, 19, 20, 21, 22, 23, 61, 74, 79, 98, 99, 100, 101, 102, 117, 122
- Benešová Marie, 121
- Bialešová Emilie, 28
- Blahut Zdeněk, 51
- Blažek Pavel, 24, 25, 48, 91, 125
- Blažek Rudolf, 58
- Bradáčová Lenka, 5, 23, 24, 25, 56, 72, 97, 110, 124, 125, 130
- Bureš Jaroslav, 67, 90
- Buzková Petra, 91
- Cícer Milan, 26, 27, 110, 120, 131
- Coller Milan, 58
- Čáp Zdeněk, 30
- Čermák Kamil, 91
- Čmejla Marek, 97, 104
- Dalík Marek, 13, 18, 35, 44, 86, 103, 105
- Dbalý Vladimír, 28, 29, 30, 31, 32, 40, 62, 98, 99, 100, 112
- Dimun Petr, 91
- Dolejš Richard, 91
- Dolínek Petr, 91
- Dospiva Marek, 47, 59, 60, 91
- Đurica Peter, 18, 57
- Dvořák Martin, 5, 18, 33, 34, 35, 36, 46, 102, 103, 106, 115, 132
- Dvořák Miroslav, 58, 59
- Elfmark Miroslav, 37, 38, 39
- Elkán Martin, 54, 55
- Faltýnek Jaroslav, 9, 11, 14, 123
- Fiala Radim, 47
- Fico Robert, 16
- Filip Vojtěch, 119
- Fleischmann Michel, 91
- Fridrich Milan, 91
- Fulík Jan, 85, 86
- Gáborík Igor, 30, 32, 39, 40, 41, 71, 73, 100
- Gross Stanislav, 7, 12, 88, 104, 106, 108
- Grygárek Libor, 24, 27, 41, 42, 43, 60, 79, 94, 95, 98, 111, 133
- Hájek Stanislav, 22, 100
- Hašek Michal, 36, 115
- Háva Richard, 30, 44, 63, 110, 133
- Holub Radek, 39, 40
- Horák Martin, 45, 46, 77, 79
- Horák Pavel, 59, 96
- Horálek Pavel, 58
- Hrdá Marcela, 54, 91
- Hrdlička Tomáš, 17, 46, 47, 48, 49, 50, 57, 58, 78, 79, 105, 117, 134
- Husák Vladislav, 48, 61
- Chalupa Tomáš, 58
- Chovanec Milan, 8, 26, 38, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 84, 90, 107, 108, 122, 134
- Chrenek Tomáš, 69, 112
- Ištvan Ivo, 56, 81, 110, 124
- Jakunin Vladimír, 10, 15, 84, 119, 121, 122, 124, 139
- Jančík Milan, 58
- Jankovský Kamil, 48
- Janoušek Roman, 5, 6, 17, 18, 19, 22, 27, 35, 41, 42, 43, 47, 48, 49, 57, 58, 59, 60, 61, 66, 67, 71, 78, 79, 81, 96, 100, 102, 103, 104, 105, 106, 112, 129, 133, 135, 136, 145
- Jansta Miroslav, 17, 41, 58, 70, 91, 108
- Jie Tien-Ming, 77, 86
- Johanes Vladimír, 20, 91, 101
- Julínek Tomáš, 4
- Junek Václav, 44
- Kabátek Zdeněk, 31, 62, 63, 69, 112, 114
- Kalousek Miroslav, 6, 8, 15, 26, 30, 31, 44, 50, 63, 64, 65, 83, 117, 133, 145
- Kavan Jan, 120
- Kellner Petr, 7, 67, 122, 143
- Klaus Václav, 6, 7, 17, 65, 66, 67, 68, 74, 75, 80, 83, 90, 98, 104, 116, 138, 141, 143, 144
- Kleslová Radmila, 11, 12, 91
- Kocourek Martin, 65, 99, 120
- Koláček Antonín, 88, 104
- Kotrba Josef, 91
- Koudelka Zdeněk, 94
- Krsek Tomáš, 33, 34, 35, 102, 103
- Křetínský Daniel, 103, 117
- Kuba Martin, 99
- Kuzmiak Michal, 44
- Kužel Petr, 35, 38, 91

Kyselý Ivan, 68, 76, 111
 Langer Ivan, 4, 12, 13, 62, 68, 69, 70, 71, 76, 82, 85, 91, 105, 136
 Langmajer Martin, 58
 Lašák Radomír, 91
 Lukáš Libor, 76, 77
 Máchová Dagmar, 39, 41, 71, 72, 73
 Martínek Radko, 37, 107
 Masný Radim, 76
 Medveděv Alexandr, 116
 Mertlík Pavel, 91
 Mlejnský Dalibor, 58
 Mlynář Vladimír, 91
 Mrázek František, 9, 70, 72, 105, 106, 136
 Murín Michal, 40, 71
 Muzikář Karel ml., 16, 17, 66, 73, 74, 79, 102
 Mynář Vratislav, 46, 47, 69, 76, 77, 78, 84, 85, 86, 121
 Nagyová (Nečasová) Jana, 5, 6, 21, 22, 25, 42, 45, 48, 61, 66, 73, 78, 79, 80, 81, 82, 94, 95, 98, 114, 115, 116, 122, 138, 141
 Nečas Petr, 4, 5, 21, 22, 25, 32, 49, 65, 66, 68, 69, 74, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 105, 114, 116, 122, 135, 136, 138, 139
 Nejedlý Martin, 22, 47, 51, 69, 76, 77, 84, 85, 86, 109, 121, 124
 Němec Pavel, 34
 Němeček Svatopluk, 22, 62
 Nováček Jiří, 38
 Palcr Dušan, 59, 60, 70
 Parkanová Vlasta, 25, 63, 64
 Paroubek Jiří, 58, 96
 Pažout Radek, 37
 Pecič Ranko, 65
 Pergl Robert, 47
 Piskáček Vladimír, 91
 Pitr Tomáš, 9
 Pokorný Radek, 7, 8, 13, 20, 69, 70, 74, 75, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 101, 104, 106, 107, 108, 113
 Pospíšil Jiří, 24, 51, 56, 95, 103, 124
 Rafaj Petr, 13, 14, 90, 92, 93, 122, 139
 Rampula Vlastimil, 42, 43, 79, 94, 95, 98
 Randák Karel, 4, 144
 Rath David, 95, 96, 97
 Richter Milan, 58
 Rittig Ivo, 5, 6, 21, 25, 28, 29, 31, 33, 34, 35, 36, 40, 42, 43, 45, 46, 48, 62, 67, 69, 73, 77, 79, 80, 81, 94, 95, 97, 98, 99, 100, 103, 106, 112, 114, 131, 140
 Roman Martin, 8, 18, 19, 20, 21, 35, 44, 60, 63, 74, 87, 88, 98, 100, 101, 102, 103, 104, 140
 Roman Patrik, 102
 Romaněnko Dmitrij, 85
 Rudolecký Kamil, 90, 92
 Růžička Miloš, 51, 90, 91
 Rychetský Pavel, 88, 89
 Řebíček Aleš, 4, 42, 59, 85, 103, 139
 Říman Martin, 37
 Savov František, 82
 Sehnal Pavel, 82
 Sekyra Luděk, 49, 60, 70, 104, 105, 106, 141
 Schmalz Vladimír, 91, 101, 103
 Singer Miroslav, 91
 Smelíková Michala, 77
 Sobotka Bohuslav, 7, 8, 9, 13, 20, 26, 37, 50, 51, 52, 55, 69, 75, 84, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 96, 101, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 113, 122, 125, 141, 142
 Soukup Jaromír, 123
 Strnad Jaroslav, 15, 27, 45, 109, 110, 122
 Suchánek Pavel, 35, 102, 103
 Sváček Jan, 49, 143
 Svoboda Alan, 20, 101, 102, 130
 Svoboda Bohuslav, 49
 Šafránek Jan, 102
 Šachta & Partners, 28, 30, 32, 34, 36, 42, 77
 Šíma Pavel, 40
 Šlachta Robert, 8, 14, 21, 40, 52, 54, 56, 68, 72, 81, 109, 110, 111, 112, 124, 125, 138, 141
 Šlajs Václav, 50, 51
 Šlouf Miroslav, 49, 76, 78, 84, 121
 Šmerda Radek, 41, 134
 Šmuclerová Libuše, 91
 Šnajdr Marek, 21, 29, 30, 31, 32, 59, 62, 83, 91, 96, 99, 112, 113, 114, 131, 140
 Špidla Vladimír, 107, 108
 Šťastný Boris, 48
 Šťáva Josef, 63
 Štika Ivo, 34, 36
 Šťovíček Petr, 35, 80, 99, 100, 114, 115
 Toběrný Michal, 29, 31
 Toman Jiří, 18, 57
 Topolánek Mirek, 4, 13, 17, 18, 19, 21, 22, 25, 26, 30, 31, 33, 35, 37, 44, 45, 49, 56, 59, 61, 64, 65, 66, 67, 69, 70, 74, 78, 82, 83, 85, 86, 101, 103, 105, 116, 122, 125, 129, 140
 Tuhý Tomáš, 52, 53, 54, 134
 Tvrdík Jaroslav, 58, 77, 86, 91, 107
 Udženija Alexandra, 47, 57
 Ulčák Martin, 16, 22, 67
 Úlehla Tomáš, 76
 Ungerman Jaroslav, 13

Urban Milan, 107
Ušakov Jurij, 86
Vačkov Veselin, 91
Valtr Jan, 34, 36, 98
Velek Milan, 67, 98
Vesecká Renata, 70, 94, 95, 116
Vitásková Alena, 67, 80, 115, 116, 117, 118,
122
Vlasta Martin, 91
Vondra Alexandr, 4
Votava Bořek, 58
Vrba Libor, 26

Výboh Miroslav, 86
Weigl Jiří, 65, 90
Zbytek Zdeněk, 11, 27, 33, 85, 109, 119, 120,
121, 124
Zeman Miloš, 9, 10, 11, 12, 14, 20, 22, 27, 32,
46, 47, 49, 51, 52, 68, 69, 75, 76, 77, 78, 80,
81, 83, 84, 85, 86, 88, 92, 93, 107, 108, 109,
116, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 142
Zeman Pavel, 5, 23, 24, 25, 56, 95, 110, 111,
124, 125
Zemek Zdeněk, 115, 116
Žaluda Petr, 18, 35, 57, 60, 74, 102, 103

Literatura

- [1] DOLEJŠÍ, Václav; KODĚRA, Petr. *Zlaté časy zbrojaře Strnada*. 31. 5. 2016. Hospodářské noviny.
- [2] KUBÁTOVÁ, Zuzana. *Tažení zbrojaře Strnada pokračuje: na řadě je vagonka*. 6. 10. 2016. Mladá fronta Dnes.
- [3] LUKÁČ, Petr. *Odboráři vagonky tvrdí, že firmu plánují zbrojaři Strnad a Beljajev odkoupit a zavřít*. 19. 6. 2017. Hospodářské noviny.
- [4] ŠTALMACH, Darek. *Vitkovice musí prodat firmu, schválili to věřitelé*. 19. 12. 2017. Mladá fronta Dnes.
- [5] LEMEŠANI, Tomáši. *Začínal s Babišem a ovládl Slovensko. Potomek carského důstojníka Alexej Beljajev*. [online]. 18. 1. 2016. Dostupné na <https://hlidacipes.org>
- [6] MOTEJLEKTV. *Alexej Beljajev, spolumajitel Optifin Invest, CEO Tatravagonka Poprad*. [online]. 5. 10. 2012. Dostupné na www.youtube.com
- [7] TÝDEN. *Žebříček českých a slovenských miliardářů*. 25. 10. 2017. Týden.
- [8] WOLLNER, Marek. *Karel a Pavel*. 30. 6. 2014. ČT 1. Pořad: Reportéři ČT.
- [9] PŠENIČKA, Jiří; MAŘÍK, Martin. *Zaživa se Romeše báli, do „mrtvoly“ si kopnou*. 29. 3. 2012. Ekonom.
- [10] NACHTIGALL, František; KORECKÝ, Miroslav. *Život se mi převrátil naruby*. 23. 4. 2012. Týden.
- [11] KMENTA, Jaroslav. *Systém Janoušek*. 13. 12. 2012. Mladá fronta Dnes.
- [12] IDNES.CZ. *Kolibříku, Mazánku, Jimbiči... Jak Janoušek mluvil s Bémem a úředníky*. [online]. 23. 3. 2012. Dostupné na <https://zpravy.idnes.cz>
- [13] KMENTA, Jaroslav. *Stát ve státě jménem Romešov*. 14. 12. 2012. Mladá fronta Dnes.
- [14] PAVEC, Michal. *Hrdlička nedá na Janouška dopustit. Hodně mi pomohl, říká vlivný podnikatel*. [online]. 27. 3. 2012. Dostupné na <http://zpravy.ihned.cz>
- [15] ŠÍDLLO, Jindřich. *Systém Janoušek. Éra, kdy bylo možné všechno*. 26. 3. 2012. Hospodářské noviny.
- [16] WEIKERT, Petr. *Právníci z Řebíčkovy éry končí, Jansta a spol. dostanou výpověď*. 25. 10. 2012. Hospodářské noviny.
- [17] VACA, Jan. *Kolibřík a spol.: S kým se také kamarádili Bém a Janoušek*. [online]. 27. 3. 2012. Dostupné na <https://zpravy.idnes.cz>
- [18] KMENTA, Jaroslav. *Jsou tu ještě větší lumpové než Janoušek, říká Topolánek*. 28. 3. 2012. Mladá fronta Dnes.
- [19] KOUTNÍK, Ondřej. *Byli jsme arogantní parta. Pak přišla vendeta*. 14. 6. 2014. Lidové noviny.

- [20] MORAVEC, Václav. *Problematický tunel Blanka*. 1. 12. 2013. ČT 24.
- [21] LUDVÍK, Matěj. *Praha se zbavila Opencard*. 19. 7. 2017. Mladá fronta Dnes.
- [22] FROUZOVÁ, Kateřina; KINKOR, Ondřej. *Primátor Bém: výjimečný, oblíbený i zatracovaný*. 30. 11. 2010. Mladá fronta Dnes.
- [23] TRAMBA, David. *Účtování s pokerovým hráčem*. 22. 8. 2013. Ekonom.
- [24] TRAMBA, David. *Pan neviditelný odchází, ČEZ už ho nepotřebuje*. 27. 2. 2014. Ekonom.
- [25] KLÍMOVÁ, Jana. *Svoboda z ČEZ ven*. 7. 4. 2014. Respekt.
- [26] NOVOTNÁ, Kristýna. *Šéf ČEZu u Zemana. „Tykáme si od doby, kdy začínal, přišel jsem ho podpořit,“ vysvětluje Beneš*. [online]. 27. 1. 2018. Dostupné na www.irozhlas.cz
- [27] KLÍMOVÁ, Jana. *Alan Svoboda v ČEZ končí*. [online]. 2. 4. 2014. Dostupné na <http://respekt.ihned.cz>
- [28] KEDROŇ, Radek; PÁLKOVÁ, Šárka. *Tryskáčem za tenisem: na palubě kmotr Rittig i kapitáni ČEZ Roman a Beneš*. [online]. 23. 5. 2014. Dostupné na www.lidovky.cz
- [29] ČT24. *Rittig odmítá, že by podnikal v solárním byznysu*. [online]. 14. 1. 2014. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [30] SYROVÁTKA, Tomáš; PACLÍKOVÁ, Adéla. *Šéf ČEZ tlačil do vedení policie svého muže, odhalily odposlechy*. 16. 5. 2014. Mladá fronta Dnes.
- [31] KLÍMOVÁ, Jana; KUNDRA, Ondřej. *Dvoji tvář Daniela Beneše*. 2. 6. 2014. Respekt.
- [32] KEDROŇ, Radek. *„Rittigův“ policista na telefonu přišel o prověrku. Má vychovávat nováčky*. [online]. 15. 1. 2016. Dostupné na www.lidovky.cz
- [33] GOLIS, Ondřej. *Šéf ČEZ spojkou na „carevnu“*. 25. 4. 2014. Lidové noviny.
- [34] (TMN). *Nejedlý slavil padesát, gratuloval i Zeman*. 25. 6. 2016. Lidové noviny.
- [35] HYMPL, Josef; MENSCHIK, Tomáš. *Zlatá žíla u Vltavy*. 30. 7. 2012. Týden.
- [36] KUNDRA, Ondřej. *Operace Bradáčová*. 22. 4. 2014. Respekt.
- [37] SOCHŮREK, Petr; ROČEK, František. *Cattani v sukních proslavila Ústí*. 17. 5. 2012. Ústecký deník
- [38] STRNADOVÁ, Tereza. *Manipulace aneb putování návrhu na jmenování Lenky B*. 31. 7. 2012. Mladá fronta Dnes.
- [39] BARTONÍČEK, Radek; ZELENKA, Jakub. *Měříme všem stejně, i Babišovi*. 4. 9. 2017. Hospodářské noviny.
- [40] HRUBEŠ, Karel. *Muž, který viděl na tajné účty*. 27. 4. 2016. Mladá fronta Dnes.
- [41] HRUBEŠ, Karel. *Exšéf cifršpionů pracuje pro zbrojaře*. 15. 12. 2017. Mladá fronta Dnes.

- [42] TRONÍČEK, Jakub. *V Ištvánově síti uvízl i exšéf mocných cifřšpiónů Milan Cícer*. 31. 5. 2014. Právo.
- [43] KREČ, Luboš. *Milan Cícer – věrný služebník státu a ministra Kalouska*. 13. 7. 2012. Hospodářské noviny.
- [44] GOLIS, Ondřej. *Obžaloba Dbalý 2: Rittigovi říkal ‚čert první kategorie‘, jeho poradci nepracovali, i tak brali víc než lékaři*. [online]. 20. 4. 2018. Dostupné na www.irozhlas.cz
- [45] GOLIS, Ondřej. *‚Rittigův‘ advokát u soudu vytáhl knihu Žáby v mlíku. Nemocnice Na Homolce prý díky jeho kanceláři ušetřila*. [online]. 23. 4. 2018. Dostupné na www.irozhlas.cz
- [46] DRCHAL, Václav. *Moo pana ředitele Dbalého*. 18. 1. 2016. Euro.
- [47] GOLIS, Ondřej. *Dbalého diář zatápí exnáměstku Šnajdrovi*. 9. 3. 2015. Lidové noviny.
- [48] GOLIS, Ondřej. *Šnajdr ‚utrpěl‘ totální ztrátu paměti*. 17. 8. 2015. Lidové noviny
- [49] PACLÍKOVÁ, Adéla. *Tajemná síť*. 21. 6. 2016. Mladá fronta Dnes.
- [50] GOLIS, Ondřej. *„Příjemná diskuse po panácích“*. 10. 3. 2015. Lidové noviny.
- [51] GOLIS, Ondřej. *Mám strach, ale neuteču. Budu bojovat*. 29. 4. 2015. Lidové noviny.
- [52] GOLIS, Ondřej. *Kauza Homolka: výbušné zápisky zmiňují šéfa VZP*. 6. 11. 2014. Lidové noviny.
- [53] VÁCLAVEK, Jiří. *Kauza Vladimíra Dbalého*. 23. 4. 2018. ČT 24.
- [54] GOLIS, Ondřej. *Zlomený Dbalý útočí na žalobce*. 12. 1. 2016. Lidové noviny.
- [55] DOLANSKÝ, Lukáš. *Zadržený Ivo Rittig*. 13. 2. 2014. ČT 24.
- [56] PŠENIČKA, Jiří; MAŘÍK, Martin. *Outsourcing podle Šachty a Rittiga*. 2. 2. 2012. Ekonom.
- [57] NFPK. *Tisk jízdních dokladů DPP*. [online]. 2011. Dostupné na www.nfpk.cz
- [58] NFPK. *DPP*. [online]. 2011. Dostupné na www.nfpk.cz
- [59] NFPK. *Nemocnice Na Homolce*. [online]. 2011. Dostupné na www.nfpk.cz
- [60] PAVEC, Michal. *Dvořák prodával Škodě opravny za třetinu ceny*. 21. 2. 2012. Hospodářské noviny.
- [61] HOFRIČTEROVÁ, Eva; MARTINEK, Jan. *Kamarádství, které se vymstilo*. 28. 1. 2012. Lidové noviny.
- [62] TRONÍČEK, Jakub. *Hlavní svědek proti Rittigovi: Klíčem k zakázce na jízdenky byli Bém a Dvořák*. 25. 2. 2014. Právo.
- [63] SYROVÁTKA, Tomáš; MALINDA, Jan. *Dalík, Kočka a další přátelé politiků se sešli v Tatrách, hostila je firma J&T*. [online]. 8. 2. 2010. Dostupné na <https://zpravy.idnes.cz>
- [64] SLONKOVÁ, Sabina; BARTOVÁ, Eliška. *Muž z ODS v Dubaji s lobbisty. Kdo platil, nechce říct*. [online]. 23. 2. 2011. Dostupné na <https://zpravy.aktualne.cz>

- [65] (JAS). *Martin Dvořák se zastal šéfa Hospodářské komory. Rád by ho viděl i jako politika.* [online]. 27. 7. 2012. Dostupné na <https://byznys.ihned.cz>
- [66] VESELOVSKÝ, Martin. *Obvinění kvůli jízdenkám DPP.* 17. 10. 2013. ČT 24.
- [67] ČTK. *Kauza papírových jízdenek jde k soudu. Má 18 obviněných.* 8. 11. 2017. Mladá fronta Dnes.
- [68] (KUB); ČTK. *Jízdenky pro pražský dopravní podnik míří před soud.* 8. 11. 2017. Právo.
- [69] ČT 24. *Dopravní podnik se brání pokutě za předražené jízdenky. K soudu míří Dvořák i Rittig.* 28. 1. 2018. ČT 24.
- [70] HYNEK, Jiří; PACLÍKOVÁ, Adéla. *Milionové sankce pro DPP.* 28. 1. 2018. ČT 1. Pořad: Události.
- [71] KLÍMOVÁ, Jana. *Případ jízdenek DPP: manipulace, praní peněz a zpronevěra. ‚Nesmysl,‘ říká obviněný exšéf Dvořák.* [online]. 15. 12. 2017. Dostupné na www.irozhlas.cz
- [72] ČT 24. *Zapomenutá smlouva za půl miliardy. Dopravní podnik platí za pronájem aut, která mu přitom dřív patřila.* 12. 3. 2018. ČT 24.
- [73] AUGUSTOVÁ, Marcela. *Majetkové odhalení Martina Dvořáka.* 26. 2. 2012. ČT 1. Pořad: Události.
- [74] VALÁŠKOVÁ, Marie. *Oficiálně jsem vydělal desítky milionů.* 26. 1. 2012. Hospodářské noviny.
- [75] VALÁŠKOVÁ, Marie. *Nákup vily na Hanspaulce: trik, jak skrýt cenu.* 26. 1. 2012. Hospodářské noviny
- [76] ŠTICKÝ, Jiří. *Baron Prášil nové doby.* 12. 12. 2016. Baron Prášil nové doby.
- [77] KALENSKÝ, Jakub. *Druhý muž vnitra: nechtěný i na roztrhání.* 15. 8. 2014. Hospodářské noviny.
- [78] PAVLÍČEK, Tomáš. *Škoda přes 4 miliardy. Policie navrhla obžalovat 3 úředníky ministerstva průmyslu a obchodu.* 25. 8. 2017. Radiožurnál.
- [79] ŠTICKÝ, Jiří. *Pan Šibr. Tentokrát na univerzitě.* 10. 10. 2016. Reportér.
- [80] RYCHLÍK, Martin. *Léto na technice bylo bouřlivé.* 22. 9. 2016. Lidové noviny.
- [81] ŠTICKÝ, Jiří. *Rektor ČVUT si přivedl poradce na dotace, kterého soud ztrestal za daňový podvod.* [online]. 13. 10. 2016. Dostupné na www.seznamzpravy.cz
- [82] TRONÍČEK, Jakub. *Citlivá data se předávala i na masáži.* 18. 5. 2016. Právo.
- [83] SPURNÝ, Jaroslav. *Stát proti Dagmar Máchové.* 28. 11. 2016. Respekt.
- [84] SHABU, Martin; KOUTNÍK, Ondřej. *Justiční chobotnice v roce 2016.* 26. 10. 2016. Lidové noviny.
- [85] GOLIS, Ondřej. *Příběh kauzy Bereta: žalobkyně Máchová za jeden z úniků inkasovala až 23 tisíc, vyplývá z policejních dokumentů.* [online]. 20. 4. 2017. Dostupné na <https://www.irozhlas.cz>

- [86] KOUTNÍK, Ondřej. *Nasypu do tebe zásobník pistole*. 14. 3. 2017. Lidové noviny.
- [87] PÍSAŘOVICOVÁ, Daniela; HYNEK, Jiří. *Výsledky v případě žalobkyně Máchové*. 23. 2. 2017. ČT 1.
- [88] HRBÁČEK, Jan. *Kauza Murín: Co má Babiš na šéfa GIBS?* [online]. 28. 2. 2018. Dostupné na <http://www.ceska-justice.cz>
- [89] SHABU, Martin. *Kauza Beretta: justiční chobotnice v roce 2016. Systém na vynášení informací a výrobu ‚kompra‘*. [online]. 28. 10. 2016. Dostupné na www.lidovky.cz
- [90] VIKTORA, Antonín. *Přítel mocných*. 3. 7. 2013. Mladá fronta Dnes.
- [91] GOLIS, Ondřej. *Janoušek o elitním žalobci: Máme se rádi*. 23. 4. 2014. Lidové noviny.
- [92] SPURNÝ, Jaroslav; KUNDRA, Ondřej. *Účty doktora Grygárka*. 7. 4. 2014. Respekt.
- [93] TRONÍČEK, Jakub. *Hercegová jako „poslední z party věrných“*. 5. 8. 2014. Právo.
- [94] POKORNÝ, Marek. *Rittig na odposleších: „Bůra“ Grygárkovi, desítku Langerovi*. [online]. 18. 8. 2015. Dostupné na <http://zpravy.aktualne.cz>
- [95] PRÁVO. *Policie se v kauze Nagyové zajímala i o Moroze a Fialu*. 23. 12. 2013. Právo.
- [96] SYROVÁTKA, Tomáš. *Proč volal Rittig Nagyové*. 17. 2. 2014. Mladá fronta Dnes.
- [97] HRBÁČEK, Jan. *Korupce, sabotáž a blížící se vyvrcholení*. 23. 12. 2013. Euro.
- [98] KODĚRA, Petr. *Obviněný exžalobce Grygárek dopředu dostával citlivé zprávy, na které ani neměl nárok*. [online]. 12. 12. 2013. Dostupné na <http://zpravy.ihned.cz>
- [99] KMENTA, Jaroslav. *Policie: byznys s krytím žalobce*. 21. 6. 2013. Mladá fronta Dnes.
- [100] ČTK. *Grygárek čelí kvůli kauze Janoušek obžalobě*. 17. 2. 2018. Lidové noviny.
- [101] NAVARA, Luděk. *Seznamte se, pan Rampula*. 13. 6. 2012. Mladá fronta Dnes.
- [102] WOLLNER, Marek. *Milionové majetky sousedů od Myšáka*. 22. 7. 2013. ČT 1. Pořad: Reportéři ČT.
- [103] NFPK. *Miroslav Kalousek a 20 let jeho úřednických a politických her*. [online]. 2014. Dostupné na www.nfpk.cz
- [104] KLÍMOVÁ, Jana. *Richard Háva*. 26. 7. 2012. Mladá fronta Dnes.
- [105] ELIÁŠOVÁ, Kateřina; ŠAFAŘÍKOVÁ, Kateřina. *Kalouskův muž v Číně končí*. 21. 3. 2014. Lidové noviny.
- [106] HRBÁČEK, Jan. *Téměř neviditelný Švýcar*. [online]. 14. 10. 2013. Dostupné na www.euro.cz
- [107] SYROVÁTKA, Tomáš; PACLÍKOVÁ, Adéla. *Prostě to tak uděláš!* 22. 5. 2014. Mladá fronta Dnes.
- [108] KLÍMOVÁ, Jana; KUNDRA, Ondřej. *Paní ředitelce s láskou*. 22. 6. 2015. Respekt.

- [109] ČTK. *Ekonomický šéf dopravy vlastní firmu na pokuty*. 29. 1. 2010. Lidové noviny.
- [110] KOUTNÍK, Ondřej. *Radek Šmerda skončil v dozorčí radě České pošty*. [online]. 14. 8. 2013. Dostupné na <http://ceskapozice.lidovky.cz>
- [111] ŠVEC, Petr. *Pokuty od černých pasažérů se už půl roku „ztrácejí“*. 30. 3. 2010. Mladá fronta Dnes.
- [112] TRONÍČEK, Jakub. *Pokuty za jízdy načerno vymáhají firmy napojené na exnáměstka*. 16. 2. 2011. Právo.
- [113] NOVÁK, Daniel. *Dějí se horší věci než v době Palerma, říká Tomáš Hrdlička*. [online]. 22. 3. 2017. Dostupné na <http://nazory.e15.cz>
- [114] KOLÁŘ, Petr. *Okamura má Babišovi říct: Teď, nebo nikdy*. 14. 2. 2018. Mladá fronta Dnes.
- [115] KOUTNÍK, Ondřej. *Tomáš Hrdlička: Pravda nevíteží, pravda zůstává*. [online]. 17. 9. 2012. Dostupné na <http://ceskapozice.lidovky.cz>
- [116] KOUTNÍK, Ondřej. *Podnikatel Tomáš Hrdlička: Zhasnout a vrátit tlačenku*. [online]. 19. 7. 2015. Dostupné na <http://ceskapozice.lidovky.cz>
- [117] KALÁB, Vladimír. *Dům kmotrů i normálních milionářů*. 21. 1. 2012. Lidové noviny.
- [118] NOVOTNÝ, Pavel P.; KLÍMOVÁ, Jana. *Špindlerův Mlýn: obchod a politika*. 29. 8. 2011. Mladá fronta Dnes.
- [119] PERGLER, Tomáš. *Tomáš Hrdlička: Jsem pouhý občanský aktivista*. 7. 9. 2017. Ekonom.
- [120] SPURNÝ, Jaroslav. *Díval se smrti do očí*. 13. 4. 2015. Respekt.
- [121] SYROVÁTKA, Tomáš. *Zemanův dvůr*. 10. 11. 2014. Reportér.
- [122] SLONKOVÁ, Sabina. *Miliony pro Bisony: Přehled státních kontraktů agentury Chovancova důvěrníka*. [online]. 22. 3. 2017. Dostupné na <http://neovlivni.cz>
- [123] DOLEJŠÍ, Václav. *Když si Martin a Milan dobře sednou*. 12. 9. 2016. Reportér.
- [124] HRBÁČEK, Jan. *Soudruh náměstek*. 8. 9. 2014. Euro.
- [125] SLONKOVÁ, Sabina. *Chovancův muž na odstřel kvůli kauze pošty?* [online]. 30. 9. 2015. Dostupné na <http://neovlivni.cz>
- [126] SPURNÝ, Jaroslav. *Asi jsem se zapletl do něčeho velkého*. 22. 5. 2017. Respekt.
- [127] NEDVĚD, Jaroslav. *Chovancova ruleta. Hra o postavení i pověst*. 2. 11. 2013. Mladá fronta Dnes.
- [128] TACHECÍ, Barbora. *Ministr Chovanec řekl, že podepsal reformu policie po dohodě s premiérem Sobotkou*. 15. 6. 2016. ČRo Plus.
- [129] TŘEČEK, Čeněk. *Novým šéfem policie je Tomáš Tuhý, jmenoval ho ministr Chovanec*. [online]. 13. 4. 2014. Dostupné na <https://zpravy.idnes.cz>

- [130] BÁRTOVÁ, Eliška. *Nový hejtman Palas tajně jednal s šéfem stavební firmy*. [online]. 18. 11. 2008. Dostupné na <https://zpravy.aktualne.cz>
- [131] MAZANCOVÁ, Hana; KEDROŇ, Radek. *Minus 10 milionů. Senátor Palas postavil penzion z černých peněz, míní policie*. [online]. 5. 10. 2015. Dostupné na www.lidovky.cz
- [132] NFPK. *NFPK zveřejňuje usnesení GIBS*. [online]. 30. 8. 2016. Dostupné na www.nfpk.cz
- [133] SHABU, Martin. *„Mají si přijít pro tátu.“ Rekonstrukce příběhu telefonu, který ohrožuje policejního prezidenta*. [online]. 9. 8. 2016. Dostupné na www.lidovky.cz
- [134] KONIECZNY, Janusz. *Utajovaná blesková reorganizace policie*. [online]. 10. 8. 2016. Dostupné na www.nfpk.cz
- [135] ČTK. *Nervózní policejní prezident požadoval svolání bezpečnostní rady státu. Na dotazy neodpověděl*. [online]. 10. 6. 2016. Dostupné na www.lidovky.cz
- [136] KOLÁŘOVÁ, Kateřina. *Končící šéf pošty dostane na cestu 8,5 milionu*. 24. 2. 2018. Lidové noviny.
- [137] KOUTNÍK, Ondřej; SHABU, Martin. *Laubeho nová mise: hlídat poštu*. 31. 12. 2016. Lidové noviny.
- [138] SLONKOVÁ, Sabina. *Zpráva o vládní sebedestrukci, 2. díl: Kdo komu pije krev*. [online]. 14. 6. 2016. Dostupné na <http://neovlivni.cz>
- [139] PERGLER, Tomáš. *Nevím, proč Nečas odstoupil*. 15. 7. 2013. Euro.
- [140] HAVLIGEROVÁ, Jana. *Vabank aneb Ištvanova hra o všechno*. 18. 7. 2013. E15.
- [141] NFPK. *Chapadla justiční chobotnice v České republice a jejich dosah*. [online]. 2015. Dostupné na www.nfpk.cz
- [142] POKORNÝ, Jan. *Speciál Radiožurnálu o reorganizaci policie*. 2. 2. 2017. Radiožurnál.
- [143] BARTONÍČEK, Radek; ZELENKA, Jakub. *Měříme všem stejně, i Babišovi*. 4. 9. 2017. Hospodářské noviny.
- [144] RODRIGUEZ, Veronika. *Ovlivňovali? VZP vedl Bémův muž*. 31. 3. 2012. Lidové noviny.
- [145] NFPK. *Premiéři v rukách poradců aneb kdo komu vládne*. [online]. 2017. Dostupné na www.nfpk.cz
- [146] SYROVÁTKA, Tomáš; KLÍMOVÁ, Jana. *Švýcaři šli po Janouškovi, žalobce ho zachránil*. 12. 12. 2013. Mladá fronta Dnes.
- [147] MF DNES. *Společně u moře. Důkaz o spojení Sekyry a Janouška*. 18. 10. 2014. Mladá fronta Dnes.
- [148] KMENTA, Jaroslav. *Janoušek měl vliv i na šéfa policie*. 13. 4. 2012. Mladá fronta Dnes.
- [149] KABÁTOVÁ, Michaela. *Soudkyně: Nehodu zlehčoval*. 17. 9. 2014. Lidové noviny.

- [150] TRONÍČEK, Jakub. *Janoušek obviněn z praní špinavých peněz z laboratoře společnosti Chambon*. 21. 3. 2017. Právo.
- [151] EURO. *Top miliardáři 2014*. 29. 9. 2014. EURO.
- [152] NOHL, Radek. *Chrenek? Nevídáme se, odmítá vazby ministr Němeček*. [online]. 8. 2. 2014. Dostupné na <http://aktualne.centrum.cz>
- [153] POSPÍŠILOVÁ, Eva. *Nejedlý a spol. slavili s Langerem*. 13. 1. 2017. Mladá fronta Dnes.
- [154] BEZDĚKOVÁ, Iva. *Vládce lékařů*. 20. 9. 2016. Mladá fronta Dnes.
- [155] NFPK. *Zdravotnictví v České republice a jeho privatizace*. [online]. 2012. Dostupné na www.nfpk.cz
- [156] KLÍMOVÁ, Jana; SPURNÝ, Jaroslav. *Velká role Ivana Langera*. 26. 10. 2015. Respekt.
- [157] BLAŽEK, Vojtěch; KODĚRA, Petr. *Ivan a jeho přítel Ivan*. 15. 10. 2015. Hospodářské noviny.
- [158] KMENTA, Jaroslav. *Babišovi policajti*. 12. 9. 2016. Reportér.
- [159] KALENSKÁ, Renata. *Čekám, až mě obviní z vraždy Kennedyho*. 4. 10. 2008. Lidové noviny.
- [160] KLÍMOVÁ, Jana. *Babiš: Letos asi nic neprodám*. 3. 4. 2009. Mladá fronta Dnes.
- [161] NOVOTNÝ, Pavel P. *Žádní lobbisté, kamarádi*. 31. 5. 2012. Mladá fronta Dnes.
- [162] KLÍMOVÁ, Jana; SYROVÁTKA, Tomáš. *Kancléř a jeho ves*. 16. 3. 2013. Mladá fronta Dnes.
- [163] KOUTNÍK, Ondřej. *Nečas pracuje pro miliardáře*. 28. 1. 2014. Lidové noviny.
- [164] SLONKOVÁ, Sabina. *Kmotr Mrázek a já? Pozor na slovíčka, Langer vyhrál všechny soudy*. [online]. 19. 9. 2016. Dostupné na <http://neovlivni.cz>
- [165] ZIMMEL, Vladimír. *Výskyt mimozemšťanů potvrzen*. 2. 4. 2009. Právo.
- [166] FENDRYCH, Martin. *Česko bude mafiánštější*. 27. 7. 2009. Týden.
- [167] BLAŽEK, Vojtěch. *„Kdo oznámí korupci, nemá zakázky“*. 2. 4. 2010. Hospodářské noviny.
- [168] JUNEK, Adam. *Duo K+L točí miliony v realitách*. 14. 10. 2015. Lidové noviny.
- [169] NOHL, Radek. *Janoušek volá šéfovi VZP a blízká firma dostala miliony*. [online]. 2. 7. 2012. Dostupné na <https://zpravy.aktualne.cz>
- [170] ČT24; ČTK. *Kauza IZIP: Policie znovu stíhá exředitele VZP Horáka a další čtyři lidi*. [online]. 7. 1. 2017. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [171] KOUTNÍK, Ondřej. *Vlivná žalobkyně v úzkých*. 13. 5. 2016. Lidové noviny.
- [172] KOUTNÍK, Ondřej. *Rittig se svou pomstou narazil na odvolací soud*. [online]. 28. 4. 2017. Dostupné na <http://ceskapozice.lidovky.cz>
- [173] ČTK. *Sitta dostal za tunelování papírny Neograph znovu podmínku, proti rozsudku se odvolal*. [online]. 14. 6. 2017. Dostupné na <http://zpravy.e15.cz>

- [174] SPURNÝ, Jaroslav; KUNDRA, Ondřej; KLÍMOVÁ, Jana. *Náhrdelník pro paní Janu*. 24. 2. 2014. Respekt.
- [175] MENZELOVÁ, Kateřina. *Advokát Karel Muzikář: Státu jsme zachránili 28 miliard korun*. [online]. 14. 3. 2013. Dostupné na <http://ceskapozice.lidovky.cz>
- [176] (JK). *10 otázek pro... Karla Muzikáře*. [online]. 26. 9. 2012. Dostupné na www.epravo.cz
- [177] ŠÍDLOVÁ, Tereza. *Bitva o Temelín: ČEZ sází na elitní české právníky*. [online]. 20. 11. 2012. Dostupné na <https://zpravy.aktualne.cz>
- [178] WEIL, GOTSHAL & MANGES LLP. *Karel Muzikar Jr.* [online]. 2018. Dostupné na www.weil.com
- [179] KLÍMOVÁ, Jana. *Společný obchod ČEZ a J&T postihla ztráta paměti*. [online]. 22. 4. 2015. Dostupné na www.respekt.cz
- [180] PERGLER, Tomáš. *Advokát pro velký byznys*. [online]. 14. 10. 2013. Dostupné na www.euro.cz
- [181] SKŘIVÁNEK, Tomáš. *Stát vůči ČSOB přitvrdil*. [online]. 27. 7. 2007. Dostupné na www.euro.cz
- [182] SPURNÝ, Jaroslav. *Ten, kterého se bála i StB*. [online]. 26. 9. 2012. Dostupné na www.respekt.cz
- [183] (ZR); ČTK. *Je to zkušený byznysmen, znáte ho z televize*. 17. 5. 2017. Právo.
- [184] HYNEK, Jiří; ELIÁŠOVÁ, Kateřina. *Větrovec hledal pomoc u poradců Klause*. 17. 2. 2006. ČT 1. Pořad: Události, komentáře.
- [185] PŠENIČKA, Jiří. *Babiš je jediná hvězda, jeho autokratické hnutí nám prospěje, říká Klausův přítel ve službách ANO*. [online]. 28. 4. 2017. Dostupné na <https://zpravy.aktualne.cz>
- [186] VRABEC, Petr. *Zázračné zbohatnutí pana kancléře*. 22. 1. 2015. Reflex.
- [187] KOUTNÍK, Ondřej. *Mynářova spojka. Za vším hledej ženu*. 2. 8. 2017. Lidové noviny.
- [188] KOUTNÍK, Ondřej. *Nenápadná dáma od „šachtovců“*. 2. 8. 2017. Lidové noviny.
- [189] SURMANOVÁ, Kateřina. *Kde je Zemanův čínský rádce? Na Hrad nepřijde*. 3. 3. 2018. Lidové noviny.
- [190] SURMANOVÁ, Kateřina. *Hradní trio pátrá v Číně*. 16. 3. 2018. Lidové noviny.
- [191] PRAŽSKÝ HRAD. *Organizační struktura*. [online]. 2018. Dostupné na www.hrad.cz
- [192] KOUTNÍK, Ondřej. *Mynář? Jde o Zemanovu budoucnost*. 12. 1. 2015. Lidové noviny.
- [193] KOUTNÍK, Ondřej; JUNEK, Adam. *Mynářův životní obchod*. 20. 1. 2015. Lidové noviny.
- [194] JUNEK, Adam. *Na podivných obchodech kancléř vyrostl*. 7. 1. 2015. Lidové noviny.
- [195] VALÁŠEK, Lukáš; SRNKA, Vojtěch. *Hradní kancléř přiznal stamilionový majetek*. 5. 1. 2018. Mladá fronta Dnes.

- [196] HRADILKOVÁ BÁRTOVÁ, Eliška. *Majetek kancléře Mynáře. Má nemovitosti u Hradu i v Osvětimanech, příjmy ale nesedí s výdaji.* [online]. 12. 2. 2018. Dostupné na <https://hlidacipes.org>
- [197] TACHECÍ, Barbora. *Jana Nečasová, dříve Nagyová u soudu odmítla obvinění, že vyzradila utajovanou informaci.* 30. 5. 2016. ČRo Plus.
- [198] VACULÍK, Radim. *Nově zveřejněné odposlechy dramaticky podporují obžalobu Nagyové.* 3. 11. 2017. Právo.
- [199] KOUTNÍK, Ondřej. „*Sedím jako hříbek u premiéra*“. 31. 5. 2016. Lidové noviny.
- [200] PACLÍKOVÁ, Adéla. *Žalobci o vztahu Rittig–Nagyová: peníze, dary, vliv.* 16. 5. 2014. Mladá fronta Dnes.
- [201] ČTK; (DAP). *Ach Jano Jano, vidím, že má někdo mimořádný zájem nás rozeštvat, psal podle soudu Rittig Nagyové.* [online]. 10. 2. 2017. Dostupné na <http://domaci.ihned.cz>
- [202] FRIDRICHOVÁ, Nora. *Premiér a kmotr.* 16. 2. 2014. ČT 1. Pořad: 168 hodin.
- [203] AUGUSTOVÁ, Marcela. *Šťoviček odvolán kvůli Rittigovi.* 24. 2. 2014. ČT 1.
- [204] SYROVÁTKA, Tomáš. *Naznačili mi, ať přinesu dárek.* 26. 2. 2014. Mladá fronta Dnes.
- [205] HYMPL, Josef. *Žena na odstřel.* 17. 6. 2016. Téma.
- [206] KOVÁŘOVÁ, Radka. *Náhle uzdravená Nečasová slavila s Klausem, soud chce vysvětlení.* [online]. 20. 6. 2017. Dostupné na www.novinky.cz
- [207] GOLIS, Ondřej. *Jde po nás Šlachta s puškami?* 11. 4. 2016. Lidové noviny.
- [208] KUNDRA, Ondřej. *Zamilovaný pan Nečas.* 29. 7. 2013. Respekt.
- [209] TŘEČEK, Čeněk. *Její slovo bylo slovo Boží, řekl u soudu o Nečasové řidič Úřadu vlády.* [online]. 23. 5. 2017. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [210] ČTK; PÁNEK, Jiří. *Primitive, vole, křičela Nagyová na Nečase. Pomlouvala i jeho manželku.* [online]. 18. 5. 2015. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [211] ČTK. *Kauza Nagyová zůstává původní soudkyni.* 12. 4. 2017. Právo.
- [212] HORKÝ, Petr. *Otazníky nad případem Savov.* 1. 8. 2016. Respekt.
- [213] SLONKOVÁ, Sabina. *Klaus nebyl jediný. Koho dalšího oslovil Savov?* [online]. 23. 6. 2015. Dostupné na <http://neovlivni.cz>
- [214] (ZR); ČTK. *Zeman poděkoval Nečasovi za Čínu.* 7. 4. 2016. Právo.
- [215] WEISS, Martin. *Politik, který si neuměl užívat moc.* 18. 6. 2013. Lidové noviny.
- [216] PRÁVO. *Ministra lze oddělat.* 30. 5. 1997. Právo.
- [217] MF DNES. *Nečas: Telefonát s Klausem byla má nejhorší chvíle.* 3. 6. 1997. Mladá fronta Dnes.
- [218] VACULÍK, Radim. *Nečas i Klaus popírají kšeft s amnestií.* 13. 12. 2013. Právo.

- [219] KOUTNÍK, Ondřej; SHABU, Martin. *Kauza trafik: Nečas a spol. míří před soud*. 20. 7. 2016. Lidové noviny.
- [220] ČTK; (ČAP). *Klausova amnestie „očistila“ 111 tisíc lidí. Mezi nimi i strůjce miliardových podvodů*. [online]. 17. 12. 2013. Dostupné na <http://zpravy.e15.cz>
- [221] NFPK. *Amnestie*. [online]. 2016. Dostupné na www.nfpk.cz
- [222] DOBIÁŠOVÁ, Markéta. *Silovik*. 26. 4. 2015. ČT 1.
- [223] PROCHÁZKOVÁ, Petra. *Jakunin odhalil kremelský recept moci*. 15. 1. 2016. Lidové noviny.
- [224] SOUKUP, Ondřej; TREJBAL, Václav. *„Se Zemanem jsme přátelé“* 28. 1. 2015. Hospodářské noviny.
- [225] SYROVÁTKA, Tomáš. *Řebíčka Slavie vyčerpala. Ovládne ji Lukoil?* 25. 11. 2013. Mladá fronta Dnes.
- [226] KŘEŠNÍČKA, Jakub; JAREŠ, David; VOJÍŘ, Aleš. *Všichni prezidentovi muži*. 18. 5. 2015. Týden.
- [227] SHABU, Martin. *Skončil kvůli trenkám na Hradě, teď jde Fulík na ministerstvo vnitra*. [online]. 2. 2. 2018. Dostupné na www.lidovky.cz
- [228] SLONKOVÁ, Sabina. *Dalík promluvil: Jaké aktivity skrývá prezidentův rádce Nejedlý?* [online]. 11. 10. 2016. Dostupné na <http://neovlivni.cz>
- [229] KUNDRA, Ondřej. *Zemanova spojka do Moskvy*. 11. 9. 2017. Respekt.
- [230] SRNKA, Vojtěch. *Kde jsou ruské miliony?* 4. 11. 2016. Mladá fronta Dnes.
- [231] SLONKOVÁ, Sabina. *Premiérův přítel slavil. Kdo za ním přišel do Rudolfiny?* [online]. 2. 11. 2016. Dostupné na <http://neovlivni.cz>
- [232] KOUTNÍK, Ondřej; PAVEC, Michal. *V boji o lokomotivy vítězí strojírna*. 17. 5. 2017. Lidové noviny.
- [233] BLAŽEK, Vojtěch; KALENSKÝ, Jakub. *Rafaj má místo šéfa mocného úřadu jisté na dalších šest let*. 24. 4. 2015. Hospodářské noviny.
- [234] BŘEŠŤAN, Robert. *Pan Novák ze Lhoty má díky nám férové ceny*. 4. 5. 2015. Týden.
- [235] (LEK). *Politický trafikant a nekompetentní předseda*. 11. 5. 2015. Lidové noviny.
- [236] ŠVEHLA, Marek. *Spiklenci*. 7. 12. 2009. Respekt.
- [237] MORAVEC, Václav. *Nejvyšší pokuty ÚOHS*. 4. 12. 2016. ČT 24.
- [238] SVOBODA, Jakub. *Antimonopolní úřad zrušil Drábkův systém výplaty dávek*. 26. 2. 2013. Právo.
- [239] PERGLER, Tomáš. *Neměli bychom řešit zakázky za milion*. 29. 7. 2013. Euro.

- [240] KOUKAL, Josef. *Rittiga bude zastupovat bývalý pražský vrchní žalobce Rampula*. 20. 7. 2013. Právo.
- [241] BAXA, Josef. *Rozsudek jménem republiky (1 As 51/2012 – 242)*. [online]. 12. 6. 2012. Dostupné na www.nssoud.cz
- [242] KUNDRA, Ondřej. *Topolánek to věděl*. 9. 3. 2009. Respekt.
- [243] KALENSKÝ, Jakub; HYMPL, Josef. *Válka zametačů*. 5. 3. 2012. Týden.
- [244] ČAK. *Věstník České advokátní komory č. 3/2012*. [online]. 2012. Dostupné na www.cak.cz
- [245] KLÍMOVÁ, Jana; SYROVÁTKA, Tomáš. *Rampula se vrátil. S Rittigem*. 19. 9. 2013. Mladá fronta Dnes.
- [246] GOLIS, Ondřej; KEDROŇ, Radek. *Deník „potopil“ i Rittigovu spojku*. 15. 2. 2016. Lidové noviny.
- [247] KMENTA, Jaroslav. *Kámoši z StB*. 15. 12. 2014. Reportér.
- [248] SHABU, Martin. *Linka lobbisty Ulčáka do justice*. 23. 7. 2014. Lidové noviny.
- [249] TRONÍČEK, Jakub. *Za Dbalého řídil Homolku spíše Rittig*. 5. 3. 2015. Právo.
- [250] SYROVÁTKA, Tomáš; NOVOTNÝ, Jan. *Rittigova pavučina: kdo se musí bát*. 14. 2. 2014. Mladá fronta Dnes.
- [251] PŠENÍČKA, Jiří. *Stěhování lobbistů*. 16. 9. 2010. Ekonom.
- [252] GOLIS, Ondřej. *Atak na balík pro ODS? Potíž, píše Dbalý*. 11. 3. 2015. Lidové noviny.
- [253] KREČ, Luboš. *Vlivný advokát pracuje pro Bendla, Kubu i Rittiga*. 19. 6. 2013. Hospodářské noviny.
- [254] GOLIS, Ondřej. *Byl jsem u Rittiga v hotelu Ventana, s úplatky jsem se nesetkal, řekl soudu exposlanec ODS Šnajdr*. [online]. 4. 4. 2017. Dostupné na www.rozhlas.cz
- [255] PACLÍKOVÁ, Adéla. *Kancelář Rittig*. 4. 6. 2016. Mladá fronta Dnes.
- [256] KLÍMOVÁ, Jana; GOLIS, Ondřej. *„Požadavky soudu na odsouzení Rittiga jsou nesplnitelné,“ píše žalobce v odvolání ke kauze Oleo*. [online]. 16. 10. 2017. Dostupné na www.irozhlas.cz
- [257] PISKÁČEK, Vladimír. *Z ČEZ odchází klíčový manažer*. 29. 9. 2011. Lidové noviny.
- [258] KUBÁTOVÁ, Zuzana. *Manažer, jehož položila politika*. 30. 9. 2011. Hospodářské noviny.
- [259] SKOČDOPOLE, Petr. *Podezřelý prodej I & C Energo s novými fakty: Martin Roman, Josef Brož, Appian a mnoho „raazdů“*. [online]. 3. 2. 2013. Dostupné na www.motejlejskocdopole.com
- [260] FILIPOVÁ, Hana. *Ten druhý Roman*. 17. 9. 2015. Ekonom.
- [261] SYROVÁTKA, Tomáš. *„Roman mi dal štos pětitisícovek. To se vejde do peněženky“*. 26. 2. 2011. Mladá fronta Dnes.

- [262] KLÍMOVÁ, Jana; KROUPA, Janek. *Pohled do zákulisí prodeje Škody: nečekaná role Martina Romana*. 14. 10. 2011. Mladá fronta Dnes.
- [263] KLÍMOVÁ, Jana; ČÁSENSKÝ, Robert. *Plzeňská detektivka*. 6. 6. 2016. Reportér.
- [264] TRAMBA, David. *Kde se lihnou miliardáři*. 19. 3. 2018. Euro.
- [265] HRADILKOVÁ BÁRTOVÁ, Eliška. *Rozpletli jsme kyperskou pavučinu kolem Škody Transportation. Devět vlastníků, patnáct firem*. [online]. 7. 6. 2016. Dostupné na <https://hlidacipes.org>
- [266] SPURNÝ, Jaroslav; LAUDER, Silvie. *Dovolená za 300 miliard*. [online]. 9. 8. 2009. Dostupné na www.respekt.cz
- [267] BÁRTOVÁ, Eliška. *Pospíšil o toskánské anabázi: Byla to jen náhoda*. [online]. 6. 8. 2009. Dostupné na <https://zpravy.aktualne.cz>
- [268] HOFRICHTEROVÁ, Eva. *Klaus mladší opouští PORG. Nepohodl se s Martinem Romanem*. [online]. 17. 1. 2014. Dostupné na www.tyden.cz
- [269] NEUMANN, Ondřej. *Sto miliard korun? Žádná míra, ukazují žebříčky českých miliardářů*. [online]. 16. 2. 2016. Dostupné na <https://hlidacipes.org>
- [270] KLÍMOVÁ, Jana; WANATOWICZOVÁ, Krystyna. *Podnikatel Sekyra: Role Mrázka v privatizaci IPS byla okrajová*. [online]. 9. 10. 2008. Dostupné na <https://zpravy.idnes.cz>
- [271] KOLÁŘ, Petr. *Václava Havla mi tajili. Proto jsem byl komunista*. 20. 12. 2014. Mladá fronta Dnes.
- [272] KOUTNÍK, Ondřej. „*Éra kmotrů a lobbistů skončila*“. 6. 1. 2014. Lidové noviny.
- [273] KOUTNÍK, Ondřej. *Luděk Sekyra jako poradce z Oxfordu*. 2. 6. 2015. Lidové noviny.
- [274] FORBES. *40 nejbohatších Čechů 2014*. [online]. 2014. Dostupné na www.forbes.cz
- [275] FORBES. *40 nejbohatších Čechů 2017*. [online]. 2017. Dostupné na www.forbes.cz
- [276] KLÍMOVÁ, Jana; SPURNÝ, Jaroslav. *Potíže plukovníka Šlachty*. 1. 2. 2016. Respekt.
- [277] ČTK; ČRo. *Robert Šlachta. Muž, který stojí za zásahy v kauze Nagyová*. [online]. 9. 6. 2016. Dostupné na www.irozhlas.cz
- [278] KMENTA, Jaroslav. *Když podsvětí vítězí Šlachta, smrt a balkánská lest*. 16. 1. 2017. Reportér.
- [279] ČTK. *O co jde v kauze Vidkun? Ovlivňování vyšetřování i úniky informací*. [online]. 20. 6. 2016. Dostupné na <https://zpravy.idnes.cz>
- [280] LIDOVKY.CZ. *Státní zástupkyně Máchovou zadržela a obvinila policie. Zřejmě jde o kauzu Bereta*. [online]. 5. 10. 2016. Dostupné na www.lidovky.cz
- [281] HONZEJK, Petr. *Politikům na pacientech vůbec nezáleželo*. 18. 2. 2011. Hospodářské noviny.
- [282] VLÁDA ČR. *Úřad vlády představil tým poradců premiéra Sobotky*. [online]. 13. 3. 2014. Dostupné na www.vlada.cz

- [283] TOMÁNEK, Tomáš; KOUTNÍK, Ondřej. *Zemanova stará prohra stále straší ČSSD*. 27. 10. 2016. Lidové noviny.
- [284] KOUTNÍK, Ondřej. *Premiér, kterého všichni přeřvali*. 8. 12. 2017. Lidové noviny.
- [285] LIDOVKY.CZ. *Zeman si Sobotku na Hradě vychutnal, ten přešel do protiofenzivy*. [online]. 4. 5. 2017. Dostupné na www.lidovky.cz
- [286] TOMÁNEK, Tomáš; SHABU, Martin. *Plán: triumvirát v ČSSD*. 14. 6. 2017. Lidové noviny.
- [287] POKORNÝ, Jan. *Rozhovor s premiérem Bohuslavem Sobotkou*. 18. 7. 2016. Radiožurnál.
- [288] STRATILÍK, Ondřej. *S každým větrným mlýnem bojovat nebudu*. 1. 2. 2016. Lidové noviny.
- [289] TACHECÍ, Barbora. *Z náhrad umím šetřit*. 12. 8. 2009. Mladá fronta Dnes.
- [290] SPURNÝ, Jaroslav. *Zbraně a prověrky Jaroslava Strnada*. 26. 2. 2018. Respekt.
- [291] OTTO, Pavel. *Obrana nakoupí stovky transportérů Titus*. 17. 8. 2016. E15.
- [292] ČT24. *Kvůli prodeji armádního majetku žene žalobce čtyři muže k soudu*. [online]. 28. 7. 2017. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [293] DANDA, Oldřich. *Sesazený Šťoviček chce radit církvím s restitucemi*. 25. 2. 2014. Právo.
- [294] NOVOTNÝ, Jan. *Hejtmanův dvůr*. 3. 10. 2016. Euro.
- [295] HRBÁČEK, Jan. *Solární očistec Aleny Vitáskové*. 20. 5. 2013. Euro.
- [296] SPURNÝ, Jaroslav. *Osm a půl roku za tichý souhlas*. 29. 2. 2016. Respekt.
- [297] TRAMBA, David. *Odcházení Aleny Vitáskové*. 31. 7. 2017. Euro.
- [298] MAŘÍK, Martin. *Královna se rozjela na plný plyn*. 5. 4. 2012. Ekonom.
- [299] LUKÁČ, Petr. *Vitásková chce po roce opět blokovat podporu ve výši 42 miliard pro obnovitelné zdroje*. 17. 8. 2016. Hospodářské noviny.
- [300] FOJTÍK, Vadim. *Vědět to, tak sem nelezu*. 28. 7. 2014. Euro.
- [301] WOLLNER, Marek. *Skryté podnikání šéfy ERÚ*. 3. 3. 2014. ČT 1. Pořad: Reportéři ČT.
- [302] WOLLNER, Marek. *Solární kauza šéfy ERÚ*. 16. 6. 2014. ČT 1. Pořad: Reportéři ČT.
- [303] SNOPOVÁ, Aneta. *Vysoké tresty ve vysoké hře*. 29. 2. 2016. ČT 1. Pořad: Reportéři ČT.
- [304] CT24.CZ. *Nevinná. Vrchní soud zprostil obžaloby bývalou předsedkyni ERÚ Alenu Vitáskovou*. [online]. 17. 1. 2018. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [305] KLÍMOVÁ, Jana. *Vitásková: Žena, která ohrožuje sebe sama*. [online]. 1. 3. 2016. Dostupné na <http://neovlivni.cz>
- [306] KMENTA, Jaroslav. *Rudé linky Miloše Zemana*. 11. 12. 2017. Reportér.
- [307] PŠENIČKA, Jiří. *Šumavský vojevůdce*. 21. 2. 2017. Hospodářské noviny.

- [308] ZATLOUKAL, Jiří. *Dvouhlavá saň*. 10. 7. 2017. Euro.
- [309] FOJTÍK, Vadim. *Díky za vyhazov, pane ministře*. 21. 7. 2014. Euro.
- [310] MOLÁČEK, Jan. *Rozhovor se Zdeňkem Zbytkem*. 15. 11. 2017. Radiožurnál.
- [311] MORAVEC, Václav. *Rozhovor s Josefem Baxou a Pavlem Zemanem*. 23. 10. 2016. ČT 1.
- [312] PACLÍKOVÁ, Adéla. *Šéf žalobců Zeman: Murínův postup představuje bezpečnostní riziko*. [online]. 15. 3. 2018. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [313] GOLASOVSKÁ, Kateřina; ROUBKOVÁ, Janetta; ČTK. *Lobbista Dalík nastoupil podruhé do vězení. Odpykat si má pět let*. [online]. 6. 11. 2017. Dostupné na www.irozhlas.cz
- [314] ČTK. *Vláda schválila cestu prezidenta na Rhodos*. 18. 10. 2016. Mladá fronta Dnes.
- [315] HRUŠKA, Blahoslav. *Trezorový film o prezidentovi*. 12. 4. 2016. Lidové noviny.
- [316] PŠENIČKA, Jiří. *Zemanovy kruhy*. 10. 3. 2017. Hospodářské noviny.
- [317] ČT24; ČTK. *Miliardář Kellner doprovodí Zemana na cestě do Číny*. [online]. 10. 3. 2017. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [318] HYMPL, Josef. *Prašivá Hrdlička aneb Ahoj Tome*. [online]. 8. 12. 2011. Dostupné na www.tyden.cz
- [319] ČTK. *Krátce*. 30. 8. 2007. Právo.
- [320] ČECHOVÁ, Štěpánka. *Jan Sváček, předseda pražského městského soudu*. 23. 2. 2012. Radiožurnál.
- [321] (JAV). *Klaus jmenoval Bureše předsedou Vrchního soudu v Praze*. [online]. 2. 1. 2013. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [322] NFPK. *Václav Klaus – Stopy a odkaz pragmatika bez přívlastků*. [online]. 2016. Dostupné na www.nfpk.cz
- [323] ČTK. *Vysílací rada: TV Barrandov opakovaně zvýhodnila Zemana*. 9. 2. 2018. Právo.
- [324] KAIN, Petr. *Čiňané opouštějí Soukupova média*. 28. 2. 2017. Lidové noviny.
- [325] ČTK. *Čiňané opustili Soukupovu mediální říši, do které patří televize Barrandov nebo časopis Týden*. [online]. 7. 9. 2017. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [326] KOLÁŘ, Petr; ČABANOVÁ, Adéla. *Paroubkovi lidé čekají, co bude...* 8. 6. 2010. Lidové noviny.
- [327] KLAPALOVÁ, Martina. *Paroubkova rezignace byla předčasná, říká Rath*. 2. 6. 2010. Mladá fronta Dnes.
- [328] RICHTER, Jan. *Sociální demokracie představila svůj stínový kabinet*. 14. 7. 2010. Radiožurnál.
- [329] KUBIŠTOVÁ, Pavla; TRACHTOVÁ, Zdeňka. *Rath dostal trest 8,5 roku vězení a propadnutí 21 milionů. Odvolal se*. [online]. 23. 7. 2015. Dostupné na <https://zpravy.idnes.cz>

- [330] KOZELKA, Petr. *Rath má smůlu, odposlechy platí, rozhodl Nejvyšší soud*. [online]. 7. 6. 2017. Dostupné na www.novinky.cz
- [331] SYROVÁTKA, Tomáš; VIKTORA, Antonín. „*Takový žlutě pěkný penízky...*“. 5. 6. 2012. Mladá fronta Dnes.
- [332] MORAVEC, Václav. *Kauza Rath: příčiny a důsledky*. 20. 5. 2012. ČT 1.
- [333] TV BARRANDOV. *Rozhovor s Milošem Zemanem, prezidentem České republiky*. 8. 2. 2018. TV Barrandov. Pořad: Týden s prezidentem.
- [334] ČT 1. *Inaugurace prezidenta Zemana*. 8. 3. 2018. ČT 1.
- [335] WITOWSKÁ, Světlana. *Interview s Jaroslavem Faltýnkem*. 30. 1. 2018. ČT 24.
- [336] KOUTNÍK, Ondřej. *Babišův rok*. 8. 12. 2017. Pátek Magazín LN.
- [337] KLIMEŠ, David. *Všechen byznys, který se kdy točil kolem Davida Ratha*. 17. 5. 2012. E15.
- [338] SAVAROVÁ, Aneta. *Majetek Davida Ratha*. 18. 5. 2015. ČT 1. Pořad: Události.
- [339] VÁLKOVÁ, Hana. *Diag Human už nepatří Štávovi. Prodal ho do zahraničí, cenu tají*. [online]. 1. 6. 2011. Dostupné na <https://zpravy.idnes.cz>
- [340] TOPOLÁNEK, Mirek. *Hlavně se neposrat*. Euromedia, 2016. ISBN 978-80-7549-044-5.
- [341] LÉKÓ, István. *Konec konzervativní politiky v Česku*. [online]. 2. 6. 2016. Dostupné na <http://ceskapozice.lidovky.cz>
- [342] ČTK. *Klaus dostal od Putina medaili, také za svou ruštinu*. [online]. 27. 12. 2007. Dostupné na <https://zpravy.idnes.cz>
- [343] ČTK. *Klaus ukradl pero, všimli si v Americe, Brity baví jeho spokojený úsměv*. [online]. 13. 4. 2011. Dostupné na <https://zpravy.idnes.cz>
- [344] MĚŘIČKA, Aleš. *Šéf poslanců ANO se stahuje z Agrofertu. Ale úplně nechce*. 27. 2. 2014. Hospodářské noviny.
- [345] MĚŘIČKA, Aleš. *Na ANO Babiš experta odborů nenalákal, na finance mu kývl*. 29. 1. 2014. Hospodářské noviny.
- [346] SVOBODOVÁ, Ivana; DOLEJŠÍ, Václav. *Doktorčin parádní koncert*. 29. 9. 2015. Respekt.
- [347] WOLLNER, Marek. *Čapí obrat*. 28. 5. 2018. ČT 1. Pořad: Reportéři ČT.
- [348] DANDA, Oldřich. *TOP 09 chce hlasy střední třídy: oligarchům neuhneme*. 31. 5. 2017. Právo.
- [349] ÚSTR. *Chronologie událostí 20. a 21. srpna 1968*. [online]. 2018. Dostupné na www.ustrcr.cz
- [350] GAZDÍK, Jan. *Sověti se třásli, že se jim lidé postaví*. 21. 8. 2010. Mladá fronta Dnes.
- [351] HORÁK, Jan. *Byla to éra nejhrubšího klientelismu, vzpomíná na Topolánkovu vládu exšéf rozvědky Randák*. [online]. 13. 11. 2017. Dostupné na www.lidovky.cz
- [352] KMENTA, Jaroslav. *Sebezničující očista ODS*. 22. 6. 2013. Mladá fronta Dnes.

- [353] IDNES.CZ. *Janoušek zůstane na svobodě, soud mu dal kvůli zdraví dvouletý odklad.* [online]. 15. 5. 2018. Dostupné na <https://zpravy.idnes.cz>
- [354] SYROVÁTKA, Tomáš. *Fakta o razii.* 8. 7. 2013. Mladá fronta Dnes.
- [355] ANO2011. *Jsme hnutí ANO. Nelžeme, nekrademe a pracujeme pro vás.* [online]. 2018. Dostupné na www.anobudeliip.cz
- [356] FINANČNÍ SPRÁVA. *Proč evidence tržeb?* [online]. 2018. Dostupné na www.etrzby.cz
- [357] KOPECKÝ, Josef. *Kalousek přirovnal EET ke koncentráku, bude šťastný za každého, kdo unikne.* [online]. 29. 11. 2016. Dostupné na <https://zpravy.idnes.cz>
- [358] ČTK. *Doplatil jste na závist, řekl Zeman a odvolal Babiše.* [online]. 24. 5. 2017. Dostupné na www.tyden.cz
- [359] MARKOVÁ, Ludmila. *Černobylská tragédie.* [online]. 5. 5. 1996. Dostupné na <https://vesmir.cz>
- [360] KOUTNÍK, Ondřej. *Svatý jsem nebyl. Už jsem hodný.* 20. 12. 2014. Lidové noviny.
- [361] SUVOROV, Viktor. *Den M – kdy začala druhá světová válka.* Naše vojsko, 2008. ISBN 978-80-206-0913-7.
- [362] PERKNEROVÁ, Kateřina. *Doktoro, založte mi stranu, řekl Andrej Babiš.* 28. 2. 2015. Pražský deník.
- [363] SUVOROV, Viktor. *Specnaz – Příběh sovětských speciálních sil.* Naše vojsko, 2007. ISBN 978-80-206-0893-2.

**JÁNABRÁCHISMUS V ČESKÉ REPUBLICĚ
ANEB MOCENSKÉ SÍTĚ V LETECH 2010–2017**

Vydal a vytiskl Tribun EU s.r.o. (knihovnicka.cz)

Cejk 892/32, 602 00 Brno

V Tribunu EU vydání první

Brno 2018

ISBN 978-80-263-1415-8